

Ebrietas

possit in irregularitate contracta. vide supra. Di-
spensatio.

Ebrietas. **O**trum sit peccatum mortale? **R**u. **F**m **T**ho. **S**cda **s**ede. **q. cl.** **I**mmoderatus usus vini potest continere tripliciter. **P**rimo ut vtens nesciat potius immoderatus inebriare potentem, et sic ebrietas potest esse sine peccato. **E**t sic de **M**oe credit. **S**ecundo modo qd quis precipiat potius esse immoderatus, non tamen estimet posse inebriare, et sic potest esse eis peccato veniali. **H**oc intellige nisi ebrietas sit frequens; sine assidua, quis **F**m **A**ler. de **a**les. in. **ii.** **f**en. **d**is. **xxxix.** **q. vi.** qd eis homo habeat sufficiens tempus deliberationis, tenet reprimere motus veniales, ne peccat regnum peccati sive dominium, non ergo p datur mitate; seu assiduitate imputat peccatum mortale. **H**oc manifestum datur intelligi occultum. **I**psa contempsus romanis. **T**ercio modo, qd quis bene aduertit potius esse immoderatus inebriantem, et tam magis vult ebrietatem incurrire; qd a potu abstinere, et talis ipse dicitur ebrius. **S**ic ebrietas est peccatum mortale.

Quid cu[m] alieni infirmo datur immoderatus potius vel cibus causa medicine? **R**u. **F**m **T**ho. **vbi** **s**upra. In hoc casu, non est peccatum, nisi det vsc ad ebrietatem quia tunc est peccatum mortale.

Ebrietas, vtrum excusat hominem a peccato quod committit? **R**u. **F**m **R**ay. si quis in ebrietate incidit sine culpa, et sit omnino alienus a mente. **C**erte excusat, **xv.** **q. i.** **sane.** Si autem culpa sua inebriatus sit, dicunt aliqui qd excusat a tanto, sed non a toto. Alii autem dicunt qd excusat a toto si nullum habet iudicium romanis, et hoc probabilis et verius, et concordem, eis hoc **R**ay. et ideo excusat penitus ab eo qd fecit in omnimoda amentia. **H**oc a causa amentie p qua debet puniri.

Eccl esia. j. cōmuniter **E**ccl esia si fundata fuit in alieno solo quid fieri? **R**u. **F**m **R**ay. et **M**ostien. si dominus soli, laicus erat hoc sciunt et non contradixit sibi imputabatur, et eccl esia libera remanebit, ar. **liii.** **di.** si seruus. Si vo ignorauit, eccl esia qd remanebit constructa et libera; nec efficiet laico census, hille tamem qui construxit teneat dominum seruare indemne vel etiam episcopum si ponendo primarium lapide, vel postea in consecratione eccl esie fuit negligens, s. in examinatione dotis vel masi. Si vo solum erat alterius eccl esie vel collegij eccl astatici, debet ei restituere hoc modo qd eccl esia constructa sit sibi subdita quo ad ius patronat, **xii.** **q. ii.** **a**postolicos. **xvii.** **q. iii.** **questi.**

Eccl esiam nemo edificare potest nisi auctoritate dyocesani, qd debet ponere primarium lapide, crucem figere, et cimiterium designare, et etiam petere donationem sufficientem assignari, sine qua consecrari non debet, de **p**le. **di.** **j.** **nemo.** **t.** **c.** **placuit.** Et hodie qd sufficit qd assignetur, p dote unus mansus, s. unum podium sufficiens, p uno pari bouni, totalitatem liberum. Extra de censi, c. j.

Exempti non possunt costruere oratoria; sine eccl esias vel capellas in locis non exemptis, sine licentia dyocesanoz. In locis etiaz excepis non possunt exempti predicta facere, nisi de licentia vel privilegio sedis apostolice speciali, vt in. c. auctoritate de priu. li. vi.

Relictu eccl esie vel ad piis causas in testamento etiam minus solenni voluntarie facto, tenet, qd de testa, c. relatum, el pmo. t. c. cu[m] eses. **V**bi condidit panor, qd in relictis ad piis causas, valet quelibet ultima voluntas in p[ro]speritate duorum testium etiam sine p[ro]b[abil]e. **T**is est proprie casus, d. c. relatum. In aliis vo relictis requirit p[ro]b[abil]e vel duo loci sui; cum aliis duobus testibus, et in his relictis ad piis causas non requiritur qd testes sint rogati, vel qd omnes sint masculi, vel qd hereditas sit adita. **E**t generaliter **F**m **B**ar. in. l. **L**. de **la**. **san**. **cc.** in eis cessat omnis solennitas iure ciuilis. **J**o. **cam**. **an.**, circa p[ro]dicta distinguit, qd aut loquimur in relictis ad piis causas, et tunc sufficiunt duo testes idonei, sive in foro eccl astatico, sive seculari, per dictum capituli relatum. Aut loquimur in relictis ad non piis causas, et tunc aut loquimur in terris subiectis eccl esie, et saluanda est decre, cum eses, ut scilicet valeat testamentum cum duobus testibus et p[ro]b[abil]e parochiali. Aut loquimur in terris imperii, et tunc testamentum non valeat nisi fuerit solennitas requisita per leges ciuilis, et bec opinio consuetudine roborata seruanda videtur per l. minime, ff. de legi. **E**t **F**m istam opinionem evitatur correctio legum, et ideo tenenda. **M**ota, tamen qd si pia causa tractetur coram iudice seculari, terminari debet **F**m canones, et non **F**m leges **F**m cōmuniter docto, et non solum in terris eccl esie, sed etiam imperii. **E**t **I**nno. t. d. an. dicunt, qd si statuto canetur, qd non valeat testamentum, vel ultima voluntas, nisi fuerit positum in memorib[us] vel registratum, tale statutum non habet locum in relictis ad piis causas. Similiter si statutum dicat, qd mulier non possit testari sine consensu consanguineorum, ut notat **P**anormitanus in dicto capitulo relatum. **E**t ex predictis patet qd valet testamentum ad piis causas, licet in testamento non fuerit institutio hereditatis, vel non adita hereditate vel non sacra insinuatione testamenti infra tantum tempus; vel vbi defuerit alia solennitas iure politiui, nam sufficit solennitas iuris gentium et diuini.

Sicut in relictis ad piis causas sufficiunt duo testes, Ita ad renocandum tale relictum. **Q**uod intelligitur **F**m aliquos, quando prius relictum fuit etiam factum coram duobus testibus, et sic de singulis. Item si voluntas fuit p[ro]fecta, ratione voluntatis, led non publicata prout testator volunt, ut quia testator testamentum manu sua conscripsit, volens postea illud redigi in publicam formam per tabellionem, sed morte vel furore p[ro]ventus est anteq[ue] tabellio vel testes venirent, valebit testamentum tale quo ad piis causas, dummodo p[ro]stet illa fuisse scriptura dicti testantis **F**m **B**ar. in. l. in testamento, ff. de fiducie, lib. quia licet v[er]o sit

fecta voluntas, est tamen voluntas, et dicit se in facto consiluisse. Et placet pano: in. c. i. de sic. ab int. etia in casu quo testamentum adhuc non fuisse perfectum, puta quia incepit facere testamentum etiam per tabellionem, et non perficit morte vel furore puentus quia sufficit quod legatum vel dispositio erat perfacta, ut puta, quia transierat ad alia legata, nam non potest negari quod hic sit cōsensus naturalis, et sic fuit pfecta ratione voluntatis, licet non ratione solennitatis. Et pano: dicit forte id est posse teneri inter liberos. p. l. f. L. fami. ber.

Sed pone testator qui multum reliquit decepit, deinde miraculose surrexit, an possit testamentum reuocare maxime ad prias causas? R. Bar. in. l. i. L. de sa. san. ec. dicit quod duplex est resurrectio. Qui clam eni surrexit: iterum mortuus, sicut lazarus, et testamentum eius per resurrectionem renocat, sicut per natum filii; que non duravit sibi nascitur, et dicit Aug. xviij. q. iiiij. c. si. Secundo modo quicdam resurrectus glorificans, iterum non mortuus, sicut Christus, et sic facient oes in generali resurrectione, tunc iste non possit reuocare. Et pro hoc facit, quod non cessat causa propter quam facta sunt relata, nam quia quod non potest ut bonis suis, ideo alijs legat. l. senatus. S. donation. ff. de do. causa mori. Sed hic quis resurrexerit non tamen illus bonis potest ut, quia tales non comedunt tecum.

Quicquid emptum fuerit de pecunia ecclesie, eius erit. iij. q. iiiij. c. i. et q. v. c. fixi. quod adeo uer est: quod si clericus huius pecunia de prebenda sua ecclesia sua, et inde emat predictum, licet illa pecunia potuerit dare aliis intuitu pietatis, non tamen dare potest predictum, quia statim acquisiti finit ecclesia, sive emptum fuerit nomine ecclesies sine nomine alieno, extra de pec. cleri. c. i. et c. inqrendi. Et propter hoc non potest clericus illud alienum. Eodem modo si quis de pecunia ecclesie quam habuit furto vel rapina, seu deposito: possessionem sibi emisit, quia ecclesie fit, ut dictum est Idee Pano: in. d. c. inquirendi. post glo. quod notat tres casus in quibus res empta ex pecunia alterius efficit illius cuius erat pecunia, ut in militi: minore et ecclesia, licet Hosti. dicat quod in ecclesia iure non potetur, sed antiqua interpretatione magistri hoc habet que minime est mutanda. l. minime. ff. de legi. Tamen hoc latius probari potest in testamento, et non adhuc facta insinuatione testamentorum, sed ubi definet alia solentiam suffici solentias insinuationes.

Ecclisia, p. alienis debitibus non potest obligari, nec eius possessiones. Et si quis obligauerit, est suspensus ab administratione temporalium et spirituuum, extra de so. c. iiij. Poterit tamen hec sententia relaxari, quia papa libi non retinuit absolutionem, extra de sen. ex. nuper, hec tamen pena non comprehendit episcopos, extra de sen. exco, quia periculum, li. vij.

Ecclisia.ij. s. parochialis. Collationes de ecclesiis parochiali-

bus his qui non attigerunt vice simum quintum annum ipso facto non valent, et tenet qui assumit fieri sacerdos infra annum a tempore commissus, aliter priuationis est ea. Item tenet personaliter residere. In hoc tamē episcopus dispensare potest ad tempus ex causa, extra de elec. licet canon. li. vij. Et nota h. quod licet tamē de anno transierit quod talis non possit ad sacerdotium promoueri, non tamen vacat ecclesia ipsa, nec potest alteri conferri, nisi post clausum annum, qui quidē annus incipit tunc postquam possessionem illius pacificam habuit vel per eum stetit, quo minus haberet, nec currit si iusto impedimentoo detentus ordinari non potuit. Alioquin si sic priuationis sit ecclesia ipsa ei restitu non potest, s. pro ea vice, ut in. c. commissa. de elec. li. vij. Contra predicta facit l. si ita stipulatus esset, ff. de v. ob. ubi dicit quod si promisisti mihi facere insulam ad certum tempus, et tamē tempus transierit quodammodo infra tempus statutum fieri non potest, licet totum tempus non transierit, possim tamē agere contra te, quia pindet est, ac si totū tempus transisset. Vel somma, q. in aliis terminis. Puta, rector, universitatis mandat doctoribus legentibus, sub pena in statuto contenta, ut infra pascha suas fecisse debeant repetitiones, ante tempus statutum incipi esse certum ipsos non posse repetere, quia incipiunt vacationes pasche, in quibus nullus publicus actus celebrari potest finis formaz statuti. Queritur an incurvant penam statuti. Bar. in. l. cum stipulatus sum mihi a peculo, ff. de v. ob. respondet quod aut pena apposita in statuto trahit secum executionem, et tunc ex ipso quod incipit esse tempus certum ipsos non posse repeter, incident in penam, unde si per statutum imponatur doctoribus non repetebitis pena excommunicationis, vel in famili, quae pene secum trahit executionem. Ex ipso quod incipit esse certum tecum. Incurrunt in penam, quia lex facit suam executionem etiam ante diem statutum. Aut pena apposita in statuto non trahit secum executionem, ut quia statutum dicit quod si non fecerint repetitiones suas in termino, sint perire, vel puniantur in libris, x. Et tunc licet certum sit tecum, non incident in penam. Ang. autem quem sequitur, Rapba, cu. in. d. l. cum stipulatus, tenet contrarium dicens, quod sine pena a statuto imposta trahat secum executionem, sine non committitur ante tempus, licet certum esse incipiatur fieri non posse quod erat fiendum. Ratio, quia in sententiis pferendis est mens indicis attendenda, ut in. c. intelligentia, de ver. signi. Sed mens iudicis non fuit, quod ante terminum statutum docto, non repetentes incident in penam, ergo non incident. Atius enim agentium non debent operari ultra voluntatem eorum. Secundo de hoc videtur esse casus in dicto capitulo commissa, ubi patet quod pena priuationis ab ecclesia parochiali non committitur ante annum, licet constet intra annum ordinatum ad illam ecclesiam, non posse amplius ad sacerdotium promoueri, ergo idem dicendum in casu proposito. Ad. l. autem cum stipulatus, dico quod loquitur in pena conuentionali, que committitur cum incipit esse certum nos-

Electio.].

posse fieri quod erat fiendū. Secus in pena legali
vt in d.c. cōmīsa. Et ratio est, quia mitius agitur
cū lege q̄ curz homine. l. celsus. ff. de arbī. Vel dic
fm glo. m. d.c. cōmīsa. q̄ ante diem agi p̄t q̄nti
interest; opus inchoatum non esse. vt in iuribus
allegatis. sed ad penam non. vt in dicto capitulo
cōmīsa.

Done. Quidā dyaconus fuit. pmotus ad ecclē
siā parochiale q̄ vltima die septēbris habuit pa
cificam possessionē ecclēsie. t neglexit vsq; ad q̄tu
or tpa septēbris. pmoueri ad sacerdotū. In sabb
ato q̄tuor tēpō ipius mēsis nullo mō potuit pro
moueri. Querit; an finito illo mense t p̄ cōsequēs
anno sit p̄tuatus p̄ cōstitutionē. licet. de elec. li. vi.
Rū. Jo. an. in regnla imputari. de re. iur. in. vi.
in mercu. dicit q̄ no. cū in p̄mis sabbatis non fue
rit i mora. Et hoc respectu pene de qua loquimur
Et sic in casu quo nō p̄cessit mora vel culpa nō im
putatur. Hoc etiā p̄cedit q̄n impedimentū sup
ueniens in vltimo sabbato; uō fuit ex culpa ipius
Et fortius si ex iusta causa a principio distulit. Et li
cer dilatio recipiendi sacerdotū; potuerit induc
re culpam t morā t lesionē conscientie. nō tameis
induxit morā vel culpā de qua loquimur. nec iste
dicit se artare t̄. quia ille nō dicit se artare in veni
endo qui iter arripuit; tempore quo pleriq; illius
conditionis homines puenire solent. ff. de v. ob.
continuus. Nec est obligatus ad operā. qui inc
epit ex tēpō quo p̄fici poterat fm opera diligētis
edificatoris. vt ea. l. f. item qui insulam. Lū ergo
verisimiliter fm morā alioz ordinandoz ille dy
aconus infra tēpus ordinari posset. non debet dici
se artasse. cum congruēt sufficiens tēpus haberet
Et licet quis p̄uidere teneat interdi: qd p̄t acci
dere. non tū tenet diuinare.

Si ad ecclēsiā parochiale p̄sentē qui non
est in sacris. dum tamen alter sit idoneus t possit
infra tempus statutū ordinari. admittēdū est. ex
tra de insti. si is. li. vi. t tamē fm Jo. an. talis non
p̄sentatus nō possit in tali ecclēsia institui. extra de
cta. t qua. p̄terea. n̄si dispēlatiue. vt ibi.

Lectio.]. Cōmūniter
quid sit. Dic fm Hosti. electio est alicu
ius p̄sonae idonee ad dignitatē vel frater
nam societate. levata forma canonica facta voca
tio. Colligitur hoc. extra eo. cū in cunctis. t. c. cū
ecclēsia vulerana. t. c. quia. p̄ter.

Ald q̄ p̄tinet electio de iure cōmūni: Rūdeo
de iure cōmūni spectat ad collegiū etiā si duo solū
vel tres fuerint. extra eo. c. s. Quandoq; tū laici p
pace fernanda admittunt ad electionē. t p̄cipue
p̄ncipes vt defendant ab oppressoribz fm Hof.

Quis non potest eligere. Rū. ercōmunicatus
maior. vt nota. de ap. constitutis. el. i. Et glo. ibi
dicit q̄ ercōmunicati vel suspensi; nec eligere; nec
eligi possunt. Secus in minori. extra de clef. ex. c.
si. Item nec interdictus. extra eo. cū inter. Item
nec ille qui scienter celebrauit in loco interdicto. de
sen. ex. is qui. li. vi. Itē nec ille cui interdictū est eli
gere absq; superioris licentia. extra eo. c. si. Itē nec

illi qui in ea vacatione elegerint scienter in digni
tate extra eo. cū in cunctis. t. c. innotuit. nā tales ipo
ture sunt ea vice eligendi potestate p̄nat. t ob
ecclēsticis beneficijs per triennium suspensi. Et idē
dicendū si peccauerint in postulando. extra eo. scri
ptum. Et hoc verum. quando facta nominatione
sequitur electio vel postulatio. Secus si non sequi
tur. quia non essent. ppter hoc p̄nati. extra eo. p
petue lib. vi. Et per. d. tex. t per. c. cū in cunctis.
posuit Jo. an. vñ semper menti tenendū in regu
la. odia. de re. iuris. li. vi. q̄ vbi pena ponit a iure
ipso facto. ppter aliquod delictū cōmīsum. nūq; est
locus illi pene. nisi illud delictum sit cōlūmīnum
q̄ntū acunq; fuerit inchoatū. licet possit ex
traordinarie puniri; qui delictum inchoauit. Dio
hoc facit aliud singulare dictū Barto. in. l. j. f. de
sīca. vbi dicit q̄ statutum puniens delictum cōta
pena. non habet locum in eo qui inchoauit. si illud
non perfecit. quia statutum est strictissime inter
pretandum. maxime penale. vt in dicta regula.
odia.

Querit in eo quod. d. c. cū in cunctis. non so
lum p̄nati ea vice auctoritate eligendi. h̄ etiam su
spendit ipso facto ab ecclēsticis beneficijs p̄ tri
ennium. vt dictum est. Nūq; istud triennium
incipiet post electionem factam statim. An debe
at expectari finis triennij primi. Et hec questio po
test contingere se p̄ numero. Jo. an. refert opinio
nes multorum. Tandem concludit q̄ indistincte
fm triennium incipit statim post cōmīsum delictū
Ita q̄ priora tempora confunduntur in secundis
quia ex quo pena imponit ipso iure. necessario de
bet incipere statim post commissum delictum. Et
idem cōcludit ipse in glo. sua in cle. ii. de magi. vbi
habetur q̄ conferens insignia doctoratus. non re
cepit prius iuramento. q̄ taxam trium. M. turo
nensium non excedet. al. s. a collatione doctoratus
per sex menses sequentes est suspensus. Querit mo
do glo. quid si pendente primo semestre. itē vio
let dictam constitutionē. An statim currat scđm
semestre. an tunc cum finitu fuerit primi. Repō
dit q̄ cōmūniter tenetur q̄ nos sit duplicatio
tius. sed statim post secundū semestre. ff. ad. l. aquil. ita vulnera
tus. ad turpil. l. in senatus. in si.

Sed nunq; suspensione pendente valeat; do
ctoratus collatio facta per suspensum. Constat q̄
ille nō est calus quo imprimatur character. Itē ne
datur hoc officium ex impresso charactere. Et po
testate officij. est quēda auctoritatē t declaratio
que declarat illum dignū ad officium doctrine. et
data auctoritatē vt doceat. Huto igitur q̄ si suspen
sio erat occulta. hanc auctoratis dationē non sic
necessē iterari. Secus si essz publica. facit de re iu
di. ad probandū. Est etiā ieiendum q̄ aliqui con
serunt ista insignia. auctoritate apostolica. vt Archi.
bononiē. Aliqui de iure cōmūni fm Hosti.
Sed quo ad principale Panor. plus placet opi
Bar. quā poluit in. d. l. in senatus. vbi format. q̄
Statuto canet q̄ cōmītēs homicidii soluat. M.
t stet ad p̄finia p̄ decennium. Demū durante p̄mo

decenio: homicida commisit aliud homicidium. Queritur nunc utrum debeat expectari finis primi decennii. an vero secundum decennium debeat immediate currere. Et cocludit quod quicquid ponit pena ipsius. putadicit statutum quod fieri ad confirmatio p decennium a tempore electione commissi. et sic determinat tempus. Et sic secundum decennium debet in continuo currere. alios non essent illi decennium. sed aliud. ar. bonum. in. l. si visus fructus mibi in biennio. f. de usus. le. Aut pena apponit generaliter et indefinite. puta. fieri ad confirmatio p decennium et tunc caput secundum decennium finito anno. quod alios non soluerit pena delicti. hec Panorum. in. d. c. cu. in cunctis.

Verum autem hec pena eligentium habeat locum in omnibus electionibus. Dic enim Panorum. ubi s. q. non. Panorum non habet locum in cardinalibus eligentibus papam. quod non est iure causum. Item non habet locum in platuris contra episcopatum. sed restringit ad episcopatum et superiorum dignitatem. ut in c. l. compromissarii de elezione. li. vi. Item eligere non possunt. quod peccaverunt in electionis forma quod debent priuare iure eligendi. et ex eo. quod perter. Item nec illi qui neglexerunt usque ad lapsum tempore. et ex eo. ne p. defecti. Item qui in placitalibus abusum elegerunt. et ex eo. quod quis. Item non potest eligere pupilli. nec etiā in locis regularibus quod non sunt professi tacite vel expesse. nec etiā pauperes. et ex eo. ex eo. li. vi. Et ad maiorem huius declarationem querit Ludo. ro. in suis singularibus. Utrum laicus sancti francisci seu conuersus quod p. sitetur tria substancialia habeat vocem in capitulo. Et dicit quod aut loquuntur in electione plati. et tunc dicendum quod non. Et casus est singularis. in. d. c. ex eo. Fallit. nisi hoc acquirant ex antiquissima consuetudine. Ita est singularis nota. Inno. in. c. i. de insti. Autem quod capitulum tractat temporalia. Et se. de se. tenet quod non. et de hoc videt casus notabilis. in. c. cu. supra scriptio pape. in. c. t. si tempus de iure. in. v. vos et conuersi vestri. ubi p. quod conuersi non sunt de capitulo quod frustra diceret. et conuersi vestri. ergo vocem non habent. Item in cathedralibus collegiatis secularibus vel regularibus ecclesiis vocem non habent quod non sunt subdiaconi. nec in eligendo. nec in aliis factis capituli etiam si ab aliis libere concedat. ut in ele. ut hi. de eti. et qua.

Verum infra quod tempus debet fieri electio. R. In ecclasia cathedrali vel regulari habent electores tempus triennium infra quod si iusto impedimentoo cessante non elegerint ad primus superiorum deuolutum. ut extra eos. ne p. defecti. In aliis vero ecclasiis duos. prudenter infra sex menses. alter ad. primus superiorum deuolutum. et de p. de multa. et de cōcē. p. nulla.

Verum in quo loco debet fieri electio. Respon. potest fieri in ecclasia vel in capitulo vel simili loco honesto. et maxime iuxta consuetudinem. extra eos. in causis.

Verum absentes sint vocandi ad electionem. R. Enim panorum. in. c. coram. extra eos. quod illi vocari debent. qui comode vocari possunt. p. c. quia. ppter. extra eos. ubi dicit quod admittunt illi ad electionem quod debet volumen et possunt comode interessere. Dicit. debent ut excludat illos. quod de iure non debent interesse electioni. licet sint de collegio. ut sunt excommunicati et suspensi. Item excludunt qui non sunt in sacris con-

stituti. ut in. d. cle. hi qui. Item excludunt imputabiles et irregulares. ut in. d. c. ex eo. et in. c. is. q. de sen. et. li. vi. Secundo dicitur qui volunt interessere et ideo illi qui volunt interessere non debent compelli nisi inter sit ecclasia. nam pro interessu ecclasia poterunt compelli. Et quo infertur quod isti sic vocati. qui volunt interessere. non debent in numero computari duarum partium. Tercio requiritur quod possint comode interessere et hec comoditas refertur ad comoditatem ecclasiae. et non persone fidei doc. et benera quare si non possunt comode vocari propter nimiam distantiam. potest electio sine illorum presentia fieri.

Verum quod modo dicatur posse comode vocari. Dic quod non potest dari certa regula. sed bonus index arbitrabitur. f. pericula imminentia et discrimina viarum vel timetur forte periculum scismatis vel abusus laice potestatis. vel sunt imminentes guerre vel huiusmodi propter que non potest fieri defaciens. Lessantibus tamen predictis et consuetudine. absentes sunt vocandi per nunciū aut fratres. alios electio. eis contemptis venit irritanda per eos involverint. non ergo est irrita electio ipso iure. sed irritanda. contemptis. plebem iniuriam suam. alios non. extra eos. et bone. Si autem omnes essent presentes. puta in ciuitate. sufficit congregare per sonum campane. si hoc est de more in illo loco. ut in. c. in causis. eo. ti.

Verum autem valeat consuetudo. ut non vocent absentes ad electionem. Dic enim Panorum. post Jo. an. in. d. coram. q. sic. Item econuerso valet consuetudo. ut vocentur absentes dummodo non nimium tendant in damnum ecclasiae. nam si consuetudo esset ut etiam cum incommoditate deberent absentes vocari. non putaret illa consuetudinem valere. quod non valet consuetudo ecclasiis multum grauosa vel saltus est tollenda. ut in. c. i. de consue. Secus si haberet ut cum parua incommoditate deberent vocari. quia tunc valeret consuetudo quo casu intellige. c. in genesi. extra eos.

Verum elector absens possit constitui procurator. Dic enim panorum. in. d. c. quia. ppter. quod si est iusto impedimentoo detinetur ut venire non possit. potest constitui procuratorem. alios non. et hoc est ille tex. validus singularis in hoc negocio. In aliis autem negotiis explicandis per capitulum vel uniuersitatem. potest etiam non impedire procuratorem constitui. Et est spale in electione. sive sit seruanda forma capiti. quod ppter siue non. ex quo tex. simili interdictum. nec retulit se ad casum in quo sit seruanda forma. d. capiti. videt enim electa in electionis negocio industria personae. ar. c. is cui. de of. dele. li. vi. Unde tu scias. quod si alii de capitulo volunt admittere procuratorem etiam non impedit ad electionem faciendam. possunt. non ob dispositionem. d. c. quia. ppter. quod licet tex. dicat interdictum. aliquid tamen interdictum emanavit in favorem aliorum. quod per eos. quod illi de collegio possunt comunicare ius eligendi penitus extraneo. extra eos. scripsi. ergo fortius possunt admittere procuratores communi qui sunt de collegio. et hoc fuit satis de mente doc.

Electio.]

Ecdo nota p. tex. ibi. vni de collegio. q. volens p. procuratore constituere. nō pot extraneus deputare debet vices suas alicui de collegio committere. vt in d.c. quia ppter. et in c. pe. e. ti. li. vi. vbi tex. optimus de isto procuratore. Et hoc intellige nisi alii electores velint isti gratia facere. nā eis volentib pot constitui extraneus ad hoc. d.c. scriptū. Et facit. q. possent de nouo aliquos extraneos admittere. fortius procuratore extraneū. Et hoc fuit sancitū in favorem collegiorū; ne cōpellerent secrēta sua cōmunicare extraneo. Et p. hoc dico. q. istud nō est spēiale in electione. Sed generaliter non pot aliquis cōstituere procuratore extraneum in explicandis in universitate. qd sentit Jo. an. in regula. qd alicui. de re. iur. li. vi. in mercu. licet quidā tenuerint op̄ositum. Et tene hoc menti. hec Panor. in. d.c. q. propter.

Elector absens in isto impedimento detentus. vt dictū est. potest nō solū vni. s. plurib cōmittere vi ces suas. dū tamē cuilibet in solidū. et erit melior cōditio occupantis. Et si ambo concurrant et petunt admitti. nō admittent̄ ambo. s. is qē capitulum vel maior pars elegit. et si nō concordent. admittetur ille qui in cōmissione p̄mo noīatus est. At si nullus sit in solidū nō valet. Quādo aut̄ procurator vñ nominat. p. se et alii nomine eius qui cōmilit nibil agit. nisi de certa psona habuerit spālē mandatū quia tunc alii nomine suo poterit nominare p. tex. singularē in. c. pe. e. ti. li. vi. Nam eadē cōsci entia qua putat iustū nomine suo. eadē et nomine socij. sine delegantis. et hoc est dictum notabile. Et idē dicendū in similib. Et factū p. talenti. procuratorem seu cōmissariū. singulē esse factū per ipsum cōmittentē. p. tex. notabilem in. c. in causis. extra eo. Et facit fini panor. ille tex. ad. q. notabilem de qua alio in facto fuit cōsultus. Quidā testator mandauit certa sua bona distribui in pias causas fini p. videre suis executorib. Iste executores elegerunt negocium p̄ualegatiū. vtputa. fabricam ecclesie. Eps loci petebat quartā bonor legator. Replica batur p. testato. non elegit fabricam. s. executores. Querit quid iur. Redit q. non debet. iiii. q. illud qd sit per executores testamenti videt factū p. ipsum testator. vnde pindē est ac si ipse testator elegisset fabricam. ar. optimū in. d.c. in causis. et in l. vnum ex familia. de le. ii. f. i. et ibi hoc firmat Bar. p. illuz tex. Et et his habes bonas practicam impediendi quartā episcopo. quia vbi testator. relinquit in genere ad pias causas facias p. executor testamenti eligat aliquā causam p̄ualegatiā. et qua nō debeat quarta. Et q. sint cause p̄ualegatiā. dic ut nota. in c. si. de testa.

Quot sunt forme electionis? Rū. tres. nam aut sit p. scrutinij; aut p. cōpromissum. aut p. cōmunez inspirationē. extra eo. c. quia ppter. Quando pceditur p. forma scrutinij debent eligi tres scrutatores. qui in secreto exquirant vota singulor. Et pī qdē primo debet seipso de suis votis examinare nec seruen̄ in fine. quia cū alio. vota sint eis nota posset electio dependere ab eo. p. potestate. qd vnde p. capitulum hoc exprimat a p̄ncipio. ut duo ex eis

scrutetur terciū.

Der quē autē vota scriben̄. Dic fini Panor. in d.c. quia ppter. p. tabellionē etiam si sit laicus. quia notarius scribendo. nullaz auctoritatē exercet. nec aliquid spūale ministrat. s. solum p̄bet nudū ministerium. vel melius est q. vñus de scrutatorib redigat vota in scriptis p̄natis. non ergo requiri. q. sit notarius.

Quid si electores pauci sunt? Rū. fini Inno. si sunt tñ tres. duo ex eis scrutabunt̄ terciū. Et si pcedent ad electionē. Si vñ sunt duo. vñus scruta bitur alium. q. si vñus tñ. et iste solus. vocat̄ testibus exprimet votū suū. et eligit et publicabit.

In electionib. vota incerta et conditionata non valent. et debent haberi. p. nō adiectis. puta cōsentio in qē talis cōsentit vel si petrū habere. non potero. cōsentio in Jo. et similia. extra eo. in. c. electionibus. li. vi.

Consuetudo auferens libertatē eligendi. nō vallet. Secus si restringit electores ad certū collegiū; vel certū genus psonarū. sicut dicimus in matrimoniō. in quo requiri plena libertas. et tamen restri ctum fuit ad certū genū psonarū. quia cū fideliū. hec Panor. in. c. cu terra. extra eo. vbi etiā dicit de mente Inno. q. ex consuetudine potest indui vi mortuo plato capitulū non p̄ns pcedat ad electionem; qd nunciet principi mōs plani. et p̄fā ab eo potestas eligendi. Sed potuit hec consuetudo in duci. ppter interesse principis. ut pponat aliquem sibi fideliē. nam p̄ncip̄s posset oppōnere p. electū exceptiones alias legitimas. maxime si dubitat de pditione patrie vel reuelatione secretorū vel consiliōrum. Si tamē non vult consentire sine rationabili causa. non ppter hoc cassabitur electio. Et per hoc non valeret consuetudo. ut per hoc electio dependeat a voluntate principis vel alteri. quia toleret libertatē eligendi. Secus si restri gret ipsam libertatē ut dictum est. Vide etiā Panor. in. c. ecclēsia vestra. e. ti. q. in disponēdiū per vñuersitatē vel capitulū nō debent dari voces per lupinos. p. tex. illum qui vult. q. ad validitatem electionis nō sufficit q. sit facta a maior p̄re capituli. nū etiā pars illa sit sanior. sed cum dantur voces per lupinos. nō potest apparere que sit pars sanior. Hslo que maior respectu numeri. et tri majoritas sine sa minoritate nihil valer. ut ibi.

An autē hoc habeat locum in vñuersitate seculari. ut maior pars non consistat in solo numero. sed etiam in dignitate. auctoritate. et merito psonarū. Dic p. sic. ut notat Bar. in. l. pōponit s. de re iudi. Et dicit Panor. q. ad hoc cōmuniter nō adiūt. requirunt̄ etiā illa duo copulatiue. sc̄ maior pars et sanior.

Publicato scrutinio electores neq̄unt variare voces. sed facienda est collatio. et electio celebranda extra eo. publicato. ergo a contrario sensu. ante publicationem scrutinij. possunt electores variare et alios nominare. vtp. c. qd sicut. eo. ti. quia p̄ta lem nominationē ante scrutinium factaz. nullum ius acquiritur ipsi nominato. Collatio autem fiat post publicationē scrutinij; que erit triple. sc̄ licet

numeri ad numerū; zeli ad zelū; et meriti ad meritū. extra. e. In genesi. Et etiā ubi unus solus fuerit electus; debet fieri collatio. nō numeri ad numerū cū ceteris alia electio; sed fieri de numero; merito et zelō. nam pīmo considerabī vtrum habuerit numerū sufficiētē; q̄ forte pītes nō faciunt duas p̄tes; vel forte nō dēs hīc vocē. Itē fieri collatio de merito electi; an sit idoneus ad illā dignitatē. Itē de zelo an bono aīo an p̄ p̄ces ilicitas in illō p̄sententia. Itē nota q̄ in numero eligentū nō dī cōputari elec̄t̄; q̄ nullus p̄t eligere scīpm̄. extra. e. cumāna.

Facta collatōe eligi dī is in quē maior p̄st sani or capitulo p̄senserit. Et maior p̄s dīc̄t̄ mīor. Lū talis sit eligendus si placet vobis ip̄m cōter eligamus. Et si p̄senserint; tunc is qui p̄c̄ rē auctoñta ēb̄z in caplō: surgens dīc̄t̄: Ego p̄ me et toto capitulo eligo talē. et. et oīs acceptabūt. q̄ si mīor p̄s vel nō dēs consenserint; dīc̄t̄: Ego p̄ me et p̄ illis q̄ meū plenūt eligo tale.

Quid aut̄ cum scrutatiōe vota singulōr̄ an electores debent dicere noīo talē. Dic fm̄ panoz. i. d. c. q̄ pp̄. q̄ p̄t dīc̄t̄. Ego noīo talē: v̄l p̄sentio ī talē v̄l eligo talē. Et q̄ possit dici hoc v̄l p̄sentim̄ adducit̄. e. in geneti. extra. e. Sed postea facto scrutinio; debet sequi cōis electio; q̄ vnus dīz eligeri noīe oīm p̄ verba singularis numeri. dicendo: Ego talis ex p̄missione capituli eligo talē noīe totius capituli. Panoz. placet p̄ma vel secūda forma; vt in scrutinio quilibet dicat. p̄sentio vel nomine: nō aut̄ eligo. n̄ tū putat q̄ viciaref electio ex tercia practica. ex quo postea sequit̄ cōis et vīca electio.

Que aut̄ sunt necessaria de substantia electionis: Dic fm̄ panoz. multa sunt. Prīmū substantia est vt electio fiat p̄ gregatos in vñ. Mō. n. suffic̄t̄ cōsentius eligentū impliciter p̄st̄. puta si q̄li bet cōsentiret in camera sua. S̄ opt̄ q̄ collegialiter cōsentiant. ad hoc. d. c. in geneti. Secundū substantia est: vt assumant̄ tres scrutatores: nō plures vel pauciores. et hoc cōter tenet̄. et hoc cōgruit̄ in eo q̄ specifico mentēm̄ facit de trib̄. licet aliqui alter dixerint. Tertiū substantia est: q̄ isti tres sint de collegio eligentū: nō de collegio ecclēsie vacatis tñi. Et hoc tenet̄ Hof. Inno. et Mo. Iz glo. Vin. et Lancre. teneant̄ p̄trariū. Sed p̄mū magis cōgruit̄ litere. nā fidelius. p̄sequētur nego tū electoū illi ad quos spectat electio. Quartū substantia est: vt vota singulōr̄ exquirat̄ in secreto. vt quisq; liberius possit dicere votū suū. Quintū substantia est: vt singillatim fiat ista inquisitio. Mon. n. debent vocari: bini vel trini: sed quilibet singulariter p̄ se. Sextū substantia est: vt vota oīm exquirant̄. vt patet ibi: vota cunctoū. Vñ si vñ et p̄tūtib; nō scrutaret̄; vel aliquas ex ip̄s scrutatorib; omittaret̄; non valerer electio. Intellige q̄ii cōtentū seu p̄temptū aliquis ex votatis. Nam si aliquis nō vocaret̄ ad electōem: cōtemptus illi? non reddit electōem nullā: q̄ votatio oīm nō est de forma substantia: vt dictū est s̄. Septimū substantia est: vt vota exquisita redigant̄ in scriptis publicis vel priuatis. Octauū substantia est: vt

postq̄ vota fuerint in scriptis redacta; publicent̄ in cōi. s. in capitulo. Nonū substantia est: vt ista publicatio votoꝝ fiat mox. i. nullo actu contrario interuenientē. Decimū substantia est: vt facta publicatio votoꝝ fiat collatio: vt dictū est. Undecimū substantia est: vt fiat ista collatio mox p̄ publicatō nullo actu extraneo intermissio. Duodecimū substantia est: vt facta collatōe sequat̄ cōmūnis electio: que fiat p̄ vñ noīe capitulo. et p̄ verba singularis numeri. vt in. c. quod sicut. extra. e. Decimūtū substantia est: vt ip̄a electio fiat statim post collatōem nullo. s. actu extraneo interuenientē. vt extra. e. cū post petitā. Ecclīmū quartū substantia est: vt electio fiat dī illo: in quē maior: et sāior: pars capitulo cōsenserit. d. c. q̄ propter. Decimūquintū substantia est: vt ista electio sit verba lis: vt in. d. c. q̄ sicut. Decimūsextū substantia est: vt ip̄a electio solēniter publicet̄: non. n. debet esse clandestina. vt in dicto. e. q̄. et debet publicari in capitulo. et etiam est tutum: vt publicet̄ p̄plo. probo q̄d notaꝝ in. c. cum dilectus. extra. e. Ide. Inno. et cōpost. d. q̄ ista electio dī solēniter publicari. s. coram clero et populo. tñi fm̄ panoz. ista publicatio nō est de substantia. Et iō satis est q̄ electio nō sit clandestina. Decimūseptimū substantia est: vt seruetur ordo omnī p̄dictoꝝ. et successione oīa seruentur per ordinē: sicut supra numerata sunt. Locus aut̄ nō est de substantia. nisi alī ita se haberet cōsuetudo. Addūt aliqui q̄ fiat electio post q̄ corpus plati fuerit traditū sepulture: et nō ante sed hoc est de honestate: et nō de necessitate. vt dī in. c. bone. el. iij. extra. e.

Ex predictis vides difficultatē huī formae scrutinij. in qua multi etiā viri p̄fecti deficiunt igno rantes practicā. vt dīc̄t̄ glo. extra. e. c. cum expedi at libro. vij.

Qualiter debeat intelligi ista dictio mox: similes. Dic fm̄ panoz. q̄ vbi ius determinat̄. seruanda est ip̄a iuris dispositio: sed vbi ius nō determinat̄. tunc ille dictōes et similes verificant̄ in modi co tpe fm̄ q̄ arbitriū bonū iudex. habitu respettu adīpius circūstantias.

Queritur de. q. quotidiana. An in oībus electi onib; fiendis habeat locū dispositio. d. c. q̄. p̄ter. Rñ. fm̄ Panoz. vbi s̄. de mēre glo. q̄ in electōni bus epoꝝ et aliorū platoꝝ ecclēsiarū collegiatarū qui habent generale iurisdictōem in ecclēsijs colle giatissernanda est dicta forma dumtaxat. nā epi scopi sunt proprii sponsi ecclēsiarū. vii. q. i. sicut. et isti alī prelati rōne generalis iurisditionis: quam habent in collegiatis ecclēsijs: possunt quodammodo appellari sponsi. Ideo per mortē istoū platorū remanēt ecclēsie viduate et sine pastore. Iste autem textus intendit. p̄uidere solum ecclēsijs viduatib; vt ibi ecclēsie viduate. ergo inseretur q̄ in electionibus canonicoꝝ et in alijs dignitatib; seu personatib; ecclē cathedralis. nō habet locū dispositio. d. c. quia propter. quia per illoꝝ mortē nō remanent ecclēsie viduate: cum nō sint sponsi. et in hanc partem videtur cōmūniter inclinare doct. licet aliqui contra: de quorum numero finit

Electio. I.

Fo. LXIX.

liorem, an poterit seipsum eligere. Quidam dicitur quod sic, ut refert glo. in. c. cum in iure de elect. quod tamen glo. eades reprobant, quia sic ambicio sis videtur; et ideo repellendus per. c. i. scripturis. viii. q. j. Quid ergo habebit agere talis. R. glo. q. debet renunciare tali potestatib; et fatus esset qui sic iuraret si credit se meliorem vel se eligat; vel dic quod tunc ipse intelligitur exceptus; quia i generali sermone persona loquens non comprehenditur. Idez dic de eo cui precipit per suprium q. debeat eligere idoneum. quod no. Et ideo dicit bene pano. in. c. l. extra. e. q. casu quo unus solus cardinalis superesse talij mortui essent; ille habebit electionem iuxta no. in. c. gratum. de postu. p. Non tamen poterit eligere seipm. vt in. c. per vestras. d. iu. pa. puto tamen q. ille nomine totius collegij possit dare hanc potestatem alteri. et ille nomine totius collegij poterit eligere istum. dummodo ceterus fraus et ambitio.

¶ Quando maior pars capituli deliquit. electio devolutur ad pauciores. Item devoluitur etiam ad unum propter delictum omnium aliorum. d. c. gratum.

¶ Unus debet eligi. R. video eligendus est doctio et sanctio: cuius compatio ceteri greci dicunt. viii. q. j. c. si ergo. Et qui sit de legitimo matrimonio natus. et eratis legitimate. extra. e. cum in cunctis. De etate omnium prelatorum. vide s. Clericus. iiiij. Subdiaconus etiam pot in epm eligi. extra. de et. et quia a multis. Abbas quoq. exemptus pot eligi in epm sine in abbatem eiusdem regule et habitus: sed non pot transire nisi de licentia pape: vel legati de latere si sit in provincia. extra eo. si abbatem. in. vij. Religiosus quoq. l. non expresse. pessus qn etiam nonius pot eligi ad episcopatu. extra. e. nullus. li. vi. sine eligatur in secularibus: sine i regularibus ecclesijs. ad prelaturam tamen sine vel alterius religionis non nisi expresse. pessus. vt ibi.

¶ Nullus autem religiosus pot eligi in abbatez vel prelatu alterius religionis: vel habitus. quod si secus actum fuerit eo ipso est irritum et inane. vt in. c. j. extra. e.

¶ Unus non potest eligi. R. video excommunicatus excommunicatus maior. Item nec suspensus. nec interdictus: nec qui interdictu non seruauit. Itz nec illi de quibus supra in principio capituli. Itz nec excommunicatus minor. qui si scienter electus fuerit: cassanda est eius electio. extra de clef. exco. m. c. fi.

¶ Quod autem fienduz si in capitulo vel collegio sunt aliqui excommunicati vel suspensi: vel dubitatur: et scandalo expelli non possunt: vel dubitatur de aliquibus. an interesse debeat electio. Dic fili pano. in. c. cumana. extra. e. q. admittant cum protestat. vt eo. q. voces valeant: si et in quatuor appareat eos postmoduz debuisse interesse. Mo ergo nocet electioni ales legitimate: q. no. habentes vocem fuerint admissi vacuum alijs. Nec sufficit. pbaro q. quis interfuerit electioni: nisi etia p. bet q. habuerit vocem. nam potuit interesse: et tamen non dare vocem. nam quicq. ex gratia concedi

tur sola et stada interessentia. quia est modici preiudicij. Idem dicit Panoz. quando excommunicati ingerunt se electo: rabi iminet scandalu possunt admitti cum protestat. ne videant scienter admissi. Et sic corruerit tota electio. per. c. si. de p. eu. Vide tamen singulare teoricam Inno. in. c. illa. extra eo. quam sequunt omnes docto. q. si inhabilis admittatur ad electo ignoranter. valz electio. etiam si unus solus sit inhabilis. Et loquit p. prie de excommunicatis. lecus tui si alis inhabilis admisus scienter fuisset.

¶ An religioso acquiratur ius electiois extra ordinem suum. R. nulli religioso: p. dicatoe: mi. norum: heremitarum: et quonilibet mendicantib ex electione: postulat. p. p. sione. seu vocatio ad prelaturam extra suum ordinem in discordia facta: ius aliquid acquiritur nec ipse consentire potest etiam habita licentia. extra. e. quowundam. li. vij. Et debet intelligi de discordia: sine de iure sine de facto sit ex quo rex. loquitur indistincte. vt in cle. qd circa. e. t. Sed etiam alij religiosis non acquiritur ius in electionib nec co. sentire possunt si fuerint electi a minori parte numero. vt. in. d. c. quorundam. Et nota q. si religiosus electo de se facete ad platem aliquam extra suum monasteriu vel eccl. es. non petit licentia et obtenta co. sensus non valet. et electio ipsa in tribus evanescatur. Prelati tui religiosos irrequisitis co. ventibus possunt huicmodi licentiam dare. extra eo. c. si. religiosus. li. vij. Non autem valeret licentia que co. cederetur p. futura electo. quam fieri congeret vt in cle. cum concessa. eo. ti. Nec aliquis religiosus potest prefici in aliqua eccl. que clero careat p. populo christiano. vt in cle. in plenis. extra. eo.

¶ An autem decretum electo faciat plenam p. bationem p. electo. Inno. in. c. innotuit. eo. ti. dicit q. no. Quod intelligit. d. an. quod fuit conseratum manu pauata. Secus autem si fuit factum per publicam personam attestante omnia fuisse gesta in presentia sua. quod etiam placet Panoz. qui dicit hoc verum: dummodo in tali scriptura in seruient omnia requisita ad scripture substantiam publice. vt testium presentia et similia. et casu quo decretum fit per publicam personam: non est necesse q. apponatur sigillum capituli. q. scriptura publica facit fidem sine alio adminiculo. Sed sigillum est necessarium quod scriptura est pinta. et decretum est quedam scriptura continet scripsi electionis a principio usq. ad fine. et sit ista scriptura: vt appareat formam debitam fuisse seruata in electo. et vt eligentes non possint ampli negare: quin co. senserint electioni.

ELECTIO. ii. scz per co. promissuz. Est sciendum q. istud compromissum potest fieri dupliciter. Primo simpliciter. s. vt illi de collegio vel de capitulo co. mittant alicui vel aliquibus eligendi potestatem. quod fieri potest extra eo. cum in veteri. Sed competen- tius fiet: si elegantur in numero impari. extra eo.

Electio.ii.

In causis. Nec requiritur q̄ h̄i quibz cōmittitur
sunt de collegio. extra. e. causam que. ab h̄i habetur
q̄ moniales possunt transferre potestatē eligendi
abbatissam in masculis etiā in illum qui babz po-
testatem cōfirmandi i p̄ am electōem. Si tamen in
hac cōmissione que sit per tale cōpromissum: vñ
de capitulo vñ collegio dissentiat: nihil sit extra. e.
quia propter. Et hoc no. ibi glo. quia nō cogitū
quis renunciare iuri sue. vnde nō sufficit hoc ca-
su maior pars capituli. Ratio. quia cuiuslibet in-
terest singulariter ut eligat p̄ se et nō per alium. Ideo
quilibet potest contradicere: ne fiat cōpromissum
et in re cōmuni: potior est cōdītio phibentis. vt in
regula iuris. In re cōmuni. li. vi. Talis tamē po-
testas re integra revocari p̄t. d. c. in causis. Et ibi
patet q̄ dicitur res nō integra. quādo cōpromis-
sarij incepunt habere tractātū. Et quo p̄t in-
strui quādo negotiū extra iudiciale delimit ēsse in-
tegrum. nam ex quo negotiū cepit agitari et tra-
ctari: nō dicitur amplius integrum. Et latius. pse
quitur Inno. in. d. c. in causis. di. q̄ cum attingā-
tur substantia negotiij: delimit ēsse integrū. pu-
ta cum incepunt tractare de persona eligenda.
Secus si solūmō sint expleta aliqua pertinētia ad
solētatem actus. vt quia dixerunt missam d̄ spi-
ritus. et h̄mō. Et omnibus de capitulo consentiē-
tibus: nō requiri n̄t ut elegant: sic dicendo. Ego
M. cōpromissarius de cōsensu cōpromissariorum
meorū virtute cōpromissi in nos facti eligo in ep̄m.
M. Et si p̄dicti elegerint vel maior pars ipsorum
elegerint scienter indignū: electio deuolutur ad ca-
pitulū. Secundo est aliud cōpromissum. s. limitatū
de quo habetur in. c. cum expediāt. iuncta glo. e.
ti. li. vi. et in. c. cuz dilectus. co. n. Et fit hoc modo.
vt. s. cōpromissarij teneant̄ eligere illum in quem
maior pars totius capituli: scriptat̄ votis omnīū
de capitulo singillatim et secrete ab ip̄is cōsenserit.
Et fm glo. in. d. c. cum expediāt. ista est melior et
expeditior forma quam hodie habeamus. quia in
hac forma electores non abdicant a se p̄stētē
minandi. Et in ista forma nō requiritur de necel-
litate nisi primo q̄ cōpromittentes sint simul con-
gregati. et omnes qui debent et volunt interesse.
Secundū q̄ cōpromittant̄ in vñnum vel duos vñ-
tres aut quot volunt: sive sint de collegio: sive nō
dummodo sint clerci: nō laici. extra de arbi. c. cō-
tingit. de hoc vide s. arbiter. Terciū q̄ cōpromis-
sarius vel cōpromissarij scrutentur vota singulo-
rum secrete et singillatim. Quartū q̄ eligit illum i
quem maior pars totius capituli consenserit dice-
do. Ego. M. cōpromissarius de cōsensu et volun-
tate copromissariorū meorū si habet alios virtute
cōpromissi in nos facti: eligo in ep̄m. M. in quem
maior pars totius capituli consensit. Et si in pri-
mo scrutinio nō consensit maior pars totius capi-
tuli: necesse est replicare: donec consentiant in ali-
quem. extra. e. cum terra. Et si dubitaretur: d̄ fra-
ude cōpromissarij: possent eligentes scripta facere:
in quibus scribant nomen illius in quem cōsen-
tunt et dare cōpromissario: qui in p̄sentia om̄i
recipiat. et postea similitaliter implicat̄ q̄ nō pol-

sit perpendi enīs sit scriptum: et legat corā om̄i
bus. et postmodum eligat in quem maior pars ca-
sensit.

¶ Dantes p̄tēt̄ aliquibus cōpromissarij eli-
gendi p̄latum vel officialē: vident̄ intellectus d̄
idoneo. vnde si electus nō est idoneus. nō tenet
ut electum recipie. Et facit ad q̄nōm̄ q̄nō cōmu-
nitas elegit duos cues: vt vacant ad eligendum
potestatem vel capitaneū: si illi eligunt̄ indignū
ciuitatis non tenet illum acceptare. nam in gene-
rali mandato non venit ut eligant̄ indignū. Ille
panor. in. d. c. causam que. Et nota fm panor. in
c. in causis. extra. e. q̄ capitulū non solum p̄t cō-
promittere personis certis p̄tēt̄ eligendi: hec
p̄t aliquos eligere per quos. elegant̄ cōpromis-
sarij: qui habeant postmodum eligere vice capi-
tuli.

¶ Ali autem valeat cōpromissum factū ab uno;
nomine omnīū: alijs p̄sentibus et nō cōtradic-
tibus. Dic fm Inno. et cōmunitē doct. in. d. c. in
causis: q̄ nō valet tale cōpromissum: quia cuz ista
res nō sit leuis: immo magne importanter: debet
singillatim omnes inquiri et expresse cōsentire. La-
nota hoc dictum singulare nec tradas oblinioni.
Ex quo p̄t sumi hec regula. q̄ in ardū explicata
in vñuersitate debent omnes consentire
sufficit q̄ actus explicetur per aliquos nosē atq̄
licet illi taceant et non cōtradicant. quia in re one-
rosa et grāia: debet interuenire consensu expressus;
nec taciturnitas habetur pro consensu. facit
glo. in regula. qui tacer. li. vi. Secus potest dici in
re leui: et maxime cōcupiscibili: vt tunc taciturni-
tas habeatur p̄ cōsensu. Et quibus p̄t sumi sin-
gularis limitatio ad nota. per Inno. in. c. j. d̄ bis
que si. a. ma. p̄tēt̄. vbi notanter dicit. q̄ si in ca-
pitulo tractatur aliquo illicium et damnablete-
nentur illi de vñuersitate contradicere: als si nō
cōtradicant̄ habentur p̄ cōsentientibus. et ita in-
voluunt̄ peccato et pena peccati: cum alijs expre-
se consentientibus. vt illud dicitur. p̄cedat quo ad
obviandum peccato sub velamine taciturni-
tatis peccatum nutritatur. sed quo ad validitatē
acus tene quod supra dixi. Ille panor. in. d. c. in

¶ Ali autem cōpromissarij possint eligere vñnum
ex seip̄is. glo. in. c. cum in iure. extra. e. p̄mit̄ da-
as opiniones. nam quidaꝝ tenerunt q̄ nō: quā
opinione lequitur glo. ibi. quam dicit probari per
l. nō licet. et l. si in emptōne. ff. de cōtraben. empt.
In quibus iuribus patet q̄ tuto: nō potest rem
pupilli a seip̄o emere. h̄ sit deputatus ad distribu-
endum. Sed aliam opinionē tenet Inno. M. o.
et compo. et est quasi cōmuni opinio. et videt sa-
tis probari: hec opinio per dictum. c. cum in iure.
et c. cum in veteri. extra. e. Item ex contraria op-
inione posset sequi fraudus. Nam inter cōpromis-
sarios possent fraudulenter ponī illi de quibz vñ-
liter possit ecclesiē p̄nderi. Nec obstant in re alle-
gata per glo. loquuntur em̄ quando potestas da-
tur vni. vbi defacili potest̄ oriri frauds. hic autē lo-
quimur: cum potestas competit pluribus. vnde

non potest dici quod electio oriatur a se; sed potius vocatus a deo et a sociis. Et hec optime faciunt in artibus plures deputati ad distribuendum aliqua bona in pias causas; possunt illa distribuere in aliquae ex seipso; dummodo alios egeant. Vide etiam eundem panorum de hoc in c. i. de coha. cle. ubi dicit per illum ter, quod executor deputatus ad distribuendum certa bona pauperibus; potest distribuere inter consanguineos pauperes. Nam clericus est executor; et debet distribuere superflua in pauperes. xvij. q. i. c. si. Et tamen potest distribuere inter sanguineos proprios. Predicta etiam faciunt quod si certi officiales deputant ad eligendum aliquos officiales; potest aliquae ex seipso eligere; nisi forma pratis eis tradita resistat.

Duid autem si sint septem compromissarii; ut in d. c. cum in iure; qui in duas partes diuisi sunt. scilicet tres et tres. et unius possit consentire electioni de se facte a tribus compromissariis. Rerum panorum in d. c. cum in iure. fuit hoc. quem communiter sequitur docto. sequentes. dicit quod ubi proceditur per viam compromissarii; vox electi auget numerum; et consentiendum electioni sue perficit ipsum electorem. Quo casu procedit. d. c. cum in iure. Aut proceditur per viam scrutinij; et non computatur in numero. ut in c. cum in extra. et cetera. Ratio diversitatis est; quia cum proceditur per formam compromissarii; non debet esse compromissarii officium damnosum. Item quia electio non oritur a se; sicut ostendit in forma scrutinij. Sed hoc. an. in. c. per vestras. de iure. pa. dat aliam rationem diversitatis. quod compromissarium non artat ad servandum formam. et quia propter. ut ibi patet. unde possunt et solent compromissarii eligere palam. ut quisque audiat vota aliorum. unde cum quis non possit eligere quin sciat se esse ab aliis electum. consentiendo electioni de se facte a parte equali. non videtur ambitiosus; nec ovari a se; cum sit prins votus a deo et a sociis. Merito consentiendo auget numerum; cum sit unus de habentibus potestatem. nec dispossit principaliiter in seipso. sed potest disponitio ab aliis facte co-sentit; nec est hoc ambitiosum; sed mentorum officium charitatis. si bono condescit. viij. q. i. qui episcopatum. Sed quando proceditur per viam scrutinij; cum in secreto quisque co-sentiat; et sic ignorat an fuerit ab aliis electus; non potest consentire in seipso. quia sic videtur ambitiosus.

Sicut compromissarium fiat unius vel pluribus electio debet fieri per verba singularis numeri. alios non vallet. extra. et cetera. sicut. li. vij.

An autem isti compromissarii teneantur servare aliquam formam in electione per eos fienda. Dic quod non per dictio; scilicet: positam in dicto. c. q. propter. que importat illam formam compromissarii subdiciariam.

Vtrum autem valeat compromissarium de eligendo certam plenam. de doctores coiter tenet quod non.

Quid si ex tribus compromissariis; duo scienter eligunt indignum; tertius eligit idoneum; nunquam valeat electio unius. Doct. sunt varijs. Quidaz te-

nent quod sic quia potestas dominorum eligentium scienter indignum; denoluatur ad illum unius qui non deliquerit. Alii tenent contrarium; quia compromittendo in tres videlicet voluisse quod non valeat electio unius. Sed vide panorum de hoc in d. c. cum in iure. ubi dicit quod predicta quod dependet ab alia vice. nunquid potestas istorum compromissariorum qui elegerunt scienter indignum denoluatur ad alios compromissarios qui non deliquerunt. an redeat ad capitulum. Hoc dicat quod talis electio non valeret in terminis. d. c. cuius in iure. per formam appositam in compromissario. Nam fuit dictum ibi quod electio fieret ab omnibus. vel a maiori parte. Et sic sentit quod esse sante rati forma valeret electio facta a minori parte. Ex quo ali sunt priuati. Sed panorum non placet hec consideratio. Nam et si nihil dictum fuerit in compromissario; tamen tacite intelligitur; ut fiat ab omnibus; vel saltem a maiori parte. unde quemadmodum valeret electio facta a minori parte; ex quo ali compromissarii sunt priuati; quia elegerunt scienter indignum. Ita deberet valere; cum fuit dictum in compromissario ut fieret ab omnibus vel a maiori parte. Nam alijs priuatis; electio potest dici facta ab oib; quia fuit facta ab illis in quos tota potestas denoluta est; ut habetur in simili in c. congregato. extra. et cetera. Nam certum est quod etiam compromissarii scienter indigni; sunt priuati potest electio fieri. ut in c. si compromissarius. c. ti. li. vij. Nec delictum maioris partis debet nocere minori parti. ut potestas redeat ad c. Nam dictum. c. si compromissarius loquitur quando omnes compromissarii elegerunt scienter indigni. tunc non potestas redit ad capitulum. secus si omnes coeligerunt; et electio facta a minori parte repertur facta deinde. Et predicta notabis. Faciunt enim nedium ad electiones que sunt ad ecclesiastica officia; sed etiam secularia.

An autem electio facta; non sicut formis prescriptis; sive aliqua earum sit ipso iure nulla. Dicit fuit Inno. compo. et panorum. et communiter docet quod ipso iure non valeat. licet hoc dicat quod requiratur sicut. Et primus verius. Et sic per ista verba non valeat. inducitur nullitas ipso facto.

Electio. iii. scilicet per inspirationem Ad hoc ut valeat fuit panorum. in c. quia propter. extra. et cetera. duo requiruntur de substantia. Primo quod sit facta ab omnibus. uno enim contradicente; non valeret ista electio; quia non videtur tunc facta inspirante deo. ar. viij. q. i. si ergo Secundo quod sit facta absque vicio. s. symonie. vel alii eius tractatus. Et istis non datur aliqua forma eligendi.

Sed queritur. quare ter. dicit. quasi per inspirationem. Quare posuit ista dictio. quasi. Hoc dicat quod tacite includuntur due forme inspirationis. Illa enim electio sit per veram inspirationem; quod sit auctore deo. nec indiget alia confirmatione; ut fuit electio beati Nicolai. Ambrosij. et Seueri. de quibus. lxi. di. S. bis omnibus. Sit autem electio

Eleemosyna. I. 7. ii.

per' quasi inspirationem: q̄n nō constat q̄ aucto're deo sit facta, sed presumentur quādō omnes de collegio vno ore cōsentient in aliquę sine aliquo tractatu precedenti. Vnde dicitur tunc quasi p̄ inspi'cōm. i. ad similitudinē vere aspiratōis. Et qđ dic̄tum, est quod non debet precedere tractatus intellige fīm. Jo. an. de tractatu speciali. Generali autem posset fieri pura, si vñus diceret. Rogemus deum, p̄ bono prelato: vel bortādo aliquos ad electionem boni prelati. Mō autem debet fieri p̄suasio respectu certe persone; q̄ sic electio fieret ad suggestionē alterius.

Eleemosyna. I. vtrū dare elemosynā sit in precepto. Rū. fīm Tho. se cūda scđe. q. xxxij. dicendū q̄ sic. Omittens. n. hoc eternaliter puniet: Math. xxv. Eluvium em. tē. Et hoc intelligendū est fīm q̄ recta ratio requirit fīm quam consideratur aliquid ex predictantibus. s. vt illud q̄ in elemosynā erogandū et nō sit ei necessariū: sed superfluum: nō soluz respectu sup̄ius sed etiā respectu alioz q̄rū cura sibi incibit. quia p̄uis oportet q̄ vñusquisq; sibi p̄i et suis p̄uideat: et de reliquo pauperibus subueniat. Ex parte quoq; recipientis requiritur q̄ necessitatem habeat. Alioquin non esset ratio: quare ei elemosyna daretur. Sed cum non possit ab aliquo vno omnibus necessitatēm habentib⁹ subueniri: non omnis necessitas obligat ad preceptum: sed soluz cum is qui necessitatē paritur sustentari non pōt: tunc locuz habet quod Ambro. dicit. Pasce fame morentez: et si non paueris occidisti. Sic ergo dare elemosynā de superfluo est in precepto: et similiiter dare elemosynā ei qui est in extrema necessitate. Alter dare elemosynā est de consilio: sicut et de quolibet meliori bono dantur consilia. Et dico q̄ superflua de necessitate precepti sunt eroganda. q̄ licet sint istius q̄tum ad proprietatem: sunt tamē aliorum quo ad vsum. s. istorum qui ex eis sustentari possent. Et tunc fīm euendem Tho. intelligendus ē casus extreme necessitatis q̄n apparet p̄habiliter signa extreme necessitatis future. nisi ei subueniatur: vt cum aliquis videt aliquos impotentes vel pigros ad subueniendū: et pauperē indigētes cibo et potu et alijs vite necessarijs: nec sibi posse satissimamente. non enim expectāda est ultima necessitas: quia tunc non possit innaturi natura fame vlt̄i consumpta. Hoc Tho. Idēz panor. in. c. si vro. de iureiū. qui allegat dictam op̄i. Tho. et tam sequitur di. q̄ tunc elemosyna est in precepto. cum quis habet superflua: non solum respectu suumet sed illorum quoq; cura sibi incubit: et pauper est in tanta necessitate: q̄ non pōt aliter sustentari. als est de p̄silio. Idēz Nico. de l. lug. isto v. omni pte te tribus. Luce. vi.

Vtrum autem in elemosyna preponendus sit pater infidelis extraneo fideli. Rū. fīm Tho. i exhibitoꝝ nutrimenti preferendus est pater. Iz in dilectionē preponendus sit extraneus nisi necessitas

ex alia parte preponderet vel aliqua alia conditio. puta cōmuniſ utilitas ecclie: vel reipublie. vnde et in extrema necessitate magis cēnt filii debet, di q̄ parentes.

Eleemosyna. ii. **Q**uis pōt facere elemosynā. Vtrum religiosus possit facere elemosynā. Rū. fīm Tho. nō quia nihil habet. xij. q. j. non dicatis. Si tamē monachus administratōz habet: potest dare elemosynā. Item si monachus videret aliquem indigere ad mortem debet dare: quia in hoc casu oia sunt cōmuniſ. xlviij. dſ. sicut hī. Nec ob. si abbas contradiceret: quia magis debet obedire deo q̄ hominibus. concor. Tho. scđa scđe. q. xxiiij. et in. iiiij. dī. xv. q̄ circa extrema necessitate monachus aliquid modicum dare potest absente abbate sub sperata habitionis.

Vuid si monachus de voluntate abbatis vadit romā: vel est in studio: nunquid pōt facere elemosynā: Rū. fīm Tho. sic. Nam eo ipso q̄ dedit sibi licentiam eundi vel standi: intelligitur ei concessisse licentia faciendi ea que honesti scholares et peregrini solent facere. ar. extra de of. dele. p̄terea ita tamē q̄ moderate faciat. l. item si fili⁹. nūquid dicitur. ff. ad mace.

Vnumquid vro. potest facere elemosynā sine licentia viri: Rū. fīm Tho. si vro. habet res parafrenales. i. proprias p̄ter dotem. vbi būnūmodi parafrenalia de consuetudine habet locum et vro ris sunt: pōt de illis etiam inuitu marito elemosynam facere. L. de pac. p̄uen. hac lege. Item si vro est lucrosa. ita sc̄i q̄ exhibita gubernatio domus operis suis lucretur: potest de hoc elemosynā facere. Nec intelligo deducendas expēlas vicis suis: quia vir teneret ad omnia eius onera propter dotem. retiam propter obsequium ab vro exhibitum. Sed contra predicta videtur glo. in. l. sic patronus. ff. de ope. li. que vult vro emi operari vro. Sed q̄ mulier possit facere elemosynā quandoē lucrosa: et sic non lucrari viro tenet theologi ac etiam summisste. Pro cōcordia tamē potest dici. q̄ si mulier habet dotem sufficientem pro onerib⁹ importandis: tunc adhibita debita administratione domus: quod lucrabitur cedet lucro suo. Si autē non haberet dotem: vel si haberet: sed non sufficiētem p̄o oneribus: tunc credo q̄ debeat labore vro vsc̄ ad supplementum onerum. De eo autē quod supererit poterit facere elemosynā: quia cedit lucro suo: et non mariti. Et sic intellige glo. i. d. l. sicut. l. quando vro. non habet dotem: vel non sufficiētem. Et ita videtur intelligere Bart. dictam glo. in. l. gaio. ff. de ali. lega. Vide etiam ad predicta singularem limitationes quā dat Astēn. libro. v. titulo. xxvj. fīm Guīl. de mili. q̄ aut de rebus illis vro. sc̄i p̄am sustērat et viruz. Aut superabundat. In primo casu non potest de his que loeatetur facere elemosynam: si subtractio sustentatiōis viri debet inde sequi: quia magis teneat vī

ro & alij. In secundo vero casu potest etiam viro inuitu. De rebus quoq; viri: ut de pane: vino: et bniusmodi: que de approbatore more solent ad dispensationem virorum pertinere: potest et debet elemosynas facere. moderate tamē. et fin facultates viri et maiorem et minorem multitudinem et necessitatem pauperum. Et debet sibi formare conscientiam qd non displiceat viro. licet aliquando prohibuerit. quia quandoq; prohibent: ut temperent vros: non a toto sed ab excessu. Potest etiam sibi formare conscientiam ex miseria pauperis: cogitans qd si maritus videret illum: placet ei qd si bi fieret elemosyna. Si autem omnino sibi dictat conscientia qd viro displiceat. deponat eam si pot est: et si nō pot deponere. nō dñ dare: hoc dico nisi vide retum indigentem ad mortem. Et quod dixi de rebus viri etiam intelligas de rebus dotalibus. Nam illarum dominum penes virum est. L. dñ. in do. in rebus. Addit etiam glo. Ray. qd si etiā mulier latenter moderata est elemosynas pro se viro suo: vel alter gerendo commune negocium non peccat. qd si credet qd viro displiceret si sciret. et sufficit in hoc casu qd non veniat contra prohibiti onem mariti. et qd eum non scandalizet. Et p. de pal. in. iii. recolligendo hanc materiam dicit qd in septem casibus vir: potest facere elemosynam. Primo si haber bona parafrenalia. Secundo si ē lucrosa: cum limitatione tamen antedicta. Tercio de pane et vino et alijs cōmunitib; Quarto ad exitandum damnum viri: sicut fecit abigail: pri mo Regum. xxv. Unde si per negligentiam: vel maliciam viri videt immunitate periculum: ipsa potest obuiare. Quinto si vir sit fatus. tunc enim dispositio domus pertinet ad vrom: nisi per su periorum alter furent ordinatio. Sexto si vir excedens non posuit alium dispensatorem domus sue. Septimo si peregrinanti vir expensas taxatas dederit: si vir: vult sibi subtrahere: pot dare pauperibus.

Munquid autem filius familiæ possit facere elemosynam? Respondeo fin Ray. Si haber peculium castrense vel quasi potest. Nam qdum ad il lnd paterfamilias censemur. ff. ad macedonia. l. i. De peculio vo p. ofectio et aduentio potest. si credit patrem permisurum. aliter non: quia profectio: et quicquid ex eo acquiritur: patris est. Aduenticum vo patris est quo ad vnum fructu. et institu. per quas personas no. acquiri. f. i. Si tamen esset in scholis de licentia patris vel in peregrinatione: possit de profectio et aduentio elemosynam facere. argumen. ff. de iudi. si longius. Idem si esset filius senatoris vel aliecius alterius dignitatis. Vide dñ hoc s. Donatio. i. in principio.

Otrum seruus vel ancilla possit facere elemosynam de rebus domini? Respondeo fin Tho. in. iii. distinctione. xv. serui ancille et famuli etiā suis sint libere conditionis: non possunt elemosynas dare de rebus dominorum sine eorum consensu: nisi panem et bniusmodi: que non inferunt

sensibile nōumentum. Si etiam ipse famulus sit dispensator rerum: non tamen ponitur dispensator: quasi potestatam aliquam in rem domini habens. sed quasi tractans eam ad utilitatem domini. de precio autem sui servitij constat qd pot est elemosynam dare.

Emancipatio. quid sit. Dic qd est relaxatio patrie potestatis coram iudice competente: voluntate patris et voluntate filii concurrente. Dicta ex eo: qd extra manum id est potestatam patris ponitur filius. hec habentur ex. l. non nudo. L. de emancipa. lib. et quod ibi notatur. et institu. quibus modis ius patrie potestatis solvit. f. pieterea. Et per hoc quod dicitur: voluntate filii concurrente. Bart. in. l. quidam cum filium. de verborum obligatio. dicit qd filius non potest cogi emancipari: nisi ex ea: ut ibi. Et sicut pater cogit emancipari filium ex causa: ita filius cogit recipere. licet aliter dicat glo. et male. institu. quibus modis ius patrie potestatis solvit. in fine. t. in. l. ne cauus. L. de emancipa. libe. et in autenti. quibus modis natu. effi. sui. f. generaliter.

An autem requiratur presentia emancipandi in actu emancipationis? Respon. de hoc est ter. in. l. invenimus. L. e. vbi Bartolus sumendo illaz dicit qd parentes possunt emancipare filios absentes impenetrato rescripto principis et eorum accedente consensu. Item infantes sed eorum cōsensus nō requiritur.

Otrum autem pater in aliquo casu teneatur emancipare filium? Respondeo qd non regulariter: quia patria potestas est inertimabilis. ff. de lega. i. l. filius familiæ. Similiter nec filius potest compelli regulariter ut emanciperetur a patre. Nam iuribus que sunt voluntarie iurisdictionis: nō potest quid fieri altero inuitu. ut in autenti. quibus modis naturales efficuntur sui. f. si vo. Fallit hoc. Nam si pater male afficit filium verberibus contra pietatem. Item si compellat eum peccare in corpus suum. Item si filius est arrogatus impubes. et pubes factus: probat non sibi expedire esse arrogatum. Item si pater agnouit sibi relicum legatum. ut emanciparet filium. et in istis casibus teneatur pater filium emancipare. ut no. Azo in luma. L. de adop.

In autem emancipatio sit pena vñ bono. Respon. Bartolus in dicta. l. quidam. dicit qd emancipatio quo ad quid est honor. quia solvit patria potestas. quo ad quid est pena cum filius adoptiu spoliatur totaliter a successione. ut. l. cum in adoptiu. L. de adop.

In autem pater possit filium emancipare per procuratorem? Dic qd sic. ut notat Bartolus in. l. gains. f. fonsitan. de libe. et post. vide de hoc s. Adoptio.

Quero an fili⁹ emancipat⁹ revoce⁹ i. ptate⁹ patria pp alimēta nō p̄stita patrī; sicut libert⁹ revoce⁹ in m. iii

Emphiteosis

sernitatem per alimeta denegata patrono. Rn. L.
in l. filios. L. de ingra. li. q. sic; q. hoc est magna in-
uria; que atrocior manu equipollat. ff. de li. ag.
l. alimeta immo plus; q. necare dicit qui alimeta
denegat. vt. e. ti. l. necare.

Emphiteosis. Quid est. Rn.
Emphiteosis grecelatine dicit meliora-
tio. Ab initio. n. p. hunc cōtractū viles
quedam terre cōcedebantur; quas recipiens me-
liorabat et meliorates sue erant. Quod postea p-
misiū est etiam de fertilibus et fructuolis. Et iu-
tra vulgare quoundā dicitur datio ad libellum.
Et fīm Bar. in. l. j. L. de iure emphī. nulla est dif-
ferentia inter emphiteosim et libellū. Et de natu-
ra huius cōtractus fīm pe. helye. in tractatu cō-
tractu emphiteoticu est. primo q. dñū directuz
remanet apud dñū. Dominū autem vtile penes
emphiteotam; quia iura ciuitalia ambos dños vo-
cant. vtile autem certum est esse apud emphiteo-
tam. ergo aliud est apud dñū. Secundo de natu-
ra huius contractus est; q. dñs dans rem in em-
phiteosim habet possessionē ciuitalem. quod patet
quia emphiteota nō potest rem emphiteotariā p-
scribere. L. d. pseri. xxx. an. l. male. Si ergo nō potest
p̄scribere ergo nō habet possessionē ciuitalem. cuz
possessio ciuitalis sit legitima causa vñiacationis in-
ducende. ff. de acqui. re. do. l. acquiritur. S. fi. Em-
phiteota vñ habet possessionē naturalē; cum eq-
paretur vñfructuario qui possidet naturaliū tm-
insti. loca. f. ad. o. Item de natura huius contra-
ctus est; q. cōsistit in rebus soli. q. in hoc cōtractu
operat fieri diuisionē vñilis et directi domini. Sz
in re mobili nō potest vñum dñū ab altero sepa-
rari. Item de natura huius cōtractus est; q. fiat in
scriptis de iure; tamē per cōsuetudinem est sublatū
ergo stemus consuetudini; que est optimā legum
interpres. hoc etiā approbat Bar. in. d. l. j. Et iō
dicendū q. circa naturā huius cōtractus vel circa
pacta; p̄ius nature nō requiritur scriptura. Sed
circa pacta que sunt extra naturam p̄tractus em-
phiteoticari bene requiri scriptura fīm glo. in. d.
l. j. Super ver. scriptura. cuius rō est quia scriptura
nō est de essentiā cōtractus; sed fit ad eternam rei
memorā. ff. de pig. l. contrahitur. Contractū autē
probatur per se. s. probata solutione pensionis. Itē
de natura huius cōtractus est; q. derur aliquid in
introitu; quia iste cōtractus habet magnā simili-
tudinem cum exemptione et locatōe. Hoc tamē nō
est necessarium fīm cōmuniter docto. p̄o hoc qd
habetur in auten. de alie. et emphī. circa principiū
Item de natura huius cōtractus est; q. si emphiteo-
ta nō solvit pensionē statuto tempore; res cadat
in cōmissum; q. iure. L. c. l. s. ff. de pig. l. lex
vectigal. Requiritur tñ declaratio; q. ipse fuerit i mo-
ra soluendi. vt. d. l. lex. Item de natura huius cō-
tractus est; q. si pensio nos soluis emphiteota po-
test expelli. Et fīm glo. in. c. potuit. de loca. domi-
nus auctoritate propria potest eum expellere. Au-
toritate dicte Decretalis. r. l. j. L. e. Melius ta-

men facit; si autoritate indicis hoc fecerit. Et hoc
videtur turius. ppter scandalū que inde sequi po-
terunt. Item sine voluntate dñi nō potest emphiteo-
ta prauati; rem alienare nec vendendo nec per-
mutando. Secus d. emphiteota sūci qui potest rem
donare sine voluntate domini. Sed de hoc. i. Hē
emphiteota potest rem emphiteotica pignorare.
Item q. res emphiteotica nō potest diuidi per regio-
nes. Item filia quecumq. potest succedere etiā in
re emphiteotica. Item q. pen. io sine interpolatiō
soluat. Item q. emphiteota nō potest rem em-
phiteotica dimittere. Sed de hoc infra.

Trimo queritur. quid si emphiteota deterio-
rit rem emphiteotica. vt quia non coluit eam ut
debuit. An cadat in omisſu? Rn. idem pe. q. sic
quia cessante causa finali alicuius cōtractus; tipe
contractus cessare debet. ff. de iu. pa. l. adigere. S.
quis. Sed causa finalis quare datur i emphiteo-
sim est melioratio. L. c. l. s. que cessat quando dete-
rioratur. ergo tē.

Secondo quero an emphiteota sine volunta-
te domini possit rem dimittere; vt sic liberet a lo-
sutione pensionis. Et videtur q. sic; q. habēdo re
p̄ derelicta liberatur quis. ff. de dam. infec. l. eue-
nit. Item vñfructarius dimittendo rem vñfructua-
riam liberatur ab expensis; quas ibi facere re-
nebatur. ff. de vñfruct. l. cum fructuarius ergo em-
phiteota dimittendo rem liberatur a p̄statōe pen-
sionis cum equiparentur. Ia. tamen tenet indi-
stincte cōtrariū; quia quod ab initio est voluntarū
expost facto est necessariū. L. de act. et ob. l. sicut et
p. d. Spe. in ti. de loca. tenet q. emphiteota non
potest rem emphiteotica dimittere dño contra-
dicente. Idem tenet panor. in. c. in dicatu. de im-
mu. eccl. Item quia emphiteota est domino p̄sonaliter
obligatus ad p̄statōem pensionis; q. re-
natur ex. l. zenonis. vt in. l. j. et. ii. L. e. ergo tenetur
personaliter cum omnibus actiones sint personales
inst. de act. S. appellamus. Et sic dimittendorez
non liberatur a pensione; cum omnibus personales
actiones sint affixe oīibus nostris; ita q. ab eis se
parari nō possunt. Odo. dicit sic. Aut emphiteo-
ta est obligatus ad pensionē rōne rei. et tunc dimit-
tendo rem quam noluit; liberatur. Aut est obliga-
tus rōne persone. et tunc non liberatur dimitten-
do rem. Alij dicunt. q. aut fuit actus inter partes
q. posset rem dimittere; et tunc potest. Aut nō fu-
it actum; et tunc aut vult dimittere ex insta causa
et potest. Aut sine iusta causa; et nō potest. vide. i.
fendum.

Tercio quero. predictus negat pensionem do-
mino petenti eam; et negat se emphiteotam illius;
nunquid ex tali negatione res cadat in cōmissum
Respondit qui s. q. per solam negationem res ca-
dit in cōmissum; quia licet in negando non repe-
riatur perfidus nec periurus quia non iurat do-
mino; sicut facit vasallus. habet tamen in domi-
num eum recognoscere. vt. L. de fide instrumen-
ti. plures. tideo si contra hoc repertur infidelis;
res cadit in cōmissum. Item magis debet operari

Additio Ad h. et facit q. notat archi. et joan. And. d. c. v. De homi. l. v. ex q. dicto so-
llicito. q. rōne d. l. si quis maior. C. De transactō facit theorica genit. q. fuit ad cōfinitos rasu-
fū. q. ora mīra mīdi. q. dīcūt p̄cūdā p̄poni ipd ītra t. ipd fīdā. q. dīcūt p̄cūdā p̄poni ipd ītra t. ipd fīdā.
Declaratio. p. quā declaratio sit fuisse cōmissu. q. p̄l. q. cōmītēt p̄poni illa p̄. alia illa p̄.
efficiat et vñfructuoz nō possit. q. dīcūt de p̄cūdā q. nō h̄t. p. dīcūt. q. declaratio sit t. fīdā.
q. vñnt rōt instantia. Mō tñ p̄ obīdā t. statutū p̄uazit aliquā bōis t. alia ipd fīdā. q. addit. q. nullā
z̄t. Declaratio ex sup. factu. tñc nō rōzit. fīdā declaratio tñc ferit p̄sonā. q. dīcūt extangat
q. dīcūt abīnēt. Et illa c. opta rautula.

Emphiteosis

Fo. LXXII.

Expressa contumacia q̄ tacita. ff. de cōdī. 7 demō. Lī ita exp̄līz. S̄ si emphiteota cessauerit dñs soluere per triennium res cadit in cōmīsum; q̄ tacite negat dominū recognoscere ergo multo fortius vbi exp̄esse negat.

VQuarto quero an emphiteota sine cōsensu domini possit aliam emphiteotā facere. Rū. qui s̄. q̄ sic. inst. loca. S. adeo. Nec obstat si dicatur; q̄ nō pōt alienare. quia verū est de vera alienatio. Nec sed datio i emphiteosim nō ē vera alienatio. Nec ob. q̄ noīe alienatiōis cōtinēt emphiteosis; q̄ nō est verū simpliciter.

VQuinto quero. quid si emphiteota vendat rem sine dñi voluntate; non tamen tradidit. nunquid res cadit in cōmīsum. Rū. qui s̄. q̄ sic. quia vbi pena locum habet; nō in p̄cipiūs an res fuerit sellata. L. ad. l. fāciām. de pla. l. fuga. Hoc patet per processum. d. l. f. que requirit q̄ ante h̄ res vēdatur; debet adhiberi cōsensus dñi. al. res cōmittitur. Item q̄ lī sine traditōe nō sit alienatum est tamen venditum. Sed si vendatur sine domini voluntate res cōmītūr. rigitur. Et spe. in ti. de locato. 7 Bar. in. l. sequitur. S. Item labeo. de viscā. 7 canoniste in. c. potuit. de loca. 7 Imo. dicunt predicta vera; si res iam sit tradita. Secus si vendita tm̄. Et hec opinio videtur communis quam approbat etiam Sali. in. l. f. L. e. Itz hoc est verū; nisi res sit tradita hac lege. vt si dominus vellet emere; tantidem teneatur illi restituere emptor. vt notat Ang. in. l. voluntas. L. de fidei cōmīssis.

Sexto quero. nunquid emphiteota possit dare filiam sine domini voluntate; videtur q̄ nō; quia non pōt vendere. ergo nec in dotem dare. Item quia omnis in doce datio est alienatio; patet ex quo omnis actus ex quo transfertur dominium; est alienatio. sed per dārem dotis trāfserit dominū in maritū. L. de rei ven. l. doce. Econtra videtur; quia vbi pater dat rem in dotem p̄ filia; ibi nō est dominii translatio. ergo nec alienatio. vt in. l. j. L. de fun. do. Et hoc ē vē fīm quodam; vbi res fuit data in dotem nō extimata; q̄ tunc operaretur venditōem tērendere nō pōt. vt hic. Mon. ob. c. ynicuz. S. donare. in fen. qualiter olim. Et quia ibi hoc video est; quia filia non succedit in fēndū. Et ideo cum nō pōt directe succedere nō poterit per obliquuz. l. per dārem in dotem. Alij dicunt q̄ si ip̄s̄ potest reperire eque bonum maritū filie si aliam rem det in dotem; et tunc non poterit. al. sic. quia pater debet indagare filie meliorem virū q̄ē poterit imenire.

Septimo quero. Pone sunt duo domini; a q̄ibus emphiteota rem emphiteotica tenet. Ip̄e emphiteota vendit rem de cōsensu vnius. 7 sine cōsensu alterius. an tota cadat in cōmīsum. Dic q̄ non cōmittitur nisi pro parte illius. quia nō debet in plus puniri; q̄ deliquerit. ff. de his qui. vt indi. l. heres.

Octauo quero. quid si emphiteota sine cōsensu domini rem emphiteoticam vendidit 7 trādit; postea redemit eam. nunquid cadat in p̄mis

sum. Dic q̄ si cōsita ins' quesitum alieni sine factō eius sibi auferri nō pōt. Sed pena cōmissa ē quē sita dñs ex quo emphiteota rem alienauit. vt h̄c ergo tē.

VMono quero. Pone q̄ est p̄troueria in dñm 7 emphiteota super re emphiteoticaria 7 pendētē cōtroueria emphiteota soluebat pensionē soluerit dō. p̄testando. q̄ nihil soluebat noīe pensionē. postea dñs obtinuit; inquit res cadat in cōmīsum. Dicetur q̄ nō; quia licet est sibi variare. ff. de colla. bo. l. nōnq̄. Et ideo l. ip̄e dixerit q̄ nō soluebat nomine pensionis; tamē poterat variare. ergo tē. Sed dico cōtrarium; quia vbi ip̄e soluit aliiquid. ip̄e pōt eligere in quaē causam magis soluere velit. ff. de solu. l. j. ergo cum ip̄e p̄testatus fuerit se nō soluere nomine pensionis; in aliā causam videtur soluitum quare tē. Et quia circavū r̄idem nō est licitum variare.

Decimo. Pone. Quidam est tutor cuiusdā p̄pili; a quo pupillo idem tutor tenebat rem in emphiteolum. 7 ip̄e administravit rem pupilli per. v. annos in unq̄ soluendo pensionē. an cadat in cōmīsum. Dico q̄ res cadit in cōmīsum; quia iste tutor debuit exigere a seip̄o. ff. de ne. ge. l. i. pupilli. Nec pe.

VUndecimo. Pone q̄ emphiteota vendit rem deinde re integra discellum est a contractu vēdationis per cōsentū; quod potest. Nunquid debetur laudemū. Dico q̄ sic; quia ista venditio est inter contrahentes perfecta; cuz solo cōsentū contrahatur obligatio. facit deacti. 7 obli. l. cōsentū. Cum ergo venditio sit perfecta; tūs quēsum domino sine facto suo per cōsentū partium sibi auferri nō potest. Non ob. quia dominus debet habere laudemū; quia mittit nouū emphiteotam in possessionem. L. eo. l. fina. Dico q̄ non stetit per eum quominus mitteret. Ideo perinde haberi debet ac si cum misisset. Idē pe.

Duodecimo. Pone q̄ res emphiteoticaria suī vendita; 7 tradita; 7 debetur laudemū deinde fuit retradita. Nunquid debetur aliud laudemū. Dic q̄ aut fuit tradita ex noua causa. et tunc aliud debetur laudemū. quia ista secunda traditio est similis prīorū; sed ex prima debetur laudēmū ergo 7 ex secunda. Et est ratio; quia ad multitudinem traditionum sequitur multitudo laudemū. L. de ser. fu. l. quicq̄. aut fuit tradita ex antiqua causa. 7 tunc nō debetur laudemū. Idē pe.

Terciodecimo. Quid si plures habentes fundū emphiteoticū cōmūnū; diuidant inter se; utruz debetur laudemū. Rū. qui s̄. q̄ sic; quia diuisio est alterius partis ab inūcē alienatio. Quod patet. quia in re cōmūnū; ante diuisiōnē non licet dare partem quin quilibet habeat partem suam. licet post diuisiōne quilibet efficiatur dominus partis sue diuisi. ff. dele. i. l. meuius. S. duobus. Item quia in diuisione requiritur cautio de euictōne. ergo est alienatio. sed ex alienatiōne debetur laudemū. ergo tē. Item quia in cōmī diuisione est ḡmitatio. sed ḡmitatio est de qua

Emphiteosis

debetur laudemū. ergo rē. Itēz dīmīo vīcē vē
cōrōis habet et obtinet. sed Bar. in. l. et ideo ff. de
cōdī. fūr. dīct. q̄ bāc. q̄ p̄cedit alia. vtrum predi
cti possint dividere domino irrequis. Et cōclu
dit q̄ sic. per. l. volumn. L. de fideicōmis. Quod
vīdētūr vērum: quia ratio propter quam prohibi
betur alienari in extraneū est: quia ille extraneū
non habet necessē recognoscere dñm: vt notat dō
cto. in. l. fi. L. e. Que rō cessat quādō ille vendit al
teri emphiteote socio suo. Mūc aut ad q̄nem. p
positam. An dominus debeat habere portōnem
statutam per. d. l. fi. Bull. indistincte vīdetur di
cere: q̄ dominus nihil debeat habere. optime fac
l. per diuersas. L. mādati. hoc idē tenet Bar. q̄a
ista alienatio ē necessaria.

I Quartodecimo quero: nūquid ex aditōde here
ditatis debeat laudemū: vt quia emphiteota ē
mortuus. et eius heres adit hereditatē: vīdetur q̄
sic: quia ex alienatione debeat laudemū: Sed
adit hereditatis est alienatio: patet. quia omis
actus per quem trāsseretur dominū est alienatio.
sed per aditōem transfertur dominū: ergo rē. se
cundo vbi quis de nouo adipiscitur possessionē
rei emphiteotice debeat laudemū. vt. l. fi. L. eo.
Sed per aditōem hereditatis adipiscitur dñ nouo
possessio hereditatis. vt. ff. de acq. pol. l. cum he
redes. in prī. Dic cōtra: quia domin⁹ propter la
borem habet laudemū. quia labo: at mittēdo no
num emphiteotam in possessionem. sed in aditō
ne nō requiri talis labor: cum heres possit adire
ppria auctoritate. vt in aut. de here. et sal. S. in oī
bus. Hec pe.

I Quintodecimo quero: pater habet in rebus fi
lii vsumfructū. L. de bo. mater. l. j. Pone q̄ in re
bus filii sunt aliquē res quas pater dedit. in em
phiteosim. nūquid talis dario valeat. vīdetur q̄
sic. quia pater in talibus bonis habet libera admī
nistratōem. Ita q̄ filius nō potest eum p̄hibere
ab administratōe: nec ab eo exigere rōnem. d. bo.
que l. l. cum oportet. S. nō autes. Et ideo propter
liberam eius administratōem talia permittuntur
sibi. Item quis datio in emphiteosim nūbil aliud
est q̄ melioratio. l. fi. L. eo. Sed pater potest bona
filii meliorare. vt de bo. que l. l. fi. S. hoc p̄culdu
bio. ergo in emphiteosim dare. Doct. dīct. indi
stincte q̄ non valet datio: talis immo filii mortuo
patre possunt totum renocare: quia certi sunt ca
sus: in quibus patri permittunt dñ bonis filii alie
nare. d. l. fi. sed iste nō est de illis. ergo rē. Item q̄
patri in talibus bonis p̄hibetur alienatio tempa
lis. s. pignoris obligatio. vt. d. l. fi. ḡ multosorti⁹ p̄
hibetur ppetua. Hec pe.

I Decimosexto. Pone q̄ aliquis emphiteota fi
lius. in cuius bonis pater habet vsumfructū: rē
emphiteotica vendit. Quis debeat laudare. An fi
lius vel pater. Et vīdetur q̄ pater: q̄ dñs habet
laudare. vt in. l. fi. L. e. Sed habens vsumfructū
reputatur dñs: cum vsumfructus sit pars dominij
ergo rē. Dic cōtra: quia immo ip̄e filius habet lau
dare: quia dñs habet laudare. ergo intelligemus
de vero domino. ff. si aiger. vec. l. j. sed ap̄cūtarius

est verus. dñs. vt. ff. ad sūl. l. j. ergo ip̄e filius pa
p̄cūtarius debeat laudare. Dico: nō q̄ laudemū
qd filius habet debeat restituere patri. hec pe.

I Decimoseptimo. Quid si emphiteota donauit
rē emphiteoticā. Mū qd dñs h̄re dz laudemū
Rū. pe. dīct. q̄ sic: q̄ magis fauēdū ē illi: q̄ bz reg
et titulo oneroso q̄ illi q̄ bz ex titulo oneroso. s. ex emptōne
debet laudemū. vt. l. fi. L. e. ergo multosortus q̄
ex titulo lucrativo. vīcē et donatiōe. Itēz q̄ lega
tum et donatiō equiparātur. Sed ex legato debe
tur laudemū. ff. de le. iu. l. is qui. Mō ob. q̄ ip̄e
emphiteota possit donare rē emphiteoticā sine
dñi volūtate. q̄ hoc sc̄esso: nō tū sequit q̄ nō de
beat laudemū. hec pe.

I Decimoctavo. pone q̄ emphiteota vult solue
re vno anno sūl. pensionē triginta annō: nūquid
dñs teneat recipere. Rū. Pe. dīct. q̄ dñs vno an
no simul. p̄ toto tpe suscipere nō tenetur. Idem te
net. L. in. l. j. L. eo. quia quod fauēre alīcu⁹ in
troducū est: nō debet in eius dannū retroqueri.
Sed ita esset hic: quia nūl. pensio quolibet año sol
ueretur: dñs nō recognoscere p̄ emphiteotam. et
sic dñs q̄ obligatōem adimeret ius suum. qd esse
nō debet. Hec pe.

I Decimonoно quero: quantum sit laudemū.
Rū. dir. l. j. dīct. q̄ nō licet dñ occasione ista v
tra quinquagēsimā partem preci⁹: vel extimatōis
rei que in aliam psonā transfertur aliquid exige
re. L. e. l. fi. Sed de cōsuetudine generali est. iu.
pars fin. Mō. que in talib⁹ est seruāda. extra dō
sue. cū dilectus. Et si in alijs locis ēt alia cōsuetu
do: illa seruāda esset.

I Vigesimo quero. que requirant ad hoc: vt em
phiteota possit vendere ius sibi competens: et me
liorations suas. Rū. panor. in. c. fi. de loca. dīct:
q̄ septem requiruntur. Primo vt requirat ecclias
si velit emere. Secundo denūciet preci⁹ ab alijs
oblatum: et sic sine cōlensu domini p̄t emphiteo
ta ius suum exponere venale: q̄ alia nō posset sibi
p̄ci⁹ denunciare. Tercio q̄ illud sit verum tu
scū p̄ci⁹. Quarto q̄ si non dixerit se nolle emere
expecter spaciū duoz. mensium. Quinto q̄
vendant personis non prohibitis. non tamen est
iure expressum que sint ille persone. Sed attendi
tur ius municipale: vel pactum appositū in ipso
contractu. prohibite tamen persone videntur. si
cū sunt persone potentes: que defacili non pos
sunt conueniri. Vel aliae persone que nō sunt solū
do. Et illum quidē cui sic vēditur: tenetur domi
nūs suscipere. Sexto q̄ non vendat rem ipsam.
sed dominū vtili sibi competens: et melioratōes.
Septimo q̄ non prius cederit a iure suo. puta:
differendo solutionem ultra biennium: et sic quo
ad emphiteotam eccliesie: vel ultra triēnum quo
ad priatum.

I Vigesimoprimo quero. An in casu quo emp̄
hiteota cederit a iure suo: nō soluedo p̄sionē tpe
debito vel huiusmodi: p̄dat suas meliorations.
Rū. panor. in. c. fi. de loca. concludit q̄ sic. e. q. i.
hoc ius. et iu. l. j. L. eo.

Vigilimosecundo pone. plures sunt cohæres et omnes pensionem soluit preter unum nū quid pñudicetur soluentibz. Rñ. glo. in. d. c. si. dicit qñ non pñudicatur soluentibz; dummodo soluat totam pensionem. et postea agent contra non soluentem.

Vigilimotercio. Quid si emphiteota prober p duos primos annos in ecclasticis; vel per tres i secularibz pensionem soluisse. Iz ante p. x. annos non soluerit. An possit expelli. Rñ. Mo. dñ. qñ non.

Vigilimoquarto quero. an emphiteota sine voluntate dñi possit donare. Rñ. glo. in. l. f. L. e. dicit qñ sic. vt. L. de sun. pñ. l. i. l. r. t. insti. loca. S. adeo. Itē pñt pignori dare. Idē tenet glo. i. c. si. deloca. Idē Mo. Idē Inno. quare aut emphiteota possit rem emphiteoticariā donare sine voluntate dñi tñ vendere. Jo. an. mouet hac rōne. Nā venditor habet solum affectōem ad pñcium. vñ satis est sibi qñ pñcium consequat̄ a dñ. Et ideo cum nullum interesse possit pñtendere: volunt̄us; ut ponat dñs qñ extraneo. Sed in donatione donator habet respectū ad pñona. Nā forte vult donare vni. ppter merita sua: vel vt illum obligat: que rō cessat in dñs; quia nō habet illam affectōem ad dominū. Sed Bar. in. d. l. si. tenet contraria. Dicit enī qñ Iz emphiteota fiscis seu reipublis ce possit donare: non tñ emphiteotariā priuati. Rñ est. qñ hiscius ius suum petere potest a quacunq; persona. Sed priuata persona nō pñt petere pensionem a donatario: cum non contrarerit cum eo: sed habet necessē agererei vendicatōe. Et panor. i. d. e. si. dicit qñ tenedo hāc opinōnē. Bar. poss̄ dici qñ emphiteota ecclie posset alij donare: qñ ecclesia equigvris fisco in pñuilegiis suis. Juxta no. in. c. l. de integ. resti. t. in. l. f. L. d. sacrosan. ecclie. Sz posset attentari generaliter qñ alia opinō sit verior: salte qñ donatio fit salvo iure dñi. nā res trahit cum onere suo. ad hoc. c. ex lris. de pigno. Et emphiteota alienādo rem ecclie: pñt alienare sine iuris solēnitate fm. Jo. an. quia hoc casu nō alienat ius ecclie; sed ius competens emphiteote.

Vigilimoquinto. Quid si res ex toto perierit. an emphiteota teneatur ad penitēnciam. Rñ. Panor. vbi supra dicit. qñ ppter damnum rei emphiteoticarie nō liberatur emphiteota a pensione nisi tota res perierit. ar. in. l. i. L. e. Et hec opinō est communio. licet aliqui teneant opposituz. tñ est: qñ emphiteota soluit pensionē in recognitōe domini directi: quod remansit penes dñm. Ideo qñ diu durat substantia rei. semp̄ subest causa solvēdi pñsionez. Iz Bar. in. d. l. i. dicat se hoc intelligere: qñ emphiteota potuit tantū colligere qñ pñt pensionē soluere. Sed hoc dictum nullo iure pbatur fm. Panor. Nec putat verum. nam fm. hoc non esset differēcia inter emphiteotam et colonū. Itē ppter sterilitatem cōtingētez in fructibus quātūmēz maximam nō sit remissio emphiteote p parte damni. licet aliud sit i colono. Ratio diversitatis: quia colonus videtur cōduxisse sub quādam tacita cōductiōe fructuum futuronū. Et idō illis deficiētibus sit remissio pñ rata. Sed em-

phiteota soluit in recognitōem dominij. et ppter hec pericula emphiteota solet longeminus soluere qñ colonus. x. q. ii. hoc ins. Et de hoc solent dari versi. Si res perit tota: liberabitur emphiteota. Sed si pñr parte: nulla liberabitur arte. Et hec faciunt ad questioēm notabilem et quotidianam. Fundus datus in emphiteosim nō potest coli ppter guerram. nū quid tenetur emphiteota hoc tempore soluere pensionem. Lōminis op̄i. legistarum et Bar. in dicta. l. i. est qñ non. qui equiparant fundum inundatum esse: vel captum ab hostibz. vt. l. cum vñug. S. f. ff. de bo. an. iudi. pos. Sed si fundus est inundatus: est deperditus. l. iii. S. labeo. ff. de acqvi. pos. ergo et captus ab hostibz Contrarium in facto consuluit. d. Lar. padue. Et idem postea totum collegium paduanum: vt refert Panor. in dicto. c. si. Moti pñcipaliter per. l. i. in si. L. e. que requirit qñ substantia ipsius rei penitus ledatur: quod nō cōtingit quādō nō potest coli ppter timorem hostium: nam reperiret eo tempore emptorem. et sic in recognitōem dominij debet soluere canonem: maxime cum guerre sint temporales. Et hanc opinionē putat Panor. veteriem. nū esset totus fundus captus ab hostibz et nō ēt spes de recuperatōe: quo casu posset pcedere opinō cōtraria.

Vigilimosexto quero ecōtrario. quid si res emphiteoticaria augentur. an augebitur pñcio. Rñ. Bar. in. l. j. L. e. concludit qñ nō. immo putat qñ indistincte omne augmentū pertineat ad ipm emphiteotam vt qñ iuris est de diminutōe. Idē de augmento.

Vigilimo septimo. nunquid destruta re emphiteotica. puta: domo exigne fortuito: si postea reparatur: teneatur emphiteota adhuc soluere canonem. Rñ. Quidam dicunt qñ nō: quia illud dicitur nouum. Quod videtur intelligendum si illa domus ex toto destruta sit. als. secus. vt dictū est s. q. xxv.

Vigilimo octavo. Pone emphiteota nō soluit canonem per biennium: domin⁹ dicit illum cecidisse a iure suo. Ille allegat qñ dominus tenebatur sibi in tāta vel maiori quātitate. nū quid incidat in pena. Hic fm. panor. in. c. bonafides. de depo. qñ nō: nam ille qui cōpēstat dicit soluere. vt in. l. amplius. ff. rem ra. ha.

Vigilimono. Quid si ipse emphiteota non soluit. sed alius. an cadat a iure suo. Lu. ro. dñ. qñ nō. pñ. l. forma. S. si cum ego. ff. de celi. Et plus dicit qñ tercio soluēte nō solum nomine emphiteote sed etiam simpliciter vel nomine suo. emphiteota nō priuatis iure suo. d. l. forma. ad hoc facit quod notat Bar. in. l. cuni seruus. de ver. obli. vbi dicit qñ si testator: picturam certo loco fuerit mādauit. repertur pictura facta nescitur qñ quem. dicit qñ sufficit qñ tuui ad pene emittatōem. vt in aut. hoc amplius. L. de fideicōmis. et ad penam excōmunicatiōis que consuevit apponi ex constitutiōne episcopi contra non impletes voluntates defunctorum.

Trigesimo. qñ si dñs faciat pactū: vt si licet atētē

Emptio

deotā expellētiā si nō soluat. an valeat tale pactū
tex. in. l. ii. L. e. videt innuere q̄ sic. In contrariū
facit. ff. de p̄ca. l. cum p̄caro. Dic fm Bar. in. d. l.
ii. q̄ pactū qd est p̄tra substancialia cōtractus facit
p̄tractū ip̄o iure nullū. vt. d. l. cuz p̄caro. Sicut si
aliquis faceret pactū: q̄ esset venditio sine precio.
Sed si pactū fiat p̄tra accidētia p̄tractus: vel cō
tra naturalia: tunc valet pactū. vt. l. pacisci. ff. de
pact. Modo ad propositū. siquidē fieret pactū
q̄ non teneret ad solvendū canonē: non valeret:
q̄ esset cōtra substancialia cōtractus. Si vō sit pa
ctū q̄ l̄ nō soluat non possit aliter cogi. Itud pa
ctū est cōtra naturalia p̄tractus. t̄d̄ valet.

¶ Trigesimoprimo. Quid si elapsō termino dñs
recipiat pensionē dūm annorū: quib⁹ est cessatum.
An postea poterit deiici. glo. in. l. ii. L. e. dicit q̄ nō
Bar. vo fm Jacobū de are. dicit. Aut quis p̄mo
expulit et postea vult petere pensionē t̄ p̄t. vt in
aut. qui rem. L. de sacrosan. eccl. Aut primo p̄ce
pit pensionem et postea vult expellere. Et tūc aut
p̄cepit pensionē t̄p̄s p̄terit tm̄: et adhuc p̄t̄ expel
lere. vt. ff. loca. l. colon⁹. Aut recepit pensionē etiā
tempis futuri. et tunc nō p̄t̄ eū expellere: nūl̄ fue
rit p̄testatus. Ita d̄z intelligi. d. glo. hec Bart. in
d. l. ii.

¶ Trigesimosecundo. quid si emphiteota p̄misit
penā si nō soluerit p̄lētiōnē p̄tractu p̄manēt̄ ī sua
firmitate. Ille nō soluit. dñs vult eū expellere. ille
offert penā: et dicit se nō esse expellēdū. Dic fm
Bzo. et Ho. nihilominus cum eē expellēdū: q̄ pe
na grā seruātis pactū fuit apposita.

¶ Trigesimotercio. quid si qui debēbat soluere
pensionē successit heres ignorans. et pp̄ ignōratiā
nō soluit. Glo. in. l. ii. L. e. dicit. q̄ restituīt heres
de equitate. qd placet Bar. ibi. idē tenet glo. et dy.
in. l. cuz fil⁹. s. in bac. ff. de ver. ob.

¶ Trigesimoquarto. Quid si dñs: cui soluēda erat
pensionē mortu⁹ ē. et sic iacētē hereditate trāsluit biē
ntū vel triennū. Nunquid possit eiici. emphiteo
ta? Rūdeo p̄ pdicta q̄ nō.

¶ Trigesimoquinto quero. quid in minore. An
currat libi. t̄ps si nō soluat. qdā dicūt q̄ nō p̄ tex.
in. l. fi. L. in. q. ca. in. int. re. nō est ne.

¶ Trigesimosexto quero. q̄s recepit ēphiteosim
p̄ se et suis filiis et nepotib⁹. si primus vel secundus
deliquerit area ip̄m p̄tractū emphiteosis nō solue
do canonē: vel alienādō sine licentia dñi. An no
ceat sequentib⁹. Rū. Bar. in. l. cum qui. ff. de in
terdit. dicit q̄ sic. Sz si als delinqueret: pp̄ quod
bona publicarent̄: ista bona debet remanere. apd
filios et nepotes: q̄ nō trāfēt ad eos vt ad hēdes
h̄būtūre suo. vt. l. vt iureūrādi. s. si liberi. ff. de
ope. libe.

¶ Trigesimoseptimo: qd si filius renūcianuit he
reditati patine. an p̄t̄ retinere ēphiteosim. Bar. in
d. s. si liberi. dicit q̄ sic in casu. p̄posito. s. q̄i recipit
emphiteosim. p̄ se et suis filiis et nepotib⁹: vt dictū
est. Secus si ponere etiā illud verbū hereditib⁹.
nā tūc debetur filijs ita demū esse sint heredes: q̄
tūc cōcessio requirit vtrūq; s. q̄ sit filius et heres
Ita dicit text. in aut. de nō alie. s. emphiteosim.

Et ideo feuda que transēt ad filios: vt filios: ita
si heredes sint dicuntur venire in hereditatis pe
titioē. vt in. l. item vidēdū. de peti. here. Et idē
dicēdū in emphiteosi: que requirunt hoc. s. ali
quem eē filium et heredem.

¶ Trigesimoctavo pone. filia ē īstituta heres
in certa re. et est iussa esse contenta. et q̄ plus d̄ bo
nis suis petere nō possit. an nō obstante hoc possit
habere regressum ad bōa emphiteoticaria. Rū.
Bar. in. d. s. si liberis dicit q̄ dicta verba debent
intelligi. q̄ plus de bonis suis petere nō possit in
rehereditario. sed nō debet priuari eo iure: qd ha
bet vt filia nō vt heres. vt de iure emphiteoticō
et patronatus. Et posito q̄ pater possit filiā p̄a
nuare ex dispositō sua ab emphiteosi: tamē illaver
ba hoc nō important. Et per predicta Bar. ibi in
fert. q̄ si pater instituit filiaz in certis rebus: et ins
lit esse contētam. et q̄ plus de suis bonis petere nō
possit: pone q̄ res ille sint ultra legitimā: modo si
lia vult dōtem maternā. An possit. Rū. le cōm
lūsse q̄ sic. quia bona intelligentur deducto ere
alieno. pro hoc. l. bonorum. de verb. sig. t. l. subsi
gnatum. co. ni. Modo filia petit dōtes rāq̄ es ale
num: nec petit dō bonis suis. quia illa intelligent
deducto ere alieno. Ita etiam in precedēti. q̄ filia
petit emphiteosim: vt es alienū. nō vt de bonis
defuncti. Hec Bar.

¶ Trigesimonono pone. Aliquis accepti fundū
in emphiteosim pro se suisq; filiis. an intelligatur
de naturalibus? Rū. Spec. videtur tenere q̄ sic.
Sed Bart. in. l. ex facto. s. si quis rogatus. ff. ad
tre. dicit hoc posse esse verum in emphiteosi data
a priuato. Sed in emphiteosi data ab ecclesia cre
dit q̄ non intelligatur de naturalibus aliquo ca
su. De illis etiam non cogitauit ecclesia. nec presu
mendum est q̄ cogitauerit p̄ opter dignitatem. et
quia tales naturales nō possunt haberi sine pec
cato mortali.

¶ Quadragesimo quero ad quātū tempus con
trahatur cōtractus emphiteoticus. Rū. aliquan
do contrahitur ad tempus. puta ad decemvel vi
ginti annos. In quo etiā succedit heres v̄s: ad
illud tempus. Aliquādo cōtrahitur imperpetuū
et tunc no auſtūrū emphiteote nec etiam heredi
bus eius: donec soluerit canonē. Possessio tamē
ecclesie nō potest de nouo dari in emphiteosim p̄
petuo. extra de re. eccl. nō ali. nulli. Et fm glo. in
cle. j. de re. ec. nō ali. dicitur perpetuo fm iura cuz
datur ad. t. annos vel ultra. nam ad modicū tem
pus dari p̄t̄ quod dicitur v̄s: ad nouem annos
inclusive. Si m̄ possessio ip̄a erat prius emphiteo
tica et peruenit libere ad ecclesiam: bene poterit in
emphiteosim dari etiam perpetuaz fm quidā.

E Optio et venditio.
De natura emptionis est. q̄ et quo cō
tractus initus est pertineat. lucrum et
periculum rei empte ad emptorem: l̄ res tradita
non sit. iusti. e. ti. s. cum autem. ff. de peri. et cō. rei
ven. lid quod. Vnde das regula talis. Lū ven
ditio fit vire et sine scriptis certe speciei que degit

Emptio Fo. LXXIII.

stationem non erit; omne periculum spectat ad emptorem; excepto calu publicatōnis; nisi pactū culpa; vel mōra inēmetat; vel calliditas. Pure dicitur; quia si conditōnis esset venditio an enētum conditōnis; periculum pertineret ad venditōrem. vt. ff. de peri. et. co. l. illud. Sine scriptis. Id dicitur; quia si in scriptis fiat; periculum spectat ad venditōrem anteç scriptura perficiatur; q; quo usq facta sit; neuter agere potest. L. de fid. instru. l. contractus. Dicitur autem contractus fieri i scripsit; quando conuenit q aliter nō valeat q; facta sit exinde scriptura. L. de proba. cum res. Secus si a principio simpliciter strahatur. et post ad probationem fiat inde scriptura. ff. de pig. l. cōtrahitur. Lerte ideo dicitur; quia si sub alternatione vendam tibi stichum vel ticum; periculum primi spectat ad venditōrem; secundi ad emptorem; vt si stichus mortuus est dabitur ticus. ff. de cōtrahen. empti. l. si in emprione. S. si emptio. Speciei ideo dicitur; quia si in genere fiat venditio. puta; vendo tibi hominem; non dico quem; nunq ad emptorem spectat periculum; quia quod in genere debetur perire non potest. ff. ad. l. fal. l. in ratione. quia hic vendit certū de incertis.

Quid autem si venditur incertus de certis. putat vendo tibi unum de seruis meis; vel decē corbas ex hoc dolio. vel. vi. sextaria de isto capo. Hic fm Hostiē. et dir. q si omnia pereant emptor reperit precium; si ipsum dedit et sic non pertinet periculum ad eum. Que degustationem non exigit ideo dicitur; quia si degustationem exigit et vendatur in specie; pertinet periculum ad emptorem post degustationem. sed non ante. ff. de peri. et co. rei. vendi. l. si vina. nisi vinum vendatur ad mensuram in certa die quia tunc habet vendito; potest statim mensurare; vel offerre; vt mensurē. ff. e. qd sepe. S. in his.

Quid si emptor nolit mensurare. Hn. fm Dir. li. j. q venditor; potest mensurare et effundere coram testibus; si vasa sunt sibi necessaria; vel. ppter vindemiam vel propter nouam rationem et iusta ff. de peri. et co. res vendi. l. j. S. ultimo. z. l. ij. Excepito casu publicatōnis. quia si fundus venditus; fuerit publicatus causa malefici; periculum pertinet ad venditōrem. ff. lo. l. si fundus. hec Boff. et Hosti. Nisi pactum ideo dicitur; quia licet venditor de natura contractus teneatur dolo lata culpa; et leui; non tamen tenerit de casu fortuito. ff. g. peri. et co. rei. ven. l. custodian. et. l. si vendita. S. per pactum tenetur. ff. de peri. et co. l. si in venditione. De casibus specificatis tū de quo dictū est s. Latinus fortuitus. Vel culpa scilicet precedente; inst. e. S. cum aucte. Vel mōra; quia tunc spectat periculum ad morosum. etiam si res peritura erat penes alium. de leg. j. cum res. hoc intellige in foro contentioso. Secus in foro anime. Sed ultima mōra semper nocet dicta. l. illud. Vel calliditas; q si venditor; affirmauit bonitatem duraturam imputatur ei; vel sciebat bonitatem non duraturam et tacuit. ff. de peri. et co. l. si quis viam. Et hoc est

contra illos qui adulterāt vīna ex admixtione aliquis boni vīni cum alio corrupto quod postmodum vendunt tacentes huiusmodi admixtionez. Et per predicta tenentur ad restitutōnem de omni dāmino vel interesse; quod ementes habuerūt; vel de eo plus quod habuerunt ex huiusmodi ratificariate. Item de natura huius contractus est q; scit periculum ad emptorem pertinet. Ita et emolumētum. vt extra de regu. iur. qui sentit s. vi. Et ideo quod per allūionem accrescit; et fructus et partus ad ipsum emptorem spectat. L. de act. emp. l. fructus. et. l. penul. Allūio autem dicitur incrementū latens. Et quicquid agro meo per allūionem flumen adiecerit; meum est. Secus si incrementū est apparentis.

Quid si dolus dat causam contractū. Hic vt dictū est supra. Dolus. Addicrāmen qd notat. pan. in. c. quia pleriq. de immu. eccl. q; dolus non det causam contractū; nec incidat in cōtractū si emptor sciebat rē plus valere et v̄ cōdicto ignorabat; q; in foro anime tenetur restituere quod plus valebat; quia egit contra iusticiam naturalē; decipiendo proximum; saltem re ipsa ut p̄cōdo.

Quid autem si vterq; fuit ignorans; sed re ipsa venit deceptio in p̄cōdo an superueniente sciētia; teneatur; restituere illud in quo alius fuit deceptus. Done exemplum. Quidam simplex habet lapidem p̄cōsum; quem vitreuz esse credit. Itē ille qui emit similiter credit esse vitreum. Quid iuris. Quidam dicunt. q; emens in aliquo nō teneatur ad restitutōnem; quia per emptionem bona fide faciat; talem lapidem acquisivit. Sed Panor. credit q; teneatur ad restitutōnem si a principio emisset pro vero valore; si illum sciuisset. Secus si illam rem; non emisset pro illo p̄cōdo. debet tamē restituere rem; si alter vellet restituere p̄cōsum. ex quo non vult supplere iustum p̄cōsum. ar. bonū in. l. in fundo. ff. de rei vendi. et in. l. si quis. cuz aliter. ff. de ver. ob. vbi parificantur deceptio re ipsa et ex proposito. Et propter hoc Bart. in dicta. l. si quis querit. Dicitur in instrumento venditōis dedit rem; pro tanto; et illud quod plus valeret dedit et donavit. An propter hoc cessabit remedium dicta. l. si quis. et remedium. l. ij. L. de rescin. ven. que loquitur. de deceptione et propolito. Barto. respondit q; si venditor sciebat valorem rei; tunc per talia verba cessant remedia dictarum legum. Sed si hoc ignorabat; tunc per talia verba babebat animū donandi nisi modicum. vt. l. si liberatus. ff. de ope. li. et. l. hec adiectio. de verbo. signif. Et ideo si quantitas est magna apparet q; in hoc contractu donationis est leuis; et sic habebit remedium dictarum legum. Et Barto. dat cantalam. vt in instrumento dicatur. Et illud qd plus valet; siue sit quantitas modica; siue immoda; dedit et donavit zc. vel renunciāt beneficio dicta legē secunda; et similium; quod tantundem importat.

Emptio

A dditio No^o
predicti declarat q̄ deceptio recipia & gloriatio
exponatur. qd deceptio recipia edgit ut si
modus. ergo al. scriptio
dimid. iusti p̄m ip̄
urit. deceptio. tur-
ta i foro cōtrario &
cōnstituto q̄ i foro
ad iūtū. cōstituta?
q̄ gābūt. Enodo
ult. dimid. tur.
i foro cōstituta? obli-
gat. et cō-

Sed an remēdio dicta. I. si quis possit renunciari. scilicet exceptiōne dolii. qui dolus est in re ipsa. Respondit Bart. vbi s. q̄ sic. non tamē ppter hoc putat q̄ sufficiat simpliciter renunciare exceptiōni dolii. nū exprimatur q̄ renunciā beneficō dicit. I. si quis. vel per alia verba que tantundē imponet. nam illud renunciare est donare. vt in l. si quis. delegauerit. ff. d. noua. Et sic ad modicā quā titratē refertur.

Et per predicta apparet so. de alia q̄ōne quam ponit Archi. floren. Done. Creditor meo feci publicam donationem. c. floren. quia nūl inde sperabam habere; vel ne incurserem aliquod damnum. virum post hanc donationem: possim aliqd de bonis eius innentis; vel ab alio oblatis recipere. et si accepi an teneat eidem restituere. Dicēdū q̄ possū recipere et retinere. De ratione enī donantis est liberalis et voluntaria translato. quod non contingit in casu positō. Et ideo sibi licet facere de bonis illius inuentis quemadmodū licet alijs damnificatis quasi nō donasset.

Otrum licet aliquid vendere plusq̄ valeat? Respon. fm. Tho. sedā sede. q. lxvij. q̄ cari venire vel vilius emere rem q̄̄ valeat: est iniustum: nūl res que venditur cedat in detrimentum venditoris; q̄ multū re illa indiget. nāz in tali casu iustum precium est: vt non solum recipiatur ad rez que venditur: sed etiam ad damnum quod venditor incurrit et venditione. et sic sicut potest vendere plus q̄̄ valeat fm se: q̄̄ uis non vendat plus q̄̄ valeat ip̄i venditor. Quod si emptor inuenit ex re quam emit: sed venditor non damnificatur: caendo re illa: non debet eam superuendere: quia ualitas que alteri accrescit: non est ex vendente: q̄ ex conditione ementis. nullus autem debet vendere alteri quod nō ē suum. Quod autem dicitur q̄̄ licetum est contrahentibus se decipere vsq; ad dimidiam iusti precij. Dic fm. Innocen. in. c. in ciuitate. de vsl. q̄ illud procedit iure fori: non iure poli. et quo ad deum non procedit: sed ins. positiuum noluit dare actionem pro modica lesionē in odium litium. Sed solum quando est magn⁹ excessus. puta. quando aliquis est deceptus vltra dimidiā iusti precij. Emittur autem fm. Azonem res minus dimidio iusti precij: si res valet decem et vendito: pro quinq; minus uno denario. et sic decipitur venditor. Si autem valet decem et ematur pro quidem et uno denario. deceptio est ultra dimidiā iusti precij. et sic decipitur emptor. Alij dicūt q̄ tunc ē deceptio vltra dimidiā iusti precij. quando res valens decem emitur pro. xij. Sed prima sententia est verior fm. Host. et Ber. in. c. cum causa extra eo. Idem Panormitan⁹ ibi. dicens q̄ fm. aliam opinionem non esset reperire easum deceptionis in venditore. Nam si res valet decem oportet q̄ daretur pro nihil vel promissus. quod non esset possibile. nam emptio esset sine precio. Ius autem diuinum nūl impunitum relinquit. unde fm. legem diuinam illicium repudiat. si in emptione et venditione nō sit obserua-

ta equalitas iusticie. et tenetur ille qui plus habet recompensare ei qui damnificatus est: si sit nōrable damnum. quod ideo dico: quia iustum premium rerum quandoq; non est punctualiter determinatum: sed magis in quadam extimatioē consistit. Ita q̄̄ modica additio vel diminutio non videtur tollere equalitatem iusticie. Ad predicta facit q̄̄ quidam dicunt. q̄̄ ista equalitas iusticie habet quandam latitudinem et tres gradus. Nam dicitur pius. Secundus discretus. Tercius vero rigidus. Verbigratis. Sunt decem petie panni emblem̄ bonitatis et expensar̄ baum tamē peciarū. ppter varia capita: circa illas avarijs varia extimatio fiet. et reperiēt ipsi extimatorēs circa illas impliciter variari. Quidā extimabunt quamlibet larum precij. l. ducatorum. Et hic potest dici gradus pius. Alij vo. l. cum dimidio: et talis potest dici gradus discretus. Alij vo. l. et hic vocat gradus rigidus. Et tū omnia ista precia intra dictam equalitatem iusticie apprehendentur. Si autem ultra istam equalitatem aliquid vendat: si notabile est: restituīt debet: maxime si ex altero isto: quatuor procedat. Primo. si ex ignorātia. Secundo. si ex mētis leuitate aperta vel presumpta. Tercio. ex quaquā magna egestate. Quartio. ex quaquinq; magna necessitate ad hoc ppellente. Ex quib⁹ corripēdi pōt. q̄ talis contractus non procedit ei mera et gratuita voluntate. nam talis defraudatio in minus enuendo: ptra charitatē est: licet ex utriusq; partis consensu talis ptractus procedere videat. nam fm. phm. iij. ethi. Ignorantia et aliqualis coactio excludunt voluntarium. Et fm. hoc pōt intelligi id qd̄ notat do. an. d. c. quia plenq; ppanoz. ibi. vbi facit differentiam. Unū emens fuerit persona sagax vel ignorans. vt primo casu: venditor plus tunc vendens q̄̄ valeat: nō teneat ad restitutōnem. Secundo vo. sic. Et plus dicit Panor. in. c. cum causam. de testi. q̄ si tamē venditor q̄̄ emptor scribant naturam rei et valorem. tunc nullum sub est peccatū. licet regis vendita pro maiore vel minori precio. Predicta intellige: cessante magna necessitate et nō aliter vt dictum est.

Otrum quis compelli possit ad vendendum rem suam. Mū. fm. Panor. in. c. i. c. ti. fm. pannū. orem op̄i. q̄ aut q̄̄ exposuit rem suā venale: aut nō. Primo casu in his q̄̄ sunt necessaria ad vitā homis: pōt sup̄ior̄ statuere iustū precij. Itaz interest superioris. pudere uirilitati subiecto et reipublice. Et in istis d̄ intelligi. d. c. i. et iura s̄ilia. Et quo in fert Bal. in. l. i. C. de epi. an. q̄̄ vita homis nō possit duci sine vestimentis et sine hospitio. q̄ etiam in domibus ap̄is ad locandum. et in pannis potest statui certum precium. Et ita iam dudum actum fuit pague in dominibus cōducēdis pscolares. Nam quelibet dominus apta fuit decripta in certo libro. et descripta pensio annalis. In alijs vo q̄̄ nō sunt necessaria ad vitā habet locum. l. dum. L. de contrabē. emp. et. l. nemo eterns. L. de iude. vbi habetur q̄̄ nō potest compelli ad vendendum rem suaz; nec quis pōt apponere p̄.

Emptio Fo. LXXV.

cium rei alienae. Et quisq; in re sua erit moderato: et
 arbiter. I. in re mandata. L. mā. et in dicta. l. dudū.
 Quod est valde notabile. Et facit q; in istis iocali-
 bus et gemmis et huiusmodi que non sunt neces-
 saria ad vitam: sed postus ad pompanum et ornatum:
 que appretiantur communiter iuxta affectionem
 hominum: possit unusquisq; precium pro sue libi-
 to voluntatis apponere. Secundo casu principa-
 li scilicet cum quis rem suam non exponit venale.
 Et tunc aut subest necessitas: et possunt exuberan-
 tes compelli ad vendenduz isto precio ea q; sunt
 necessaria ad unam hominis. Et sic seruat tempore
 carissime: quia tunc omnia virtualia debet esse
 communia. Ad hoc ter. cū glo. in. c. sicut hi. xlviij.
 distinx. vbi concludit. q; licet indigentibus age-
 re contra diuitias ad virtualia p̄municanda. Ta-
 men cum imploratōne iudicis vt spellat.
 ¶ Vtrum negotiando licet aliquid carius ven-
 dere: q; sit emptum? Rū. fīm. Thomaz. habi supra
 nihil prohibet lucrum ordinari ad aliquem finez
 necessarium vel honestum. Et sic negotiatio lie-
 ta reddetur. Sicut cum aliquis lucrum modera-
 tum quod negotiando querit: ordinat ad domus
 sue sustentationem: vel ad subuenientium indige-
 ntibus. Aut etiam cum aliquis negotiatiōnē inten-
 dit propter publicam utilitatem: ne scilicet res ne-
 cessarie ad vitam: patrie desunt: et lucrum expedit:
 non quasi finem: sed quasi stipendium sui laboris
 de hoc dictum est supra. Avaricia. Et sic potest q; s
 carius vendere q; emit. hoc tamen non: potest re-
 gulariter: nisi fuerit mutatum premium ratōne for-
 me. temporis: vel loci. vt notat. De. de ancha. in. c.
 i. de vñ. in. vi. Et inter mutatōnes somnevidetur
 expresse comprehendēti: si quis emerit merces i ma-
 gna quantitate: et minutum vendat. Solent enim
 res in magna quantitate communiter melior fo-
 ro vendi. Et pro hoc videtur facere quod dicitur. Li-
 fuso. q; quicunq; rem comparat. vt integrā et im-
 mutatam vendendo lucretur: ille est mercator: qui
 de templo dei ejicit. Tamen ad hoc nūdatur Alstern.
 fīm Alexan. angl. q; facienda est vis in hoc q; di-
 git rem integrā et immutatam. Loquitur enim
 de illo qui in negotiando intendit lucrum tanq; fi-
 niū ultimum et cupit sine labore et sollicitudine
 et avaricia diuitias congregare. Unde predictus
 verbum non habet locum in eo qui in negotiatio-
 ne propriam necessitatē: vel reipublice utilita-
 tem: vel proximi pietatem. nec etiam in eo qui ve-
 dit rem immutatam q; ad substantiam: mu-
 tam tamen q; ad locū: quia talis ratione la-
 bores et periculi: vel expensarum famulorum: vel
 apothecæ et huiusmodi: licet potest querere mer-
 edem. nec etiam habet locum in eo qui in emēdo
 considerat emēte rei periculum in seruando: quia
 potest deteriorari et cremeri: vel furto perdi: ta-
 lis enim potest mercedem querere ratōne incerti-
 tudinis euentur futuri et susceptionis periculi. On-
 de in emēdo non est certus. vt integrā et imu-
 tam vendendo lucretur. Et plus dicit archi. f.
 Pone mercator: emit aliquid p̄ decem, et in eadē

ciuitate vel domo absq; villa trajectione mercium,
 vel modica: et sine aliqua melioratione rei empte et
 huiusmodi: vendit p̄o. xii. An hoc licet. Respo-
 dit q; sic dummodo iustum precium non excedat.
 ¶ Item pone. vis mibi librum vendere p̄ decem
 et ego n̄ intendo emere: nisi prius inveniā q; emat
 a me p̄o. xii. et postq; vendidi alteri. emō a te: et do
 tibi decem: et teneo duos. An possim: et cui tene-
 or? Respondet Al. f. q; iustum precium rerū non
 consistit in indubibili: licet in quadam latitudine
 ut dictum est. Ideo si emens librum p̄o decē. Eu-
 dem vendit p̄o duodecim. Iusto tamē precio: ut
 quotidie contingit. non videtur condemnandus
 quinimo si al's non erat emperurus: nisi primo cer-
 tificatus de lucrando duo fuisset: dūmodo: ut di-
 cetur est: iustum preciū nō excedat de industria vi-
 detur landandus.
 ¶ Pone. dedisti mibi librum vel vestem: ut ven-
 derem p̄o decem vendidi p̄o duodecim. An pos-
 sim tenere illa duo: vel debet tibi: vel emptori red-
 elere. Respondit q; supra q; vendēti sufficere debet
 lucruz quod inde p̄sequitur. puta tñ p̄o libra. vñ
 de iste medius vendens: cum purum ministeriuз
 gerat primi tridentis qui sibi constituit certa me-
 cedem pro labore suo: quicquid superuendit: totū
 tradere debet primo videnti et non ementi: nisi
 forte plus iusto precio vendidisset. q; sicut tunc restat
 tuere tenetur emptori. et non primo venditori.
 ¶ Vtrum venditio reddatur iniusta propter de-
 fectum rei venditæ: vel etiam propter latenter eius
 bonitatem? Respondeo fīm Tho. sedā scđe. q; oñe
 lxxvij. Circa rem que venditū triplex defect⁹ co-
 siderari potest. Primus quidem fīm speciem rei
 reputa. si venditū auricaleum p̄o auro: aut vñ-
 num mixtum aqua p̄o puro. Secundus defect⁹
 est fīm quantitatē ponderis vel mensure: vt si q; s
 vratū scienter deficiēti pondere vel mensura.
 Tercius est ex parte qualitatis puta si animal in-
 firmum: venditū quasi sanum. In his tribus ca-
 sib; si quis venditū: scienter offendit fraudez
 cōmitit. et illicta est venditio: et ad restitutionem
 tenetur. Si vñ coigno: ante aliquis predictorum
 defectum in re vendita fuerit: venditor quidem
 non peccauit. tamen cum ad eius noticiam perue-
 nerit: tenetur damnuz recompensare emptori. Et
 ex his patet q; illictum est vendere aurum vel ar-
 gentum alchimicum p̄o vero: quia non est ades
 purum sicut verū: nec habet omnino eadē p̄
 prietas: sicut proprietatem letificandi aut q; va-
 let contra certas infirmitates et huiusmodi. Si autē
 item per alchimiam fieret verum aurum: non esset
 illictum vendere p̄o vero. quia nibil prohibet ar-
 tem uti aliquibus naturalibus causis ad produc-
 eos naturales et veros effectus. vt dicit August.
 in libro de trini. Vide de hoc Panor. in. c. ex tua-
 rum. de soz. vbi fīm Oldra. concludit. q; scientia
 alchimie nō ē prohibita. et dicit q; in hoc una speci-
 es non transmutatur in aliam diuersam: cum omni-
 na metalla procedant ex eodem fonte et uno princi-
 pio. videlz ex sulphure et argento viuo. Sz vbi
 n. 4

Emptio

est melior influentia astrorum ubi producitur metallum preciosius. Unde per influentiam astrorum et cum lapidibus et cum herbis quibus sunt multe virtutes poterunt naturaliter una species metalli conserui in aliis magis preciosis.

Et circa defectus mensura queritur an excusentur tabernarii dantes mensuras vini diminutas. scilicet usque ad collum dolii vel alterius mensuram cum hoc sit de more tabernariorum. R. archi. f. dicit quod non excusantur qui ementes decipiuntur: cum intendant recipere plenam mensuram. et pro voluntatem ipsorum diminuitur. Nec conuerendo excusat quod dicenda est corruptela. nisi hoc faciant: ut se seruerint in remuneracione: vel cum aliquo lucro et rationabiliter: ut quia abs non lucrarentur si plena mensura darentur. quia oporteret premium augeretur quo non innuerint emptores: vel paucos. Sed verte casus: quid de malieribus que sum morte patrie dant lanam vel linnun ad nendium vel filandum: et putant filatum ad rationes. xiiij. unciarum per libra. quando hoc fecit qui laborat illa filando. si non solvit de. xiiij. uncias nisi pro una libra. Respondit qui super quod proprietas non est fraus: quia non decipitur cum fecit sic debere solvi. et sic intelligitur pactum cum a principio sibi datur opus. Scienti enim et presentienti non sit iniuria quibus turpis videatur mos.

Circa defectum qualitatis queritur. quid si quis vendat equum: et post paucos dies moritur. an vendens tenetur restituere premium? R. Panor. in canonicum de rerum mutata. post. Ly. dicit quod aut moribus notus erat utriusque: et non competit aliquid remediu. quia scienti est. Aut utrum ignorabat et competit actio quanti minus: non autem ad totum damnum. Aut sciebat alterum tamen. Et si empator sibi imputetur: ratione predicta. Si venditor tenetur ad domine interesse: quod inde passus est empator: non solum ad premium. ut i. Julian. ff. de act. emp. nisi interuenisset pactum: ut non teneret.

Sed quid si empator fuit minus diligens? R. Ly. quod nihilominus tenetur venditor: quod licet empator fuisse in quadam culpa vel negligencia: tam venditor fuit in dolo: quod non patefecit vicium. et dolorus ponderat culpe. ut in. I. Item si obsterix. ff. ad. I. aquil. Jo. an. tamen post alios dicit quod si sequitur verdictus infra triundeviginti mortitur: et repertur habere et marcidum: presumendum est illum mortuum tempore venditionis habuisse. et hoc presumitur ex paritate temporis. De eo autem qui vendit equum pro mortuoso et umido: et aliis defectibus. vide s. Arbitrus.

Deuero de quod quotidiana. Vendidi tibi fundum expressis plurimis et declarata mensura terre. puta diri quod erat duorum modiorum: nunc autem repertur in maiori quantitate. an id quod plus est cedat venditor: vel empator? Oldus. concludit quod quoniam loquens utitur terminis denotantibus certum numerum vel mensuram: et agit ad supplementum quando. s. exprimit conceptum suum: cipiendo a numero vel mensura. Quandoque utitur terminis denotantibus speciem: seu corpus:

licet adiiciat certum numerum vel mensuram. Et tunc illud quod est plus cedit emptori: quia excessus: numerus: vel mensura videtur adiunctus loco demonstracionis que licet sit falsa: non viciat neque minuit id cui adiicitur. ut. I. falsa demonstratio. ff. de pali. et dem. Exemplum secundum. Vendo tibi tale fundum: sic plurimis: qui est trium modiorum. Exemplum primum. ut vendo tibi terram quatuor modiorum in talibus confinibus. hec Panor. in. c. per tuas. de dona. vel dic clarissima quod aut preium taxatur per modia. et tunc emptio non plus potest habere. Secus si preium non taxatur per media. quod tunc totum habebit.

Otrum venditor tenetur dicere vicium rei venditae? R. f. m. Tho. ubi s. venditor: qui rem viciam exponit vendendam: et hoc ipso dat emptori damni vel periculi occasionem. Damni quidem: si propter huiusmodi vicium res sit minoris pretii: et ipse de precio nihil minuit. Periculi autem: si propter huiusmodi vicium: visus rei redditus impedit: vel noxiis. puta si quis alium vendat equum claudicantem pro velocitate: vel donum rauosum per firmam: vel cibum corruptum aut venenosum per bonum. unde si huiusmodi vicia sint occulta: et venditor non detegat est dolosa et illicita venditio: et venditor tenetur ad damni recompensationem. Si vero vicium sit manifestum. puta eis equus sit monoculus: vel visus rei: et si non competat vni: potest competitre alii: et venditor: propter huiusmodi vicium subtrahat de precio quantum oportet: non tenet ad manifestandum vicium rei. quia forte propter huiusmodi vicium empator veller plus subtrahet: et si est subtrahendum. unde venditor potest licite vicium rei subtrahere. Idem dicendum est: si quis habeat librum venalem: sed corruptum: non tenetur dicere eius vicium: dimendo subtrahat de pao: propter huiusmodi vicium: ut dictum est.

Quid si aliquis portans merces ad locum: videt se multos sequi se cum similibus quod si dicaret. non posset suas adeo care vendere. R. f. m. Tho. ubi s. Venditor: qui vendit rem f. m. praesumit quod invenit: non videtur contra iustitiam facies: quod futurum est non dicit. Si tamen diceret: videlicet de precio subtraheret: abundantius esset virtus: quia ad hoc non videatur teneri ex debito iusticie.

Pone. quis intendens nocere alii: scribit littera dirigendam alicui suo amico: admonens ut emat multum de aliquo mercimonio: ut aromatibus: lana et huiusmodi: quia erunt cara in futuris: quod non videtur esse falsum: et permittit sibi cadere literas: in aliquo certo loco: ubi frequenter aliquis: quem odio habet conuersatur. ut eas inuentant legat: et talia emat: et multum inde perdat: et totum hoc sequitur. Respondebit Arbitrus florenti: quod talis mortaliter peccat intendens proximo suo nocere. non tamen tenetur satisfacere de damno: quia non dedit occasionem damni efficaciter. extra de iniuri. si culpa: non enim ita leuite debuit credere. Et sibi imputet leuitatem suam: licet aliqui alii teneant quod talis

Emptio Fo. LXXVI.

teneatur restituere. ut recitat sanctus Bernardi.
in tractatu restitutionum.

Sed verte casum de quodam casu qui accidit
venenis. Cum quidaz magnus mercator literas
aceperisset a partibus orientis; ut emeret aromata
multa; quia futurum erat ut precium eorum mul-
tum cresceret; quia inde transiunt non poterant
ab illis partibus. Ille plectram literam dilacerauit
et in terram frusta proiecit; nihil alicui dicens in-
tendes illud facere; de quo cautus reddebatur.
Sed alius tenuis mercator litera illius frusta col-
legit; et insimul suis partibus cooptauit; legit. Quo
facto; cum hoc a nullo sciretur; accessit ad omnes
apothecas; que habebant buiulmodi venalia. et
certo precio emit. **L**ucis mercator magnus iacet ad
emendum; uenit omnia vendita. Interrogat **D**
ponsa emptoris; miratur nesciens facut; sed de-
num percepit. Sicqz lucrum magnus qd ille spe-
rabat et buiulmodi emptione; alius sua industria
sibi percurrit sine iniuria eius; nec sibi in aliq tene-
batur. An autem in dicto casu ille recolligens fru-
stra literarum; et postea leges peccauerit mortaliter?
Respondet q s. q si talis legat ut sciat secreta ei?
curiositas est. Si ut sibi prouideat; prouidentia hu-
mana est; nec peccatum. Quilibet enim licet est
sibi accipere rem que habetur pro derelicta; cuius-
modi est talis litera.

Quid de mercatoribus qui inter se connueniunt;
ut certo precio vendant; vel q ynis solus tales
merces vendat. **R**u. **f**m. Hosti pactum illicitum
est. Et similiter si quis i ciuitate impetrat ut sibi so-
lvedere liceat. q si qs hmoi officii exerceat; debz
fm leges suis bonis expoliari; et exilio ppetuo da-
nari. Sibz et pcedentes puniri. **L** officiales q pdicta
ocedunt vel non puniunt. **L** mon. **I**. vna. vbi
post illam. **I**. concludit prohibitum esse ne qs
exerceat monopolium. **I**. singularem negotiacionem
quod accidit; cum aliqui inter se paciscunt ne ali-
quem instruant in arte sua; nisi filios et nepotes;
vel cum aliquo modo per pactum id facere nitun-
tur; nisi soli commodium aliiuus artis vel nego-
ciationis faciant. Dicitur monopolium a monos
quod est vnu; et pola quod est venditio; vla mon-
nos quod est vnu. et polis quod est ciuitas. In-
de monopolium id est vnuica negotiatio in ciuitate.
et p hoc vetita. Ideo monopolius dicas qui so-
lus vult esse in ciuitate venditor; vel emptor. Pro-
hibetur etiam illud pactum; quod inter se faciunt
vendentes vel negotiatores; nisi certo precio ven-
dant. Idem in balneatoribus; si conueniant ne ali-
ter balneent; q cum ea mercede; quia statuit. Idee
in locatoribus rerum vel operarum suarum; ma-
xime in scriptoribus si paciscuntur; ne opus ab al-
tero inchoatum; alius consumet. Debz igitur esse
cuilibet libera facultas in emendo et vendendo;
vel locando et conducendo. et circa precium et cir-
ca mercedem. Sed nec ordinu ciuitatis grandia p-
cia licet statuere vel tarare. **f**f. **a**d. **I**. **J**ul. **a**nno.
I. **v**ltimo. hec **A**zo. Item postq exposuit quis fru-
mentu vel aliam re venalem in fo:o; potest cōpel-
li. ut amplius illam rem ad domum portare non

possit; quousq illam vendat. **I**. nemo la secunda.
L de iudeis. Item pro fertilitate in communu ha-
benda et carisia vitanda. potest statui q quilibet
mercator teneatur ire vel mittere ad alienas par-
tes ad emendum granum in communu venden-
dum. et quilibet potest compelli ad hoc inuicare
pecuniam. **I**. **V**nica. **L**. ut ne li. in compera spe. se.
ex libro. **r**. et ibi glo. Item potest statui ne quis ul-
tra indigentiam suam emat; ne alijs res cariores
vel incōmoditatem habendi reddat. **I**. **L**. de epi.
L.

Quid de his qui quouis modo faciunt ut and-
na carius vendatur. puta: impediendo; vel impe-
diri faciendo; vel detinendo naues; vlnautas an-
nonam conduentes. Hic q tenetur ad restitutio-
nem. ut ponant eam in bono fodo; ac si ille naues
venissent. et grauteri puniuntur. scilicet pena. **x**
r. aureorum. **I**. **i**. **ff**. **a**d. **I**. **J**ul. **a**nno. et etiam corpo-
raliter. **L**. **a**nnona. **z**. **ff**. **e**xtraor. **c**ri. Idem in illo q
facit munitionem bladerum; ut emendo omnem
quantitatem bladerum que inueniri possit. et con-
seruando; ut temporibus minus fructuosis cari
vendi possit. dicta. **I**. **a**nnona. **Z**. rusticis autē bla-
da ad ciuitatem conduceditibus bene licet emere
in grossu; ad hunc finem; ne ipsi diu stantes adve-
ndendum ad minutum; subducant ab operibus ru-
sticalibus. **I**. **i**. **ff**. **d**e tundit. Et non solum est pro-
hibita congregatio grani; ut postea carius veida-
tur; sed etiam de quibuscumque speciebus; vel mate-
rialibus pertinentibus ad victimu; vel ad quemcu-
q vnu; per ipsos solum vendendis in caristiam
reipublice. ut dica. **I**. **V**nica. Qui ergo dat aras in
emptionem omnium aromatum ciuitatis; ut ipse
postea carius vendat; cum preciuere naues con-
duceditibus fore summersas dicte facere monopo-
lion. et incidit in dictam penam! dicte. **I**. **V**nica. Et
tales tempore necessitatis et caristie possunt cogi;
ut etiam minus iusto precio vendant. **I**. **i**. **S**. cum
in eadem. **ff**. **a**d. **I**. **ro**. **d**e fac.

Quid de illis qui nec vendere; nec emere no-
uerunt; nisi cum mendacijs periurijs et iuramen-
tis. **R**u. **f**m. **R**ay. quotiens causa decipiendi per-
iurant; vel mentiunt scienter; peccant mortaliter;
et tenetur ad restitutonem. **I**. **in** **q** **tum** **deceperunt**
proximum. Et dicit glos. **R**ay. non distinguunt
utrum decepit in modico; vel in magno. hoc ta-
men intellige quo ad per iuriam et iuramenta; quia
falsum scienter iuravit. Quo vo ad mendacia sine
iuramento distingue. quia si in modico lessit prox-
imum quem in multo non lessisset mortale non de-
bet iudicari. Si autem in multo proximum dam-
nificauit; vel in modico cum prava intentione; pit-
ta; quia etiam in multo lessisset si potuisset; tunc in
utraq casu mortale est. Si autem quis ignoranter
dicit falluz; credens dicere veru; vel etiā si dicit sci-
enter non intendens nocere proximo; sed se inde-
nem conservare; nec propter hoc rem amplius de-
bito superuendit; tale mendacium potest dici ve-
niabile. Et de buiulmodi iuramentis vide infra iu-
tare.

Qutrum liber homo vel p̄ius filius possit veit
iiij

Emunitas. I.

di: Rū. nō. nisi solum; q̄ pater potest vendere filium necessitate famis. l. i. et. ii. L. de pat. qui si. di. Ita tamē q̄ si restituā emptori preciū; sine a filio; siue ab alio quocunq; et quandocunq; ipse in ingenuitatem puerat. In nullo autem alio casu licet patri filium vendere. Matri vō etiā urgente necessitate famis. nō licet vendere filius; nec etiam maritus eo casu potest vendere uxorem; q̄ uxoris non est ita in potestate virilicet filius in potestate patris. Item liber homo efficit seruus si patiatur se vendi ad preium participandum in isti de iur. perso. S. servi. Addit etiā archi. f. q̄ christiani non possunt redigi in servitutem ratō bellici; vel etiam capti non possunt licite emi in seruos vel empti vendi; et ab alijs emi. Sed bene insidēles rediguntur in servitatem. et emi possunt tamen di: capti in bello iusto q̄ si postea efficiant xpianū. nō tamen liberant ex hoc a servitute q̄uis sit prius hoc facere.

¶ Vtrum vasa sacra possint vendi? Rū. ppter necessitatē possunt vendi in eadem forma alteri ecclesie. l. sancinans. la prima. L. de sa. san. ec. S. pfecta possunt vendi cuicunq; de pte. di. i. ligna. p. q. ii. hoc ius.

Emunitas ecclesie. I.

AQuā emunitatē habet ecclesia consecrata? Respon. fm Ray. habet primo. vi nullus inde per vim extrabatur nisi i calibus q̄s habes infra. et proximo. Itē ea que in ecclesia possita sunt; nec per vim nec per furtum sunt auferenda. Altera sacrilegium committitur. vñj. questōe. iiiij. quisquis. Item q̄ nullus mortuus in ecclesia sepeliatur. nisi episcopi; abbates; aut digni presbyteri. Aut etiā fideles laici. xij. q. ii. nullus. Quod intelligunt quidam de laicis qui miracula faciunt vel de fideli in dignitate. pstituto: sicut comite regis fm Hosti. qui dicit. q̄ sic de facto seruat. licet glo. ibi intelligat generaliter de omni fidei laico. i. de omni christiano. Sed primum videt psonum testi. Si enim voluisse intelligere de omni xpianū; nō erat necessarium exprimere ehos; abbates et alios. Item q̄ in seculare habitaculum decetero nō pueratur; de conse. di. i. ligna. et extra de re. do. ad hec. Item nec vasa ecclesiastica. nec cortine. nec certera ornamenta debent pollui coniugis nuptiarum vel alij secularibus vslibus. Dicit tamen gl. Ray. q̄ si legatus apostolice sedis; vel episcopus; vel archibisp recipere; ab epo; vel monasterio bene posset omni domus ecclesiastica in qua recipere continis et ornamenti ecclesie. Item nō possint vendi propter aliquam necessitatē. vt in autenti. de alie. et emph. S. et quoniā. col. ix. Item q̄ in earplacita secularia non sunt facienda. et omnis sententia; et processus omnis iudicis secularis ipso factō corrut. de jn. ec. decet. li. vi.

An autem in domo ecclie sine late teneant. Respon. Panomita. in. c. primo. extra eo. dicit q̄ licet index non debeat facere. si tamen facit credo valere processum. quia cuiz dicta constitutio sit penalē non debet extendi. Et intelligo q̄ in domo

ecclesie nō debet index secularis ius reddere. q̄m do propria auctoritate; quasi ex iure publico eligi tibi inansonem. Secus autem puto vbi habebet illam domum conductam ab ecclesia vel gratiā cessam.

¶ Quid de stractibus initis in ecclesia. nunquid valebunt? Rū. glo. in dicto. c. decet. q̄ non debet fieri. et qui faciunt peccant. tamen stractus tenet. nam cum ixi. pcessus et sententias iudicium iritte et penalē sit pstituto: penam non extendat. Item non sicut ibi plantea. et gl. ibi dicit. q̄ hoc est contra vniuersitates italie: que frequenter faciunt in ecclesiis talia plamenta. Itē p̄hibet ne in ecclesia et cimiteriis hant seditiones: conclemationes: impetus vniuersitatum. et quarumlibet societatum contentiones: negotiaciones. et precipue mundanarum aut forma cuiuscunq; tumultus ac strepitus iudiciorum secularium. Et glo. in verbo seculariū dicit ecclesiastica ergo iudicia ibi tractari possunt.

¶ Quid autem devendentibus candelas in ecclie. Archi. f. dicit. q̄ clerici vel religiosi qui hoc faciunt principaliter ad satisfaciendum deuotōm suū lucrum excusari possunt. Si autē ad cupiditatem lucrum principaliter; non vident posse excusari lucro eis prohibito talis negotiatiōis. Et p̄cipue in tali loco. Sicut nec sacerdotes veteris testamenti: in his que vendebant in templo. Et in casu p̄dicto q̄us p̄solendum sit q̄ lucrum factuz in būi modi pauperibus erogetur; non tamen hoc vi detur esse de necessitate. Et ratio est: quia dano et receptio pecunie in būi modi: de se nō est prohibita. Sed actus negotiandi. non simpliciter: h̄ in tali loco; tempe; persona vel fine. licet aliqui stran dicant. Non tamen inuenio aliquid ius: vt doc. solennes hoc expresse dicentes. s. q̄ de necessitate sit pauperibus dandū.

¶ Vtrum ecclesia non consecrata habeat predictas emunitates? Respon. Panomita. in. c. ecclie. eo. tit. dieit q̄ sic. de quo vide supra. Absolutio primo. Idem dic de ecclie interdicta: vt gaudeat p̄ privilegio eodem. Idem de cimiterio. Item laicū in choro essent non debent. in Panor. in. c. i. de vi. et ho. cle. dicit q̄ hoc nō est p̄uilegium clericorum: h̄ vt psallentes nō impediānt.

¶ An autē p̄uata oratoria gaudēant eadē immunitate. vide s. Absolutio primo.

¶ Quid si possessio aliqua siue domus: tenebatur albergum facere alicui: et ipsa postea peruenit ad eccliam? Respon. fm Illeostien. ecclie tenebit aut rei servitum exhibere aut ipsam possessionem vendere.

¶ Que emunitas personarum ecclie. et quam emunitatatem habeat ecclie circa res temporales. et quā emunitatē habeant p̄dia ecclie. videbitur in locis suis.

¶ Que pena violentium emunitatē ecclie? Respon. fm Hof. Qui aliquo modo ecclias violat: seu psonas: seu ab ipsis rapi: aut violenter: servulur p̄ bona ipsarum: sacrilegium committit. et excommunicandi sunt. in certis vō casibus sunt ip-

Emunitas.ū. Fo. LXXVII.

so iure: ut incendiarius et effractor ecclesie. ut deī
est s. Absolutio primo. Violator: vō ecclesiastice li
bertatis excoīcarus est ipso iure.

¶ Quando autē dicatur fieri per libertatem ec
clesie. die quoties tollitur; vel minuitur libertas ec
clesieram particularis. quando vō libertas talis
non est minus ecclesie particularis: sed est etiaē ge
neralis aliarum. vt in. c. i. t. l. vi. Et hoc ex p̄ q̄
qui turbat iurisdictōē vniuersi ordinarii ecclesiastici
turbat libertatem ecclesie et dicitur facere iniurias
ecclesie vniuersali. Et ex his decidit alia questio: q̄
fuit de facto de quodā statuto quo cauebatur q̄
nullus presumetur allegare q̄ prepositus praei
ecclie non haberet iurisdictōē quasi episcopale
in loco. Hic ut p̄tra libertatem ecclesie. nam
per tale statutum violater libertas episcopi dicitur.
qui in spirituali iurisdictione fundat intentionem
de iure communī in rota diocesi. xxv. di. perfectis.
Est etiam violatio libertatis ecclesiastice: si laici di
spoonunt auctoritabiliter in aliquo de rebus ecclie.
vt in. c. bene. xvij. di. t. c. ecclesia sancte Marie.
de p̄si. Et sic p̄sumit Lap. de casti.

¶ Sed quid si ecclesie particulari: vel alicui speci
ali ordinis competit aliquod particolare privilegi
um. et istud violetur? Pone exemplum de ipsius
legio cisterciensis. de quo de rescr. cum ordinem
vnde si alijs delegatus apostolicus vrgit cisterci
enses ad respondendum coram se per rescriptum
non faciens de eoz ordine mentionem. An faciat
p̄tra libertatem ecclesie? Rū. q̄ non. Nam hoc ca
su oportet q̄ citatus alleget priuilegii suum. forte
enim negabili esse cisterciensem. Et est verū sic in
tellecnum: quod tenet docere de his que sunt facti.
Et hoc nisi sit notoriū. de hoc tamē vide. i. Exē
ptus. Et ex p̄dictis p̄clude q̄ sit p̄tra libertatez ec
clesie quandomus violatur priuilegium p̄cessus
super generali libertate ecclesie. Et hoc sine violē
quo ad omnes ecclesias sine clericos: siue quo ad
vnam ecclesiam vel clericum: quia omnes ecclesie
sunt una. xxij. o. j. loquitur. Secus de libertate p
ticularis ecclesie. id est non competenti generali ec
clesie.

Emunitas.ū. sc̄z cōfigentiz ad eccliam.

¶ Nullus ad eccliam p̄fugiens inde
per vim extrahi debet: p̄ter q̄ in quibusdam ca
sibus. Primo si ille qui p̄fugit ad eccliam non sit pu
blicus latro. Publicus latro fīm panor. in. c. inter
alia. extra eo. dicitur qui palam et publice furatur
et sunt isti piratae: vel qui: publice stant in stratis
vel qui stant in arce: vel castris. et derobant trans
tentes. Sed si sit nocturnus: populato: agrovium:
qui dī ille: qui obliterat stratam publicam deroban
do transeunt. Et differt a publico: q̄ iste clau
destine furat: et in nocte segetes destruit duz i eis
se abcondit: et iacet et latet: v̄l quia p̄ter homicidia
et rapinas que facit in stratis comburit et destruit
agros illorū: qui ei non seruit. Isti autē duo casus
p̄cipue excipiunt fīm Jo. an. q̄ de alijs p̄sumuntur
q̄ non insidiose hoc fecerint. hoc est q̄ non ex pro
p̄prio.

posito prius deliberato: sicut in istis presumpit. Et
licet leges plures p̄sonas excipiant: per ius cano
nicum in hac parte legibus derogatu est. vt in di
cto. c. inter alia.

¶ Quid si quis in ecclia p̄missit maleficū. sp̄ans
seab ecclia defendi. qd̄ semp̄ p̄sumit nisi p̄trātū
p̄bel. An debeat p̄ ecclia defendi? Rū. Panor.
in. c. in unitate extra eo. dicit q̄ nō. Et dicit q̄ ille
tex. loquī de delicto in ecclia p̄missio. dictū vero. c.
inter alia. loquī gnāliter de delicto extra eccliaz
comisso.

¶ Quid autē si delinquens in ecclia: ibi non desi
quit eo animo vt defendere ab ecclia. numq̄d ex
cludet ab hac emunitate? Rū. Mo. dicit q̄ p̄sumit
pro iuri et de iure videt p̄tra delinquente in ee
clia. m̄ p̄cludit q̄ si posset p̄stare q̄ nō ex p̄posito
p̄p inimicitias: h̄ verb noniter or̄t homicidū ibi
p̄misit: q̄ tu habebit hac emunitatē. Et p̄sumit
ille animū: exq̄ nō habebat cum offendo inimicitias
Et cū hoc dicto transeunt cōter dec.

¶ Quid si nō homicidū vel membrorū mutilati
onē: h̄ alia delicta in ecclia q̄s p̄misit. Numq̄d be
bebit h̄c emunitatē? Rū. panor. in. d. c. in unita
tem. dicit q̄ in omnibz delictz graibz locuz bz. d. c.
in unitates. p̄ta q̄ nō gāndebit emunitatē: tñz
pter identitatē ratōnis tñ. p̄ter rōnes que ponit
tur: q̄ sunt gnāles ad oīa delicta: saltē enō: mia.

¶ Quid si stans extra cōmunitū trahit eū qui stat
intus p̄ p̄tem mantelli: q̄ manet exterius. An di
cat offendere ecclie in unitate? Rū. Vin. in. c.
fi. e. t. tenet q̄ sic. M̄z et q̄ trahet clericū sic incidēt
in canonē. Secūlī fīm Hof. si volentē de loco in
unitatis trahat eū ad mortē: v̄l alia pena corpora
lē p̄dēnat. Rō q̄ canon solā p̄volentia p̄dēnat.
Si volenti nō sit iniuria tē. Idem panor.

¶ Quid si exīs in loco in unitate p̄cutiat enō: mi
ter extētem extra illū locū. An h̄c locū. d. c. fi. R.
panor. in. d. c. fi. dicit credere q̄ sic: q̄ delictū sicut
principiatū in ecclia. h̄ alibi p̄sumit.

¶ Pone. alijs cepit aliquē p̄ p̄sonam in platea et
portavit en̄ extra plateā. et ibi p̄cussit en̄. An puni
atur tanq̄ p̄cutiā in platea. Rū. Bar. in. l. qd̄ ait.
ff. de adul. p̄cludit q̄ nō. et ibi dicit q̄ q̄nq̄ inspicit
initū quo ad locū. et q̄ ad temp̄. et q̄nq̄ inspicit fin
is. nam q̄nq̄ initū et finis sunt illūcita: tūc inspic
imus finem. et hoc fauore rei. ne de vtre: q̄ puniat.
Sed q̄nq̄ principiū est licitum. et habet causam lic
itatem: tunc illud principiū inspicimus. p̄o hoc fac
it optime. l. qui cū maior. ff. de bo. li. Et p̄ hoc sol
uit p̄dicta questio. et bē sequens. Pone alijs in
sultavit aliquem in platea. et fugavit en̄ v̄l extra
plateam. et ibi eum p̄cussit. Non videtur eum p
cutere in platea. Sed pone alium casum. Statu
to cauet q̄ quis possit offendere alium in gredien
tem in possessionem suam: in ipsa possessione sine
pena. Modo aggredior vnum in gredientem in
possessionem meam. et eum fugientes p̄sequor ex
tra possessionem meam. et ibi en̄ p̄cuto. Lerte le
te p̄cuto: seu occido. Huius ratio est: q̄ initū fuit
licitum. tene menti p̄dicta. bē Bar. in. dīca. l. qd̄
ait. vbi etiam ex illa. l. infert. q̄ in maleficijs dicit
n̄ illi

Emunitas.ij.

incōtinenti fieri: quod sit vno impetu licet duret per horas illa rixa.

Quid de eo qui existens in ecclesia mandauit delictum alibi committi. vel econtra existens extra ecclesiam mandauit delictum in ecclesia committi. An gaudeat immunitate secuto delicto ad ecclesiam confugiens. hec queſtio dependet ab illa. vbi dicatur delinquere mandator. an in loco vbi mandauit. an vbi delictum fuit consummatum. Tex. in cle. pastoralis. de re iudi. iuncta glo. videtur innuere. q̄ videt delictum committere vbi fuit secutum.

An autem confugiens ad ecclesiam exceptis predictis casibus consequatur prius remissionē delicti. Rū. Panor. in dicto. c. inter alia. dicit q̄ nō. Sed conſequitur principaliter duo. Primo vt inde non possit trahir violenter. Secundo vt nō possit amplius de illo delicto damnari ad mortem: vlt̄ ad altam penam corporis afflictionem. Potest ergo damnari pecunialiter: vel aliter q̄ in personaz. Ad hoc. c. constitūimus. xvij. q. iiiij. vbi dicitur q̄ fugientes ad ecclesiam sunt ab omni tormentorum genere securi. Contra eos tamen etiam dum sunt in ecclesia: potest agi non solus ciuiliter: sed etiam criminaliter fin. Panormitanum ibi. Dummodo non sequatur pena corporis afflictionaz. potent ergo puniri ad omnem penam preter corporalem. et si non potest satifacere: seruier ei imperpetuā quē leſit. Sed qualiter mandabitur executioni illa pena et quomodo procedetur contra istum ex quo ē in ecclesia. Dic q̄ poterit exire ecclesiam: nam ex solo confugere ad ecclesiam conſequitur emunitate ut in dicto. c. constitūimus. et vbi timeretur de via solentia: debent prelati recipere cautionem idoneam: vel iuratoriam: de vita eiusq; membris saluadis. Si vero nullo modo vult exire de ecclesia forte timens tyrannidem iudicis secularis: dic q̄ nullo modo debet extrahi per iudicem vel alium. ppter. qui innuit: q̄ nullo modo extrahi debet. same si ipse non vult comparere: potest constituere procuratorem.

An autem hec immunitas sit concessa clericis et religiosis: ut non possint per iudicem propriaꝝ in ecclesia arceri: vel violenter extrahi. Respondit Panor. in dicto. c. inter alia. dicit q̄ salua meliori deliberatione: hec immunitas non habet locum in eis: si iudex ecclesiasticus causa discipline vult eos in ecclesia arcere vel extrahere ut duci faciat ad carcerem. hoc probatur apertissima ratione: ppter in religiosis: qui raro aut nunq̄ exent clauſum monasterij. nam fin regulam eorum et iuria iurata: possunt per eorum superiores in monasterio arceri: verberari et incarcерari. Et si opus est de monasterio expelli: et in alijs monasterijs atriobus intrudi. ut in. c. viii. universitatis. de sentent. excom.

Quid si quis commisit maleſiciū in una ecclesia nūquid defendetur confugiens ad alia. Respon. fin. vī. q̄ non. quia cum una sit ecclesia in toto orbe: licet multe sint particulares ecclesie qui in iuriam facit vni: facit et omnibus. licet forte de coſuetudine apud aliquos aliter obſeruer: forte pu-

Hec puerum recte. & recte obit. non dicit accommodari iuripr. laicis. qd. 49. in isto scilicet capitulo ad laicos dei & scilicet qd. qd. alius scilicet afflui deo & aliis homib; loquuntur non scilicet coram omnibus

tantes q̄ sicut minor utile prīus legio suo p̄tra aliis minorē. Ita una ecclesia p̄tra aliā.

An autem fugiens ad ecclesiam p̄ debito gaudeat bac immunitate: Rū. Panor. vbi s. dicit q̄ sic text. ibi. vbi. p̄hibet generaliter extrahi de ecclesia iniuris. Et circa hanc materiā. cum querat an ecclesia p̄ster immunitate fugientib; ad eas. Panor. vbi s. post L. in l. p̄nti. L. de his qui ad ec. fug. distinguit. q̄ aut ille qui fugit ad ecclesiam non est catholicus: et sic nō innatur p̄ ecclesiam. vt. l. L. de his qui ad ec. p̄fu. Aut est catholicus. Erat aut deliquit in ecclesia. aut extra. Si in ecclesia: tunc nō innatur nisi vt s. dictriz est. Aut deliquit extra ecclesiam: et tunc an liber vel seruus. Sacerdos aut fugit. ppter magnā atrocitatē dñi: qui ad mortem eius satagit: et tunc habet locū insti. de his qui sunt sui vel alii. iur. hoc est q̄ pinguis succurrunt seruo q̄ dicat in dicto. c. inter alia. Nam nō reddit dñs sicut dicitur in. d. c. inter. Sed ex quo eius sententia est intolerabilis: est cogendus seruum vendere. Expedit enim rei publice ne quis re sua male vivat. Aut fugit. ppter domini modicā seūiciā. Et tunc h̄z locū qd dī in. d. c. inter. s. q̄ presita a domino cautione de impunitate: si non velit exire innatus extrahit. Aut fugit sine aliqua domini seūiciā. Et tunc aut sine delicto. Et idem dicendum ut supra dictum est nunc. Aut propter delictum. Et si modicum deliquit p̄tra dominum: ut quia forte surripuit unam mensuram vini: vel quid simile. Et tunc habet locum q̄ dictriz est. Aut fugit seruus propter delictum non facile. Et tunc aut timeri p̄niri a domino suo aut ab alio. Si timeri a domino puniri fieri sibi restituto prestita cautione de impunitate. de qua in dicto. c. inter. Si vero timeri p̄niri ab alio. puta: a iudice. Et tunc idem dicendum est in eo quod in libero. Aut queritur dī liberō mine. et tunc aut fugit propter debitum. aut propter delictum. Si propter debitum. aut fugit ppter debitum tributorum. aut propter aliud debitum. Si propter tributum scilicet debitum principi. De. ut refert. Lynus videntur in hoc dicere q̄ debitores tributorum non extrahuntur de ecclesia: sed ibi citabuntur. et si defendant se bene quidem. Alioquin procedetur ad missiōnem in possessionem honorum. Et ita intelligitur autem. demanda. princi. s. publicorum. col. tercia. quod Panormita. placet: quia non potuit imperator quis suum nonissimum preiudicare immunitati ecclesie per canones concessa. Aut fugit propter aliud debitum. Et tunc fin omnes non debet extrahuntur. Si autem liber homo fugit: propter delictum. Dic ut dictum est s.

Quid autem si de facto fugiens ad ecclesias fuit inde per violentiam extractus indebet: Resp. Panormita. vbi supra fin Bartolom in dicto. l. presenti. putat q̄ de iure petere possit ut restituitur pristine libertati: cum ea sit de facto primatus. hoc apertissime probatur in. c. miro. xvij. qd. iiiij. vbi dicitur. q̄ ecclesia debet excommunicationes compellere extrahentem ad restitutionem: ac etiam interdicere: ne a tota domo sua recipiantur

Vobis q. q. retrahit fuit tunc lice manuatis. erit et ultro supplicio et reuocari. sed ius rancori d. vero et reuocari permissum est et ipsi libi publica pena in istitu ratione et istitutus quod violat extrahit ut d. c. misere. mto. si quis retrahatur. et c. quisque. et qd ibi no. xvi. q. m. Et sic patitur et frat mortaliter taliter.

Episcopus Fo. LXXVIII.

oblaciones. et hoc procedit etiam in extrabente seruum. nec curia dominus restitutio. licet nunc velit prestare iuramentum de impunitate. debet enim iniure ecclesie satissimi. nam iuramentum d. p. stari an extrahatur et non postea.

Quis autem prouidebit ei de expensis. R. P. Paul. vbi s. post Archi. et Dg. distinguunt q. aut ille habebat. prim. et tunc faciet libi expensas. Aut nibil habebat. et debet laborare et victu manus querere. Aut neutrum potest. et tunc ecclesia prouidebit ei tangi pauperi. Et talis non solus est extrahendus sed nec molestandus; nec vestis; nec virtus; negari. d. l. presenti. Hanc autem libertates habet fugiens ad ecclesiam. et non tm intra ecclesiam. sed etiam ex infra. r. passus. xvij. q. iiiij. quisquis. et c. diffiniuit. Et si est ecclesia maior etiam infra. xl. passus xvij. q. iiiij. sicut antiquitas. ut ad requisita naturae debitis erat locis. Ita tamen q. non accedit ad ali as domos. s. extraneas. ut in. d. c. diffiniuit. Hoc ipso privilegio. r. passus. non habent capelle que sunt infra ambitu muroz in castris. ut in dicto. c. quisquis. Et hoc propter parvitate loci. Passus autem fin. Ildor. ut dicit glo. in. d. c. sicut est mensura. v. pedi. pes aut est mensura. xxv. digitos. 2.

An defendetur fugiens ad palliatum episcopi. Inno. refer quodam tenere q. sic per. d. c. consuetum. et glo. ibi idem tenet. etiam si dom. epi scopi sit extra illos passus. quod placet pan. naz videmus in simili q. familiae episcopi gaudet priu legio fori.

Quid si quis fugiendo ad ecclesiam obuiavit sacerdoti portanti corpus christi et ei adhucereat. non quid defendetur? Respon. fin. Hostie. sicut quis non sit iure expressum; tamen quilibet catholicus hoc souere debet. Si enim statua pfecti salvati multo magis corpus Christi. Non sic tamen salvat dominus ad mortem recipiens corpus Christi. quia nubilo minus occiditur. luce Hosti. putet rationabiliter illa die iusticiam differenda. Ratio autem fin. Hosti. est quia fugiens ad ecclesiam; ad eam liber venit; et ideo rationabile est q. ecclesia eum in illa libertate defendat in qua ipsum inuenit. Corpus autem Christi datur duxo in carcere. Ideo libertate: quaz in eo non inuenit; non defendit; sed eum in captiuitate relinquit.

Quid si excommunicatus vel hereticus ad ecclesiam co-fugierit; nunquid defendetur? Quidam credunt q. non. cum sit extra ecclesiam numero et merito. Item quia fin. Dg. omnes excommunicati dicuntur catholici. i. hereticis et omnes non excommunicati catholici. ix. q. i. c. nos. Et hoc nota pro intellectu quando quis dicatur catholicus; ut multotiens dicatur in privilegiis ordinis. q. frater possint recipere ordines a quoque episcopo catholico.

An imminenter persecutio hostile: homines eius familijs et rebus possint se in ecclesijs recipere. R. eccliesie cum omnibus ornamentis debent teneri mundo: nec debent ibi fieri coniuncta vel homines tacere; aut suppellectilia sua mittere nisi propter hostiles incurias aut incendia repentina. aut alias necessitates urgentes. Sic tamen q. necessitate cessat

te inde res in loca sua pista reportentur. ex de cu. euchi. relinquendi. d. xiiij. c. pe. et ultimo.

An in ecclesia possint fieri pugnacula et inde pugnari protra hostes. R. fin. Ray. non debet ecclesia in castellari vel muniri. Ita q. inde fiat guerra. vel recipientur qui queram faciunt. et pugnare preclones. Alter. propter metu pagani: hereticorum piratarum. seu predonum potest muniri et possumus ibi habere recursum non soli clericis: sed etiam laici et defendere ecclesiam: que in ea sunt. ar. dicere capiti relinquendi. xiiij. q. vi. si res. et. c. hi qui. Ita tam q. cessante necessitate in castellatio cesseret. Dicit tamen Hosti. q. ista in castellatio debet fieri auctoritate episcopi.

An autem licet erigere nova castra. R. fin. Inno. in. c. pisani. de resti. ipo. q. sicut non licet noua castra facere cum alterius iniuria et emulacione. ff. de ope. pub. l. opus. Ita nec in castellare veterat vel inhabitat. Sed pan. ibi credit dictum. Inno. esse intelligendum in possessione iniusto seu tyranno. Si autem possessio est iustus. tunc distinguendum: quia aut vult reficere antiqua edificia vel inhabitare de novo castra inhabitata; ad iniuriam vel emulacionem alterius. Et procede dictus Inno. quia non licet utriam re propria ad iniuriam vel emulacionem alterius; ut alteri noceat; et sibi non prospicit. Aut hoc non facit ad iniuriam alterius; sed ad conseruationem vel augmentum patrimonij; vel honoris sui. et tunc putat hoc licere. nec posse per alium prohiberi. etiam si aliis interficiunt timo: seu damnum. ad hoc tex. optimus in. l. si in med. ff. aqua plu. or. et in. c. cum ecclesia vulnerata. de elec. et in. c. consuluit. de iudeis. vbi patet q. probribus pstruere de novo non prohibetur reficere antiqua edificia in pastina forma. nec hoc casu possit allegari prescriptio etiam si longissimo tempore non reficerit; vel non inhabauerit. quia cum ille sit actus mere facultatis et nihil possit illi acutum sit in sui iuri preindictum; non curat p. scriptio. ut in. c. Iohes. de clef. coniu. vide de hoc. s. Consuetudo. in. si.

Enormia. vide s. Absolo. secundo.

Ediscopus. Vt epalis dignitas liberet a polito liberat etiam dignitas sacerdotalis. dis. liij. s. seru. mta glo. Multo foris a curiali. Veritatem nec seru. nec ascriptici. nec curialis debet ordinari. nisi p. fuerint a seru. vel ascriptici: ut curiali absoluti. et ab aliis irregularitate sint imunes.

Vtrum episcopus possit dispensare in omni criminis vbi expresse a iure non prohibetur. Ita qd est quotidiana et dubitabilis. propter varietatem doc. S. pan. in. c. at si clerici. de iudi. distinguunt. Aut qntur nunq d. ep. possit dispensare p. canonem superioris aut pro canonem. primi. Nam et casu. aut est causa non penitentiaris: et p. q. penitentie hodie sine arbitratrice. ut in. c. dens qui. de pen. et tre. nli casus appareat reservatus. Si vo est canon penalis et dispositus. Si expresse indulget dispensatio. et nem inferiora; vel expresse negat casus est planus.

Eccl ad si postquam suscitat sagittam remansit vestra hostie et calix. Et qd dicitur ad calicem calix additur et summa et nullo modo apponat vel an ei superponit. qd videtur desiderari. et sic summa non invenitur. sed hoc scilicet ut intelligi quod vina non desideratur. remansit ad hanc vestram calicem. sicut si sit uno istu et hanc hostie et vina non desideratur. hanc vina non desideratur. **A**ntea deo quod possit se dissimilare. qd apparere mortalia. et non plenaria. Nam si apparet et non est summa. qd non est summa.

Eucharistia. ii. Fo. LXXIX.

Sist: forma pseccratonis vini. hic est calix sanguis meus. qd illis verbis sufficienter exprimit transubstantiationem vini in sanguinem. Alijs aut videt qd cum bec verba sequentia vici ibi in remissionem peccatorum inclinare: non constituant nouam orationem; sunt determinatio pseccrare: sunt de essentia formae pseccratonis vini. Quia autem pcedunt pertinere ad sacramentum vini: seu reverentiam. Ea etiam qd secundum ad reverentiam sacramenti ordinata sunt.

Quid si mutent iste forme. Rm. non debet mutari. alter non pseccretur: etiam si eundem sensum habere videantur. Similiter non debet aliquid mutari. quia si dicatur. Hoc est meus; remanet in determinatum: quid meum sit. Et si dicatur. Hoc est corpus: non significat proprium corpus Christi.

Quid si aliquid addatur qd significatoe non mutetur: nec errorem inducat. Hic qd nubilominus fit consecratio. ut si dicatur. Hoc est corpus meum dilectum vel sanctum: qui hoc faceret: valde increpandas est.

Vtrum virtute verborum possit sacerdos quam tamq; materiarum pseccrare. Rm. fm Tho. in. iiiij. di. xij. quantitas magna vel parua nihil ad hoc facit: tamen ipsa forma cum nomine demonstratio ostendit qd materia pseccrandam dicit esse coram sacerdote. vñ sacerdos existens in domo sua non posset pseccrare panem qui est in altari: aut etiam in foro: neque totum vini qd est in celario. Sz quantacunq; sit quantitas panis vel vini: que ponitur coram sacerdote: posset ab ipso pseccrari. Rm. aut hanc opere approbat nec reprobatur.

Quid si aliqua hostie ex obliuione remanent in altari: aut aliqua pars vini. et sacerdos pseccit. num quid sunt pseccrate. Rm. fm Al. in libro de missa: qd non. qd de eis non intendit: qd in hoc sacramento sine intentione nihil agit: etiam si gutta vini ad bereat pedi calicis.

Eucharistia. ii. Quo ad ei materialiam. Que sit materia huius sacramenti. Rm. fm Rm. in. iiiij. di. xij. qd materia ppetens est panis triticus et vini viris: qd pte de tali pane et vino pseccit et pseccendi dicitur.

Vtrum possit confici de pane facto de spelta vel farre vel sicali. Quibusdam: ut dicit Rm. videtur qd possit confici de spelta: quia spelta non differt a tritico nisi in accidentibus. Alijs autem videtur qd non: quia ex tritico nunc generat spelta nisi qnq; de degeneracione: ppter naturam terre. Sed si spelta esset eiusdem speciei cum tritico: posset ex tritico nasci. Idem dicendum de sicali et farre qd de eis non posset pseccari: licet ex tritico aliquam naturam sicalis p degeneratoe: ppter naturam terre. Mihi sunt diueriaz specierum. Et fm Rm. accipitur bictriticum p frumento dumtaxat.

Quid si grana alterius generis admixta sint tritico. Hic fm docet. si tanta est permixtio: qd trahat ad aliam speciem: ut qd appositum est pdominans vel etiam ad speciem mediae: ut qd est equalis virtus in vitro: miscibilium: tunc non potest pseccari. quia mutata est species panis tritici. Secus si non tan-

ta est additio: quin maneat species panis tritici: qd tunc confici potest.

Vquid si panis fieret d aqua rosacea et huiusmodi. Rm. fm Rm. vbi s. qd non potest pseccari: sed pseccari de aqua naturali. Idem Tho. in. iiiij. Alij autem dicunt qd potest pseccari: quia aqua in pane non remaneat: sicut dicimus de aqua qd apponit vino: que invinum conseruitur. Et hanc opere tenet Astien. Sz primam opere dicit Tho. esse probabilem.

Vtrum cum hostia consecranda tamidu stetit qd incipit corrumpti. Rm. fm Tho. qd si sit tanta corruptio: qd species panis non remaneat. tunc non potest ex ea pseccari. Si autem species maneat sit aliqua dispositio ad corruptioem: potest pseccari: quis graniter peccet conficiens in tali scienter: ppter irreverentiam sacramenti. et qd species remaneat potest cognosci ex hoc qd continuitas non est solutio: nec alia accidentia oino ablata.

Vtrum pseccari possit in fermento. Rm. qd sic: qd confici non debet nisi in azimo. et qui pterasceret graniter peccaret: agens ptra statutum et consuetudinem ecclesie. Addit aut Tho. in tercia parte. q. lxviii. qd quis pseuerando pseccandi in azimo: rationabiliter sit. grecus tunc peccat conficiendo in azimo: quasi pueriens ecclesie sue ritum.

De quo vino possit pseccari. Dicendum ut dictum est: tunc de vino viris: et qd in eo Christus pseccit. Et hoc solus ppe est vino. et cōsideretur etiam in potum sumus.

Vtrum pseccari possit de aceto et huiusmodi. Rm. fm doc. qd si vino est factum: oino acetum: non potest pseccari: quia non est amplius vino. Sz si vino esset in via acescendi. Idem est iudicium sicut de pane qui est in via ad corruptioem: peccat tunc conficiens ppter irreverentiam sacramenti.

Vtrum possit pseccari de agresto. Rm. qd non: qd adhuc non habet speciem vini.

Vtrum possit edifici de musto. Rm. fm Rm. qd sic. Nam in eo talus forma vini. Omnia enim vina sunt eiusdem speciei. Iz varietate et rursum ad subtilitatem et grossitudinem: albedinem et rubedinem.

Vtrum aqua debeat apponi vino et in quanta quantitate. Rm. fm Rm. qd aqua est vino apponenda: non de necessitate sacri: sed de pgruitate. tunc peccaret qui scienter omittet et qd appositoem: qd ageret et psonem ecclesie. Sz autem apponi ideo pax ut in vino totaliter pertinet. alis non pseccari: ut infra dicetur. Et non dicitur apponi aqua rosace: vel alia artificia alis: si tunc apponere: nihil vino psecceret. nam ipsa in vino quereretur sicut aqua naturalis.

Quid si apponere aqua vino adhuc est dosis. Rm. non sufficeret: qd non significaret aliqd. Sz os ut iminente oblatione apponant ad sacramentum.

Vtrum in terra vbi non est vino possit pseccari de aqua rubea: ut qd lotus est pannus vino rubeo intinctus. Rm. non: qd illud est magis aqua rubea qd vino. vnde hoc damnatur de pse. di. ii. cum omne.

Vtrum in eucharistia possit aliquis liquor per misceri speciebus vini. Rm. fm Pe. in. iiiij. distinx. Si additur res alterius nature et maioris virtutis: transmutat speciem vini in se. et si equalis virtutis transmutatur vtrumq; in naturam ter-

Eccl. nro. qd Kirchaz. i. m. m. qd sicut equis romptio in calice ex vino et aqua p seccari. qd in mixtione equi p titato molis sic aqua non solvit spissam aquam: et vini actionem qd aqua non fringit. Et si sicut duobus: ut possit vini romptio et sicut molis. Alio p seccari et qd romptio et sicut molis. Et si sicut molis romptio p seccari et trasmutatio ad z. substatio et sagittam: p seccari et sicut molis non exsistat tunc celebatur quoniam p seccari. Ideo quida et constitutio vni et p seccari et sicut molis et sicut molis et sicut molis.

Non. Nro. 42m. Quae hostie sicut p seccari et sagittam: p seccari et sicut molis et sicut molis.

Quid si non est summa. qd non est summa.

Quid si non est summa. qd non est summa.

Quid si non est summa. qd non est summa.

Quid si non est summa. qd non est summa.

Quid si non est summa. qd non est summa.

Quid si non est summa. qd non est summa.

Quid si non est summa. qd non est summa.

Quid si non est summa. qd non est summa.

Quid si non est summa. qd non est summa.

Quid si non est summa. qd non est summa.

Quid si non est summa. qd non est summa.

namita spesib⁹ exo. vii. In can. t⁹ q⁹ nō g⁹r⁹t⁹ rabiāmīta. & isti si nō reb⁹zant autē missam. 2.
dicit̄ fīs⁹ de p̄p̄to. t̄ d̄ possit n̄ reb⁹zal. q⁹ d̄ duob⁹ malis elig⁹t̄ m̄n⁹g malis. ex. d̄. mis. 2.
Mē p̄p̄t̄ s̄ac̄dotib⁹ ut h̄
m̄at̄ orat̄ia. vasa. rōp̄b̄la.
2. vestimenta missarior̄ m̄da
p̄t̄ et pallias altaris. q̄c aliquid q̄nt̄ t̄ d̄ vīmūda. q̄ aliusb⁹ n̄l̄ 4. horro. 7 rot̄ farūs p̄r̄at̄ m̄z̄l̄. ut v̄t̄

terit in illo m̄d̄ debet sumere nec alijs dare in vi-
te calix i morte. verat. 3. debet diligēt̄ i vascu-
lo p̄seruari et ne sacramētū remaneat impfectū debet
vīnu apponi a sacerdos denuo resumē sacerdotio-
nē sanguis & sac̄m pficere. nibil enī ab hominib⁹
occasione hui⁹ sac̄i sumi debet.

Quid agendū si stilla sanguis ceciderit extra:
Rū. si p̄ negligētiā aliqd̄ de sanguine ceciderit. Si
quidē sup tabula: h̄gua lābat & tabula rada. 3.
si nō fuerit tabula: locus ille rada & cōburat & ci-
nis iuxta altare cōdef̄. & sacerdos. xl. dieb⁹ penite-
at. Si vo ceciderit sup lapidē altaris: obeat sacer-
dos stilla & trito dieb⁹ peniteat. Si vo sup linteū
altaris & ad aliud linteū stilla puenerit: quod diebus
peniteat. Si vo ad q̄rtū. xx. dieb⁹ peniteat, & ab-
luat trito vīchi linteūmīna q̄ stilla tēgent̄: calice
supposito. aqua ablutiōis iuxta altare cōdatur.
de conse. di. ii. Si p̄ negligētiā. Posset n̄sumi a
sacerdote nisi p̄ter abominationē dimitteret. Et
vt dicit Tho. in. iii. cautuz est vt ps illa linteū seu
palle post ablutionē abscondat̄. & cōburat & cinis
in altari condatur.

Quid siq̄s eucaristia vomerit: Rū. si sit lai-
cus. & p̄ter ebrietatem vel voracitē vomerit. xl.
diebus peniteat. Clerici vo v̄l monachi p̄sbyteri
seu diaconi. lx. dieb⁹ peniteant. Ep̄us vo. xc. Si
vo c̄ infirmitatis vomerit. vii. dieb⁹ peniteat. de
pse. di. ii. siq̄s p̄ ebrietatē. Et d̄z vomitus c̄remari
& cineres iuxta altare recōdi.

Ecōmunicator. Dictr.
ri de excōdicatiōe. Primo dicem⁹ aliquā
de ipso excōmunicatore. vii. sciendū q̄ excō-
cātiōz̄ iure facere p̄t̄ quicūq̄ p̄t̄ ins̄ codere: vt
papa i vniuersali ecclia & singuli ep̄i i suis diocesi-
b⁹. xvi. q. iij. vllis. xxiij. q. iij. corrip̄t̄ur.
An aut̄ ep̄us possit statut̄ sine p̄silio capl̄i sui.
Dic p̄ no. in. c. quāto. de his q̄ si. a. p. q̄ si requisiuit
p̄silium capl̄i: valet tale statut̄. Si aut̄ nō requisiuit.
non valet.
Quid aut̄ si capl̄i nō vult p̄stare p̄silium. imo
dissentit. Archi. & Jo. an. in. c. j. d. p̄st. li. vi. cōclu-
dit̄ statut̄ valere: si p̄ capl̄i nibil rōnabile oppo-
nit. Et hoc ē panor. indubitable in. d. c. quāto. q̄
tū regraf̄ p̄silii et nō cōsensu. satis factu ēlūri ex
sola petiōne & expectante r̄nsi: cū nō teneat sequi
consilium: vt in. c. cum olim. de arbi. vide d̄ hoc s. Consilium.

An aut̄ canonici ecclie cathedralis possint sta-
tuere sine cōsensu ep̄i vel etiā capellani aliaz ecclie-
saz. Dic q̄ n̄ p̄t̄ statuere luḡ bis q̄ tangūt̄ ep̄m
vel ei⁹ iura: ant̄ cōem ecclie vel luḡ magnis
reb⁹ & negotiis ecclie. Secus si statuerent luḡ sua
singularia negozi. puta q̄ sua dietas certis mo-
dis distribuāt̄: vel q̄ certo m̄d̄ ad capl̄i vocētur
sup hm̄oi p̄t̄ fū glo. in. c. iij. de v. sig. li. vi. statuē
sine licentia ep̄i.

An aut̄ capellans aliaz eccliarior̄ possint sta-
tuere cum p̄ficiū plati sui sine ep̄iscopo: Panor.
in. c. cii oēs. de consti. dicit q̄ in aeduis & magnis

monario. p̄. q̄ nō cōm̄. 2. foliū ut supplicare deuotior̄ 2. dāt̄ afferto. in. no. gl. 3. rōf̄. 4. v̄sū
Non s̄c̄ p̄ficiū atq̄t̄ dāt̄. p̄ma i p̄ficiū. 2. i p̄ficiū. 3. i p̄ficiū. 4. i p̄ficiū. 5. i p̄ficiū.
T̄ d̄ apparitor̄. p̄x. i folio aptor̄. A. 2. rōf̄. 3. i p̄ficiū. 4. i p̄ficiū. 5. i p̄ficiū.
De rōf̄. 6. i. inveniāt̄. q̄s nouā addita. 7. i. De glōia v̄ḡ. lxx. Dīsī. fōz̄. Alii dāt̄. 8.
De missali. nisi ex p̄m̄b̄go sit rōf̄. s̄c̄ et fūl̄ m̄z̄l̄. 9. b̄t̄ fēfīsto & fēfīsto. 10. fēfīsto. 11.
Vtē p̄ficiū p̄ suppliciū luḡmīs subeat fūl̄ in vīno. p̄. q̄ si. d̄. v̄l. mis. 1. v̄. p̄.

Excommunicatio.

nos. de his que si. a pte. immo quod non est gestus nomine meo possum p nouum consensum ratificare. pro hoc glo. in. c. cum ad sedem. de resti. spo. Et ad materiam ratibabitio vide Pano. in. c. i. de cōuer. insi. vbi dicit q̄ ratibabitio retrotrahitur ex fictione iuris. Sed ad hoc vſiſtio pcedat requiri q̄ ambo duo extrema sint habilia ad illū actum perpetradū. scz tempus in quo act⁹ fuit gestus et tempus ratibabitonis. Si enim deficere alterum istoū non pcedit fictio; qui non causat sup impossibili. Pone exemplū. Quidam inter se eit hominē nomine infantis; demū infans maior factus habet ratum. Lerte hec ratibabitio nō trahitur retro; quia impossibile erat illum infantem tunc temporis mandare delictum. ergo nō potest retrotrahiri; cum nō debeat plus posse fictio q̄ veritas. Et istud appellatur extremū ad quod. Pone exemplū in extremo a quo. Illebat terminum ad certum quid agendum; amicus meus nomine meo illud egit; ego post terminū habui ratum nūquid sufficiat? Dic q̄ non; cum post terminū nō potuisse ego vere facere. ergo nec fiet. Ideo ad hoc vt possim ratum habere quod est gestum nomine meo. requiri q̄ illo tempore ego potuisse vere; quo fuit gestum. Ad hoc vide qd notat. Se. in. c. cum quis. de sen. excō. li. vi. q̄ non sufficit ad hoc vt quis censeatur cōmisse maleficium habeat ratum quod est gestum nomine suo quādo lex requirit maleficium et p̄ prius tractatum. Dio hoc allegat glo. et ibi per Jo. an. in dicto. c. i. Pone exemplū. Quis nomine mulieris machinatus est in morte viri sui; et mulier ratum habuit. nūquid poterit cōtrahere matrimonium cum illo qui machinatus est. Glo. ibi videntur dicere q̄ sic. Idem pan. q̄ lex nō solū requirit maleficium; sed etiā p̄ prius tractatum. Ideo q̄ nō sit gestum nomine mulieris; tamē habedo ratum nō censem cōmisse homicidium quo ad impediendū matrimonium. Secus q̄ lex requirit solum factum. Et tunc ratibabitio facheret incurrere penam ipsum ratificantem.

Excommunicatio. s.
Cōmuniciter quid sit. Rn. fm. Pano. extra eo. sup. kica. et excōdicatio est censura a canone vel a iudice ecclesiastico. plato; priuans cōmunione sacror̄ et q̄nq̄ hominū. Et sic fm. materia nostrā due sunt species excōdicatiois scz maior; et illa priuat p̄cipatiōe sacror̄ et cōmunione homī. Quedā est minor; et illa priuat p̄cipatiōe sacror̄. no ait p̄muniōe fidelius; vt in. c. fi. de cle. et. mi. Item minor excōdicatio fer̄ q̄nq̄ a ture. q̄nq̄ potest ferri ab homī. licet nū sit in v̄su. Itē excōdicatio. Alia est iur. l. quā quis incurrat ipo iure delicto cōmissio; vt si quis iniiciat manus violētas in clericū. xvij. q. iiiij. si q̄s. Alia ē indicis. l. que irrogat a iudice; potestate habete p̄ p̄cessum indiciarū. extra eo. nnp. X

In quibus casib⁹ incurrat quis excommunicatio maiorem ipo facto. Rn. in multis casib⁹. Multos habet. Absolutio p̄mo et scđo. Sunt

et alij casus. Primus cum quis incedit in heresim iam damnata. xxvij. q. j. c. i. et. ii. Et glo. ibi sum mario dicit; siue veterē; siue nouam sequat heresi⁹ est excōdicatus. Item credens; receptator vel fautor; hereticorum. extra de bere. excōdicamus. Et casus hodie est papalis per p̄cessum curie. Et intellige predicta fm glo. singularē in cle. i. de bere. etiā li sit oīno occuleus. Et facit regulā q̄ ecclēlia ligat crimen oīno occultum quo ad penas excōdicationis et suspensiōis. Et nota illud verbū oīno quod denotat solum acum interiorē et non aliud signum exterius. De hoc vide diffuse supra Absolutio primo.

IQui aut̄ dicant credentes hereticorum. Rn. do. An. q̄ quidā sunt credentes hereticos et bonos et iſtis nō imponit pena hereticorum. Quidam sunt credentes hereticorum errorib⁹. et tales sunt heretici. aut̄ de anch. in. c. quicq̄ de here. li. vi. dicit q̄ credentes dicuntur qui se dicunt credere eorum erroribus. de pe. di. i. potest. Item qui in orationibus sequuntur eorum ritum; et cōmunionē ab hereticis recipiunt; vel similia que ad eorū ritum pertinent. Et ideo tales dicuntur credentes; quia plū mitur affectus ad eos esse quoz opera sequuntur. Defensores aut̄ sunt qui p̄sonam defendunt; ut aduocati p̄stanto patrocinio. vel tabelliones sciendo instrumenta; vel iuuando in causa. Qui aut̄ non p̄sonam sed heresim defendit; heresiarcha. Receptatores vero sunt; qui in domo vel in terra sua eos recipiunt. semel vel plures; publice vel private. et fautores sunt qui aliquā fauent factor; mittendo alimento vel huiusmodi. Aliquā verbo ut dēcendo. Iſti sunt boni homines; et in iuste agit p̄tra eos. Item omissione. q̄nq̄ quis potestate fungitur in capiēdo. et als non fauet inquisitorib⁹ sicut debent. omnes iſti sunt excōdicati ipo facto. Itē qui in potestate eritens omittit facere qd debet. ies nihil exterius agat excommunicatioe incurrit; q̄a ad idem iudicium p̄tinet habit et p̄natio.

Secundus casus. Quicq̄ hereticos; credentes; receptatores; vel fautores eorum scienter presumperit ecclesiastice tradere sepulture; vſq; ad satisfactionē idoneam. excōdicationis sentente leuauerit subiacere. nec absolutiois būficiū mereat nisi prius manibus extumulet publice et p̄p̄ciat huiusmodi corpora damnatorū; et locutus ille p̄ceptua caret sepultura. extra de here. ca. Quicq̄. libro. vi.

Tertius rectores impediētes vel non iuanentes episcopos et inquisitores in inquisitione hereticorum et credentiū eis et fautorū et receptatorū p̄sunt excōdicati. extra eo. vt inquisitionis. li. vi. Et quia pape nō reseruāt absolutiois ordinariū potest absoluere. Nota fm glo. de an. super cle. de v̄su. et grani. q̄ actus fenerādi non sapit heresim; nec p̄tinet ad inquisitorem. et tamen p̄tinaciter assertere hoc non esse peccatum; est hereticum. Non em colige ex glo. ibi. Ex quo collige decisionē huius. q̄ Quidam in publicis p̄dicationib⁹ predicando et concitando turbam et seditionem contra clerū assertur q̄ laici non tenebantur soluere. decimao.

Excommunicati sunt triū excommunicati. et obediunt suis superiorib⁹. sive tal excommunicati sunt iusta sine no. Rn. qz excommunicati ē multib⁹ putēti et cōstat ab eis. id est sunt triū. Et si duxit et illata sit debet p̄dē. Et excommunicati oportet suā inveniā et p̄metto suā absolucionē. Rn. Excommunicati nō potest alijs trahiri et tamen nō furent p̄s absolute. **H**ic duxit p̄ sp̄s excommunicati s̄. Finita maior et minor. Sunt minor et iur. Et excommunicata et latra a rōmō. Et q̄d ab hōmē. Et tamen latra a rōmō. Et multib⁹ potest p̄s. Et finit. **A**lia ē finita maior latra ab hōmē. ut nō alijs ritat et p̄metropoli iuratur p̄s op̄s. Et finita maior ab hōmē p̄ rotundaria. Ut si alijs t̄t et alii etiam. Et rōmō. Et p̄p̄to finito nō satiat et rōmō fr̄. Et illa cap̄ finita maior latra ab hōmē. Ab q̄j nullib⁹ alijs absoluere nō potest. Finit. Et finita minor et q̄n alijs excommunicato p̄cipiat et remittit mox. Et nō nisi finita excommunicato. **H**ic. Et alijs recordit et excommunicato

+ Additio

Excommunicatio. Fo. LXXXI.

nec eis confiteri: nec oblationes dare. et q[ui] peccabat contrarium faciendo: cum essent omnes cleri ci mali et ecclesiis remouendi. Querebat an ista et plura alia essent heretica: et procedi possit contra eum tanq[ue] hereticum. et firmatum fuit per omnes theo. et doct. utriusq[ue] iuris ibi existentes q[ui] sic: quia sapiebat heresim et p[ro]tinaciter tenebat diuersas et fruolas opiniones reprobatas per sacros canones. Et p[ro]p[ter]a, clarus loquens dicit hereticus est: non solum qui male sentit de articulis fidei et sacramentis ecclesie: sed etiam qui falsam et extortam expositionem in scripturis diuinis ponit contra id q[uod] tenet ecclesia. Et quia sunt nonnulli casus: in quibus probabiliter dubitatur utrum in isto vel in illo caluisse visura. non esset hereticus qui teneret opinionem etiam forte non vera. Iudei autem quis affirmat visuram non esse peccati: non possunt dici heretici: nec taliter propter eos procedi potest: q[ui] in eis non cadit heresim. Et cum non sint de gemitio ecclesie divisione ab ea facere non possunt. Si tam[en] erorem suum dogmatizarent. et si non ut contra hereticos: tam[en] per alios modos possent per ecclesiam puniri. sicut et in aliis casibus qui offendunt fidem. Nota etiam fm Pau. i dicta cle. ex graui. q[ui] dicere primaciter visuram esse peccatum: sed facta restituione non esse contendit. Sicut qui est obligatus ex contractu licito: est hereticus.

Quartus d[omi]ni tempales qui cognoscunt de officio inquisitoris: aut capros liberarent: et excommunicati sunt. extra eo. ut inquisitoris. li. vi. Et hoc intellige: siue principaliter: siue incidenter cognoscantur: puta q[ui] de causa principali cognoscentes: sicut sunt capi heretici. Incidenter: puta quia fecerant eum capi alia de causa. sed incidenter de hoc inquisierunt. Item nota. q[ui] dantes auxilium psilium vel favorem eis sunt excommunicati: si scienter hoc faciunt: et ordinarii absoluuntur poterit.

Quintus inquisitores: et ipso seu episcoporum vel canonorum sede vacante: sup hoc deputati commissarii: si sub pretextu officii inquisitoris quibusvis modis illicitis ab aliquibus pecunia extorquentur. aut scienter atque tantum ecclesiarii bona ob clericorum delictum pdicti occasione officii fisco ecclesie applicare sunt excommunicati et absoluuntur non possunt p[er]q[ue]ntur. nec absolucionis b[ea]tificiū meritorib[us] et remunerat publice et priuatis copio damnum: et locutione p[ro]p[ter]a cultura. extra de bene. ca. 2. annos.

a rectores impeditur vel non iuste
os et iniquitatem in ingratitudine
et iniquitatem c[on]fusio et reprobatione
extra eo. ut inquisitoris. vi. Si qui
etiam absolucionem poterit ab
nota fm P[ar]te ad lapidem de rebus. et
actus feneridi etiam hereticis
iniquitatem: tamen possem afficer
esse peccatum brucianum. Nonem cel-
lum. q[ui]t que collegi delictum ha-
bit in publicis p[re]dicacionibus
et in turibus et iudicacionibus
andie turibus et iudicacionibus
et laici non inducuntur. Et item
quod laici non inducuntur. Et item
quod laici non inducuntur.

Sextus est de quadam excommunicacione que ponitur in. c. primo. de scis. Et ibi Panor. dicit q[ui] in tribus casibus quis incurrit illam excommunicacionem. Primus quando quis emit rem ecclesiasticali: vel aliter acquirit a scismatico. Et sic nota causa in quo emens rem ecclesiasticali est ipso facto excommunicatus. Als auem regulariter etiam occurreat rem ecclesiasticali non est excommunicatus: sed excommunicatus. ut in. c. coquestus. de fo. come. Secundus q[ui] quis tenet beneficium a scismatico.

et sit in eis excommunicato publico p[ro]p[ter]a mo[ra]l[em]. et p[ro]p[ter]a f[ra]ude et meta et in p[re]sumptio-

ne et sit ipso excommunicato onus. Et in eis vita: si p[ro]p[ter]a sui frumento. si si timet frumento. et p[ro]p[ter]

frumento non est in vita. Et Raymondi. Et ab solvendo ab excommunicato. Et p[ro]p[ter] ab solvendo.

Et ab solvendo ab excommunicato. Et ab solvendo et resolutio et

an officio. Et ipso abrogare.

Tertius q[ui] quis initiat ordinationi facte p[er] eum. Et nota fm Hosti. illos esse scismaticos sunt: qui se extollunt contra romanam ecclesiam et ab illa se separant. Et sunt sunt excommunicati cum adherentibus. Et dicuntur tales heretici. Illi vero qui volunt contra episcopum aliquem insurgere: et episcopatum suum tollere: et clericos suos facere: excommunicandi sunt. Item nota. q[ui] scismatici put in dicto. i. sunt illi qui sunt diuini ab unitate ecclesie et qui conuantur sibi episcopos: presbiteros et constitutio[n]es facere. vii. q[ui] nouacian[us]. Sed n[on] quid omnes tales sint heretici? Hosti. tenet q[ui] non. dummodo recognoscant romanam ecclesiam: q[ui] tunc non sunt ab unitate diuini. Unde duo licet ostendat se esse pontifices romanos: non propter hoc hereticus sunt: qui credunt unam ecclesiam: licet quislibet credit se eiusmodum esse. Et si quis le papam p[ro]tenderet: quia crederet ecclesiam duos posse habere pontifices: est hereticus quia crederet duas ecclesias. Et ex predictis patet q[ui] greci hucusq[ue] fuerunt excommunicati qui fuerunt diuini ab eo q[ui] ecclesia p[er] articulis fidei determinauit.

Septimus Qui assentit p[ro]tum aciter romanam ecclesiam non esse caput ecclesiarum: et non posse condere canones: et ei etiam tanq[ue] capituli non esse obedientia. excommunicatus est. xix. dist. nulli. Et non. q[ui] illud. eloquitur de contemptoribus canonum et transgressoribus. Et fm Vg. ibidez dupliciter dicitur quis p[ro]tepo[st] canonu. Uno modo qui apostolica sede contumaciter negat esse caput ecclesiarum: et habere potestate condendi canones et decreta: et statuta ei non esse obseruanda. et talis est excommunicatus et hereticus et scismaticus. et sic intelligit dicti capitulm nulli. Et est canon late sententie. Idem dicitur Innoc. Jo. an. et Host. Secundo modo dicitur q[ui] contemptor et transgressor canonum: qui ipsa mandata canonum non servat: q[ui] credat et dicat esse seruanda. Et hic non est scismaticus aperte nec excommunicatus. Et sic de huiusmodi intelligendo est canaferende sententie.

Octauus excommunicati sunt oes violatores ecclesiastice libertatis. Et plerum qui contra sacra[m]enta canonum instituta ecclesijs et ecclesiasticis personis sine licetia speciali romani pontificis collectas vel alia onera aut queuis grauamina realia: vel psonalia imponunt. aut exigunt. aut exigunt faciunt vel peccant. et est hodie papalis p[er] peculum curie.

Quarto n[on] quid clerici teneantur ad aliqua onera: Dic q[ui] persone ecclesiastice non debent grauari angariis vel pangariis. puta ad fossata facienda et huiusmodi. ut in. c. non minus. de imo. eccl. nec ad collectas vel talreas. siue exactiones quascunq[ue]. ut in. c. aduerlus. de imo. eccl. Nec pro demibus prediis. vel quibuslibet possessionibus ab eisdem ecclesijs vel psonis ecclesiasticis legitime hactenus acquisitis vel imposteris acquirendis. ut. c. j. de immo. eccl. li. vi.

Sed dubitat. n[on] quid ecclesia vel clerici teneantur soluere onera p[er] possessionibus eis collatis que prius erant tributariorum? R[ec]u. Panor. in. c. fi. de vi. et bone. cle. post multa concludit q[ui] aut illa

et sit in eis excommunicato publico p[ro]p[ter]a mo[ra]l[em]. et p[ro]p[ter]a f[ra]ude et meta et in p[re]sumptio-

ne et sit ipso excommunicato onus. Et in eis vita: si p[ro]p[ter]a sui frumento. si si timet frumento. et p[ro]p[ter]

frumento non est in vita. Et Raymondi. Et ab solvendo ab excommunicato. Et p[ro]p[ter] ab solvendo.

Et ab solvendo ab excommunicato. Et ab solvendo et resolutio et

an officio. Et ipso abrogare.

Et p[ro]p[ter]a f[ra]ude et meta et in p[re]sumptio-

ne et sit ipso excommunicato onus. Et in eis vita: si p[ro]p[ter]a sui frumento. si si timet frumento. et p[ro]p[ter]

frumento non est in vita. Et Raymondi. Et ab solvendo ab excommunicato. Et p[ro]p[ter] ab solvendo.

Et ab solvendo ab excommunicato. Et ab solvendo et resolutio et

an officio. Et ipso abrogare.

Excommunicatio.).

Telligi. **V**nde tenentur soluere vectigalia. **S**ed cōclūde q̄ theologi loquunt̄ de iure antiquo decreto rum, hodie vō de iure. vi. et clementinārum non tenentur.

Quero m̄q̄dcolonī p̄dior̄ ecclasiasticoꝝ qui tolunt predia ad medium vel afficiū debent soluere gabellam et collectam impositaz p̄ indicem secularem de pte fructuū ptingēt̄ eos: **Rū.** **S**e in di. c. f. q̄. de mēte Federi. determinat q̄ sic. q̄ ps̄ trustee est hisbecta dno spali. q̄ separatoꝝ est distinctio. Et addit q̄ si clericus locat fruct̄ ad firmā: emp̄t̄ nō gaudet priuilegio ecclie. imo si porat fructus ad ciuitatem: soluet gabellam.

Quid de emp̄t̄ reditūm clericor̄. vel ecclie vel regis. vel baronis q̄ volūt̄ in his gaudere illa immunitate q̄ clerici rex vel baro in sua iurisdictione. volentes bladum vinum talia ex hm̄i emptionib⁹ obuenientia sine solutōe pedagij trāsferre sicut illi a quibus emerūt̄: an possint facere? **Rū.** Direct. li. iii. de mente archi. p̄cludit q̄ non.

Pone q̄ gabellarii non exigit̄ nec extorqnt̄ ab iniuitis. h̄ ipsi clerici sponte soluerūt̄. An incident in excommunicatōm. **Rū.** glo. et pau. in cl. qm̄. de iū. ec. q̄ nō. q̄ exigere ē ab iniuito extorqre. Tū fm̄ car. ibi clerici etiā spōte nō dñt soluere talles vel hm̄i sine līnia pape.

Hecamus. Cum quis non electus a duabus partibus cardinalium gerit̄ se p̄ papa. extra de elect. licet.

Quero. qd̄ si cardinales vnamimter dent p̄ tātem nominādi papam duob⁹ vel tribus. Et ipm̄ noīatum ab alijs recipiūt̄. **Rū.** Asteſ. fm̄ Most. q̄ electio valer. vnde dicit. d. an. q̄ dne ptes collegi sunt necessarie. qd̄ estver: nisi cardinales alter determinaret̄. q̄ si cardinales ordinarent̄ inf̄ se q̄ electus a maiori pte sit electus tunc videbit̄ elect̄ ab omnibus sicut electus per compromissum. videtur electus a toto capitulo. extra de elect. quia apter.

Quid si consentiant in illum: qui gessit se. p̄ pa pa cum nō esset a duabus partibus electus? **Rū.** qui s. q̄ non valer. quia non possunt p̄sentire in excommunicatum imo omnes ei p̄sentiet̄ et adberentes sunt excommunicati nūl̄ forte eum penituisset. et absoluſt̄ fuisse p̄ illos cardinales qui ei non adhelerant. Contrarium videt̄: quia in hoc casu vident̄ tacite renunciare illi p̄stitutioni et derogare: quia princeps agēs ſ̄ legem. In dubio vnde dispensare de hoc vide s. Dispensatio. Item nota. q̄ non oportet papam elegi a duabus partibus cardinalium omnium: h̄ tm̄ p̄sentium: nūl̄ aliqui cardinales absentes esent in loco vicino. vnde p̄modū vocari possent. Et nota. q̄ olim in electione pape admittēbat imp̄t̄: vel eius nūcins. lxij. di. f. vez. hodie soli cardinales admittunt̄. Et si de omnibus cardinalibus non esent nūl̄ duob⁹ deb̄ fieri electio: alijs legitimo tempe expectat̄ ipsi duo eligent̄. et vñ potest alium eliger. Ita q̄ si vñus illoꝝ eligat alium valet. et alter electus tacere debet. si vñus tm̄ sup̄est: adhuc ille solus eligeret. de iū. pa. q̄ vestras. Om̄ibus vō

deficientibus: cleruſ romanū eligere debet ut in c. j. xxij. di. Alij dicūt q̄ concilium generale. lxv. di. c. j. 2. ii. et conuocabitur per clerum et populum romanum ea. dist. si forte. **M**ost. tamen dicit. q̄ si hoc sc̄m̄ videat iustius: primum est leuius et commodius. ppter periculum more. extra eo. ne. p. defectu.

An autem sit determinatus numerus cardinalium. zah. in cle. ne romanī: de elec. dicit fm̄ Ad̄ thēnit̄ q̄ sic. l. ad instar numeri discipulorum de quibus. xxi. di. In iuduo. Refe. et tū idem Mat̄. q̄ aliqui fuerunt. ccxix. v. tem. ge Pontiani pape. qui non ponit in cathalago pontificum ut habet in cronica.

Quero an papa possit libi eligere successorem? **Rū.** d. an. q̄ non. Et hoc p̄ muniter tenet̄ p̄ doc. et est ratio fm̄ Pan. or. in di. c. licet. quia effect̄ bāns electionis refert̄ ad tempus. quo non est futurus pape. Sc̄. c. constitutio quam facit sup̄ cōcrōne admittī c̄ quia. p̄uidet futuri scandalis. Et in casu quo nūl̄ p̄ter eum. p̄uidere non potest. posset tam̄ en papa dare aliiꝝ p̄latello potestare eligēti s. libi successorem. ut in. c. petisti. vii. q. j. Si tunc. sit electio auct̄e pape et non p̄pua.

Quero quid si vñus vel duo volunt p̄ promovere. An ali cogant̄? **Rū.** d. an. q̄ non. imo uno p̄dicente nō pot fieri p̄romissum: h̄ bene p̄t statu: q̄ vñ vel duob⁹ p̄dicentib⁹ electus a maiori pte sit electus.

Quero. dicit hic. q̄ electus a minori parte duarum: si gerit se pro electo pat̄ bas penas et emitat aliquas si resipuerit. An emitet penam excommunicationis? **Rū.** idem q̄ non: sed penaz datur ab yron. id. est penam eterne damnationis fm̄ Innoſtēnium.

Quero an in numero duarum partium computet electus. **Rū.** idem. q̄ qñc̄ eligit̄ quis ad eccliam in qua non haberet vocem. et planum et q̄ nō compitaf̄ eius vox. aut elegit̄ in illa in qua haberet vocem et tunc si eligit̄ p̄ formam scrutinij regit̄ vox cum certo et determinato tpe. et electus consensit demum post scrutinium. ideo eius vox nō auget. Sed si p̄ formam p̄romissi: nō requirit de terminatio tempis. ideo vox subsequens angel. et fm̄ hoc vox electi deberet computari in numero cardinalium.

Sed an cardinales possint tollere hanc constitutionem? **Rū.** glo. q̄ sic. q̄ possunt inter se ordinare cardinales q̄ electio valeat que facta est a maiori parte. cum censeat̄ ab omnibus electus. vt in di. c. quia. ppter. Et nota in ter. ibi absq; vila exceptione. q̄ papa hic approbato ſilicio abstulisse vdetur omne impedimentū iuris positivi. et sic opponi non p̄t q̄ non sit de collegio cardinalium. vel q̄ sit bigamus vel illiteratus vel laic⁹ vel yrotatus. In alijs autem c̄stumisq; p̄cise etiam ipse papa scribat: legitimā exceptio est admittenda de reſcriptis. si quando t̄ de of. del. ex parte.

Si an hoc casu vox possit repetere electum in papam. Glo. in. c. si quis pecunia. lxxix. di. dicit. q̄ potest repetere. nūl̄ vñor̄ inducat ad p̄manentiam.

Vnde tunc papa babbit vroen
habitantiam papans. quia tām
bunt vroen. vnde poteret redde
ri. vñ dicit glō. in di. c. ii quis.

Quid si papa habebit. Rū.
in hoc cau defit̄ illi caput et
duo restat̄ negare illi caput et
erat tempor eontra. vñ di. c. i.
men. compo. Jo. an. tamen et
accusant̄ de hereti. non p̄t tam
er illa remouer omnem ex
la electione electus consequit̄ p
cepto opponit̄ contra pente
clusio. Sed electus in p̄paz
sit ad ipsos plenam ius. Idem
dicit q̄ obstat̄ exceptio ante p
tem. nūl̄ potest non p̄fere et
for. Evidēt̄ illi est multa
cautias.

Quid aut̄ si p̄monias?
repellit p̄te hoc. vñ di. c. i.
Quid si infante. Dic q̄ non
spirituālē facta elect et
ordines.

Quid si papanē sit canonice
et sit secundum nō iudic
crasis de die et aplice.

Quid si intronizat̄ per s
patrem: vñ alind ingenu
excommunicatus. P̄t no
ca. licet. q̄ electus et sola die
pat̄ nec idiget ad exponit̄
in electione vel intronizat̄
idem. Ita etiā p̄ dur
quincunq; publicato per ali
re ad dictum per alios et refuta
factum. vñl̄ resipit̄ quis dicta
lo. equo non report̄ electio
pollunt cardinalis occidit̄ ad
meram dignitatem. Et hoc ver
tu a minori parte efficit̄ et p
tunc sit excommunicatus non
bonis ter. q̄ possunt aut̄ obſta
ta. q̄ cardinales nō possunt si
electio quam fecerint. man
silo electus. q̄ bene possunt p
ia accendit̄ ad electum per
gen in electione alios resipit̄
lo. Nam dicit. q̄ si iste elect
et vel poterit̄ consenserit in
dans le electio ab alijs. poter
ne quam fecit. et accendit̄ ad ei
quādūm variato in electione
in papam aut̄ etiam antec̄ con
sumptuālē factum sit.

Quid si p̄monias? vñ
c̄stumisq; p̄cise etiam ipse
papa scribat: legitimā exceptio
est admittenda de reſcriptis. si quando t̄ de of. del. ex parte.

Quid si p̄monias? vñ
c̄stumisq; p̄cise etiam ipse
papa scribat: legitimā exceptio
est admittenda de reſcriptis. si quando t̄ de of. del. ex parte.

Excommunicatio. I. Fo. LXXXIII.

Vnde tunc papa habebit vrorem nec erit contra substantiam papatus. quia et sanctus petrus habuit vrorem. vnde poterit reddere debitum vro-ri. ut dicit glo. in di. c. si quis.

¶ Quid si papa sit hereticus? R. d. an. q. admit-
tit exceptio. p. glo. xl. di. si papa. q. tunc fin docto.
in hoc casu definit esse caput ecclesie. Et sufficeret
duo testes: si negatur esse papa. propter heresim in qua
erat tempore electionis. vt in di. c. si quis. Inno-
tamen et compo. et Jo. an. tenent q. licet papa possit
accusari de heresi. non potest tamen de heresi excipi.
Et ista lsa remouet omnem exceptionem. q. ex lo-
la electione electus consequitur plenum ius. Ideo
exceptio non est hoc casu. propter exceptionem. quia ex-
ceptio opponit contra petentem cum sit actionis
exclusio. Sed electus in papaz nihil petitum iam
sit adeptus plenum ius. Idem pan. in d. c. licet
dicit q. obstat exceptio anteq. adipiscat possessio-
nem. nam postea non possit excipi: sed deberet accu-
sari. Et idem est si esset mulier. quia non est capax
exordis.

¶ Quid aut si sit symoniacus? R. idem. q. non
repellit. propter hoc. vt in di. c. si quis.

¶ Quid de infante? Dic q. non potest esse nisi a
spiritu sancto facta eset electio. quia non est capax
ordinis.

¶ Quid si papa non sit canonice electus? R. d.
An. q. si est occultum non indicat ecclesia ex dicto sy-
clicus. Exclusa tamen probabilitate ignorantia. licet non
crassa. de cl. ex. apostlice.

¶ Quid de intronizato per seditionem. presum-
ptionem: vel alius ingenium. R. do. An. q. est
excommunicatus. Item nota fin docto. in dicto
ca. licet. q. electus ex sola electione consequitur pa-
patus nec idiger ad exercitium pontificatus affirmatio-
ne seu sacerdotio vel ieronizatio. vt probat apte ter.
ibi electus. Nota etiā q. durante scrutinio pape
consecruntur publicato p̄nt alijs cardinales accede-
re ad dictum per alios et resilire ab electione quia
fecerant: vt sic habeatur concursus duarum par-
tium. vnde si reperiatur quis electus etiā ab uno so-
lo. ex quo nemo reperiatur electus a duabus p̄tibus
possunt cardinales accedere ad istum et augeri nu-
merum diligentium. Et hoc verum: nisi nominatio
a minor parte gesserit se pro papa. quia cum
tunc sit excommunicatus non videtur de mente
buens ter. q. possint alijs ad istum accedere. Et no-
ta. q. cardinales non possunt simpliciter resilire ab
electione quam fecerant. etiam si reperiatur ab uno
solo electus. s. bene possunt per accessum variare
et accedendo ad electum per alios q. non contin-
git in electione aliorum prelatorum. Hoc Panor.
ibi. Etiam dicit. q. si iste electus in scrutinio publi-
co vel priuato consenserit in alium q. postea vi-
dens se electum ab alijs. potest recedere ab electio-
ne quam fecit. et accedere ad electōem de se factam
quod admittit variatio in electōe pape per accessum.

¶ Undecimus. quicunq. impugnat literas electi
in papam aut etiam anteq. coronetur: cum q. ipaz
selectionem canonice factam sibi insit acquisitus

papatus. Et ex ipsa electione confirmatus. et eter-
nus possit officium suum ante coronationem. Tā
lis ipso facto est excommunicatus ut in cōtaganti.
Benedicti. xij. q. nullus.

¶ Undecimus. excommunicatus est qui cardi-
nalibus in conclavi positis gratia electionis pape
mittit nuncium vel epistolam. vel omnib. vel ali-
cui eorum et de loquente secum secrete. ex dicto elec-
t. vbi. li. vi. Et nota fin glo. q. hic excommunicatio
est episcopalis.

¶ Tercius decimus. domini rectores et officiales
qui imminente dicta electione non fuerant consti-
tutionem capitulo. vbi periculum. de elec. li. vi. sunt
excommunicati dicto ca. vbi periculum. Et nota
q. quando moritur romanus pontifex statim au-
ditio romani pontificis obitū: rectori ciuitatis in qua
debet fieri electio. coam clero et populo vniuerso
ciuitatis. ad hoc specialiter conuocatis: debet pre-
stare corporale iuramentum qd totum ordinem il-
luis constitutionis diligenter obseruabit. Et nota
penas quas incurrit si non faciat diligenter ob-
seruari aut si fraudem committat. Primo est ipso
facto excommunicatus. Secundo est perpetuo in-
famis. Tercio non potest habere dignitatem nec
aliquod officium publicum. Quartu p̄bendis et
bonis ceteris que ab eadem romana ecclesia tenet.
vel ab alijs ecclesijs est ipso facto priuatus et reuer-
tunt ad ipsas ecclesijs cu pleno iure de eis dispo-
nendi. put placet ecclesijs platis. Quinto q. ipsa
ciuitas in qua est electio p̄dicta fieri est in dicta. Sexto
q. pontificali careat dignitate.

¶ Quero que sint illa que seruari debent p̄ mor-
tem summi pontificis. ad que obseruari facienda te-
nenet domini ciuitatis: in qua moritur papa. R. n.
sunt plura. Primo q. si papa moritur in ciuitate in
qua cum sua curia relidebat. Cardinales qui fue-
rint in ciuitate ipsa p̄nt teneant expectare absen-
tes tamen p. r. dies: quibus elapsis: siue absentes ve-
nerint: siue non extine oēs conueniat in pallacio: ut
q. idē pontifex hibat p̄tē singuli uno fuitore cle-
rico vel laico. put elegi. Illi autē q. manifesta ne-
cessitate cogint p̄nt duos habere seruatores. put
elegerint: siue clericos siue laicos. Sed q. in codice
pallacio: vnu cōclave: nullo interueniente medio
pariete: siue alio velamine. puta cortinā: omnes
inhabitent in eo. Tercio q. dictu cōclave ita clau-
datur ex oī parte: q. nullus intrare valeat vel exi-
re nisi q. relinquat aditus ad secretam camerā p̄
necessitatibus ipsorum cardinalium corporalib. pu-
ta pro superfluo pondere deponendo. Quartu q.
nullus possit ad eos accedere: vt secrete loqui. Et
ipsi cardinales non debent eos audire: nisi aliquis
vellet aliquid loqui de his qui pertinent ad elec-
tionem. puta. si esset aduocatus iurisperitus: reli-
giolus vel tabellio fin glo. qui de voluntate om-
nium cardinalium ibi presentiū vocaret. Quinto
q. nulli licet cardinalibus mittere nuncium
vel scripturam: vel secrete loqui als ipso facto
est excommunicatus. Sexto reqr̄t q. in conclavi
in predicto una senecta competens dimittatur:

Excommunicatio. I.

p quam ipsis cardinalibus ad victimum necessaria possunt 2 mode ministrari: ppetens dico f'm glo. ita q nullus possit per eam intrare vel exire. Se primo q si infra tres dies postq; pclane dicti cardinales intrauerint non fuerit facta pape electio p spaciū dierum qnq; immediate sequentium. tam in prandio q in cena non habeant nisi vnuz solum ferculum. Octavo. q si post istos qnq; dies adhuc non fuerit facta electio. tunc tñ ministref eis panis vnum & aqua: donec sit facta electio. Mono q pendente dicta electione cardinales nihil possunt percipere lucri de camera pape: nec aliud lucrum vnde cunq; pueniens ipsi ecclie. Sed ille cui est pmissa custodia camere pape: debet omnia lucra releruare futuro pontifici. q si aliquid lucri de camera pape pendente electione percipient. extunc sunt suspensi a perceptio fructuum suorum beneficiorum quousq; b'md'i lucra restituunt. Decimo q cardinales interim non debent se de aliquo negocio impedire: nisi forte supueniret adeo vrgens necessitas q oporteret puidere de defendendo aliquam terram ecclie. vel nisi eueneret aliud tameudens & tam gravae periculum: q omnes cardinales p'c'diter iudicarent pvidendum esse. Undecimo. q si aliquis ex cardinalib' dictum p'clae non intrauerit infra. x. dies: aut postq; intrauit absq; manifesta causa infirmitatis exierit: tunc non possit ulterius ad electionem admitti. Duodecimo q si aliquis ex cardinalibus infirmis: poteſt sine eo ad electionem p'cedi. & ceſſante infirmitate debet admitti. Tredecimo. q si cardinales absentes infra terminum. x. dierum superuenient anteq; electio facta sit: nō admittant: cum moderamine seruentium & cum clausura: cibo & potu vt p'dictum est. Quartodecimo q si papa moritur in comitatu sine territorio illius ciuitatis: in qua erat cum sua curia. tñ cardinales in dicta ciuitate debent conuenire p elecione facienda: nisi forte esſet interdicta vel rebelis romane ecclie: quo casu in alia vicinou pueniant. que nō sit rebellis vel interdicta: cum clausura & alijs supradictis. Item nota q p'stitutio similiſ facta fuit per Celeſtinu q fuit revocata per Adriānum sine consensu concilij quod facere potuit papa de plenitudine potestatis. Cum sit sup omnia concilia. ex de elec. significasti. nam H'ego confirmauit f'm glo. Item nota f'm glo. q est speciale in electione pape. q cardinales absentes non citant: h' expectant p. x. dies. Secus est in alijs electionibus. quia absentes de p'iuincia sunt vocandi de elect. coram. Sed pone q cardinales quidam sunt absentes & ita remoti q nullo modo possunt venire infra. x. dies ad locum vbi d' electio celebrari. Nūquid poterunt pntes statim ad electiōm p'cedere: vel ante lapsum horum. x. dierum. R'n. glo. q non. naz possit esse q' abitantes audiētes de infirmitate pape: vel alia c' venire ceperant ante mortem. Ita q. s. x. dies a morte erūt in loco.

Item pone q alijs cardinalis nō debito tempoſe expectatus vult agere de p'emptu vtr. possit

R'ndit glo. q non. si electio fuit facta ab omnib' alijs vel a duab' p'ib': eo non p'putato.

Quero. dicit hic q pntes teneant expectare absentes per. x. dies: qnq; elapsis omnes pntes debent ingredi ad electionem. qd ergo si isti pntes dissentiant p' tercia ps: R'n. glo. q pnt digere. nam illud qd dicit. q si electus a paucioribus qdua p'ib' cardinalib' gerit se. p' papa q sit excommunicatus. Intelligit de duabus p'ibus. s. p'ntium.

Quero quid si cardinalis ppter infirmitate nō lens inclusus stare renunciet voci sue. nunq; valat renunciatio. Et nū qd rediens admittit. R'n. glo. f'm Host. cui hoc de facto p'git q' p'ntes & rediens admittendus est. De his tñ que medio tpe facta sunt p'queri non p'.

Pone q absens cardinalis post diem octauum a die inclusure venit. Ita q cardinales inclusi: nō b'ebant nisi vnu. p'panem & aquam. nunq; iste supueniens statim p'pellet suscepit ipsoz vitam: R'n. glo. q sic. lz non fuerit in culpa. q' sepe q' si ne culpa puniſt ex c'.

Quid si papa morit in mari vbi debent puenire cardinales: R'n. glo. q debent puenire in civitate per quam locus ille maris distinguunt. puta si vocat mare pisani: debent puenire pisis. Si aut non distinguunt p' aliquam ciuitatem debent puenire in viciniō.

Quid si electio pape fuit facta in loco indicto. R'n. glo. q nib'lo min' valet.

Quartusdecim'. cum q' m'g' vel scholaris tractat cum aliquo cive bono. de p'ductione hospicij. irregulatis in qnq; nisi tempus p'ductionis fuit elapsum excoicati sunt. ex de loca. ex rescripto. Et notat ibi Panoz. ex illo tex. q' vbi p'stituto penal'is edidit in fauorem vii'. nō incidit p'sciens in penam. si ille de cui' fauore agit p'sent. Nota etiam f'm Jo. an. q' hec p'stitutio nō p'tinet inq'rate q' imaginandum est q' erat certum tpus in medio locationis: qd erat determinatū f'm p'stitudine ad inpelladū locatores ut bonorū in medio augusti. Nō aut illud tpus locatois faciendo dico facte: non erat licitū inpellare post hoc p'sit. Quero an hic p'stitutio sit in alijs scholarib' f' uanda q' bonorū: R'n. Ho. dicit esse generalis. Nam q' fauorabilis est. dicit eam extendendam. Sz p'muni' nō tenet ei' opinio: h' dicta p'stitutio & excoicatio est localis. & h' solum locū bonorū. & est canon late s'nc.

Quero an hec p'stitutio extendat ad scriptores R'n. d. an. q' non. q' ista p'stitutio est penal'is. nō nō d' extendi: q' eadem rōne extenderet ad cartarios & rasores carta. Idē panoz. in. d. c. ex rescripto. vbi q'rit: an pena opposita in vno ex correlatiuis: extenda ad reliquum: R'n. q' aut non p' oia est eadē rō in altero ex correlatiuis. & nō d' extendi vtr ex notar' in. c. sup eo. de v'sur. naz pena apponit mutuant ad v'suram: q' tñ non intelligit reperita in accipiente. q' nō est eadem rō. Et hoc v'luit Bar. in. l. vlti. L. de int. vi. tol. Sic ergo d'cendū in casu nostro. An locatores incidat in ex-

communicatione: q'pter. soli v'c
cibus. Et dico q' nō op' ei
v'ce que etiū adiutoria: q' sc̄b
le b'bam' traxare: certat d
q'nt' c'ducant ante temp' b'
r'ru. Sed locatores certar d' d'c
locatores fin' in tempore bat
aliqu' necess' ita surc' p'stob
inter se. Et sc̄t'le opinion' e' il
stampa ad locatores exten
s'nt' e' cadem rō. p'nta fru
de c'iente q' pena imp'nt' v
rensi. nōquid pena intellig' g'z
Et e' d'c'nt' sans probabile.
extendeut' dispolio statu
in simile d'c'nt' Jo. an. in. c. dol
vi. q'c' de p'ntate r'nt' q' d'c'
t'nt'ost' nō pena constitut
et q' locatores inadmir' in ex
receptu: quia communicant c
domino. v'c in. c. c'c'nt'ne.
dicimus D'c'nt'. P'nto. non i
muncans in ipso actu per qu
communicant' non inadmir'
qua adhuc alius nō est feci
t'nt' q' p'nta perficiatur.
illa in crimen domato' uno
natione. Dat tñc' q' p'nt
quid locatores p'ntent ad i
conting'nt' quia ex'nt' m
solo c'c'nt'.

Q'num' d'c'nt' s'nt'
g'laris arcidiac'ni: de
catores: talij clerici glori
am quicunq; p'nt' au
extra e'c'ne. vel mo. s'nt'
de Paral'lo in d'c'nt'. c. sup'e
probabilo plenarum quo
v'c p'nt'c'nt'. Quidam en' p
v'c'nt'. Quidam radone e
t'nt' d'c'nt'. Etiam ad p
exp'f'c'nt' tñc' p'nt' q' m
firu' ad nobilium vel leg
s'nt'. vi. in d'c'nt'. c. sup'e
opere. ne der'v'c'nt' monach
redit' in'fr' d'c'nt' m'nt' s'nt'
caus' et p'nt'c'nt'. Quidam ad se
m'nt' p'nt'c'nt'. Quidam' m'nt' c'c'
t'nt' m'nt' v'c'nt'. Et in d'c'nt'. c. sup'e
in alijs ordinib' nō p'nt'
dire. Quo ad tercios. s'nt'
tac' curata vel non curata:
c'nt'. Si ante tñc' abesse cedel'c
et'nt' d'c'nt'. Et in d'c'nt'. c. sup'e
ass'nt' talis ecclie sub se h
p'nt'c'nt'. v'c'nt'. v'c'nt' glo.
Q'nd ant' p'nt'c'nt'. s'nt'
tac' d'c'nt'. v'c'nt' p'nt'c'nt'. v'c'nt' glo.
v'c'nt' p'nt'c'nt'. v'c'nt' glo.
v'c'nt' p'nt'c'nt'. v'c'nt' glo.

Excommunicatio. I. Fo. LXXXIII.

communicatione: q̄ ter. solū videt dicere de cōducētibus. Et dico q̄ nō. q̄ nō est eadē ratio in locatore que est in p̄ductore: q̄ scholares debent inter se humanū tractare: et certat de lucro captando. et q̄q̄ cōducunt ante temp⁹ hospitū in odiū alterius. Sed locator certat dāno vitando: q̄ vult locare rem suā in tempore habili: nec facit in odiū alium: nec est ita strict⁹ scholarib⁹ sicut scholares inter se. Et sic tolle opinione illoz q̄ voluerit dicere istam penā ad locatorē extendi sicut fuit do. Am. Aut est eadem ratio. puta frumentū nō extrahat de ciuitate q̄ pena imponit vendēti frumentū so- rense. n̄n quid pena intelligat repertita in emptore. Et est dubius satis probabile. Et credit Panor. q̄ extendetur dispositio statuti: sed nō pena. Sicut in simile dicit Jo. an. in. c. dispensia. de Reptis. li. vi. q̄ ex idēitate rationis debet extendi constitutio: sed non pena constitutiois. Sed Illoſti di- cit q̄ locatorē incident in excommunicatioē alio respectu: quia cōmunicant criminoso in crimine damnato. vt in. c. si cōcubine. de sen. exēd. Sz hoc dicunt Illoſti. Panor. non approbat. nam com- municans in ipso actu per quem quis incurrit ex communicatione: non inuoluit excommunicatioē: quia adhuc aliis nō est excommunicat⁹. Sz opo- tet q̄ prius actus perficiatur: et tunc cōmunicans illi in crimine damnato inuoluit eadem excommuni- catioē. Dicit tamē q̄ potest saluari dictū Illo. quādo locator pernent ad actum locationis: vel contractus: quia excommunicatio ibi infligitur p̄ solo cōdōcto.

Quintus decimus: cum monachi. canonici re- gulares. archidiaconi. decani. prepositi. plebani. cantores et alii clerci psonatum habentes: aut eti- am quicunq̄ p̄sbyteri audiunt leges vel phisicā. extra ne cle. vel mo. super specula. Nota fm Pe. de Parisi⁹ in dicto. c. super specula. q̄ triplex est prohibito psonarum quo ad audiendum leges vel phisicam. Quidam enim phibentur ratione p- fessionis. Quidam ratione ordinis. Quidam ra- tione beneficij. Quidam ad primos. scz de p̄fessis expresse vel tacite patet q̄ non possunt exitre clau- strum ad audiendum vel legendum leges vel phi- sicam. vt in dicto. c. super specula. et. c. nō magno opere. ne clerici vel monachi. contrasaciens si nō reddit infra duos menses ad claustrum excommunicatus est ipso iure. Quo ad secundos. scz ratiōne ordi- nis. phibentur audire leges et phisicam sacerdo- tes mī. vt in dicto. c. super specula. Constituti aut in alijs ordinibus nō prohibetur huiusmodi au- dire. Quo ad tertios. scz ratiōne beneficij prohibe- tur audire huiusmodi sciētias cōstituit in digni- tate curata vel non curata: vt in dicto. c. super spe- cula. Si autē habeat ecclesiam parochiale et non est sacerdos: nō phibetur audire huiusmodi sciētias: nisi talis ecclesia sub se habeat capellam vel ca- pellas: vt notatur in capitulo statutū. ne cleri. vel mona. libro. vi. iuxta glo.

Quid autē sit personatus. Dic q̄ est ecclesia- stica dignitas: vt primicerius. qui presit diacono-

extra de offi. primic. ca. i. Thesurarius. extra de cōce. pre. e. cum nostris. Lancellarius. extra ne ec. bene. c. vniuersitatis. Precentor. et succentor. extra de ex. pre. inter dilectos. Magister scholaruz. de ex. pre. quanto. Lustos. extra de offi. custo. c. i. Sacrista. de offi. sacri. c. p̄mo. Archipresbyter. de offi. archi- pre. ca. secundo et tertio. Idem intelligit in alijs p- sonatum habentib⁹: q̄ fm diversas psonitudines ecclesiarū in eis habent.

Queritur quādo incipiāt currere isti duo mē- ses: Rū. glo. in dicto. c. super specula. dicit q̄ a te- pore publicationis huīus cōstitutionis. Et sic ex quo iam dū erit publicata: aperte innuit q̄ ho- die studentes in predictis scientijs: ipso facto sine expectatione aliqui⁹ temporis sunt excommunicati et penis alijs ibi contentis obnoxii. Alij vo dicit q̄ etiam hodie tempus dñorum mensium habet locum: et illud curreat ab exitu ipsius monasterij. hac causa: vt audiāt has scientias interdictas. Et hoc quo ad religiosos. Quo vo ad seculares curreat ab inceptione auditus. Et cum hac opini- one transit Jo. an. Idem do. car. et Pe. de anch. Tum vt evitetur iurium correctio: tum quia di- ca. super specula. venit ad declarationem et aug- mētum pene di. capituli. non magno. dispositio- nes: vt excommunicatio intelligat inflicta ipso iure. In alijs ergo remanet cōcilium turonense immi- tatum. Non ergo incurrit excommunicatio: nisi post lapsum duorum mensium etiā si certum sit eos ad monasterium redire non posse. ar. c. com- missa. de elec. lib. vi. Illo. Panor. in dicto. c. super specula. Duo ergo requiruntur ad hoc: vt religiosi incuriant dictam excommunicationem. Primiū vt exierint claustrum ea intentione: vt dicatas sciētias audiāt vel legant. Secundum si exierint et ad claustrum suum infra duorum mensium spaciū non redierint.

Quid ergo si post exitum religiosus mutato p̄posito vadat ad theologiam: Rū. Panor. vbi supra dicit Vincē. tenere. q̄ non prodest: nisi pri- mo huīus cōstitutionis satissimac redēndo ad clau- strum: nisi abbas significaret ei q̄ iret ad theolo- giam: quia tunc censemur renēsus ad claustrum. ff. de in ius. vocal. l. q̄uis. sicut purgatur vicium furti re apud furem remanēte: auctoritate domi- ni. ff. de vñca. si fur. Sed si postmodum abbatis mandato deserto: iterum reddit ad leges: incidit in dictam penam ipso facto fm eum. Sed panor. non placet primū dictum. Putat enim q̄ licet ex- erit causa audiendi leges: ex quo tamen mutato p̄posito contulit se ad sciētias permīssam: non in- cedit in penam. licet non redeat ad monasterium. Monetur quia cessat ratio hoc casu p̄stitutionis de qua in dicto. c. nō magno. vbi dicitur hoc sta- tutū emanaſſe: ne viri sp̄iales mūdanis rursus actib⁹ inuoluantur. Que ratio proīlīg cessat si ab his actionib⁹ mūdanis desistat. Et ad istum ter. q̄ re c̄rit q̄ redeat. j. duos mēses. Dico q̄ habuit respectū ad effectū: q̄ s. l. dedit operā sciētiae inter- dicte vel stat in isto p̄posito. nam verba debet in- telligīcum effectū.

Queritur an omnes pene statute contra religi-

Excommunicatio.

osos habeant locum in clericis secularibus ibi p-
hibitis: Blo. in dicto. c. super. dicit qd sic. Idem
Panor. dicens qd hanc opinionem sequitur comu-
niter doc. ibi.

¶ Quero qd si religiosi non exirent claustrū: sed in claustro existentes audiūt vel legunt dictas scientias phibitas: Rū. Hanoi. vbi s. de mēte Innocē. dicit q tales nō ligant penīs ibi cōtentis p̄tex. in dicto. c. sup. 7 in. c. nō magno. qui disponit p̄tra exirentia claustrū. Iudez do. an. q̄r pene sunt odiose. ergo restringēde. ergo nō debet habere locum in non exētibus: licet tales legentes vel studentes in claustro male faciant. Nec obstat si dicatur eandē esse rōnem in non exētibus. Dico q̄ hoc negari potest: cum magis deliquat religiosus exiendo claustrū ex causa illicita: argu. xvi. q. i. c. placuit. Et p̄dicta facilius decidunt quētiones sequētes.

Primo. qd si religiosus vadat ad principium amici incipiētis legere in legibus vel phica: causa hono:andi amicū: Host. dicit q non est suū hoc interpretari. Lū qstum ad verba dannēt ibi lectio rauditus. nū putat q papa iudiceret talē et mente non ligari. Sed panoz. vbi ē. dicit: q etiā quo ad verba talis nō ligat. Nam tex. in dicto. c. sup. z in c. nō magno. diliponit de religiosis excutibüs cā audiendi leges. s. vt principaliter in eis studeant causa pficiendi in eis. s. sub pterru ecclesiastica ne gocia fidelius ptractandi: z medicinaz: occasione languētū fratrū que oīa cessant in q. nrā.

Secundo querit qd si illi qui incepit legere habet paucos scholares; ppter qd iste religiosus vult eum cōtinue honorare. Hosti. dicit se nō admittere talē honorē. Sed panor. vbi s. dicit: qd hoc dicū. Hosti. sibi placaret; qd si iste faceret in fraude; t cū hoc exigerē: cōtinuationē duor. mēsiū. Sz vbi faceret sine fraude. dico secus p. predicta. Et satis videtur deinde Hosti. f raus aut̄ potent depribendi ex cojecturis.

Concordia quero. nunquid psoma ecclesiastica ibi
probhbita possit aliquibus socijs priuatim in camera
legere pdictas scientias? **H**o. dicit qd nō, t qd talis
nō euader penas ibi politas; quia studiū probhbit
et lectio. **L**ex enim nō debet esse imposita verbis; sed
rebus. **V**t in c. cōmissa. de elec. li. vi. **S**ed panor.
vbi s. dicit qd aut legit in monasterio suo; t nō in-
currit penas de quibz ibi. **A**ut extra monasterium;
t nūc penderit ab alia. qd. **A**n. c. **M**od magno. habeat
locum in legente seu docete: **H**o. videt sentire op-
sic; et **I**o. an. in dicto. c. sup. dicit qd istis religiosis
probhbit auditus; ut ibi. t lectio; ut in dicto. c. non
magno. t studiū vt in dicto. c. sup. in vbo. verū.
Sed panor. dicit qd. c. non magno. nō loquitur
de legētibus. i. docētibus; sed de addiscētibus. vñ
ponitur ibi legere largo mō: qd omnis qd studebat
probhbit legit. p quo facit ethymologia vocabuli.
nā dicit lectio a legendō. hoc aperte probat littera
in dicto. c. non magno. **D**icit enim ibi qd religiosi
exibant ad audiendū leges t phbūsim lumb obtenu-
tū t sic vt possent pscere; t edocēti agerent pre-
dicta. **N**ecessit verū qd. c. sup specula. prohibeat

auditum: et capitulu non magno. lectionem, quia dicti capitulu super. venit ad declarandū. c. non magno. nihil aut inducit de novo: nisi q̄ten⁹ q̄ re ligiosi incurvant exordiōne ī hoc facto: et q̄ dicta p̄stitutione extensis ad habētes plonat⁹ et ad p̄sbyteros. Eodē mō dico de studio. Nā ponit ibi studiū p̄pis studentib⁹. s. addiscētib⁹. nam studere magis cōuenit addiscētib⁹ q̄ docentibus, quare concludit Panoz. q̄. d. c. non magno. z. d. c. lug. solum loquitur in audiētibus seu studentibus addiscēdo. Et isti sunt qui incurvant penas predicas. Legentes autē. id est docentes non putat incurvare penas: nec in p̄dictis videt procedere ratio q̄ ē in addiscētibus. nā addiscens videt motus malo zelo: vt lez inuolnāt rursus actionibus mūdanis. Sed ille qui prius scientiam istam didicit: et eam docet nō facit vt inuolnatur actionibus mūdanis. imo cōmunicat alijs scientiā in se bonam: et necessariam ad regimen oībis vel supposito q̄ pecet: non tamē tantū quātum ille qui nūc incipit addiscere. Et p̄ hoc dicerem q̄ p̄ulegiatus: vt in his scientijs possit studere videatur p̄mlegiat⁹ ad id quod sequitur ex studio. seq̄ ad doctoratum assūendum: et per consequētē ad legendum: cum in doctoratu detur potestas legēdi: et notarii in clemētina secūda de magi. Hoc tamen est magis dubitabile: et ante factum p̄sile rem abstinentiū. hec Panoz.

¶ Ultimo quero: quare facta sit hec prohibitus;
eū scientia canonica nō possit bene sciri sine legali
Rū. Illo. q̄ sine principali studio et auditu legū
propter libros legales sufficiens scientia haberi po-
test de materia legum in canonib⁹ cōtentā per ea
que in libris canonicis apponuntur et qui dubitat
querat. Nam hoc nō phibetur, sed de dubiis cer-
tiorari. Etā dicit Panoz, q̄ poterit studere p̄ stu-
dium camere ad hoc principaliter tamē non odi-
natūm; sed ad finem melius intelligendī scientiā
canonicā. Et sic licitum est religiosis, et alijs phib-
itis habere libros sc̄iētē ciuilis, tūc eis in came-
ra studere ad finē melius intelligendī canones, nō
autem principaliter propter istam ciuilem sc̄iētā
acquirendam. Nota etiam q̄ istud quod inter-
dicitur clericis supra nomisatū tēc, audire leges et
phisiacā declarat̄ per c. statutum ne de. velmo.
li. vi. non extendi ad eos qui obtinent parochia-
les ecclesiās ratione huiusmodi eccl̄iarū nō
eccl̄ēsie fuerint plebanie sub se capellas ha-
bentes; in quibus constituant̄ clerici perpetui ne-
queūtes ab ipsis absq; causa rationabili amouer-
vbi dicit glo. Q̄ ideo dicunt ratione eccl̄iarū;
quia si haberent dispensatiue; vel alio modo per-
sonatum cum illis eccl̄iis; bene tenerent̄ consti-
tutioni; vel si essent p̄sbyteri tenerētur non ratio-
ne eccl̄ies; sed ordinis. Item quia dicit capellas;
Idem videtur dicendum et tutius si vnam habe-
ret capellam. Nec obstat quod dicuntur in ter. ca-
pellas; quia non dicitur vbi fuerint plebanie ha-
bens capellas sed dicitur in plurali. plebanie sub
se habentes capellas et pluralitatē capellarū refer-
ad pluralitatē plebaniarū.

Sextusdecimus 5 religio-
pcelio: si dominum bene temere:
ad quas studia literaria sine lici-
en pilio suu puent: vi maiors:
mo: ut pionio: li. vi. Mota fin:
ligio: apostoli: q: als apostat:
f: exordiandus.

Dundi puer datus
ege habuit religiosum hunc
bm̄. glō. in d. qm̄. de
stas et ceteras? Id land. E
luguolum obligatum ad babonū
et lusq̄ usq̄ alia vestes: in vest
picturā. mū. cōrōnabulū sub
de. qm̄. docēs miq̄ūdū laifica
cappa vel tabarro apparet q
tali s̄ apollina et ceteris
tū bonicie. Id teneat fr̄. d.
e. denuo q̄. de v. ab d. p. t.
eppolinū. si alund ē tōto dō
in lugis nō postare. M̄. gnu
rit. tamen inter? tenet posta
pma. d. c. et picturā. no ver
alund est demittere oīno: alun
d̄. lam. cōstitutio penitus dō
calū. nō bōnēt cimodā rā
in regula dīa. S̄. re ut. l. v. r.
C̄. om̄. tē. sp̄. modifit. ym
ideo autē factum s̄. ylenda. p
tenet opus. D. uoce.

¶ *Duo quod dicat tenere
gio et calix habitum tr-
puta timo: gen aut dicti q-
di batur vel tria nomina
dicti. Hec dictio q' no dicti,
ut illi dissimili. Unde de
cato vel p'ca' in mometo all-
uisuram s' dicti q' afflump-
tatio. v'no dict' q' non dicta
non p'ca' hinc velles para-
gredi' se facta' foz qui mul-
t' contur no' modis in dicti p-
currunt ut non contur bas-
leg. L'et p'ca' foz' q' cuius
legatione no' inducit. Et de
substantia.*

Si quisquid licet
De dan. q; canon senti q; p;
traj. c; sanctimonia lis. vobis
per via debent, etiam badi
cessibus monachos, q; in op-
fice in lecto quiescere, ostia
g; m. d. c; sanctimonia lis. a
infinitate.
Sed in omnib; ita ambo.

et ita amare si
verius pama facie sonare
nisi hinc non puto q[uod] mona-
chum in celis faciat vel dum ba-
gnato rascro e sine habitu flagi-
tia posci inueniuntur non lu-
bitia confundit.

Excommunicatio. I. Fo. LXXXV.

VII **S**extusdecimus de religiosos tacite vel expesse pessimos: si dimittuntur habitu temerarie; vel si accedit ad quis studia litterarum sine licetia platonum suorum: cu[m] p[ro]filo sui pueri vel maioris pris. extra ne cle. vel mo. vt piculosa. li. vi. Nota fm glo. q[uod] est spalei religioso apostata; q[uod] als apostata no[n] est excommunicatus sed excoicandus.

VIII **S**ed si portat habitu habescōsum. puta q[uod] copit habitu religionis habitu clericorum secularium. vel bmōi. Rū. glo. in cle. qm. de vi. et ho. cle. q[uod] est apostata et excommunicata. Idē land. Et sic nota quilibet religiosum obligati ad habitu deserēdū extinsec et sup oes alias vestes: si velut evitare pena. d. c. vt piculosa. nisi ca[r]onabilis sublit. Idē pan. in dicta cle. qm. dicēs nūquid sufficiat portare habitu sub cappa vel tabarro: apparet q[uod] nō p[otest] dictū tex. imo talis est apostata et excommunicatus. Et ita fuit determinatio bonorie. Idē tenet frā. d. may. Sed panor. in c. dens q[uod] de vi. et ho. cle. p[otest] tex. illuz iuxta glo. tenet oppositū. nā aliud ē ex toto dimittere habitu. et aliud ē superius nō portare. Nā permittit dimissio i superiori: et tamen intertenet portare: vt ibi in glo. ergo pena. d. c. vt piculosa. nō verificabitur in istis: quia aliud est dimittere oīno: et aliud in superioribus tm̄. Nam constitutio penalitatis nō d[icitur] extendi saltem ad talis nō habente oīmodū rationē. vt no. Jo. an. in regula oīdia. d. re. iur. li. vi. in mercu. hec panor. Prima tamē opinio videt omunior et securior. Et ideo ante factum p[ro]funda. post factum vō posset teneri opinio Panor.

VII **S**ecundum q[uod] dicat temere dimittere habitu: Rū. glo. q[uod] ex eis licet habitum transformare si iusta sit. vt puta timo. zen. aut dicit q[uod] rōnabilis ea dimittens habitu vel transformādi arbitrio boni viri iudicabit. Itē dicit q[uod] nō dicit q[uod] assumpsiisse q[uod] statim est dimissur. Unde si religiosus vestem virgata vel p[re]ta in momēto assumeret statim ea dimissurus. nō dicit ea assumpsiisse. ff. de dino. l. diuinit. vnd dicit zen. in dicta de. qm. q[uod] si deferat non p[ro]tine bmoi vestes partitas nec causa v[er]sus p[ro]p[ri]as ob festa socij qui militat vel doctorat vel v[er]borat. nō incidit in dicta pena q[uod] talia raro occurunt et iura coaptant his que sepe sunt. ff. de legi. l. et bis. Item ea q[uod] causa festi. iocante fūt: obligationē no[n] inducūt. ff. de ac. zob. l. obligationū substantia.

VII **S**ed nūquid i lectulo licet deferre habitu: Rū. glo. d[icitur]. q[uod] canon sentit q[uod] sic. xx. q. i. vidua. et di. triu. c. sanctimoniāl. vbi dicit q[uod] eo habitu semper ut debent. et tamen habitus adeo est annexus omnibus monachorū q[uod] in quocu[m] loco p[ro]stientes sive in lecto quiescētes. p[ro]stanter eo ut debet. imo glo. in. d. c. sanctimoniāl. addit etiā in lecto cum infirmitate.

VII **S**ed nūquid ita amare sit intelligendū istud verbū: vt prima facie sonare videt: Jo. an. in novella dicit non puto q[uod] monachus dimittens habitum in cella sua: vel dum balneum intrat: vel in occulto iacens sine habitu: ligetur dicta p[ro]stitutioe als pauci innenirentur non ligati: sed quādo exhibet se conspectib[us] hominū sine habitu: in ba-

bitu laicali vel clericali: sine in ista causa: tunctigat tamen ex honestate deberet semper sine religionis deferre habitum. non tamen videtur q[uod] incurrit excommunicationē fm Arch. flo. in stando sine eo ex aliqua causa rationabili. puta vt dormiendo melius quiescat. vt induendo sacras vestes non appareat gibbus: vt querat pulices. vt se balneet: et vt aptius scindat aliquod lignum et huiusmodi: quia sic non videtur temerarie dimittere: tamen etiam in huiusmodi esset cōuenientius nō dimittere. Si autem aliquis dimittat habitum volens transire ad aliam religionem: vt sic citius recipiat etiam incideret in sententia. Dicit etiam Pe. de Pal. in. iii. vt recitat idem Arch. flo. q[uod] qui iocosa levitate ad horam vt currat: vel lapidem proiectat deponat habitu non incidit in sententia quia non est verisimile papam in his ministris ratu laqueum posuisse. hec Arch. flo. hoc tamē v[er]bum est valde periculorum. Et ideo respundū. Quidam etiam dicunt q[uod] ad hoc: vt religiosus dimittens habitum incurrit excommunicationem duo requiruntur. Namū q[uod] dimittat habitum in scholis vel alibi extra monasteriū. Et ad hoc videtur facere principiū dicti capituli. vt periculosa ibi euagandi materia subtrahat. Secus ergo v[er]bi dimitteret in monasterio: nec extra egredieretur. Secundum vt dimittat temere. id est sine causa rationabili. Sed p[otest] dicta Jo. an. supra et aliorū videatur d[icitur] etiam dimittens habitum sine rationabili causa etiā in monasterio est excommunicatus. Et hoc quādo se p[ro]sentat cōspecibus secularium. Et sic ante factum consulēda est prima opinio. Sed post factū potest sustentari alia opinio. Nota etiā tex. in dicto. c. vt periculosa. in v. queuis. sez studia. qui comprehendit etiā studium theologie seu iuris canonici et huiusmodi. Et ex hoc no. q[uod] religiosus egrediens monasteriū ad audiendum scientias etiā non p[ro]hibitas: vt theologiā: et ius canonici: si hoc facit sine prelati sui licentia et sine consilio cōuentus vel maioris partis excommunicationē incurrit. Idem si cum licentia audit vel vadit: sed habitu non portat. et doctor qui scienter in huiusmodi principiū talē docendo vel retinendo in scholis. pari sententia ligatur. Et glo. querit sup v. dimissio. quid si nō dimiserit habitu. Videl q[uod] tunc non est excommunicatus doctor: q[uod] hec pena nō est ampliāda. Dic p[ro]trariū q[uod] cōicat in criminē. Et sic eadē et nō minori excommunicātione ligat. extra de sen. ex. si cōcubine. Et ab ista excommunicātione ordinari absoluere pot.

VII **S**ed si monachus h[ab]et domū iuxta scholas. et stando i ea p[otest] audire legationē. et doctor licet et legit. Enī sit excommunicata. Rū. glo. q[uod] nō. q[uod] nou posset p[ro]hibere q[uod] i domo p[ro]pria moraret.

VII **S**ed si talis monachus nō vult exire scholas an possit vi expelli. Glo. sup v. retine. videt invenire q[uod] sic. Nā dicit q[uod] officiū doctoris est scholarē de scholis expellere. Aliq[uo] tū videt q[uod] nō: q[uod] etiam excommunicatus gaudet p[ri]m[us] privilegio. vt eū p[ro]curatē incidat excommunicationē. Sed p[otest] p[ro]pria opinionē facit tex. in. c. venies. de sen. ex. vbi habet q[uod] iniūcione

Excoicatio. I. Fo. LXXXVI.

extra de sen. ex. non erit. Mota fin Panor. ibi q̄
q̄nq̄ sunt sp̄s psonar̄ que ipso iure incurrit ex-
communicationē in dicto casu. Prima q̄ fecerint ser-
uari statuta vel cōsuetudines ē ecclasiastica liber-
tatem. Secunda statutarī et scriptores statutorū p̄tra
ecclasiastica liberrate. Tertia p̄ates: cōsules et re-
ctores et cōsiliarij loco. vbi hec statuta edita fuerint
Quarta q̄cunq̄ indicat fin dicta statuta. Quinta
q̄ indicata redigūt in publicā formā. Scđo insert
Panor. ex dicto tex. ibi fecerint amoueri. q̄ p̄dicti
non erant excoicatiōne. licet in fine statutorū po-
natur statutum; q̄ siqua s̄nt statuta edita ē ecclae-
siasticam libertatē habeant pro non scriptis. sicut
comuniter soler fieri. p̄ hoc em̄ non est satisfactum
dicto cōstitutō. Erigil em̄ q̄ hec statuta deleant
de libris. Et ita notat Bar. in autē: ca. cassa. L. de
notas. Jo. in. in regula dicitur. De
merci. vbi querit an tot excoicatiōnē
in carriat. quod inferunt verborū. nō
q̄cōm̄ habent p̄ uno facto excoicatiōnē
vunt. Hoc em̄ tenet Bar. in. nō
vel. vbi dicit q̄ si ego viuērāt p̄.
sens plus facere. tñ p̄ alioz codicē
impugnem mībi imper. et occidi tem-
perato. tñ ecclae si te viuērāt p̄. sicut
finaliter occidi te. Et occidi
et in intervallo q̄cōm̄ imper. vñ
de adū. Dat alia lo ad q̄. nō habet
alud et p̄cipare excoicatiōnē orna-
mentūte le mīsc̄ndit alia. tñ p̄
re illū remiurūt q̄d debet deſtitui-
tūt. Itē nota q̄d. de. in. de. in. q̄
en̄ tener. q̄ in alia propriae danda
sua vel fāc̄t. nō obtinet in aliis
et hoc fin dīgō in dīto. ca-
tan de bono mālū vel de malo pell-
iux glo. videt tenet p̄. rāmū
Bar. in. q̄d. in. in. in. in. in. in.
ste coicā directe excoicatiōnē omni-
bus viuēt. Bar. glo. in. d. can.
Sicans excoicatiōnē i crīmē mādrā
nō canon. Et monē glo. q̄d.
cōm̄ ecclasiastica. videlicet q̄ idem ius reddat
derīcīs in foro seculari. quod redditur laicis in foro
ecclasiastico. Ratio est. quia nulla iniuria fit de
rīcīs. si redigantur ad dispositionem iuriū com-
munis.

¶ Quero. quia in. d. c. non erit. fit mētio de duo-
bus mēlibus. An hodie expectetur lapsus ipsoū
duoū mensū. Panor. vbi s. de mente glo. p̄cludit
q̄ nō. tñ dicit. q̄ statutarī et alij de quibz i tex. sunt
excommunicatiōnē ipso facto. h̄ successores eorū nō sunt
excoicati. nō q̄p̄mū sc̄inerint. fecerint dicta sta-
tuta deleri de libris. debet tamē eis dari aliquod
tēpus. quia nō incontinenti post scientiā tenētur
currere.

¶ Sed q̄d si sc̄inerint p̄dicta statuta. tñ ignorau-
rint esse ē ecclasiastica libertatē. Rū. Inno. dicit.
q̄ nō incidit ei excoicatiōnē liget nisi cōtumacē.
xi. q. iii. certū. Sed Jo. de lig. p̄rat eos nō audien-

dos; q̄ est ignorantia iuriū. que nō excusat de re.
iuriis. li. vi. ignorantia.

¶ Quero quando dicant negligentes in delendo
vel in faciendo non obseruari. Respondit Asteñ.
q̄ exq̄ certificati sunt cū obediē negligunt ligant
q̄d referri p̄t ad arbitriū boni viri.
Quid si certificatē nocte vel in die festo' quando
generale concilium nō potest fieri; vel certificatur
dī est infirmus. Rū. q̄ hoc ad arbitriū boni viri
relinquit.

¶ Quid si consiliarius dedit consilium contrarium
vt non ederetur statutum. An sit excommunicat̄.
Quidā dīcunt q̄ sic. quia debet potius dimittere
dignitatē. nō destruat statuta si habet potestatez
destrendi. vt in. c. aduersus. de immu. ec. Secus
si nō haberet. quia tunc nō ipse. h̄ statuto cōsentie
tes illaqueant.

¶ Quero. an per statutū factum p̄ aliquos princi-
pales de vniuersitate ligetur vniuersitas pena ex-
communicationis. Respondit Asteñ. q̄ sic. si tota
vniuersitas cōsensit vel maior pars vel factum ra-
tum habuit. vñli monita non emendat. vel facit
emendari. Mota etiam fin Asteñ. q̄ etiā impera-
tores et reges ligantur dicta constitutione si talia
fecerint. Et similiter omnes alij in quaq̄ digni-
tate constituti. Mota etiā fin quodq̄ si aliqui
statuunt. q̄ nullus offerat nisi in magnis festi-
nitibus. nō tñ; vel q̄ super mortuū non sit nisi ta-
lis panus vel tot cerei. q̄ hoc est contra libertatē
ecclasiasticam. +

¶ Decimus. de quadā excommunicatione.
que habetur in. c. quoniam. de. off. vbi. phibetur
q̄ in eadē ciuitate sint plures episcopi. Sed si. p̄p̄
dīversitatē habitantium proprius episcopus non
posset omnibus d̄seruire. potest et debet quo ad
hoc alium episcopum sibi vicarium constituere.
fōt greco qui valeat grecis sibi habitantibz mini-
strate; qui vicarius debet per omnia esse obediē
et subiectas principali episcopo. Et subdit. vnde si
quis aliter se ingesserit. excommunicationis se noue-
rit mūrone peccatum. dicit glo. et sic est canon late-
sententie.

¶ Decimus. contra clericos habentes officium
prepositi secularis: si moniti nō desistunt. vt in. c.
clericis: ne cle. vel mo. Et fin glo. ibi est canon late-
sententie post monitionem. Et nota. fin Panor.
ibi p̄ tex. illum q̄ clericus non potest tenere vices
principis in iurisdictione seculari exercenda. Iz non
infligat penā mortis vel membrorum detracitio-
nenem. Quod intellige quādō hoc vult facere tanq̄
officialis principis secularis. Secus si iurisdictionē
poralis esset dignitatis sua annexa. quia tūc potest
per se exercere. dūmodo non inferat penā mortis
vel membrorum detractionē. Idem dicit si dictam
iurisdictionem habet iure proprio. puta. ratione pa-
trimoniū. qd̄ videt. pcedere etiā in plato religioso
vt in. c. dilectus. de off. or. et c. auditis. de p̄scrip. et
c. inter dilectos. de fi. instru.

¶ Quero. quia tex. loquitur de cōstitutis in sacris
Quid de p̄stitutis in minoribz. Inno. dicit. q̄dē.
Hostien. tamen dicit q̄ bis qui sunt in sacris ma-

+ Additio. p̄dā pos-
sunt illigē vēta quā tales
faretur. P̄dā in diuinis
laicis. Quidā si farūt
p̄ boī publicis ad isti
fundas p̄p̄bas et exp̄etas
hōm̄. q̄ m̄tōnd m̄
vidēantur. p̄tōrē. vñ
spazob alij. farūt. &
fori. m̄ltitudinē. vñzeoz
et alioz sup̄fluoz. p̄t
alij. sibi. courting. et alij
de sua p̄tela. h̄ret. s̄nt
forte. tñ duplo p̄p̄ioz
eo. tñ h̄o. tñ filii. voluit. pa-
tñ. q̄d̄ cōsilio. imp̄t̄.
stanti. q̄d̄ cōstitutio
tñ qua. s̄rbar. q̄. nō
de bōtē mobiliibz potest
disponi. ad p̄ias causas
de p̄ria p̄ti. p̄dā. &
tub. et filii. tñ linquo.
q̄zebat. an. tñ. cōstitu-
tio. nō. est. cōt. libtātē/
cōstātē. q̄. vñ
autē. libtātē. so-
nandi. em̄. tñ. alij.
p̄t̄. lōp̄. tñ. cōt. libtātē
et tal cōstitutio nō est
cōt. libtātē. cōstātē.
nō. dīc̄t̄. n̄. p̄dā.
nō. cōt. p̄b̄t̄. tñ. odiū.
em̄. mer. p̄b̄t̄. tñ. odiū.
grāt̄. donāt̄. em̄.

Excommunicatio.

gis imminet piculuz,qi nec ēhere possunt, & sunt irregulares. Et hoc placet panoz,qi habeat locum in minoribz pma ps. q in summa vult q clericū iudicium sanguinis exercens: ab officio & beneficio deponat,qua p impositionē illaz penaz incurrit irregularitatē. Quia rōne debet deponi ita constitutus in minoribz sicut in maioribz vt nota,in.c. cum nō ab homine. de iudi. Et ad.d.c.clericis,dic q verbū.sacris,luminis large,nā omnes ordines ecclesiastici sunt sacri. Sed circa scđam partē capituli, que in summa vult q excoicatus ē sacerdos habens officium ppositi secularis, si monitus nō desistat,potest dubitari qliter sumat illud verbum,sacerdos. Hōstie,exponit multū large, exponit em̄ actus vel fiendus,i.clericus,de cobahi.cle.c.ij. Et eū bac expositione transeunt doct.cōmuni. Sed panoz,potat q respectu clericorū in minoribz constitutorū q sunt sine aliquo beneficio nō h̄z locum p hoc facit q; verbū sacerdos,nō potest ad istos cōgrī adaptari. Sed arbitrat̄ lex, intelligendū in cōstitutis in sacris, q largo mō p̄t appellari sacerdotes,vt in d.c.ij. Et licet hec p̄stitutio videat penalit, & sic restrigēta tñ habitu respectu quia excoicatio nō infligit ipso facto:secus videt dicendum. Et p̄dictis insert panoz, q plati possunt eē consiliarij p̄ncipis secularis,licet nō debeant esse officiales iusticie exercēde. Mota ultima, p declaratione huius verbū subiaceat. fin Panoz. vbi s. q quāq; pena imponit p verba futuri t̄pis denotata executōne actus, & pena intelligit imposta ipso facto. Et in hoc casu intellige. d.c.cleric. &c. si q. roj. q.iiij. cū sy. Nam verbū subiaceat, nō videat ex sua significatione exigere ministeriū alius; cū denotet executionē sicut hoc verbū sit, vnde si dicatur, sit excoicatus. Intelligit ipso iure, vt notat glo.in.c. q.cunq;. de here.li.vj. Aut pena imponit p verba futuri t̄pis denotantia actus exercitum, seu facti ministeriū. Et tunc venit imponēda per sententiā iudicis. Et hoc casu, p̄cedit theorica cōmuni, de qua vide in.c.si diligenter.de fo.compe. vbi dicit. q quāq; lex p̄mulgar̄ per verbū p̄teriti t̄pis, & regulariter est late sententiē, de elec. cū p̄cipiētes. S. ceterz in. vii. & in glo.in.v. suspensi. Quāq; vba non, p̄ferunt ē p̄teriti. Et tunc si sunt verba declaratoria, ē canon late sententiē, vt si dicat. decernimus viribz non carere, p hoc lex,cū glo.in.c. no uit. de his qui s. a. p̄. Si vo sunt verba dispositiua, tunc si sonant in futuri & respiciunt actuā iudicis; rot priuec, excommunicēt, puniaſ, causam pdat, & similia. & in dubio est ferenda sententiā, n̄ addatur verbū, qd̄ appareat q; sit late sententiē; vt ipso facto vel ei p̄cio. Idē dicendū de verbo omnino, nam intelligitur ipso facto. Glo. est notabilis fin Bal.in.l.j. S. si pecunia. ff. depo. Idem de verbo, modis omnibus, i. ipso iure q glo. singularē autē. dicunt. seu su. S. lancimur, in v. modis omnibus Item licet verbū p̄sentis t̄pis vel futuri nō intelligatur ipso iure. Tamē si dicere tale quid cassent et irritent. Intelligitur ipso iure fin Bal.in.ti.de pa. constan.c.j.colli.it. Idē Ludo.ro.in suis singulibz. Idem vigetur dicendum de isto verbo.

mox, vt intelligat ipso iure per glo. in antēta, de incel.nup.

Viceimus primus contra spoliates rompetas aut alios xpianos p negotiatione vel alij bo-

nestis negotijs nauigio vectos aut capere aut rebus suis spoliare p̄sumunt. Illi etiā qui xpiani naufragii patientes spoliare rebus suis:nisi abla ta reddiderint excommunicati se nouerint subiacere, extra de rap.c.excommunicationi. Et nota fin Panoz. ibi de mente Jo.an. q primus casus huius capituli est canon ferende sententiē, excepto piratis qui per pcessum annualem sunt excommunicati excommunicatione papali. Secundū vo

catus, d.c.est canon late sententiē. Ita tamē q p

cedat admonitio. vt dicit glo.ibi. Et sic prima p̄

intelligi potest de quoq; nauigio. Idem Job.de

lig. Et videtur cōmuni opiniō quis Hōstē, re

stringat ad maritimū. Nota tamē q spoliates

rompetas vel euntes ad curia vel redeuntes p̄

cauis agendis in curia, sunt excommunicati exco-

municatione papali per, pcessum curie. Et nota.

Panoz.in.d.c.excommunicationi. Vbi ex glo.vii

ma iuncto lex, dicit qvobi pena apponit negatiue

Ipso iure pena non intelligit inflictia: nisi pcedat

admonitio vel salte mora in nō faciendo. Et hoc idem tenet Jo.an.s. admonitionē esse necessariā.

licet glo.ibi in hoc nō firmet pedes. tamē, p dicta

opinione facit theorica Inno.in.c. extirpande. S.

qui vo. de p̄ben. que solet multū allegari. qvobi pena

ponit negative sine appositione temporis ad

hoc vt cōmitatur pena. requirit admonitio p̄cedens. Et exemplū dicit lex. Quicunq; nō fecerit re-

sidentiam sit excommunicat. hic requirit admonitio fin eum. quia nobis est occulum: au fecire

sidentiam & tan habuerit instā causam nō residēdi

Sed per admonitōne conuincit. Secus quando

pena ponitur affirmativae, utp̄puta. Quicunq; talis

hora intrauerit ecclesiam sit excommunicatus, nam

non requirit admonitio fin eum. quia licet nega-

ta lateante:facta tamē patent. Et valet multū ista

theorica, p intellectu statutor. Sed panoz, dicit se

nō secundū fuisse simpliciter ista theorica in repe-

itione illius. S. qui vo. Sed dicit se ibi cōclusisse q

quo ad deum pena est commissa. Ipso facto q̄ est

in mora. Nam quo ad deū cessat ratio Inno. qā

deo nibil latet. Et quicquid est certū nature est cer-

tum legi, sed quo ad ecclesia militantem posset ista

theorica pcedere. Et hoc casu requirit admonitio

Et sic pōt̄ ista glo. reduci ad concordā, & admoni-

to sit necessaria quo ad hoies. h̄ sola mora suffici

quo ad deum.

Viceimus secundus contra eos q ledunt vel grauant aliquā personaz ecclastiā in se vel in

līus; seu bonis p̄ se vel p alios. eo q noluerint eli-

gere eos, p quibz rogabant. vt in.c.sciant cuncti.

de elec. li.vj.

Sed nun qd̄ huicmodi constitutio habeat lo-

cum in p̄sentia patronū. Rū.glo.in.d.c.sciant

dicit q̄ si patronus est clericus vel persona ecclasi-

stica; locū habebit dicta constitutio. Si autē patro-

nus est laicus; locū non habebit pena; cū constitu-

Excoicatio. I. Fo. LXXXVII.

et intelligat ipso inter pr. glo. in ecclesiasticis psonas. Et glo. in v. ecclesiasticas dicit. vt sunt cōuersi: templarij vel hospitalarij. qd licet nō sint clerici: sunt tū eccl. siastice psonae. xvij. q. iiii. quicquid.
¶ Videlicet tertiarius cōtra usurpantes sibi de no-
no iura vacantiū eccliarū ac eaz bona. vt in. c. ge-
nerali. de elec. li. vi.

¶ Quero qd qd dicas de nono usurpare. Rūdit glo. ibi de nono. l. a. xl. annis citra.

¶ Quero an occupans ista bona vacantia: sit ex-
communicatus ipso facto. Rūdit panor. in. c. con-
questus. de fo. compe. post Jo. an. qd ad hoc ut qd
incurrat istaz excoicatioē duo reqrunt. videlicet
vt occupet custodiā seu guardiam. sedo qd virtute
illius bona locoz vacantiū occupet. altero deficie-
ente locū habent iura antiq. de fo. compe. cum sit
z. d. c. conquestus. Et hec opinio est communis. licet
aliqui contra.

¶ Vicesimus quartus cōtra electores et electos ad
regimen vībis rome. ptra. c. fundamēta. de elec. li.
vij. Et hī ponit ratio qd finit facta ista pstitutione et
excoicatio. qd nullus notabilis plementum pote-
statis. et dignitas eligat in senatorē. ne cū sua po-
tentia possit sibi dicta vībe usurpare et subingare
eccliarū romanū pontificē sicut fecit Conradin:
qd devenenosa radice federici quondam romani im-
peratoris erit. Sed statutū ibi. qd nullus inferio-
ris dignitatis a p̄dictis eligatur vlera annū in se-
natorē. ne habeat causam acquirendi in ea poten-
tiam et principatū: qua postea sibi velit eius subin-
gare dominium.

¶ Vicesimus quintus cōtra impedientes visita-
tione monialū fiendā p̄ suos supiores: post moni-
tionē. vt in ele. attendētes. de sta. mo. Nota qd or-
dinarii debent visitare monasteria exempta et nō
exempta. illa qd non recognoscunt superiorē: nisi
papa. Monasteria vo exēpta qd sc̄l sunt ordinarii
exemptoz. vt camaldulē. cisterciē. mendicantū
et bmoi habent visitare plati eoz. Et nota ar. per
d. de. qd vbi papa vult ordinarios habere iurisdi-
ctionem in exemptos. exprimit qd hoc faciat aucto-
apostolica.

¶ An autē ordinarii possint hanc visitationē alte-
ri delegare. Car. dicit qd sic. p glo. notabilem in. c.
si. de. os. or. z per. c. si. de. offi. del. s. his autē. a. p̄io:
quia ibi prohibet delegare is cui cōmittit qd psona-
liter visitet.

¶ Quid si monasterium subest abbatisse maioris
monasterij. Glo. cōcludit qd ordinarius nō visita
bit. habbatissa. Et si illa nō potest expire. qd alii po-
terit visitare.

¶ Quid si monasterij subiectis sedi apostolice:
que consenserit p̄ visitatores capituloz. priuicia
lum singulis annis visitari. sicut monasteriū mo-
nialium brachien. Dic fm Landul. qd ordinarius
quia hec spalis p̄ usilio viciat generalem.

¶ Querit in eo qd ter. dicit visitationē fienda sin-
gulis annis. An sufficiat qd fiat in fine p̄imi anni
et in principio sedi. Dic per nota. in. c. in singulis. de
sta. mo. qd nō. qd sic posset differri in casu dicti capi-
tuli in singulis. vlgz ad sex annos in p̄indicū mo-

nasterij. Nec satissaceret iuri volēti qd fieret de tri-
ennio in trienniū. Idē Ste. quia visitatio fit. ppter
cōmissa corrīgenda. nō. ppter cōmittēda. Si ergo
pma fuit sufficiens. sedo nō habebit qd corrīgat.
Itē si in fine p̄imi anni et in principio sedi hoc fieret
nō esset annus int̄ primā et secundā. h̄ biennium.
Unde dī qd debeat eq̄iter distare. ar. de consan. et
offi. qd dilectio. et ibi idē tener pano. Exeplican-
do de quodā statuto padue. vt in singulis. qd
mensib⁹ fieret cōsiliū lūp male ablatis. fuit factuz
cōsiliū in fine qd mensib⁹. querebat. nunquid
in decima die sequētis t̄pis. qd quo. mensib⁹. possit
fieri aliud cōsiliū. Rūdetur qd nō. ne cōtingeret
diffiri cōsiliū p̄ octo mēses cōtra cōsuetudinem
loci. Idē habet in cl. ne in agro. eo. ti. qd singulis
mensib⁹ debent monachi cōmunicare. Nota etiā
in glo. qd ista visitatio ex causa iterari. potest etiā
in exemptis.

¶ An autē iste mensis habeat. xxx. aut. xxxi. dies?
Dic qd fieri debet cōputatio fm qd mēses occurrit
De hoc vide supra. Dispensatio. in si. Et nota in
verbō. impedit. qd necesse est impedimentū p̄ce-
dere et admonitionē sequi ad hoc. vt sit locus pe-
ne dicte cl. attendētes. Hoc dico. quia qd qd p̄la-
ti scribunt monialib⁹ qd parent se certa die ad reci-
piendā visitationē eoz et in eisdē līris faciunt men-
tionē qd nullus impedit. Talis enī monitio fieri
debet vt desistat ab illato impedimentoō. vt locus
sit dicte pene. p̄ hoc enī facit qd nota. in. c. in au-
dientia. de sen. ex. vbi ter. dicit. qd cleric⁹ deponēs
habitu et tonsurā. si monitus tē. quia monitio p̄
supponit depositōne habitus. ergo si fiat ante. nō
est locus pene.

¶ Sed nunqđ si illato impedimentoō fiat monitio
nominatim: an vo sufficiat generalis. Dici potest
qd sufficit generalis. Ma vbi iura volunt fieri spe-
cialia monitionē exēpuntur in cl. i. de vi. et ho.
ele. et in. c. pstitutionē de sen. ex. li. vij. Et optime fa-
cit qd nota. p̄ Lar. in. d. de. attendētes. vbi tradit
hanc theorā. qd qui iura reqrunt monitionē nō
fit exēssa mentio qd fiat nominatim. sufficit gene-
ralis. Et talis monitio debet fieri p̄ visitante. Sur-
gularis autem persone vel alterius non sufficeret
Et sufficit vñica ex quo loquitur in singulari. Et
be nota.

¶ Sed querit de quotidiana. qd. Pone ep̄us sta-
tuit qd ingrediens monasteria dyocesis sue sit ex-
communicatus. intrat quis monasteriū monializ
exemptaz. In incidae talis in excoicatioē
vigore dicti statuti. Archi. et fedeli. dicunt qd lic.
Sed Jo. de lig. dicit qd non. Idem Jo. an. et Lal.
qui omnes disputando. dicunt qd subditus delit
quens intra dyocesum. h̄ in loco exempto nō ligat
statuto ep̄isci p̄fligentis. Pe. de an. in. c. vt
animar. de consti. li. vij. recitat vīramq; opinionē
Et reducit eas ad concordiaz sic. Aut platus loci
exempti habet iurisdictionē ep̄alem in dicto loco
exempto. et tūc vera est opinio Jo. cal. et sequentiū
Aut nō habet iurisdictionē ep̄alem. et sic vera est
opinio archi.

¶ Vicesimus sextus. Excoicati sunt intran-
p. ii

Excoicatio. I.

tes monasteria monialium ordinis predicatorum in casu non concessio a constitutione eaz vel sine licentia ministri ordinis. aut alterius ab ipso ministro habentis super hoc pratem. a qua non possunt absoluiri ppter in articulo mortis; nisi a papa; vel ministro ordinis vel ab alio habentis super hoc auctoritatem spalem ab aliquo predicatorum. Idee de intrantibus monasteria sancte Clares ordinis minorum in casu non concessis in regula ipsarum vel sine licentia eoz qui eam dare possunt. Nota tamen quod in locis ubitales sententie nunquam vel quasi sunt promulgatae. si quis intraret talia monasteria: nesciens talis sententiaz; et non causa male faciendo: puto quod non incidenter in sententia. cu ignorantia quasi inuincibili labore. Et hoc potest trahi ex dictis. An. de bu. et Tho. Si si intrat laicus vel alia persona ad malefaciendum: tunc quis ignoraret sententiam etiam haberet iusta causam ignorandi non excusat fin. Pe. de pal. hec Archi. flo.

Quid si monialis grauatur infirmitate evidenti Ita ut non possit morari cu alijs sine scandalo. An possit exire monasterium sine licentia superioris de consensu tu monialium. Vide quod sic per te. piculoso de sta. re. li. vi. qui dum loquitur de eximitate. ppter infirmitate non facit mentionem de luxu. ergo non videtur isto casu: necessaria licentia. cu videtur per istud ius concessa. Et per hoc cessat illud quod posset in contrarium allegari: quod monialis non habeat velle et sic non poterit exire. quia quoniam lex dat licentiam monacho aliquid faciendo: illo casu habet velle; auctoritate illius iure licentiam dantis. ut notat glo. xii. q. i. non dicatis. In contrarium facit quod monachus exeat monasterium sine licentia superioris est prohibitum. xx. q. viij. monachum. Et sic patet quod ex iure dispositio ne requiri licentia superioris. ergo licet lex postea disponat certo casu. ut liceat exire monasterium. debet intelligi cu licentia superioris. ad hoc glo. notabilis. m. c. apostolice. de dona. 2. xij. q. iiij. bone rei ubi dicitur quod licet ius der potestate epo donandi centesimam intelligitur de consensu sui capituli. licet hoc ibi non exprimat. cum per alia iura in alienationibus rerum ecclesiasticarum talis consensus requiratur. Ita dico in. proposito. licet ille te. non dixerit de licentia superioris. tamem intelligitur: ex quo per omnia iura in egressu talis licentia est necessaria. Sed he. in. d. e. periculoso. dicit quod si infirmitas est manifesta; et scandalosa. et potest haberi in breui consensu superioris. tunc credit illud requiri debere per sones factas. Si vero in breui non potest obtineri. puta. quia erat in remotis. ex quo talis erat infirmitas. quod poterat exire ad tempus donec curaretur et postea redire et sic ista monialis exeat monasterium. ppter instantem necessitatem. Et ppter hoc credit he. quod ista monialis isto casu non incurrit sententia excommunicationis latam per superiorum simpliciter contra exercentes monasteria sine licentia. quia non est verisimile quod pferens intelligeret isto casu istaz ligari. Ad quod facit dicto capitulo periculoso. in. s. verum. ubi si non potest obtineri ut homagium fiat per procuratores potest abbatissa exire monasterium; donec homagiuz prestatetur.

Dicimus septimus contra illos qui vocantur ad dirigendas moniales in electionibus ab eis facientur. nisi abstineant ab his quod que inter eas possunt in electionibus oriri discordia; vel iam orta nutrita de elec. idemnitate. li. vi.

Querit glo. quod sunt isti qui possunt incidere in hac excommunicatione. Responde. puta religiosi: cooperatori. discreti viri qui vocarentur ad dirigendas moniales circa modum electionis: ab ipsis faciente.

Sed quero: quia dicitur hic in masculino genere. quid si vocarentur mulieres religiosae vel alie discrete. An si contrafacerint: incidenter in excommunicatione. Responde. glo. quod sic. Ita nota ex te. quod beccina locum habet nedum in his qui vocantur ad dirigendas moniales regularum approbatas. sed etiam in his qui vocantur ad dirigendas illas: que non renunciant proprijs: nec faciunt professionem regularem in una de religionibus approbatas. sed vivunt sicut canonici seculares in secularibus ecclesijs: nisi abstineant a predictis incurvant excommunicationes. beccin habent in dicto capitulo idemnitatis. et ibi notatur quod abbatissa debet complere. xxx. annos. et debet esse virgo. Nam fin. Archi. ibi. Absonum est quod corrupta presit virginibus. Et sic nec etiam viua potest esse abbatissa quantumque casta virerit in monasterio. Ita debet esse de legitimo matrimonio nata.

Dicimus octauus contra illos qui peccant per conservatores datis se intromittant de his quod eis non licent. de officiis delegatis. hac constitutione. libro sexto.

Quero quod dicuntur conservatores. Responde glo. in c. j. de of. del. li. vi. quod episcopi possunt dici conservatores quia habent conservare viduas et pupilos et orphinos ab oppressionibus et iniuriis. extra de fisco. capite. ex parte. interdum dant isti conservatores. ut defendant contra latrones et predones. interdum per eos qui eos privilegia infringunt. interdum latius. ut defendant ab iniuriis et offensis. et in nullo dicto casu habent iudiciale indaginem. et non possunt procedere per viam iudicij. De manifestis ergo solum habent cognoscere. Et intellige manifesta illa que notoria sunt. et ita patentia: quod nulla probabili tergiversatione celari possunt. de cohabitatione clericorum. t. si.

Sed quid si negetur offensa notoria. negacione enim videtur res fieri dubia. Et qui ad liber. popula. non licet. l. iij. dic quod probationes bene recipi et conservatores. scilicet an factum sit notorium. ut sic videat an sua sit iurisdictio. de rescriptis super litteris. als enim istorum officium est inutile. Et si inueniet factum notorium. procedet. als desistit. Non enim habet potestatem defendendi simpliciter iniuriam. sed qualificatam notoriam. Sic ergo conservator habet vocare reum. et si confiteatur factum. bene quidem. Et si negat super notorio. probationes recipit. Si autem confiteatur factum. sed dictum est illud suo iure fecisse. dicunt quidam quod ultimum se intromittere non debet. Alij contra. dicentes quod probationes recipiunt super notoria offensa. alia

facie effet conservatorum officiis. videtur conservatores plibiles in officiis. alia puniuntur necesse. Quero an conservatores nedum tam possit punire. sed etiam infestare. quod sic. Querit glo. c. h. de officiis. non intromittentur de manu. si per legem am. uis beccina. etiam in statu vel affectata. Responde. item modum. de re. iur. legem. Querit glo. quod dicuntur. si ab officio per annum. Alioquin. Responde. glo. quod sic. et eius sequitur. t. d. c. l. q. Quero. utrumque per papam. terminatus. Jo. am. videtur concordato. solos romanos pontifices dicentes. etiam. c. j. dum dicitur et vivo a fede apostoli conceditur. Et percutit.

Dicimus nonnosus contra pauperes. etiam in ecclesiasticis per vim vivere. etiam ob inca. ab officiis. Quod si iniuncta erait excommunicatio. et excommunicata. quia humiliatur et disconvenit.

Quod de qua supradicta est indistincti quod compliciti lumenet vel renuncient vel facilius a beneficio abdicantur.

Quod si excommunicatio est per compliciti iudicem ut aliquo glo. quod videtur excommunicatio. et per invenit.

Quod si quis iniunctum vel abscondit. Responde glo. quod etiam.

Quod si iuri excommunicatio iniunctum. Responde glo. quod in iure est excommunicatio.

Sed inquit quod dicto causa spes eius in iurisdictio invenit. et per eum nomine mutata. quod sic mandavit. ut non tam habuit. de die sunt. l. d. quis. et. l.

Quod si absolvatur qui non habuit rationem. sed quod in nobis minus sunt excommunicati ab initio ligati fuerint. intercedunt in coram. et per eum nomine mutata. quod sic mandavit. ut non tam habuit. de die sunt. l. d. quis. et. l.

Sed quid si copulari per variis debuit. namquid loci haec quod. quod talis metus non invenit. et apollat metus. s. q. quod longo metus qui putat inservit. qui per illum facit invenit.

Excōicatio. I. Fo. LXXXVIII.

Facile esset conservatorum officium deludere. vñ si videat conservatori probabilis negatio non procedet. alio puniat sicut notorum.

TQuero an conservatori neclum offensam iam factam possit punire. sed etiam inferendam? Rū. glo. q sic.

TQuero: qm in c. fi. de off. dele. li. vi. dī. q sc̄iter se nō intronit; nisi de manifestis iniurijs. quid q̄ si p̄ ignorantiam iuris hoc faciunt; vel p̄ ignorantiam crassam; vel affectatā? Rū. glo. q̄ in excōicatio nem incident. de re. iur. ignorantia. li. vi.

TQuero: q̄ hic dī q̄ si isti conservatores se intromittant p̄ter q̄ de manifestis iniurijs sunt suspenſi ab officio p̄ annum. Nunquid etiam a beneficio? Rū. glo. q̄ sic; q̄ est eius sequela. xxxij. dist. c. p̄ter. lxxij. di. c. i. qui.

TQuero: vñ aliis q̄ papa possit dare istos conservatores p̄ solos romanos pontifices dari posse. Qd̄ p̄bat dictum. c. i. duim dicit concedimus. r. d. c. fi. ubi a sede apostolica concedit. Et sic legatus hoc non potest.

TVicelimus non cōtra p̄curantes absolutōez censuris ecclasticis p̄ vim vel p̄ metū extorqueſtes. extra qd̄ me. cā. absolute. li. vi.

TQuid si iniusta erat excōicatio? Rū. glo. q̄ etiam est excōicatus. quia humiliiter debet petere absolucionem.

TQuero de qua suspēſione hic loquit̄? Rū. glo. indistincteſi quis compellat; vel extorqueat abſolutionem vel renocationē ſuspensionis. ſine ab officio ſine a beneficio ſine ab ingressu ecclie. est excōicatus.

TQuid si excōicatio eſt p̄ metū extorta. i. q̄ quis compulerit iudicem ut aliquem excōicarer? Rū. glo. q̄ valer excōicatio; p̄t tñ p̄ exceptionem elici; vñ ibi notaſ.

TQuid si quis intulit metū. tñ iudex p̄ter hoc abſoluere noluit? Rū. glo. q̄ talis inferens nō eſt excōicatus.

TQuid si non excōicatus intulit metū ſed aliis? Rū. glo. q̄ inferens erit excōicatus.

TSed nunquid in p̄dicto caſu ipſe excōicatus: ſuplūs: vel interdictus incurrit hanc penam ſi aliis p̄ co: vel eius nomine metū intulit? Rū. glo. q̄ sic. ſi mandauit: vel eius nomine factum ratum habuit. de elec. ſciant. lib. vi. r deſent. ex. cum quis. co. li.

TQuid si abſolutor qui p̄ metum abſoluerat. poſtea ratum habuit id qd̄ p̄ metū fecerat? Rū. glo. q̄ nihilominus ſunt excōicati metū inferentes. q̄ ſtatim ad initio ligati fuerint. Sed quid ſi quis nō inferat metū in corpe. ſed p̄ penā amissionis rerum copellit abſoluit? Rū. glo. q̄ eſt excōicatus.

TSed quid ſi copulit p̄ vanū metū. de quo time re nō debuit. nunquid locū habet hec pena? Rū. glo. q̄ nō. q̄ talis metū nō inducit reſcissionem: nec p̄rie appellat metū. ff. qd̄ me. cā. l. metū. Ille ergo metū qui putat iustus ad reuocandum ea que p̄ter illum ſiunt: ſacit incurtere excōicationē. aliud vñ non.

TQuis aut̄ dicas iustus metus? Rū. Pe. de an. q̄ metus mortis: vel cruciatus corporis: vel talis qui posset cadere in constantē virum. qd̄ arbitrio iudiſis relinquit.

TQuero qud̄ cognoscet utrum metu publice p̄testatis aliquid gerat? Dic hoc relinqui iudicis arbitrio.

TQuero an metus cōminate excōicationis ſit cēlendus iustus? Dic p̄ nō. p̄ doct. in. c. cū dilect? qd̄ me. cā. q̄ aut̄ excōicatio eſt iusta r nō excusat. impunitandum enī eſt illi qui ſe talem reddidit: vt poſſet excōicari. Aut eſt iniusta. r tune excusat. q̄ eſt maxima pena.

TAn aut̄ bec constitutio habeat locum in excōicatione minor? Dic q̄ nō. de q̄ vide s. Absolutio. i. Item nota fm. Pe. q̄ ſicut requiriſt metus qui poſlit cadere in constantē virum ad reſcissionē acruſ. Ita requiriſt dolus qui poſſit cadere in p̄udentiſum. Si quis ergo induciſt faturate. ad actum gerendū. ex hoc nō p̄t p̄tēdere ſe deceptum dolo. Quia faturata que eſt ſilis late culpe. cum dolo al- terius compenſat.

TQuid aut̄ ſit viſ: r quid metus. Dic q̄ viſ eſt maiors rei imperius: cui reſiſti nō poſteſt. ſic comodum. ff. eo. l. j. Metus aut̄ eſt instantis: vel futuri periculi cā iusta mentis trepidatio. Et exigē q̄ p̄ſens ſit metus. licet futurum periculum. Et dicitur metus. quaſi mentem tenes. Viſ tamen plus eſt q̄ metus.

TQue aut̄ ſit differentia inter abſolutionem r reuocationem. Glo. dicit q̄ p̄t dici abſolutione ſolentis que fit iuxta formam ecclie. reuocatione verba lis ſine ſolemnitate: vel vbi tenuit excōicatio locū habet abſolutione. vbi nō tenuit reuocatione. vel reſerat reuocatione ad abſolutionē ad cautelā.

TTricelimus contra fingentes fraudulenter ca- lum p̄ quē iudex ad aliquā mulierez p̄ teſtimonio mittat vel vadat: extra de iudi. c. mulieres. lib. vi. Et ab hac excōicatione ordinarius abſoluere p̄t.

TQuerit Joh. an. utrum bec pena locum habeat in iudice laico. Rū. q̄ ſic. Item nota fm. eum q̄ ſi quis p̄curat: vel pars noīat aliquā mulierem in teſtem: vel fingit calum aliquē. dicendo talem eſſe ſuum debitorem in centum: de qua re teſta eſt talis muler. Et hoc facit ad hunc finem. vt iudex vadat vel mittat ad eam pro teſtimonio excōunica- tus eſt.

TQuero an eoipſo q̄ quis fingit contra iſtam cōſtitutionem. ſit excōicatus. Rū. Joh. an. q̄ nō. Immo expedit q̄ iudex p̄ducerit eam ad effectū eundem vel mittendo ad eam. q̄ verba rē.

TTricelimus primus cōtra illos qui cōpellunt p̄latos ſeu capitula ad ſi. bimittendū laicis v̄l alienādum bona immobilia eccliaruz ſeu iura. extra de re. ec. nō ali. c. hoc cōſultissimo. in. vi. Mo. fm. Jo. mo. r Pe. de an. q̄ p̄b̄et h̄ qd̄ modi alienatōis vel donatōis in rebus immobiliis. Ma aut̄ iſta cōſtitutōz plati opp̄ſi ſe opp̄nētes iucabat nobiles. ad iūd̄ defelionē r potetes: ſacide eos adiutoratos v̄l defensores locorū. Et p̄t hoc illi vendicabat ſibi quoddā ius dñi vel aduocatōis in ecclēſi ſiue

Exēdīcātio. I. Fo. LXXXIX.

tudine sedem cum maiori parte fortunā suā
arum in aliqua ciuitate; vel opido, dummodo ba-
bitauerit ibi spacio. x. annorum. hoc p̄posito: vt in-
de non recedat. Iste p̄pro dic̄t contrahere domici-
lium et incolatum fīm legistas. Tamen fīm canoni-
stas: ex quo detulit res suas ad aliquem locū. cum
p̄posito manendi dī adeptus domicilium. De quo
die. vt s̄. Confessio. iii.

¶ Quero: an iste tex. babeat locū: si fuerit vniuer-
sitas secularis. Clericus pisanius intelligit de vni-
uersitate ecclesiastica. non seculari. Huius. et Archi.
intelligunt devrāq. Ut sic generaliter dictum ge-
neraliter intelligatur. Job. an. dicit. q̄ iste intelle-
ctus est nimium rigorolus, et includeret totum or-
bem istud interdictum. Ideo prior intellectus subi-
magis placet. Pe. tenet opinionem Archi. Hosti-
tenet q̄ loquitur de vniueritate ecclesiastica. Idē
Pau. Idem Jo. de li. Idem Jo. de san. dicens. q̄
hoc probat verbo. ceterum. quod aduersatur pre-
cedentibus. Jo. de imo. dicit q̄ ista opinio est tene-
da per regulam in penis. de reg. iur. Sed dicit. q̄
de rigore iuris. forte alia est verior. Et nota. Gēme.
an. Fran. q̄ requiritur monitio anteq̄ laici com-
pellant. Et dicit. q̄ ordinarij sunt valde negligen-
tes.

¶ Quero: qui dicantur vſurarij manifesti? Rū.
Blo. q̄ illi de quibus est notorium de iure: et quia
confessi: vel condemnati: vel est notorium de facto
vt quia haber operis evidētiā. quod nulla po-
test tergiversationē celari. vt quia tenet altare para-
tum. Manifestus etiam vſurarius dicitur ille qui
ex connecturis probatus est vſurarius. licet directe
non sit probatum contra eum fīm Bald. in. l. cum
proponebatur. dele. ii. Vel fīm Barto. dicit ma-
nifestus vſurarius. scilicet eo ipso q̄ indifferenter
in camera sua mutuat ad vſuram cuiuslibet postula-
ti. licet altare nullum teneat. Ita dicit in. l. iiij. ff. de
fur. Vnde sufficit hec probatio: sine alia probatione
per episcopum facienda. Addit etiam vnum. q̄ di-
pōsito huius capituli. vendicat sibi locum in ex-
ercentibus vſuras etiam sub colore alicuius con-
tractus; puta. vendendo vel emendo. Et hoc te-
net Job. an. in nouella. in. d. c. i. Et hoc idem tenet
Ge. hic. Et nota pulcherrimum dictum Pano. in
ad nostram. de emp. et ven. qui querit. An testa-
mentum istorum qui vendunt rem carius. ppter
solutionem dilatam. sit ipso iure nullum per dispo-
sitionem capituli q̄q. de vſur. in. vi. presupponen-
do. q̄ hoc sit publicum et indubitatū: v̄ponta.
quia easdem merces: p̄recio incontinenti soluto v̄ē-
dit pro certo p̄recio. sed cum vendit ad credentiam
easdēmerces: vendit pro maiori p̄recio. Et Pano.
dicit se consulisse q̄ testamentum esset nullū
quia tales sunt vſurarij: vt est tex. similis in. c. na-
viganti. de vſur. Et publici sunt ex quo publice ex-
ercent: vt patet in libris eorum. quod bene notabis
Hec Pano.

¶ Quero q̄i currat t̄pus trium mensium? Rū.
glo. q̄ a tpe publicatis: regulariter ligat constitu-
tio. de poltu. p̄i. c. j. Interdū t̄m angēt: interdū mi-
nit: ut hic.

¶ Sed quid si simpliciter unus denunciat dīo? Rū.
glo. q̄ ppter simplicem vnius denunciationē
non debet dominus terze illorum illum qui dī esse
vſurarius expellere. Sed tunc debet inquirere. Et
si verum esse reperit: expellere.

¶ Sed quid si locavit vſurario: quem tamen vſu-
tarium ignorabat: vel non locavit ad exercendum
fensus? Rū. glo. q̄ probabilis ignorantia eum ex-
culsat. Quod verum dic fīm Archi. si homini igno-
tolocavit: vel nota qui non consuevit exercere vſu-
ras. Sed si homini nota et consueto exercere p̄bli-
ce vſuras locavit: presumitur q̄ ad hunc finem loca-
uerit. arg. de pig. illo vos. Idem dicas si titulo pi-
gnoris commodi: vel precarij et huiusmodi con-
cedat. vt ibi. sub alio quocunq̄ titulo concedat.

¶ Quid vo si donat vel vendit? Rū. fīm Bū.
dur. et Archi. q̄ incurrit excommunicationem. quia
tales sunt tituli. ff. pro dona. L. de vſura. pro dona-
to. et pro emp. et verbū concedat: generale est vt
accipiat fīm naturam contractus cui adiicitur.
arg. ff. loca. si vno. Blo. vo dicit. q̄ si donat: vēdit:
vel permittat. non videtur habere locum hec con-
stitutio. per verbū. concedat. quod solum vſus
cocessionem. non dominij translationem denota-
re videtur. Sed Dir. lib. iiij. tenet primum quod vi
detur tutius.

¶ Quero hic dicitur q̄ si isti permittentes habita-
re vſurarios manifestos in terris suis. vel locates
domos sustinuerint penam excommunicationis:
vel suspensionis per mensum animo indurato: q̄
q̄diu tales vſurarij ibi morantur. terre ipsorum ec-
clesiastico subiectā interdicto. Nunquid recedē-
tibus: vel expulis vſurarijs. erit interdicto? Re-
spon. Blosa. q̄ non. Et sic non erit necessaria rela-
ratio.

¶ Quero. An predicte pene habeat locum in vſu-
rarij indeis? Rū. Ge. in. d. c. j. et Laurē. de fio. in
tractatu suo de vſur. dicit q̄ sic: cu tex. indistincte
loq̄. Sic ut zde. ex grām. e. ti. q̄ p̄phēdit etiā inde-
os. vt p̄ glo. ibi. sup v̄. cēlura. Idē Pau. de elea.
Idem Bal. in quoq̄ cōsilio quod incipit inter iū-
deos: rbi dicit. q̄ clericus locans domum indeis
ad publice fenerandū: ipso facto est exēdīcatus. p
d. c. j. Inuenit t̄m q̄ papa Eugenius. iiij. declarā-
uit q̄ omnes pene que possunt in. d. c. j. nō habent
locum si p̄mittant iudei habitare et cē. Cum Jo. an.
dicat in nouella. q̄ hoc factum fuit. ppter florenti-
nos. pistoenses: et astenses. qui ibant circumdu-
ciuitates et castra.

¶ Ticesimus sextus: cōtra illos qui concedunt re-
psalias cōtra clericos: vel eorum bona: vel generali-
ter cōcessas: extēndētes ad eos: quā cōcessionem si
ne extēnsione si nō revocauerint infra mēsem: a tpe
cōcessionis: vel extēnsionis: singularis plena exē-
dīcationē: et vniuersitas: interdictū incurrit: ex
tra de iniur. c. vñco. li. vi.

¶ Quid si clericus principalis debitor: cuius occa-
sione sunt represalie concessae capitis est. an hec de-
cre. habeat locum? Rū. glo. q̄ nō. cum q̄ idē gra-
nat p̄ seipso. et sic cessat rō tex. ibi. in quib⁹ aliis p̄
alio grauatur. Cum quia constitutio est penalis.
p̄ viii

nisi in casu quo delegatus non posset; vel mortuus esset; nec alii successerit in delegatione. et non est spes de festina pulsione. Putat etiam Jo. mo. qd in casibus predictis delegatorum si absolutus non pareat; qd non reincident ipsi iure. Sed hec omnia cessant; si late recipis latram. ut verbum sonat hic in principio capituli. qd etiam loquuntur generaliter deytris. Et hoc tenet Jo. an. I. qd in quibuscumque sententiis iuri et hominis locum habeat qd hic dicitur qd reincident ipsi iure; nisi pareat compareat post absolutionem. put hic dicas. Sed dominus de rota dicunt qd si auditor excommunicatus ab hoce absolvitur; presuma cautione destando iuri. Si non pareat non est ipso iure excommunicatus. sed excommunicandus p dictu Jo. mo. Et qd infra annum poterit auditor eum reducere in eandem sententiam p c. qrenti. de of. del. imo etiam post annum ex quo coditio non implet. Hanc etiam opinionem Jo. mo. tenet dir. Addens qd si excōicatus ab homine iuravit parere mandatis excōicatoris qui sunt absolutus in casibus supradictis. si non pareat non reincident in eandem sententiam. sed reducuntur p sententiis huius. et dictu. c. eos. intelliguntur de quibuscumque sententiis iuri; non boiis. Non diversitas est. qd sicut ius excommunicauerat; ita fuit iustus. ut ius reduceretur in eandem excōicationem. Secus in sua boiis. Nam si ho excoicatur et absolvitur iuratoria cautione recepta. Iudex qui hoc fecit. de facto suo debet esse certus non deferens iurati p iuramentum. primum. Nec iste credet absolvitur ob factum sibi iniunctum p iuramentum eius p indicio puniri potest et debet.

Tan autem absolutio ppter impedimenta de quibus in c. quis. et decetero et huiusmodi. de sen. ex. possit fieri a quacumque causa excōicationis. vide s. de hoc et de multis aliis Absolutio. ij. Nota tamen p declaratōe predictorum. qd in casibus capitulorum ea noscitur. quis. qd de his. et huiusmodi. de sen. ex. Ipsa potest absolvire nisi in casibus in quibus nullus potest absoluere nisi in articulo mortis. ut in fallariis litarum papae et in sequentibus hostiliter cardinali. Itē in peccante episcopis vel banniente. et religiosis et clericis lecularibus inducentibus ad vouchendū. Itē in peccante clericis grauiter. Itē de inquisitoribus qui odio graviter. Itē de exenterantibus. Itē in intrantibus monasteria sancte clare vel predicatorum. Itē alii casum videlicet supra. Excōicatione. v. qd licet sit episcopus. cum tales absoluti non sint nisi in articulo mortis nisi p suam penitentiam satisfecerint. Itē in omnibus casibus qui sunt in processu curie.

Tricelimum octauum p sepelientes in cimiteriis tpe interdicti; in casibus non cocessis a iure vel excōicatos publice aut notiatis interdictos aut usurari os manifestos. ut in de. eos de sepul.

Quero. quia dicas de sepelientibus in cimiteriis. quid si in campis vel locis priuatis eos sepeliantur. Rūdit glo. qd non est locus huic pene. etiam si locus ille esset vicinus vel cōtiguus ecclesie vel cimiterio. qd p suum cimiterium non est p episcopum benedic. de cōse. di. j. nemo. non erit locus huic pene.

Sed pone qd religiosi aplauerunt cimiterium. et in illa ampliatione leperientur. an sit locus huic pene. Rūdit zab. de mete Landul. qd non est p

episcopum solenniter benedic.

Querit zab. in. d. cle. Quid si religiosi habentes modicum claustrum p episcopum dedicatum. longe ipsum ampliaverunt. extendendo locum ubi erant pns domus priuate. non interueniente aliquam solennitate. Contigit qd in claustru addito nouiter fuit aliquis sepultus. Landul. arguit qd sepelientes incurrit hanc penam. cu eccllesia gaudeat immunitate etiam si non sit dedicata. Et cymiterium et eccllesia in talibus pari passu ambulant. de pse. ec. consuliasti. Sufficit enim qd de consensu episcopi illa p: cui hec fuit addita; deputata erat ad usum sacrum. ut dicas locus religiosus. de religio. ad hec. In pīu facit. qd in talibus requiri deputatio cum solennitate. ut in auētico de monachis. s. illud. Ad id autem qd induci potest de eccllesia non consecrata. Rū. illud pcedere; si ibi fuerint celebrata diuinaria; non ut nota de imm. ec. c. fi. de hoc vide s. Absolutio. i. Et quibus videlicet qd p suum addita non censatur cymiterium. et qd sepelientes ibi: puniendi non sint. Et id est. ac si sepelissent in loco pphano. Et istud verius si de hoc constat. ut qd nouiter factum fuit. Secus si longo tempore fuit obseruatum. quia totus ille locus habet p cymiterio. etiam si in veritate benedictum non fuerit.

Quid si sepeliantur corpora clericorum qd sermaverint interdictum; in cymiteriis. Rūdit glo. qd non incidit excōicationem. quia eis concedit sepultura. cu silentio t. de quo vide infra Interdictum. ij. Et an tpe interdicti liceat sepelire in quibus festiuitatibus et multa alia vide ibi.

Quid de his qui sepeliuntur publice excōicatos minori. An incurvant dictas penas. Rūdit glo. qd non. Licet excōicati minori decederent sepeliendi non sint. ut in c. sacris. de sepul. et participans cum mortuo excōicato minori. participatio favorabili. s. laudoando sepeliendo. incidit in minori excōicationem. Itē nota fm Landul. qd quis tpe interdicti sepelit excōicatos vel interdictos. est necessaria cymiterij reconciliatio. ut de pse. ec. consuliasti.

Quero quis dicat publice excōicatus. ut habeat locum hec pena. Rūdit glo. qd dicas publice excōicatus ab homine. qui fit coram tot. qd veri similiter non potest ostendit ignorantia. Vel dicitur publice excōicatus a iure; qd casus est qd sit ei imputandum si ignorabat; qd publice sciebat. Secus si non esset publice excōicatus. Ita qd sciri non potuit. puta. qd fuit excōicatus coram duobus vel tribus. licet inde sedente in bancho. Et sepeliens taliter tamē occulte excōicatus etiam scienter. non est locus huic pene. licet incidet in minorem excōicationem ut dictum est. Item nota fm glo. qd p banc constitutionem non tollitur pena decretalis eporum. de paul. lib. vij. ubi dicas qd si contrafecerint. interdictum eis ingressus ecclie.

Quero qui dicant nominatum interdicti. Rū. Inno. dicit. qd si interdictum ciuitas vel castrum. omnes de illo loco dicunt nominatum interdictum. Id est si interdicunt episcopis nominibus proprijs. Secus si excōicata petrus cum suis fautoribus. nam fautores non dicunt nominatum excōicatus. sed

Excommunicatio.

oparet q̄ prius facta fide de fauore denuncient excoicati. nūlī notore cōstaret de fauore. Sed Pau. in. c. in lateranē. de p̄ben. dicit q̄ p̄tra hoc di c̄tum Inno. est glo. notabilis in cle. s. de vi. et ho. cle. sup̄ verbo. nominatim. i. p̄nīs nōlībus ipsoīs exp̄llis. q̄li nō sufficiat dyocelano monere in gene re clericos dyocesis sue. vel clericos talis plebanus vel talis ecclesie. Sed monere debet exp̄mēdo illius vel illoꝝ noīa. Et cōcordat glo. in. c. p̄stōnē. li. vi. de sen. ex. sup̄ verbo. noīatim. s. p̄nīs nōlīb exp̄llis vel alīs indubitabiliſ circumstantijs. que habeant vicem. p̄nīs noīs. Idē si dicat; moneo filium petri. cū ille vñcū filii habeat. Sed. p̄ cōcordia dicit pano. q̄ vbi agit de pena incurreda ip̄o ip̄ire. nō dicit qd fieri noīatim. nūlī exp̄manū noīa p̄pa. q̄ boc importat ethimologia huiꝝ verbi noīatim. Nā in istis odiosis nō est recedenduz a p̄nīo significato verbor̄. vt in. c. statutuz. de elec. li. vi. nūlī forte circumstantie sunt ita stricte. q̄ ex toto teneant vicē. p̄nīs noīs. Si v̄o agit de pena nō incurreda ip̄o facto. tūc sufficiunt circumstantie non ita stricte. Sic intellige Inno. dū ponit exemplū. q̄ interdicti cūntas. Et intellige q̄i interdicti populus alīcū ciuitatis. nō interdicti ciuitate. Nā interdicta ciuitate nō est interdictus populus. quia posset alibi audiare diuinā. vt nota. in. c. si ciuitas. de sen. ex. li. vi. Et idem videſ tener. Dir. li. iiij. vbi dicit noīatim. i. noīe. p̄nīo exp̄ſſo. vel generali; qd nō habet noīi vñi ſup̄pōſitū.

Sed valebit ne monitiſ. si index generaliſ monet oēs de collegio vel de vñiversitate. Dic q̄ nō. fin. Guill. p. d. c. p̄ſtitutiōnē. Et est caſu ſp̄alſis. et si ignorat noīa illoꝝ de cōuentu. coget rectorē conuentus ad indicandū nomina.

An autē interdictus nō noīatim poſſet in cymiterio ſepeliri? Glo. dicit q̄ sic. dūmodo locus interdictus nō sit. Ste. dicit glo. verā. nūlī pro certo q̄i ſcriet eos tale qd fecisse. p̄ter qd erant interdicti. Tales enī non debent ſepeliri in cymiterio. Vbi v̄o nō sit certū. hz locū glo. fin enīdē. Pro glo. n̄ facit. vt nō ſufficiat ſacri noīatū: nūlī adiuitiſ q̄li tas noīatim. i. in denunciatione noīatim ſp̄aliter vel exp̄ſſe.

Qui autē dicant maniſteti vñrarī. vide ſup̄a Excommunicatiō. xxv.

Quid ſi q̄ ſepeliat publice excoicatuſ et noīatim interdictuſ. et vñrariū maniſtētum tpe interdicti. Rūdit p̄au. q̄ talis eſt ligatus q̄druplici excoicatione. Et addit glo. q̄ de oīnibꝫ dī ſatifiſacere et ab omniſ abſoluſ.

Quid ſi ſepeliens ignorabat iſtu que ſepelunt eſte excoicati vel vñrariū vel interdictuſ? Rūdit glo. q̄ talis ſepeliens nō eſt excoicatus. q̄ cōſtituſ reqr̄it ſciā. vt ibi in tex. ſcient. Idē dicit p̄nīe temeritatis audacia. Nā vbi eſt ignoratia: temeritas dicit nō poſtel fin Zen. De hac ignoratia vide infra. c. Ignoratia. et. c. ler.

Quero; an poſtantes ad ſepulcrū: qui tū nō ſepelunt: ſunt excoicati. Idē quid de comitantibꝫ ſi nūs. Idē de fabriantibꝫ et fodientibꝫ vel aperientibꝫ ſepulcrū. Idē qd de platiſ. clericis vel muni-

ſtriſ ecclesiāz in quaꝝ cymiterijs ſepeliuntur. qui illud nō p̄bīent. h patiunt. Idē quid de clericis. vel laicis qui poſtant cereos cruceſ et ſimilia. Glo. arguit ad partes. et nō determinat. Lap. et Dte. te nent q̄i iſti ſunt excoicati. Addit Pau. q̄ ne dūm actualiter poſtent corpus ſub terra. ſetia dicentes officiū ſup̄a funus. forte incurrit banc pena. ino ſorius incurrunt. quia plus cōtentant. Addit etiā idē. intelligo de ſepelientibus de fac̄to. abſentibꝫ clericis. Ide de ſepeluri ſacientibus vel ma dantibus. de ſen. ex. mulieres. Tamē litera videt ſepelientes in cymiterio p̄nire. Et ſic dicentes officiā qui nō ſunt ſepelientes nō incident. cum in pe nis ſit mitior. interdictio ſacienda. Sed Jo. cal. in tractatu de ecclesiasticō interdicto moenū pēdūtū: ſic dicit. Mibi videt q̄ ſi noīatim interdictus vel etiā non noīatim. h tpe interdicti in casu non p̄misſo a iure. ſi cū diuino officio ſepultus eſt. omnes p̄dicti etiā ſociantes cauſa bo noīs vel clerici diuini officiū ſacientes vel nō p̄bītēs cū poſſunt: oēs pena excoicationis ligatur p̄ iſta cle. quia hoc caſu ſunt oēs participeſ ci minūs: ſue cooperanteſ. ad hoc de ſen. ex. mper. Si v̄o ſine officio clericoz talis defunctus ſepultus eſt etiā in loco cymiteriato. licet tunis ſit dīre p̄dictoſ oēs fore ligatoſ pena de qua hic. tamē trepidus credo nō ligari dicta pena. Sed quia vi dentur contēnere generalem. p̄hibitionē. poterit arbitria pena pururi: etiā per iudicem ecclesiasti cū. iij. q. viij. en geltrudaz. Ad hoc me mouet ſunis cle. vbi per quedā verba vident remoueri paulegia: que clericis ſolent concedi. et nō laicis. Ut au tem verba non videant ſup̄nacte appoſita: oportet q̄ intelligant de hiſ quibꝫ talia priuilegia ſolit concedi. et lic intelligatur fin q̄ clausula adiuta potest adaptari. Sed priuilegia exemptioni ſolent concedi clericis et ecclesiasticis perfonis. De illis ergo debet intelligi principale. d. capituli. Idē ſepulitura ecclesiasticō. p̄rie respicit clericos ad q̄s id pertinet. xvj. q. i. placit. s. cum funera ad ſepul turam deferuntur diuina officia cantare. viij. q. ii. qui diuina.

Sed ſi clerici dicunt officiū ſepulture ſup̄fūt: et poſtea deponēt in loco ſecreto: nō poſnit ip̄i in ſepulcrō ſeu cymiterio. nunq̄ ſunt excoicati. Certe fin opinionē contraria eſt dicenduz q̄ nō. quia textus dicit ſepulture. qd eſt humoyd tumulo condere mortuū. Et ſic per ſolam celeb rationem officiū. non eſt delictuz conſummati. ergo non incidet in pena. Sed non credo q̄ aliquis hoc diceret. Sic enī fieret ſemper durante interdicto. Et per conſequens cle. iſta eſt iudicatio. hec Jo. cal. Et hec omnia de interdictis poſſant applicari ad maniſtētū vñrariū et publice excoicatoſ.

Querit etiā. d. Lau. de ridol. in tractatu. de vñr. quid dicendum de clericis officiantibꝫ po tantibꝫ cruceſ et cereoſ et associantibꝫ et po ntantibꝫ ſeretur. tangi ibi eſt cadauer alioquin po dictorum. ſ. maniſtētū vñrariū. Et. Cum rāmen re aliter ibi non ſit. Respondit idem iudicandum

acſ effeta. Quid ſi iſerbarato maniſtētū a coſtituſ: z uberiſ ſummiſ de vi tem pſtātū cūtē ab beredito di pōteri. ſepuliſ. Rūdit glo. z Po valer. ut ſepuliſ poſſit. hec noī ſtamentū. Et hec dico q̄ appar nes. z uberiſ ſummiſ ſeſus. q̄ ſi beredito. ci deſerit. in peſca ufra. Rūdit.

Encoimunonē cōtra religiō. ecclās debitis libi viue p̄ants in. religiō. de dea. Et per bo pater. q̄ non debent loci he p̄nias vel laicis q̄ delinqutunt in illi. ſic dicit. Mibi videt q̄ ſi noīatim interdictus vel etiā non noīatim. h tpe interdicti in casu non p̄misſo a iure. ſi cū diuino officio ſepultus eſt. omnes p̄dicti etiā ſociantes cauſa bo noīs vel clerici diuini officiū ſacientes vel nō p̄bītēs cū poſſunt: oēs pena excoicationis ligatur p̄ iſta cle. quia hoc caſu ſunt oēs participeſ ci minūs: ſue cooperanteſ. ad hoc de ſen. ex. mper.

Si v̄o ſine officio clericoz talis defunctus ſepultus eſt etiā in loco cymiteriato. licet tunis ſit dīre p̄dictoſ oēs fore ligatoſ pena de qua hic. tamē trepidus credo nō ligari dicta pena. Sed quia vi dentur contēnere generalem. p̄hibitionē. poterit arbitria pena pururi: etiā per iudicem ecclesiasti cū. iij. q. viij. en geltrudaz. Ad hoc me mouet ſunis cle. vbi per quedā verba vident remoueri paulegia: que clericis ſolent concedi. et nō laicis. Ut au tem verba non videant ſup̄nacte appoſita: oportet q̄ intelligant de hiſ quibꝫ talia priuilegia ſolit concedi. et lic intelligatur fin q̄ clausula adiuta potest adaptari. Sed priuilegia exemptioni ſolent concedi clericis et ecclesiasticis perfonis. De illis ergo debet intelligi principale. d. capituli. Idē ſepulitura ecclesiasticō. p̄rie respicit clericos ad q̄s id pertinet. xvj. q. i. placit. s. cum funera ad ſepul turam deferuntur diuina officia cantare. viij. q. ii. qui diuina.

Quodaginat ſea mona regulares et non baſtas admittunt p̄cipuō intrare et dīſcentia ſuū eius. v. in de nī capo. ad hanc ecclācōnē. ſe dōndā. le. g. intrarent curia. et. q̄ ea paltē. Vel plati ſcenū ſe p̄pito no ſonderandū. Ili ſe glo. q̄ ſe clauſtū ob. gam. Idē quoq̄ intrauit ob. ſon ſtālētē. quia nō po. ducitq̄. et. b. glo. Ille ne ſon clauſtū. ſ. Paltē neg. Monachus oſolus. Monachus curialis. Monachus ſaſiſ. Libus et ḡſtū ſon. Libus in capitulo. Diſſoluciō ſon. ſon. ſon. ſon. ſon. ſon. ſon.

Excoīcatio. I.

Fo. XCI.

ac si esset.

Vid si invurario manifesto appareant signa cōtritionis, et iubet satisfieri de vsluris, et post mortem p̄statur cautio ab heredib⁹ de restituēdo. An poterit sepeliri? Rūdit glo. et Jo. de lig. q̄ cautio valet, ut sepeliri possit, licet non ve recoualeat testamentū. Et hoc dico q̄ si apparēt signa cōtritionis, et iubet satisfieri; alii securi, q̄ nō sufficeret eauatio heredū, et decesserit in peccato. De hoc dic. vt infra. Rest. ix.

Vinculum nonis cōtra religiosos. q̄ decimas ecclēsi⁹ debitas sibi usurpat vel appropriant, vt in c. religiosi. de deci. Et per hoc qđ dicit religiosi patet q̄ non habent locū he pene in seculari⁹ clericis vel laicis. q̄ delinquit in illis. Itē in hoc qđ dicit. q̄cunq; cōphendit etiā feminas religiosas. Et enā religiosum ad secularē ecclēsiā translatuz. Itē in hoc qđ dicit ecclēsi⁹ debitas. p3 q̄ si decime deberent, nō ecclēsi⁹ h̄ p̄natis p̄sonis q̄ p̄ulegū; vel antiquū fēndū, et religiosi phiberent solui, vel aliter sacerēt contra istā cōstitutionē, nō incideret in bas penas.

Querit glo. quia tex. dicit q̄ tales religiosi contrafaciuntur sunt suspensi ab officijs. An intelligatur de diuinis officijs, an de alijs. puta si erat laicista, elemosynarius et bniōr. Glo. arguit ad partes, et non determinat. Pau. intelligit de diuinis. Idē Ste. vel pōt intelligi de officijs t̄pālib⁹ que habent aliqui religiosi, ut sunt, procuratōrēs et castalōnatus. j. q. iiij. laluator. Et hec sedā expolitio ē benigno. Intelligi etiā posset q̄ in eadē p̄sonā concurrunt officia diuinā et alia. Alii si diuinā officia tñ concurrunt, tunc illis sit suspensus, ut vīte maior pena, s. excommunicatio. Nota etiā glo. in verbo. donec, q̄ sic suspensi indigent absolutio- ne, q̄ de satisfactione dubitari poset. Non sic in suspensi ad t̄pās determinatis, puta mēsem vel annū fīl. Inno. Addit tñ glo. satis se credere q̄ sufficiat indicis declaratio super satisfactione, sine alia absoluōnione, in excommunicatis vō necessaria est absoluōtio post satisfactionem. De hoc vide supra. Absolutio primo.

Vquadragesimus p̄tra monachos et canonicos regulares q̄ non habētes administrationē curias principiū intrant ut dānificant monasteria vel p̄latū eius, ut in cle. ne in agro. de sta. mo. Nota. q̄ ad hanc excoīcatōnē ūbendā duo sunt necessaria sc̄ q̄ intrauerint curiā, et q̄ causa dānificanti monasteriū vel platiū licentiā vō babere vel nō habe- re, puto nō ponderandū. Hinc est q̄ etiā de licētia platiū intrans curiā, si ad hoc intrat ligatus est. Et solo iūgit exitu claustrī ob hanc causam, non ligatur. Itē ex quo intravit ob hanc cām, licet dānū non intulerit, siue quia nō potuit, siue quia penituit, ligar⁹ est, hec glo. Hic notat Jo. an. xij. abu- siones claustrī. Prelatus negligens. Discipulus inobediens. Juuenis oculos. Sener obstinat⁹. Monachus curialis. Monach⁹ causidicus. Ma- bitus p̄ciōlis. Libris exōlitus. Rumor in clau- stro. Lis in capitulo. Dissolutio in choro. Irre- rentia circa altare.

Vquadragesimus primus cōtra monachos tene- tes arma intra septa monasterij sine licētia abba- tum, in cle. ne in agro. de sta. mo. Et nota glo. in verbo monachos, q̄ dicit. q̄ tex. nō repetit canoni- cos regulares. Pau. dicit. q̄ cū loquā generaliter videt includere omnes monachos albos et nigros, etiam si vocēn̄ iuxta vulgare frēs. Prima opinio placet Lar. ne fiat extensio hui⁹ pene, que q̄cū vi- deatur fauorabilis aic: nō tñ debet extendi ad nō suos terminos. Et fīl. Pau. in casu hui⁹ cle. non sufficit petere licētia, h̄ oportet vt obtineat. Sed si forte abbas est talis nature, cui⁹ consortiū est, in- tolerabile, ut quia iniungit subditis intolerabilis vel p̄sequit̄ monachos odio capitali, poterit tñc monachi sine licētia arma sumere, si non potest alijs remedijs succurreri. rj. quest. iiij. Julianus, hec Lar. Et nota tex. in v. i. per quē patet q̄ extra te- nens arma, penā non incurrit. Quod dicit Lan. verū etiā si monachus teneat in alio monasterio, licet hoc ei etiā non licet, vt in c. clerici. de vita et bone. cleri.

VQuero quid intelliga h̄ verbū, arma. Glo. dicit. q̄ licet als armoriū appellatio sit generalis. Ita q̄ etiā cōphendit. lapides et fustes et omne qđ arcū et manu mittit, tñ hic non sumit ita latissime. Lan. dicit q̄ hic comprehendit arma inuasio- nis, sicut sunt gladij, lancee et similes. Itē defensio- nis, sicut galee et lorice et similia. Zen. autē dicit. q̄ forte non sunt mens conditoris q̄ si monachus te- neat lapides vel fustes infra septa monasterij q̄ sit locus pene. Nam videtur intellectus de illis ar- mis, que cōter arma dicunt, ut sunt ea que cōter ad innadēndū vel defendēndū arma dicunt. Et sic ad cōmūnē modū loquendi se retulit. Dicit ta- men: tuus esst abstinere ab omnib⁹. Et hoc pla- ceret zab. vt intelligamus arma fīl. cōmūnē vīsum loquendi. Et sic illa sola comprehendant, que cō- mūni vīli loquendi arma dicunt, nec monachus deforis veniens cum armis ad claustrum, incidit in hanc penam fīl. glo. sam. quia non dicitur te- nere cum effectu. Idem Pau. et Zenze, per ver- bum tenere, quod denotat tempora continuatio- nem.

VQuid si religiosus tenet arma: non ad offensaz sed ad alium vīsum, ut lapides ad edificandum. Culellois ad vīsum coquine vel mense. Respon- dit Pau. q̄ non est locus hui⁹ pene. Si autē ha- beret aceruum lapidum ad fenestrām vel super poram ad impugnandū venientes, tunc accedit iste texus.

Vquadragesimus secundus contra quādā mu- lieres que bigbne vulgariter dicunt. Similiter et contra religiosos, q̄ eas in eo statu souent vel eas ad tamē statū adducunt, ut in cle. cum de q̄busdā. de re. do. Fran. Zab. et Pau. allegant extra uagā tem Job. xxv. qui incipit. Sancta romana dicen- tes, q̄ hic reprobatur status quorundam qui vul- gariter appellant fratres de paupe vita, aut big- bne assumētes non religiosis habitū superiores libi eligētes: cōgregatōes et cōventicula faciētes, nō obstante q̄ ordinē hīca certis dicā-

Excommunicatio. I. Fo. XCII.

bus, scz si loca de nouo ad habitandum recipiatur; vel si habita ante dictum mutetur vel alienetur; et si dimittantur antiqua loca; ppter alia non ad habitandum querenda, non autem haber locum cum dimittantur loca acquisita post istud caplum.

Sed pone. fratres sancti Aug. in civitate castelle habebant locuz cotiguū muro ciuitatis. Lues ut facerent viam p quā possent ire circū circa muros ciuitatis destruxerūt partē. Et dederunt fratribus aliquas domos ex alio latere. Inter q̄s erat quoddam flumen parvū diuidens cōuentū ab illis dominibus. Et dederunt eis licentia faciem di pontem super flumen; per quem possent ire in illas domos. Querit an possint hanc q̄ format Lapis. Et arguit q̄ nō. per dictū tex. cum ex eo. ubi prohibetur acquirere nouas domos ad habitandum. Nam intermedii flumen facit discontinuitatem ad primū locum. Et sic mutationes inducit. Contrariū tamē determinat; vt refert H. in dicto. c. cū er eo. quia talis acquisitione post acquisitionem edificatio: est de actibus iam permisiss. ff. de proba. ab ea pte. Itali ergo iuri antiquo oportet stare; nisi quatenus ei derogatum est per. d. c. cum ex eo. Sed istud caplum imutat in duobus casibus tñ. scz in acquisitione habitationis in loco de nouo. et in mutatione et translatione rē. Sed causas nostras in nullo istoū concludit ergo rē. Et pro ista parte facit: quia ille qui est prohibitus acquirere nouū ius in re: non dicitur venire contra prohibitionē: scz post prohibitionem augmentet pristinū ius ante prohibitionē queilitum: ut est causa in. c. f. ii. Rū. de cōcel. pre. li. vi. Sic est in proposito. Augmentant enim isti primū ius. Et sic debet indicari istud additamentū nature prioris iuris. Et per dicta videtur posse teneri q̄ angmetantes datia z gabellas: per hoc non dicuntur noua pedagia ponere. pro hoc optime facit cle. vni. ta. de sup. ne. pre. z. c. consuliuit. de iudeis. et. c. p. bibemus. de censi.

Quero an dicti medicantes possint capere loca de nouo: Rū. q̄ nō ad habitandum: que sunt p̄ pinqua habitationibz hominū: sine licentia sedis apostolice: q̄ de p̄stitutione Bonifa. exp̄ssam faciat mentionē. Ne locis autē q̄ sunt in heremis ubi non est p̄ pinqua habatio hominū: securus q̄ illa de licētia suorum platorū capere et mutare possunt. d. c. cū ex eo. Et nota q̄ dictū. c. nō. phibet transiti singulorū fratru de loco ad locuz; quia est p̄missus ex causa. vt in. c. licz. de re. cū sy. Sed phibet nouū cōuentum capi: vel loci ad locum mutari. ut dicit De. de anch. Ergo hoc patet q̄ captio domūcularū: vt mutatio eaz quas medicantes capiūt ad habitandum. p̄ transiti vel. p̄ infirmaria et huiusmodi: nō cadit sub dicta phibitionē.

An antēlegati delatere possint dare banc licētia: H. dicit q̄ nō.

Quadrageimusq̄ntus p̄tra religiosos qui in p̄dicationibz vel alibi dicunt aliqua ad retrahendū homines a solutione decimārū: vt in cle. cupiētes de pe. Et nota q̄ vt habeat locum hec pena duo requiruntur. P̄mo q̄ talia dicant ut retrahantur

dientes a solutione decimārū debitārum ecclēsijs: secundū si dicent alia intentione: vel si debite non essent ecclēsijs: sed alijs quibuscumq;. Secundū est q̄ p̄ferant obligatis ad decimas soluendas. Secus si non obligatis. Item nota q̄ in hanc penam incident si hec verba dicant in sermonibz suis. id est in p̄dicationibz: vel alibi. id est priuatis locutionibz: neq; cle. ista habet locum in clericis secularibz: vel laicis q̄ p̄trāfacerēt.

Quadrageimus sextus de religiosis qui conscientibz libi nō faciant p̄scientiā de decimis. Motu q̄ p̄dicatores vel cofessores q̄ nō faciunt p̄scientiā de decimis libi p̄sentibz: vel qui negligunt p̄dicare q̄ fuerint requisiti: non incurruunt excommunicationē sed suspensionem ab officio p̄dicationis et confessionis. donec p̄tentibus ipsi: si hoc ipsum eis dicendi comode facultatem habuerint conscientiam fecerint. Sed si in predicta suspensione p̄sumperint p̄dicare: ipso facto sententiā excommunicationis incurruunt: vt in clemē. cupientes de pe.

Quero q̄ dicunt q̄ tenent facere p̄scientiā quando populo p̄dicabunt. An teneant q̄si clecīcī p̄dicant: Rū. glo. q̄ nō. Item nota fin. zen. q̄ hic nō sit mētio de festo nativitatis domini. ppter celebrazione triū missarū. ppter quod nō est forte commoditas p̄dicandi. Item nō sit mētio de festo pasche. ppter cōmunionē. Sed sit mentio de assumptōne. et nativitate beate Marie. et nativitate Jo. baptiste. penthe. et alieū. dñice. In prima dñica. quartā et ultima quadragesime. Et hoc cū fuerint requisiti ab ecclēsīarū rectoribz vel vicariis: aut locū tenētibz eomūde.

Sed qd̄ si regnūt in alijs tibz: videt dicē dū q̄ nō teneant p̄dicare: q̄ hic soluz dicit tex. q̄ p̄dicant i istis solēnitatibus.

Quadrageimus septim⁹. Officiales cōmunitatum facientes: dictantes: vel scribentes statuta super vñuris soluēndis. non repetendis: vel non restituēndis: vel iudicantes fin illa: vel non delētes illa si possunt infra tres menses de libris cōmunitatu: vel illa senātes excommunicati sunt: vt in cle. ex graui. de vñur.

Quero: nūquid statuentes q̄ sui subditū non possint p̄ vñuris recipere ultra duos solidos pro libra in anno. Et hoc sub pena. x. librarum. Non tamē q̄ faciant vñuram: sed si fecerint nō recipiāt ultra dictā summā. nūquid incident in sententiā excommunicationis: Rū. Dir. li. iii. dicit q̄ sic. cum quodā modo audaciam et colorē dent: saltez indirecte ad vñuras exercendas: vt in dicta cle. ex graui. ibi. diuersis coloribus. Et quia denegando de maiori. indirecte videt cōcedere de minori tacite. xxv. dist. qualis. Quod verū est si hoc fit in fraudem: vt per hoc sic possint vñuras exercere. Secū si nullo mō intēderēt cōcedere. licet illud p̄mitterēt vt maius malū evitetur. Et sic nō solū de maiori summa: sed etiā de duobus solidis denegare videntur. viiiij. q. iii. c. i. et. xxxij. q. i. c. hac ratione. Et fini banc distinctionem concordia opiniones que videntur contrarie.

Excommunicatio.

Quid dicenduz de rege Aragonie et eius officiis qui levant magnum tributum a iudeis: vel saracenis propter viuras quas permittunt eis exercere ibidem: si repentes ab istis iudeis impediane per istos incident ne ipse rex vel eius officialis in sententia excommuniconis: R. Directoria ubi s. q. sic: q. nedium christiani: sed etiam iudei sunt prohibiti viuras exercere a lege veteri: que iudeis data est. Idez et Land. zib. in dicta de ex gravi. de hoc vide s. Excoicatio. xxv.

Quero quid de statuto: quod est bergami q. repentes viuras in foro ecclesiastico q. potestatem coguntur mutuare viurari tanta pecuniam tanto tempore quanto tempore tenuerat pecuniam viurari: R. glo. q. hoc statutum non valet. Et Pau. dicit q. hoc statuentes incident in excommunicationem.

Quadragesimus octauus religiosi etiam exempli violantes interdictum positum per sedem apostolicam vel ordinarii loci: vel generalem cessatione diuinorum facta p. priuinciale coelum: vel eum qui hoc possit: seruata per cathedralē: vel matricē ecclesiam loci: excommunicati sunt ipso facto. vt in cle. ex frequētibz. de sen. ex.

Quero an intelligat de interdicto a iure. puta canon ponit interdictum ciuitati que insecuta fuerit episcopum. vt de pe. li. vi. c. felicis. S. ciuitas: R. glo. q. sic.

Quero quid si interdictum sit positum a singulari persona que hoc potest speciali consuetudine: Pau. dicit q. non habet locum hec cle. cum talis non faciat auctoritate apostolica nec sit ordinari. Et hoc videt q. si ex pluētudine haberet ordinarii qd etiam potest esse: de fo. compe. cum ptingat. locus esset huic cle. Et hoc videt verius. nam ter. non loquuntur de interdicto lato a dioceſano: q. tunc solus episcopus intelligere. de vi. et bone. c. vnicco. li. vi. Sed dicit de interdicto lato ab ordinario. Et sic sufficit q. habeat ordinariam. Idem die de legato apostolico: q. si habet mandatum pōt. Alii secus sicut in delegato. Et sic iste ter. procedit in interdicto sedis apostolice: vel ordinarii seu delegatorum specialiter ad hoc deputatorum ut interdicant. alii lec. Quid autē dat specialiter ad interdictum: est potius minister q. delegatus. de offi. de le. c. si. Et ipse omittēs dicit facere.

Quero que dicatur matrix ecclesia: R. glo. in verbo matrem. id est maiorem: vel baptismalem que dicitur matrix: quia sicut mater generat: sic ipsa regenerat per baptismum. Et quia interdictum qd loca non habent tamen se ecclesiam cathedralē habent tamen matrem. Ideo hoc expressit. et dico hoc locum habere etiam cum illa matrix ecclesia religiosis non obseruantibus subest qd ad p̄missionē collationis: vel quia sit ipso vicaria: cu hic generaliter loquaz.

Quid si in loco non sit cathedralis aliqua: vel matrix ecclesia: quia forte in alio loco: vel ibi sunt plures equaliter suis parochianis baptismata et alia sacramenta ministrantes: distinguendum est

q. si omnes ille seruant locus est huic pene. Si vo alique seruant: aliique non. tunc nō est locus huic pene. Sicut esset si in tali loco nō esset nisi una ecclesia religiosa. Dicitur autem hic ecclesia cathedralis vel matrix ecclesia mūroū ambitu comprensiva. Et q. ex quo in ecclesia celebra cōtinua ianuas apertū rē. sine per prelatū: sine p. capitulū totum: vel partem: sine per aliquos clericos ecclie. non est locus huic pene: licet pene irregularitate et alie de quibz infra possent habere locū fīm. Ia. an. Et addit Pau. puto tamen q. si in matrice ecclesia celebra ab aliquibz extraneis ianuas plāta et capitulū: q. non est locus huic pene. Et addit Pau. q. interdicta metropolitana ecclie nō intelligit interdicta matrix ecclie priuicie.

Si interdicta priuicia vel vna diocesi in aliis ciuitatibus: vel castris. matrix ecclie seruat interdictum. In aliquibus non dicendum q. in locis: in quibus seruantur locū est huic pene. In alijs non.

Quero qualiter religiosi intelligant scire matricem ecclesiam seruare interdictuz. R. glo. q. viderint: vel alio corporis sensu percepent. puta audierint. Alii p̄babiliter ignorantes tales obseruantia non ligantur hac pena. Et nota gloz in v. obseruare. que dicit nota. quia in non obseruando nō dicit q. se cōfōrment. addere enim intendit hec cōstitutio. nō diminuere ad obseruantias interdicto. Et ar. a contrario sensu cessat. vbi illius argumenti contrariū reperitur in iure. Item contrario nō est eadem disciplina: vbi verba et mens resistunt. Excessus ergo clericorum matricis ecclesie non dabit religiosis materiā delinqüendi. Intelligo antez illos seruare. quādo abstinent animo obseruandi. hec glo. Sed per papā Pium secundū facta est circa predicta magna restrictio ut patet in extravaganti que incipit. Sciens immicus. vbi sic distinguit q. aut interdictum ecclesiasticum emanat a lede apostolica et eius cōmissariis. Aut ab inferioribus sedibus et eoz cōmissariis. Si primū tunc postq. vobis qui loca interdicta inhabitas in situatio facta ēad illius interdicti obseruantia nulla excusatione aut exceptione admissa: etiam si ceteri religiosi: aut seculares et quacunq. causa deficerent: mox astringimur. Si vō interdictū ab inferioribus sedibus emanaret: q. ab illis exempti sitis ad obseruantias tamē interdicti eius obligamini: qm matrix ecclesia: illud obseruare videritis: cui tunc vos cōfōrmati debetis: hec ibi. Et hec extravagans dirigit fratribus minoribz. Et qd hic dicit de cōmissariis inferioribus sedibus: pōt intelligi qm specialiter ad hoc se deputant ut interdicant: ut hec dicta nō cōtrarient super positum. Et nota ex glo. in v. subiacere. q. silentia interdicti vere ligat: et matrix ecclesia illam nō obseruat: religiosi non seruantur: non ligant hac pena: sed alijs que habent. de ex. pre. c. vicimo. et de paul. c. episcopoz. li. vi. de sen. ex. is qui. co. li. vbi habet q. clerici seculares et etiā religiosi sunt suspensi. Itē est eis interdictus ingressas ecclie.

In matre ecclesia seruat interdictum tūc etiā religiosi cōstitutū sub eis matre ecclesia debet seruare. Ut clementinij de sua excommunicatio. Ex sequentiibz.

Item sunt irregulares et incidiue. Si autem lenientia intercedit appellatione: ve matrici ecclie illam seruat. nō pena sed noui alijs. Quādo et matricem ecclie tunc etiam ianuas non teneret seruat per maiorū legantur. Sed hec dicta q. de finitū limanda.

Quid si episcopus manet et capitulū mandat contraria obedientia et episcopo.

Quadrageſimus etiā. cōcōnante que habet in dicta excoicatio nūlū venit. Idecā sub silēo granat. **Q**uique agimus. cōtra dñm et cōdēmōne sine p. glo. vel ius penitentiaris. **Q**uique gelūmūp. A mōlos et rūgula vel hēterali etiā: et nōmē edere: ant p. infamia et detractionē. Nam mōnūlū lūrē excoicat. Et quādī gōnūlū ledī aplīcē. Et alio. **Q**uadragesimus cōdēmōne. **S**ententia q. flāta et cōdēmōne nō ligantur ignorantes mōlū la antisupina. de cōlō. ut an in v. flāta. dicit de generānam vel legām nō locū et cōfēderat dēmōne.

Sed an: q. ignōstātiā. i. Ignōstātiā. t. c. Lēt. **P**ro declarātō pēdēnē q. statū certi loci appōrētā. nō subditū delinqūtū. R. glo. in c. car. etiā. dicit q. nō subditū legām in locū. **L**eōtā pōpōles de sum. tri. nov. ibi pōt. Jno. cōdēmōne. q. tūto. aut de iuncta. p. glo. cōtūmō. cōpēdēndētō. **E**xemplō dīcto. a. nō. v. b. tūmō fecerit excommunicātō. dīcītō. dīlīnqūtō. in tempos fētō. q. fētō. I. Terrāni. L. c. nōmēcātō. nō subditū. **D**icitū statūtō arcōcēpi. Quādī mōlū cōcōnātētō. **A**ntē le cōcōnātētō desērētā. Et tunc fīm. **T**ūtō. q. a. arcōcēpus nō bēndētō. **E**t sic hoc statūtō. q. fīm opī. Jno. sequērētō. **M**ūlū p̄rā pēgnōtō. in loco dīcītō.

Excommunicatio. Fo. XCIII.

Item sunt irregulares et ineligibiles actine et pa-
line. Si autem iententia interdicti vere non ligat
impediente appellatione; vel alia nullitate; cum
matris ecclesia illam seruat; religiosi ligantur hac
pena sed non alijs. Quodammodo tenet et seruat per
matricem ecclesiam tunc ligant utrorsus. Quodammodo vero
non tenet nec seruat per matrem; tunc neutris
ligantur. Sed hec dicta per distinctionem p[ro]p[ter] factaz
sunt limitanda.

¶ Quid si episcopus mandat seruari interdictum
et capitulum mandat contrarium? R[esponso]. zen. q[ui] prius
obedientiam est episcopo.

¶ Quadragesimus non^o casus est de quadam ex-
coicatione que habet in cle. unica. de seq. pos. Et
quista excoicatio nihil utilitatis profert p[ro]fessoribus.
Ideo eam sub silencio praefero.

¶ Quiquagesimus. contra accedentes ad sepulcrum
domini etiam ex ea denotidis sine licencia pape; et absolu-
tio pape vel suo penitentiario reservata.

¶ Quiquagesimus primus. Quicumque libellos fa-
mosos in vulgaris vel litteralis sermonibus; necnon can-
tilenes et rimes edere; aut publicare presumunt in
infamia et detractione status ordinis predicatorum et
minorum sunt excoicati. A qua non possunt absoluiri
ni nisi psonaliter sed aplice le p[ro]fessent. Alexander.
in privilegio. Ex alto.

¶ Quiquagesimus secundus. pro tra symoniacos d
quibus. i. Symonia. vi.

¶ Sententia q[ui] statuta ordinariorum quoniamq[ue]
non ligantur ignorantes; nisi ignoratio fuerit cras-
sa aut supina. de cōſti. vt animar[um]. li. vi. Et glo. ibi
in v. statuta. dicit de generalibus ergo statutis ca-
nonum vel legum non loquitur que ab omnibus scribi
et custodiendi debent.

¶ Sed an et quoniam ignoratio excusat? Vide singula-
ria. i.c. Ignoratio. z.c. Lex.

¶ Pro declaracione precedentis. S. p[ro]mo quero nun-
quid statutum certi loci apponens certam penam;
afficiat non subditos delinquentes in loco data sci-
entia statuti. R[esponso]. glo. in. c. a nobis. el. p[ro]mo. de sente.
exco. dicit q[ui] non subdit ligantur; ex quo delinquunt
in loco statutis. Idee cōmuniter tenent legiſte in
cōcitos populos. de sum. tri. et si. catbo. Sed pa-
nor. ibi post Inno. cōcludit. q[ui] aut querim[us] d[icitur] sta-
tuto. aut de sententia. p[ro]mo calu aut statutum est ap-
tum cōprehendere subditos et non subditos. vt in
exemplo dicto. c. a nobis. vbi sic dicit quisq[ue] fur-
tum fecerit excommunicatus sit. Et tunc et non sub-
dit delinquentes in territorio ligantur. Nam lex
semper loquitur. l. Arrianu. L. de bere. Ideo inconti-
nentium non subditus delinquit efficit de iuris-
dictione statuentur; et ligant suo statuto. Aut statutum
non potest cōprehendere nisi non subditos; vt quia
dicit statutum archiep[iscopi]. Quicunque archiep[iscopi] fecerit
ante se crucem deferri in diocesi vel p[ro]vincia mea
sit excoicatus. Et tunc fin Inno. non valet statu-
tum quia archiep[iscopi] non habet aliquem archiep[iscopum]
in subditu. Et sic hoc statutum non potest cōpre-
hendere nisi non subditos. Host. hoc impugnat
quia fin op[er]i. Inno. sequerit q[ui] non posset fieri sta-
tutum p[ro]tra p[er]grinos in loco delinquentes. Panoz.

dicit q[ui] iste articulus est satis dubius et adheret op[er]i.

¶ Host. Ma cu[m] statutu[m] habeat tractu[m] ad futuru[m]; et
sic lex territorij referat ad tempus habile; viderur
statutu[m] valere; cu[m] dicat iurisdictionem in territorio
suo. Aut fertur sententia generalis; et potest haberel o[mn]i-
cum q[ui] superadicti est ut in extenda ad subditos
sententiantis respectu delicti committendi. Pone ex-
emplu[m]. Ep[iscopu]s p[ro] sententia sua generali excoicat o[mn]i-
ludentes ad azarru[m]. An forētis sciens hanc sententiam
et p[ro]tra faciens incidat in penam. Et dicit q[ui] no[n]. Et
magna est differencia fini Panor. inter statutum
et sententiam; q[ui] sententia assumit vires incontinenti in
eum contra quem seruat. Vnde habet tamen apprehendere sub-
ditos. Secus in statuto cu[m] habeat actu successuum
et vinculū sumat tempore delicti. Et addit panor.
q[ui] de sententia generali deberet intelligi dictum capl[et] in
a nobis. vtp[er]na q[ui] non subdit delinquentes in loco
sententiantis; no[n] afficiunt illa pena. Et no[n] de sta-
tuto. p[ro] quo tex. ibi pronunciauerit. Nec obstat. c.
romana. S. caueat. d. sen. ex. li. v[er]o. vbi habet q[ui] sen-
tentia excoicationis non potest ferri p[ro] futuris culpis
nisi subsit aliqua causa de p[ro]p[ter]a. puta mora. culpa. vel
offensa p[ro]cesserit et cetera. vnde R[esponso]. panor. q[ui] licet non
debet talis sententia sic ferri lata tamen tenet. Et
sic si iudex excoicat per modum sententia iniusta est;
nisi ea p[ro]pter quas p[ro]mulga in sententia exprimat.
Poteſt q[ui] sic dicere. Enim in dieclis mea omnes qui
sunt fures vel huiusmodi: incorrigibiles sint: nec
predicatio prospicit. Et ideo necesse habemus aliquid re-
mediu[m] adhibere. Et ideo quisq[ue] decetero furtu[m]
fecerit vel h[ab]uerit excoicationem incurrat.

¶ Secundo quero dato q[ui] non subdit delinquentes
ligentur statuto: data scientia statuti. q[ui]d de ignoran-
tibus statutu[m]: glo. in dicto. c. a nobis. dicit q[ui] si
statutu[m] puniri factu[m] alis damnatu[m]. ligat etiam igno-
rantes. Idem videt tenere Bar. in dicto. l. cōcitos
Idem do. An. Lōtrariu[m] tenet Jo. an. in dicto. c.
a nobis. et in dicto. c. vt aiap. Et videt ibi tex. pro
eo. Ma statutu[m] ibi excoicabat cōmitates furtum
Et tunc non ligat ignorantes q[ui] factu[m] sit alis damnatu[m].
S[ed] panor. in dicto. c. a nobis. dicit q[ui] opinio glo.
videt verior de rigor iuris. licet opinio Jo. an. sit
equior. Non enim licet potest q[ui]s allegare ignoratiā.
Enim scire debebat factu[m] esse damnatu[m]. Vbi autem sta-
tutu[m] punire factu[m] alis non damnatu[m]; tunc p[ro]babiliter
ignorantes non ligantur. Et ex coiecturis p[ro]babiliter scia
vel ignoratiā. Et in dubio recurreat ad iuramentū
isti delinquētis. ar. in. c. si ho. el. iij. de sen. ex.

¶ Tercio quero nūquid subditus statutis de-
linquēt extra territorii afficiā pena statuti. R[esponso].
q[ui] non ligat videt tex. in dicto. c. vt aiap. in fi. ibi ex
territoriū iudicetur non pareat impune. Sed Bar.
in dicto. l. cōcitos. distinguunt q[ui] aut statutu[m] exp[re]ſse
intendebat ligare subditos delinquētes etiam extra
territoriū. Et tunc ligant subditos. Exemplu[m]. dicit
statutu[m]. Quicunque comiserit furtū; vbiq[ue] sit exco-
municat. aut statutu[m] ē generale. et tunc restringat
ad territorij statutis. S[ed] panor. in. d. c. a nobis.
dicit q[ui] multi moderniores legiſte in. l. fi. ff. d[icitur] iur[er]it
om. iu. tenet oppositū. Et hoc credit panor. veri
vt nūq[ue] delinquētes ex territoriū afficiant statuto.

Excommunicatio.

qd dictū capitulū vt aīaz, nō dicit illū nō ligari ex defecū voluntatis statuētis; sed potius ex defecū poteſtatis, vt patet ibi, qd extra territoriū iſdicatiū. Et hoc quidaz dicit, qd si statutū ep̄i caueret qd quicq; ludēs ad azarrū sit excoicatus; ludens in loco exempto intra territoriū dicit statuētis, nō incurrit excoicationē, pñt tenet. Iō. an. in nouella in dicto, c. vt aīaz, quia fin eum loc⁹ extra dioceſim et loc⁹ exemptus eſperant.

Sed quid si statutū loquereſ p verba ſpecialia, r̄puta dicendo: vt nullus comittat furtum in aliquo monaſterio exempto; vel nō exempto vñ qd nullus subdit⁹ vadat ad monaſteria exempta vel non exempta. Rū. do. phi. de paruſio in dicto, c. vt animarū. qd ex aliqua cauſa iusta vel honesta; poſt ep̄icopū ſtatueret qd subdit⁹ ſui nō vadat ad tale monaſteriū, etiam exemptū; vt ſi ſciret illos; vel illas de tali monaſterio ad malū prouocare; vel quid ſimile.

Et per predicta poſt decidi alia queſtio quotidiana a quo debeat peti licētia eundi ad monaſteria exempta. An ab ep̄icopo, p̄biente talem excessum ſub pena excoicationis; vel ab illis qui habent curam talū monaſteriorū exemptorū; vt miniftri minorū vel puinciales predicatori et huiusmodi. Et dici poſt qd in caſu quo ep̄icopū facere poſt tale ſtatutū enām de monaſteriis exemptis; petenda eſt licētia a dicto ep̄icopo. Seſi ſi ſtatutū ep̄i loquereſ generaliter; nō ſpecificando dicta monaſteria exempta; qd tūc debeat peti licētia ab illis qd curā habet dicto monaſterio.

Quero. Ep̄icopū excoicunt omnes qui furū fecerint nō per viā ſtatuti, de quo dictū eſt, ſupra ſufficiēter; led per viam ſentētis. nūquid ſb diti eius talia pmitentes extra ſuam dioceſim ſint excoicati. Doc. in. c. fi. de fo. cōpe. z in dicto, c. a nobis, concludūt qd inder potest excoicare ſuū ſubditū contumacē extra territoriū. An aut hoc caſu ſufficiat ſentētia generalis. An vñ requirat ſentētia ſpecialis, hoc ē qd ſpecifice agatur ptra eīi. Dicunt quidam qd non ſufficiat ſentētia generalis; qd ſentētia generalis fm eos equipaſt ſtatuto in duo bus. Nam ſicut ſtatutū non ligat ignorantes; nec existētes extra territoriū ſtatuentis. Ita nec ſentētia generalis vt notat. Se. post lap. i dicto, c. vt animarū. Limitat tamē ge. hoc ultimū verum in ſentētia generali contra delinquentes i futurū extra dioceſim; ſed bene ligat eos qui iam deliquerunt ante ſentētia; licet extra territoriū exiſtentes tempore ſentētiae. Sicut ligaret ſentētia ſpecialis; cum ſiteadem ratio utrobiq; fm lap. hec. Se. Et hoc dictum. Se. aliqui credunt verū; ſi ſubditū habebet noticē illius ſentētiae. Item qd delictū fuisset cōmifitū i dioceſi iudicis domiciliū. Nec obſtat qd colligitur ex. c. apostolice. iuncta glo. de cle. ex. qd ignorantia poſt excoicari; quia ille teſt. loquetur in ſentētia lata ſpecifice ptra aliquē; qd tūc enām data ignorantia ligat. Imo plus lata contra non monitum; vel non citatum inducit vinculum ſicut dicunt quidā de Pau. qui excoicauit corinthiām absentem. ad hoc glo. in. c. romana, de ſen-

excō. li. vi. Concluſe ergo qd ſi ep̄icopū māde generaliter reſtitui res furtinas ſub pena excoicationis late ſentētiae qd qui cōmifit furtū extra dioceſim; non incidit in penam. Seſi ſi ſpecialiter ageret contra ſubditū; etiā p delicto cōmifito alibi qd ptraſaciēdo incurrit pena excoicationis.

Quid ſi foenitſ delinquens in alieno territoř; z inde recedens; an poſſit excoicari. Dic qd non; niſi fuerit citatione puentis anteſ ſeſeret a iurisdictione illius territorij, in quo deliquit vel niſi ad requisitionem predicti iudicis iudeſ ſb quo degit ipſum citaret prout de iure tenetur; ve notatur per doct. in. c. fi. de fo. cōpe. vt iret ad reſpondendū; z parenſi. qd ſi non faceret; poſſet excoicari. licet exiſteret extra territoriū. Et hoc verum in illo; qui nō habet domiciliū ſub iudicis ſuam quo deliquit. Seſi ſi habet domiciliū; qd tunc poſt citari et excoicari; etiā exiſtendo extra territoriū fm Pau. ibidem; qui etiā dicit qd cum ſubditū ratioē domiciliū eſt absens; concludē fm cōmūnē opinionē qd poſt citari p iudicē domiciliū quo ad omnes effectus; z citatio deſeruit facta in proprio territorio ipſius iudicis. licet nūcius exequat extra proprium territorium; quia illa exequatio nūcius non eſt iudicialis. Ideo poſt exerceri extra proprium territoriū; licet Pau. de eleaz in cle. pastoralis. de re iudi. teneat contrariū. Si doc. moſerni tenent primū. Seſi ſi poſt delictum cōmifitū reſerueret; z alibi capet domiciliū; eſſe ſecur⁹ dūmō nō eſſet citatione puentis.

Quid ſi qui ſentētia generalis pmulgauit moritū; vel amonetur ab officio. nūquid qui poſteo contraſacit eſt excoicatus. Rū. Pau. in dicto, c. a nobis. diſtinguit. An hoc ſit per viam ſtatuti. An per viam ſentētiae. Si per viam ſtatuti; cū ſtatutū ſit quedam leſ; perpetuo durat; niſi exp̄ſe renocet. vt in. c. fi. de offi. le. In ſentētia vo dic concluding nota in. l. fi. ff. de pe. et in. l. j. L. de poſtulando. et in. c. vniſo de ma. et obe. li. vi. qd aut ſentētia iniecit vinculum tempore pferentis; aut non. Primo caſu; aut vinculum eſt momentaneū et tunc durat etiam ultra tempus pferentis. Exemplū in excoicatione vel publicatione bonorū. unde excoicatus p ep̄icopū remanet etiā excoicatus poſt mortē ep̄icopi ad hoc c. pastoralis. de offi. or. Aut habet cauſam ſucceſſum; z tūc aut cū cauſe cognitione ſentētū ſuilaſta ſed durat effectū ſentētiae vt in dicta. l. j. Aut ſine cauſe cognitione; z tūc nō durat ultra tūpū pferentis. Et ſic loquuntur dicta. l. fi. Et predictis addit glo. in. c. pe. de cle. nō reli. qd notabilis ſentētia ſuilaſta non expirare ſed pcedunt quo ad effectū ex ſentētia; pcedunt ſed respectu effectus. pducendi in futurū ſentētia tollit p remotione ſentētiantis qd pendebat ex iurisdictione ſua. Et hoc caſu procedit glo. in dicto, c. a nobis. que vult qd interdiem ſuam ſentētia excoicationis ſimpliſter ſuam nō duret ultra tūpū pferentis; niſi ſucessor cōfirmet. Seſi ſi diſſimilando ſtatutū ſacit vel decreti. Hie dici poſt qd ſentētia excoicationis nō ligat ultra tempus pfixum in ſentētia. Et p pcedita p ſuam

Excommunicatio. I. Fo. XCIII.

ad q. quotidiana. Ecce epus facit monitionem q. quicunq; habet instrumenta vel scripturas tucum infra xv. dies debet manifestasse; alioq; q. Petrus q. habebat huiusmodi scripturas infra dictum terminum nū erat absens et sic ignorabat. Postmodum elapsus terminus epus fulminat excommunicationem. Denū petrus venit ad locum et certioratur de dicta sententia et nō reuelat. An sit excommunicatus. Dicendum est q. p. dicta q. non. q. talis sententia ultra terminum vel tempore statutis nullū habet vigorem.

Sola pluetaudo absq; sententia vel postulatio nō reddit aliquem excommunicatum.

Quibz ex causis sententia excommunicationis sit serenda. Rū. tres cause pnt esse. Prima est contumacia ut q. q. sunt vocatus sive monitus p. iudicex tribus edictis vel uno, p. omnibus; tipe sit primus. Secunda q. q. ex aliquo certo danno vel offensa; p. q. non vult afflatus exercitare. Et probantur predicta duo extra de lit. nō cōte, qm frequenter, xij. q. iii. certum de v. sig. et pte. Sup istis casibz dicit Tho. nullus debet excommunicari nisi p. peccato mortali. Et q. a in damnificando aliquem corporaliter sive in rebo temporaliter aliquis mortaliter peccat. ideo p. dāno temporaliter ecclesia excommunicare potest. Sed q. excommunicatione est gravissima pena; nō debet infligi etiā p. peccato mortali nisi utrumque p. omnius fuerit. tunc enim postquam monitus fuerit excommunicari potest. Tertia causa sine modis excommunicationis est q. q. plonam ignorat; sive excommunicat in generali. ut quicunq; furtum fecerit q. Tempore p. alterius nemo debet excommunicari. xij. q. iii. si habes.

Quo debet ferri sententia excommunicationis? Rū. debet p. mitti triplex monitio; vel una, p. tribus. Alter est iniusta et iudex est suspensus per messem ab ingressu ecclesie. extro eo. sacra. Sed debet habere temporis conuenientia inter duas; nisi facti necessitas aliud susaserit et debet ferri in scriptis p. mentionibus causam excommunicationis. Alter excommunicans est suspensus nō solus ab ingressu ecclesie; sed etiā a divinis per messem. qui si exequatur irregulariter efficitur. nec nisi p. papam poterit cum eo dispensari. extra eo. cum medicinalis. li. vi. Sed hec pene nō tangunt epos cū nō fiat specialis metus de eis sic operis; vt in. c. q. piculosum. d. sen. ex. li. vi.

An autē in huiusmodi censuram incidat prelati regulares si non seruant ea q. dicta sunt? Rū. per notata a doc. in dicto. c. cum medicinalis. maxime per Ge. q. quicunq; sit ille qui habet potestatem excommunicandi est astreictus. vt p. bat tex. ibi quisquis. Et sic loquendo uniuersaliter nihil excludit. Lapis autē tenet q. huiusmodi regulares nō incurvant in banc penā. Dicit enim q. durum esset q. isti prelati regulares qui quotidie habent monere monachos; et singulis horis diei corrigere; vt semper habeant calamum et cartam p. manibz. Predicatio intellige ut dictuz est s. Litatio. fm Panor. in. c. reprehēbilis. de appell. vbi regula religiose in sepius p. suetudo daret certi modū in excommunicando. Sed si ipse prelatus vellet ex novo mandato excommunicare aliquem subditū ultra expresse cōtentia i. regula et ultra p. suetudines generales ordinis. tūc crede-

re in penam incidere placit; nisi seruaret formam dicte p. stitutiōis. Nā videt tūc temerarie agere. Et nō solū debet intelligi iste tex. de excommunicatione effectuali; veriētiam si nō haberet effectū. Et fī glo. ibi. hec decretalis habet locuz q. sententia fert enā p. plonam incertā. Et sic est sententia generalis. Dicit tūc directoria li. iii. q. si sententia nō potuit scribi; q. piculum erat in mora. nō habet locū hec pena fm Jo. an. q. hoc casu excommunicatio nō fuit in culpa. Et nota. p. dictis s. de regularibz; q. fratres predicatorum habent p. uilegū; vt possint obtinere absolutionē a suis cōfessoribz sup. suspētōe et irregularitate q. p. traxissent; et eo q. p. tulissent sententias excommunicationis. suspētōis. et interdicti singuli scriptis et incantela. Clemēs. Exigentibz. Et eis hoc p. uilegū sit cōcessum ordini predicatorum extēdit ad minores p. bullā aureā.

Quid si metropolitanus existēs in diocesi suffraganei veniat ptra sententiā ab eo latem. Rū. Hosti. dicit q. sicut sententia vel canon non ligat p. servētis superiore. puta metropolitanū p. rū. extra de ma. et obe. cū inferior. Sz bug. dicit hoc casu metropolitanū ligari. nō sententia homis sed iuris. Idem directoria. li. iii. Idē Bar. bū. et Archi. in. c. licet. de elec. li. vi. et Hof. dicit q. illa regula fallit q. habet q. inferior superiore ligare nō potest. Cū maior deliquerit in iurisdictione minoris. vi. q. iii. placuit. Nec ligatur sententia p. ri homis sed canonis cum incidat in factum iam damnatum. et episcopus auctoritate aplica generalē bēat auctoritatē canonē facienda; quo nullū excludit. unde talis dicit sententia pape. Et idē dicit Archi. q. ipse epus qui statutū fecit; si faciat cōtra factum damnatum p. excommunicationē q. excommunicatiōne incurrit. imo plus dicit q. epus nō pot dispe sare p. p. constitutionē; nec etiā p. cōsuetudinem generalē; ex quibz alijs ius ianiē acquisitū. Sz si vult epus nō ligari destruat ipsi statuta; alioq; ligabit. Sed Inno. in. c. cū ad monasteriū. de sta. mo. dicit q. cōditor canonum licet contra suam dispensare constitutionē; etiā sine causa. Quia sicut fuit motus ad condendū ita ad tollendū sine dispensandum. Et p. hoc est Jo. an. in regula. Henrici. in mer. et in regula. Qui licet. dicens; episcopū posse tollere et dispensare cōtra suam cōstitutionē. Et hoc dicit seruare uniuersum. Et minime sunt mutanda quicq; sententia Archi. in dicto. c. licet. d. an. limitat; nisi constitutio transierit in p. uilegū vel cōtractū. Et sic pot intelligi op. p. traria. vel nisi p. tratoria est iurata; q. tūc stante p. stitutiōne nō possit dispe sare. Cū seipm a iuramento absoluere nō possit. hanc etiam op. ultimā tener Panor. in. c. p. mo de rap. Et becopino videt cōmūnus fm Panor.

Quid autē si epus cōmunicat in damnato criminis cum illo quez ppter crimen excommunicauit. Nāquid eandem sententia incurrat; sicut et vñ alius. Rū. fm Ray. q. sic. Et hoc auctoritate canonis. Et ut resert Asten. li. viii. huīus opinionis est Hosti. et Inno. q. talis ligatur a canone occisione sententie sue. Et iste casus multū differt ab

Excommunicatio.

immediate p̄cedenti. Hā ibi; c̄ statutū episcopi habeat vim canonis; est tamē lex inferioris vel sui ipsius. Et ideo ligare non potest directe superiorē vel seipsum. Secus vō in ista participatiōe, p̄ter quā talis non ligatur sua sententia; sed sententia ea nonis vel pape.

Sed pone q̄ ep̄us excommunicet aliquęz; cum participiō suis seu fautoribus in crīmē damnato. Et postea p̄cipet cum tali in crīmē damnato nūquid incurrit eandē sententia? Rū. Ray. dicit q̄ sic. Sed Bof. dicit q̄ nō: q̄ p̄cipes ligant sen- tenia homis in hoc casu. x. q. iii. excellentissimus. Memo aut̄ ipsa sententia ligatur. Hosti vō dicit q̄ ille qui p̄cipiat cum sic excommunicato; si sit alius q̄ p̄ferēs; dupliū iure sententia eandē incurrit; et dupliū vinculo ligatur. vno auctoritate canonis. Et sic verū dicit Ray. Alio auctoritate sententia ferētis; et sic verū dicit Bof. Si aut̄ sit p̄ferens tunc ligabitis tñ vna. s. canonis.

Sed quō is qui tulit sententia participabit in crīmē cum crīminali. Rū. Alstensis de mente Hosti. q̄ hoc potest quādoq; accidere; vt si fratre excommunicauit p̄ rapina mibi facta quē forte odit; sed hoc fecit coactus p̄ superiorē. Et nihilomin⁹ latēter faret raptor; et cū eo p̄cipiat et eum receperat. Vel pone q̄ cognouit mulierē quā excommunicauerat; p̄ter fornicationem.

Quid si iudex dicat. Excoico vñ de his duobus. Rū. fin v̄. Credo sine preiudicio. q̄ ille est excommunicatus; de quo iudex intellexit. Si tñ nō p̄t sciri neuter vitandus est. Similē nec excommunicatus est si vaga fuerit ei⁹ intēto.

Quid si dicat excommunico te si appellas. Jo. an. et Inno. tenet q̄ ē excommunicat si appellar. Primo q̄ excommunicatio et appellatio videntur in eodem momēto cōcurrere. ergo excommunicatio tanq̄ gladi⁹ spūialis et penetrabilior; debet censeri in dubio p̄cessisse. Secundo q̄ excommunicatio nō fundat sūp appellatiōe sed sūp ptumacia et inobedientia in actu appellādi. Sed ante appellatiōe p̄cessit cōrumaciam validam. ergo tē. Sed Butri⁹ tenet q̄ nullo mō iste sit excommunicat⁹ qnō videtur purificata cōditio; vbi appellatio intercesserit. Lū ante non dicas appellare sed appellare velle. ergo cum nō sit purificata cōditio anteq̄ appellest nō debet incidere in sententia excommunicatiōis. Lū cōditio requirat implemantū p̄fectum. Secundo ista sententia est lata post appellatiōe; ergo cōtinet intolerabilem errorem. Videt enī excommunicat⁹ si se defendat q̄ fieri nō debet; cum defensio sit de iure naturali. Ad p̄mū ar. dico q̄ excommunicatio et appellatio nō cōcurrunt in eodem momēto; sed successiue. i. excommunicatio post appellatiōe. Nō obstat q̄ gladi⁹ spūialis ē penetrabilior. Dico q̄ hoc fieri deberet si fieri possit salua rōne recti sermonis. Sed hoc fieri nō potest salua rōne recti sermonis et verbis iudicis; qui voluit q̄ nō p̄s incidat in excommunicatiōe q̄ appellatione fuerit interposita. ergo ipaz excommunicatiōe nō cēsebit⁹ p̄cessisse. Hō ob. q̄ sc̄o dicit q̄ excommunicatio fundat sūp ptumacia nō super appellatiōe; q̄ dico q̄ all appellatiōe nulla ptumacia ē cōmissa

cū nō dicas appellare sūp appellare velle. Vel dato q̄ aliqualis ptumacia p̄cederet illa tñ ptumacia ē facto appellatiōis annexa p̄ indicē, vñ ante factū cōpletū, nō debet in penā incidere fin Butri⁹. Sed p̄ter cofessores simplices dari p̄t alia risio clario; q̄ tñ in effectu cōcordat cū opinione Bu. q̄ est Host. videlicet q̄ si appellatio ē iusta non tenet sententia. Si vō ē fruola tenet sententia. Et hoc dī p̄suporē iudicē determiari.

Quid si iudex dicat. Excommunico te si talē elegeris vel huiusmodi. Rū. Dir. li. iiij. q̄ i bissequēda est intentio excommunicantis; que si fuit vt tñ post electionē sit excommunicatus tūc tenet electio. Sed facta electione incidit statim in excommunicationē. Si autē appetit q̄ de intentione excommunicantis sit q̄ velit q̄ sit excommunicatus simili cum electionē faciet de facto; tunc electio nō tenebit; et excommunicatio tenebit. Et idem v̄ defit de intentione excommunicantis dubitet; q̄ p̄cito verba electionis p̄fert erit excommunicatus et electio non tenebit. Penetrabilior enim est gladius domini. s. sententia excommunicatiōis q̄ factū homis. s. electio.

Cum iudex dicat excommunico illum vel similia verba. intelligit de excommunicatiōe maiorē. cē eo. si quem. Et idem dicendū credit astē. quādo iudex agrauando sententia excommunicat aliquē cum p̄cipiantibus sibi. Et lī quidā dixerint hoc esse restringendū ad illos solos qui p̄cipiant in crīmē. Tamen credit q̄ extendendū est ad p̄cipiantes in cibō locutione. et simili⁹. ar. extra eo. quod in dubiis. Als non esset aggrauatio sententie; cum sine hac aggrauatione p̄cipiantes in crīmē. maiorem excommunicationē incurrāt. extra eo. nūp. Per hanc autē aggrauationē non credit personas exceptas. x. q. iii. qm̄ multos. ligani. nisi hoca p̄ferente sententia exprimat. Sed illos solos q̄ ante huiusmodi aggrauationē excommunicatiōes minorē incurrebant ex huiusmodi p̄cipiatione. ar. d. c. qd̄ in dubiis. t. c. p̄stitutione. t. c. statuum⁹. eo. t. li. vi. Idē Bar. et Rod. Addit etiā astē. d. mēte Rod. q̄ quecūq; cā excusat cōmunicatē cū excommunicato sine aggrauationē sententie. excusat in qua ab excommunicatio minori. excusat et a maiori cōmunicante cū excommunicato et cum p̄cipiantib⁹ sibi. nūl p̄ferēt sententia; alius sit excommunicatus.

Quid si iudex dicat. Excommunico te cū oībō p̄cipiantib⁹ tuis. An p̄cipiantes in crīmē dum taxari; sunt excommunicati majori excommunicatiōe. Rū. Pano. in dicto. c. qd̄ in dubiis. d. mēte doct. dicit q̄ aut q̄s ē excommunicat⁹ cū p̄cipiantib⁹ et fautorib⁹ suis. Et tūc siue p̄cipiat in crīmē; siue extra crīmē in eandē excommunicatiōe. vt in. d. c. qd̄ in dubiis. Aut ē excommunicat⁹ cū p̄cipiantib⁹ tñ et nō cū fautorib⁹. Et tūc aut q̄s cōcitat in crīmē; et incidit majorē. Aut cōmunicat in oīone et huiusmodi. et tñc est excommunicat⁹ minor. Et hoc ultimū mētū p̄nit verū pano. et p̄ hoc ar. in. d. c. statuum⁹. vbi cōcans in osculo seu comedēdo dicit p̄cepit; siue p̄cipiat excommunicato; vt includat sub illa sententia. Excommunico te cū p̄cipiantib⁹ tuis.

Quid si platus dicat. Habeo te p̄ excommunicato

et bōnū modū. nūq; vērō cōsiderat fin. S. Ignatius vero agit i repudiat cōmunicatē nūl a intendit cōducere; q̄ tempe- cōrē cōsiderat. q̄ sōlo q̄m̄; da dā in maria. q̄ vē p̄ parte le cōsiderat. q̄ dī. Hosti.

Quid si dī. Excommunico te si voluntā cōsiderat. q̄ vērō voluntā simili cōsiderat. q̄ vērō voluntā cōsiderat.

Quid de duobus quō ma- erēdōt. Et vērō tē cōsiderat. q̄ illos p̄dūcēt cōsiderat. q̄ illos cōsiderat. Et vērō tē cōsiderat. Et vērō tē cōsiderat.

Quid de dī. Excommunico te si voluntā cōsiderat. q̄ vērō voluntā cōsiderat.

Quid de dī. Excommunico te si voluntā cōsiderat. q̄ vērō voluntā cōsiderat.

Quid de dī. Excommunico te si voluntā cōsiderat. q̄ vērō voluntā cōsiderat.

Quid de dī. Excommunico te si voluntā cōsiderat. q̄ vērō voluntā cōsiderat.

Excommunicatio. I.

Fo. XCV.

et huicmodi. nūquid vere erit excommunicatus? Rū. fm. Sui. Si p. talia verba agat in foro iudicii. nō reputab̄ excommunicatus; nisi aliter constiterit de intentione excommunicantis; vt q. semp solitus est ita dicere et huiusmodi. In foro autē penitentiā: eligenda est tūcōr via. scz ut putet se excommunicatum et absolutionē petat. Idē Hosti.

Quid si dicas. Excommunicato te et absoluō? Rū. fm. v. si voluit index simul excoīcare et absoluere nūlēgit. Si autē voluit excommunicare et postea absoluere vtrūq. valuit.

Quid de duobus quib⁹ mandū est: vt aliquæ excoīcent. Et vterḡ eō et cōdē momētū dīc. Excommunicato te si ille nō excoīcat te. Rū. fm. Vg. vterḡ illoꝝ iudicii excoīcat: q. int̄tio eoꝝ est: q. iste excommunicet. Et s̄ sensus. excoīco te tē. q. nēcō vtrū ille excoīct te. Et ideo excoīco te: vt sic non euadas pena excoīcationis.

Quid de excoīcationib⁹ que. p. furtis vel dāmī occultis p̄fertur sic. Excoīcamus oēs illos q. tale furtū vel dāmū fecerunt: et oēs qui de hoc alii quid scierunt: nec reuelauerint illud. nūquid ille qui scierit hoc quoc̄ q. mō. reuelare teneat dāmna passo vel alij? Rū. q. non tenet reuelare dāmū passo: q. hec sententia intelligi debet de reuelatione fienda plato eccliesie nō dāmū passo. Sed nec p̄lato tenet iste qui solus scit: reuelare. immo tenet nō reuelare publice. Sicut notat Vgo. de testib⁹ synodalib⁹. xxv. q. vj. ep̄s. in synodo. In hoc tamē casu credo q. teneat reuelare plato occulte. vt corrigat occulētū publice. hec Rod. Sed si ille sci. at q. possit p̄bare. nō tū tenet in reuelando publice suis expensis p̄ducere testes; t̄ in iudicio trahe. reūm.

Quid de illis qui excoīcati ordines recipiunt? Rū. si scientes se esse excoīcatoſ receperūt a suscep. p̄ ordinib⁹ sunt impetuū deponendi: si sunt clerici seculares. si vō nō recolentes factum: pro q. in excoīcationē inciderunt vel factū quidē scierēt sed iuri ignari. nesciebat se esse excoīcatoſ. tūne cum talib⁹ si sunt seculares: archiep̄i; vel ep̄i dispēſare nō possent ab eoꝝ mādatō sedis apostolice. Si vō sunt regulares: abbates ip̄oꝝ post iniunctā penitentiā t̄ pactam: poterūt cum eis dispēſare: nisi graue fuerit t̄ notable factū: vel qui fecit adulstus fuit t̄ dīcēt: vt violēt p̄tra obliuionem t̄ ignorātiā p̄sumatur. probant̄ hec omnia. extra eo. cum illoꝝ in si.

Quid fieri de fruetib⁹ eccliesie clerie excommunicati. Rū. fm. Ber. debent assignari alicui qui celebret. p̄ eo donec ip̄e est excommunicatus. extra de appell. p̄uenit. Quod si iniuste fuit excommunicat⁹: recuperabit fructus sibi sublatos. q. v. sup causas. Idem Ray. t̄ Hofs. Si vō iuste nō potest. L. de re misli. l. cum allegatis. l. xii. Hosti. tamē limitat p̄dicta: vt refere astē. l. vii. q̄di excommunicatus in sententiā dormit. hoc est q̄di est i mōra petende absolutionis: quia non debet pepercere beneficium qui non facit seruitū. extra de ap. pastoralis. in si. Secus si nō esset in mōra. extra de cōcel. p̄. q. dīcēt. q̄ diversitatem,

Quid si non habet vnde vivat elerens excoīcatus. Rū. astē. fm. Jo. q. p̄uidendū est ei interim de homi eccliesie q̄etia depositis. p̄uidetur. l. dist. studeat. ne cogat i obprobriū cleri mēdicare.

Otrū sententia excoīcationis lata sub cōdūtō liget anteq̄ extē conditio. Rū. fm. Hosti. nō ligat. extra de ap. p̄terea. el. ii. et ex eo. a nobis. el. j. xii. t̄ si pendēt p̄ditōne appelleſ. tenet appellatio. Sed si pure fereret sententia nō renelaret p̄ appellatio. d. c. pastoralis. Trāſert tū cause cognitio nē in sup̄iorib⁹. extra eo. p̄ tuas.

Sed qđ si p̄pendē p̄ditione desinat esse eius subdit⁹. Rū. tenet sententia. nūlēgit. ex de fo. cōpē. c. pe. ex de offi. dele. gratū. t̄. c. relati⁹.

Pone q. aliquis excoīceſ post appellationem. nō tamē p̄lequit ea. nūquid rata manebit sententia. Rū. q. nō. Aut em̄ appellationem tenuit aut non. Si sic. excommunicatio postea nulla fuit ipso iure. d. c. p̄ tuas. Et ita sine p̄sequat appellationez siue nō: nō efficit p̄ma aliqua. Si non tenuit: ergo excommunicatio p̄ma facta statim tenuit. hec Astē. de hac materia vide s̄. Appellatio.

Quid si index dicat excoīco te si habes res furtivas. nūquid p̄ appellationē suspendet. Rū. fm. Hosti. nō suspēdet si habet res illas. Si tū occul̄tū ē: ecclis⁹ nō indicat de occultis.

Quid si dicat. Excommunicato te quia fecisti furtum. Et tamē fallit⁹ est. Rū. fm. v. Hosti. et Inno. Tūtius est dicere q. excommunicato teneat vt. xj. q. iii. c. i. t̄. c. si ep̄scopus. q. non est error: intolerabilis exp̄s̄lus. Et causa licet sit falsa. nō tamē est impossibilis. vñ diſilendum est q. absoluat̄ ad cautelā: quo ad forū iudiciale. Sed quo ad deum non est ligatus: nūlēgit. forte ex p̄emptu. vide tamen ad predicta que notant docto. in. c. inter ceteras. de re iudi. et Panor. ibi. Quod aut sententia continet causam: falsam. Et tunc aut causa est notorie falsa: t̄ impossibilis. Et tunc non tenet sententia. etiā si sit excommunicatio. Exemplū. si index condemnat vel excommunicavit eunuchum vel infante. quia p̄gnantem redidit monialez. Aut causa notorie est falsa. sed nō impossibilis. vñputa index excommunicavit aliquę quia spoliavit ecclesiā cum incendio. t̄ notorie causa est falsa. nō tū impossibilis. quia hoc potuisse facere. Et Arebi. in. c. venerabilibus. eo. ti. li. vi. dicit talem sententiam valere. et loquitur in excommunicatione. Et forte potuit moueri. quia iura i nullitate excommunicatio loquitur. qñ in sententiā fuit exp̄s̄lus error: intolerabilis. Et banc opinionē tenet glo. saltē in excoīcatione. in. d. c. p̄ tuas. Sed do. An. tenet q. sententia excoīcationis notorie falsa non valet q. iniusta sententia sustinet. p̄ter p̄sumptiōnē iusticie que cadit sup dubio. c. causaz. d. re iudi. Secus dicit: in causa manifeste falsa. Et hoc p̄petrat verissimū pano. Non ob. q. iura in excoīcatione faciunt mentionē de expressione erroris intolerabilis: q. dico q. iura illa debent cā exēplificā di sup nullitate. Et ea que dicitur cā exempli: nō stringunt regulam. nam expressio erroris inducit nullitatē: q. appetet notoria iusticia. Idem q. iiiij

Excommunicatio.

ergo ubi factū est re ipsa notorie iniustū; vt in casu nostro. Et nō refert quid ex equipollentibz fiat. Idem tenet Panor. in c. ab excommunicato, de re scriptis. Et nō p̄dicta q̄ faciūt ad multa.

Ter nūquid si debitor impotens ad soluendū; impotentia notoria in cūitate; q̄ nihil penitus in bonis hz; excōdicatur. p̄ter debita. An teneat talis excōdicatio? Dic p̄t p̄dicta q̄ nō: nec q̄ ad deū; nec q̄ ad ecclesiā; vt alī disputatū fuit per quēdā archidiaconū. Vide tamē q̄d notat do. Bn. in c. P. et S. de offi. dele. ubi querit. an sententia liget impotentē? Et distinguunt. q̄ aut constat de mēte iudicis q̄ voluerit ligare in omnē casu; et tūc erit ille ligatus; licet fuerit impotens. Aut constat de mēte iudicis q̄ noluerit ligare in casu impotē; et nō erit ligatus. Aut dubitat de mēte iudicis. et tunc excōdicatio ligat saltem quo ad nos; licet fuerit impotens. Sed quo ad alios effectus. puta vt ille puniatur; tunc lenētia nō ligabit. Sed quo ad primū membrū hui distinctionis Panor. tenet op̄positū dicens. q̄ si cōstare de mēte iudicis; sententia p̄tneret intolerabili errore; et sic esset nulla. vide etiā ad p̄dicta notabile. d. se. de se. in cōsiliis suis; q̄ si sententia excōdicationis fuit lata generaliter. p̄ta p̄tra non soluentes censum; vel quid simile. illa sententia nō ligabit; nisi soluentes nō aitez impotentes. Qd placet Panor. q̄ verba generalia debet intelligi cūli mō. ar. in. l. si cui. ff. de seru. tūc. l. q̄d dicim⁹. et in l. ratū. ff. de solu.

Ter quid si episcopus vel iudeū p̄cipiat alienū; vt det alteri suos lib̄os; vel domū; vel huiusmodi. Et si nō dederit; sit excommunicatus. nūquid dare tenet? Rn. Directoria li. iij. q̄ nō. Sed agat cum supiore; vt absoluat. extra eo. sacro. Et ille qui cōsult ei q̄ non det; nō incidit in canonem maioris excōdicationis; q̄ non cōmunicat in criminē; si non obedit. In minorē tamē excōdicatēs; iudicat; q̄ ea seruare debet; etiā si sit iniusta. rj. q. iij. c. j.

Ter quid autē sit cōtemnere? Dic fm Ste. q̄ cōtemnere; est mandatū non curare. rj. q. iij. excellētissimas. Quādo aitez. p̄ter particularē causam inducit; nō dicit ex p̄ceptū peccare; nisi er eadem causa frequenter iteret delictum fm Zab. in cle. j. d. sepul. Et sic cōtemnere. p̄tē dicit; q̄ nō propter aliquā causam. sed solūmodo q̄ nō vult p̄cipiēti parere. Secus si faceret ex ira. negligentia vel huiusmodi.

Ter quid si iudeū p̄cipiat alii debitor q̄ soluat infra certū terminū. Alioquin sit excommunicatus. Otrū creditor possit terminū progare. Rn. Inno. et Hosti. dicunt q̄ nō p̄test progare q̄tū ad sententia excōdicationis; nisi iudeū soluat p̄rogationē; et tūc si adjuvante secūdo termino nō soluerit erit excommunicat⁹; quia terminus vide p̄rogatus cum suis accessorijs. ar. ff. de p̄ca. l. sed si manente. Si tamē ps in p̄mo termino reputat sibi vt satissimū; cessat tota excommunicatio. vide doc. d. hoc in c. p̄terea. cl. iij. de appell. M̄ do. Bn. ast factum. dicit tenenda opinionē Inno. et Ho. Sed post factū vide p̄trarium dicendū. Et dicit q̄ libi vero; vide alia opinio; q̄ iudeū vide ful-

minare sententia in fauore p̄tis. et dato p̄tis assen-
si; excludit otum acia. Hanc opinionē putat pa-
nor. verissimā. Adducit optimū simile. Nam iura-
mentū p̄t p̄stitutum; p̄ncipaliter obligat deo. de in-
reū. si debitores. Et triū si ille in cuius fauore iurat;
obligationē remittit; nō indiget iurā aliqua ab-
solutione q̄ deus videat etiā remittere; cuz ad vi-
litarē alterius iuramentū acceperit. ad hoc d. sp̄. c. ij. Secus si p̄ncipaliter iuref p̄templatione dei.
Nam tunc etiā papa non remittit sine causa de
iureiū. c. quāto. Ita in ipso iudeū excommunicat
in fauore p̄tis. Si ps vult differre terminum;
etiā iudeū videat differre velle cum nūl aliō agat
iudeū; nisi vt ptes ad cōcordia reducat. l. i. S. p̄t
autē quis. ff. de ope. nū. Et p̄ hac opinionē vi-
detur casus exp̄ssus in c. j. de loca. De hoc vide s.
Excommunicatio. xiii.

Ter quid ergo dicimus si adjuvante secūdo ter-
mino iste debitor non soluat creditori qui termi-
nū p̄rogauit sine consensu iudicis; tamē cum hoc
pacto q̄ si nō soluat in termino p̄rogato q̄ sit ex-
communicat⁹. Bn terminū videat p̄rogatus cum
accessorijs. Et an iste debitor sit excōdicatus? Dic
q̄ non. ex quo terminū fuit p̄rogatus absq; p̄sen-
su dicti iudicis. Et hoc determinat Bn. in l. tale
pactum. S. qui p̄uocauit. ff. de pac. dices q̄ exco-
municatio nō potest nasci ex contractu; sed soluz
nascit ex sententia. Sed tale pactum appositum q̄
reincideret in eandē sententia nō est sententia.
Et hoc dicit Bn. intellige quādo tale pactū esset
appositū p̄ debitorē cum ipso creditore extra senten-
tiam absolūtiōis; quia tūc non reuiuisceret senten-
tia excommunicatiōis; nec esset excōdicatus si nō sol-
ueret. Sed si tale pactum vel p̄dictio apponetur
in sententia absolutionis per ipsum iudicem. tūc
certe dicendum est q̄ reincideret in sententia ex-
communicatiōis. c. significauit. et c. ad repāranda
de offi. or.

Ter excommunicatus qui contemnit sententia ser-
uare. et ingerit se cōmunioni fideliū; etiam si sen-
tentia for̄itan erat iniusta; sit iusta scilicet propter
contemptum et p̄tēt iudeū excommunicari. rj. q.
iij. S. cum ergo. Et talis etiam tardius absolu-
tur. rj. q. iij. qui iubente. Onde talibus consulen-
dū est; q̄ etiā sciant iniusta sententia; ipsam di-
ligenter obseruent.

Ter in quibus casibz sententia excommunicatio-
nis nulla est ipso iure? Rn. in septem. Primus
est si ille qui tulit eam nec habebat de hoc potesta-
tim; vt quia non erat eius iudeū. rj. q. iij. senten-
tia. vel erat publice excommunicatus et huiusmodi
xvij. q. i. audiūmus. Secundus quando est lata
post appellationē legitimam. Tercius quādo cō-
tinet intolerabili errore. Dij. duo casus ha-
ben̄t extra eo. per tuas. In quibz casibz ille qui
eos p̄ponit etiā si non petat absolutionē; debet au-
diri vt dicto. c. p̄ tuas. Sed etiā ad cautelam petat
absolutionem; non debet negari q̄uis aduersari
eius vel excommunicator; se opponat nisi dice-
ret eum excōdicatus p̄ manifesta offensā; q̄ tune

ut dico. Exhorto te q̄ r̄sūt r̄sūt. c. p̄ file:
He q̄ a suo iudeū p̄ficit sūmā s̄ excommunicat⁹. ut
xvij. q. i. c. audiūmus
He etiā a delegato de excommunicat⁹ r̄t⁹ delegat⁹
m̄tibz. ut. c. p̄bendi. c. fi.
He q̄ fūctus excommunicat⁹ r̄t⁹ p̄m̄gūt ut. c. p̄
de excommunicat⁹ p̄m̄gūt. c. xviij.

Excommunicatio. I. Fo. XCVI.

dabitur sic dicenti terminus octo dies. Et si probauerit non absoluat; nisi prefet emendat; vel det cautionem de parendo iuri; si offensa dubia, pponatur. Si tamen pendente probatione punitio, scilicet illius qui sic fuerat excommunicatus; debet evitari in illis omnibus que ut actor in iudiciis attentauerit. Extra iudicium vero in officijs postulacionibus, electiobus et alijs legitimis actibus debet admitti. Extra eo solet. Ii. vi. qd si appellatione super hoc non fuerit pseccatus; ut debuit. I. tempus statutum a iure vel a iudice. Et ipse fuit excommunicatus nominatum et expresse lapso dicto tempore debet denunciari. Et tam in iudiciali quod extra iudiciale actibus remoueri donec de ipsius sententie docuerit nullitate. Extra eo licet. Ii. vi. Quartus casus est. qd aliquis excommunicaret maiori excommunicatio illos qui excommunicato participarent; non in criminis sed in locutione et in alijs calibz in quibus incurrit mino excommunicatio. Et ratio est fm doc. qd nemo debet excommunicari nisi p peccato mortali, et ideo isti participantes in locutione et huiusmodi de se non peccant mortali post monitionem. Et ideo talis sententia non valer illi pmissa tria monitione; vel una p tribu. et nisi exprimant nominatum ipi admonedi. extra eo statutum. et c. constitutione. Ii. vi. Quidam tamen ad predicta dant duas restrictiones. Nam ab. et Jo. an. put recitat Danor. in. c. qd in dubijs. extra eo. restringit dicens tex. qd quis excommunicat participantes excommunicato a se. Secus si excommunicat ptecipates excommunicato ab alio. reputata fecit episcopus hanc sententiam. Excommunico omnes picipantes excommunicato ab archiepiscopo vel a papa. tunc enim hec sententia licet forte sit iniusta; tenet absq; alia monitione canonica. Et hoc clare videb. pbari. in dicto. c. statuum. ibi. excommunicatis ab eo. Hoc etiam calu non valer sententia suspensio vel interdictio; nisi pmissa monitione canonica. Vi. in. c. statutum. eo. ti. li. vi. Secundo aliquantum predicta; et dicunt qd dicta decretal. constitutione. soli habet locuz qd singulares; et nomine psone excommunicant; qd tunc requiri monitio specialis. Si autem generaliter fereret sententia; tunc dicunt sufficere generale. Et sic adhuc remanent antiqua ymagines. Sed glo. in dicto. c. pstitutione. dic qd tunc est dicere qd hodie in genere excommunicatio i participantes ferri non possit. Et sic sublatum est qd dicit in dicto. c. qd in dubijs.

Quo casione sententia excommunicatio ipso iure: sed in iustitia. Nam qui tunc cum nec habeat debet portio quia non erat eus iudex; qd iuratur publice excommunicatus; etiam audiuimus. Similes haud est in appellatione legamus. Tunc quidem tolerabilem errorum. De hoc casu istra co-pertuta. Quod est ille quoniam si non per malitiam sacerdotis; sed iudicio. c. pmissa. Sed si aliquid pertinet; non debet regnatus aduersarius vel excommunicatio eorum nisi diei excommunicatio pro manifesta facta; qd

tas aliter suaserit tecum. vt qd partes sunt ad rixam vel arma parati; vel huiusmodi. Quintus quidem plati interdicunt suis subditis ne exponant suis superioribus aut apostolice sedis legatis; vel inquisitoribus statutum suarum ecclesiastarum sine monasteriorum et de hoc ferrent sententia excommunicatio extra de officio. qd plerique. li. vi. Sextus cum quis suppedit se protectione romane ecclesie non tamquam appellat ex simplicitate. extra de ap. ad audiencia. hec asten. Septimus cum excommunicatio fertur contra aliquem postquam iter arripuit ad papam. extra de ap. dilecti. el. ii. in tex. et in glo. Et hoc intelligit finis Ber. qd post item motam iure ad curiam. Secus si ante. hec asten.

¶ Vtrum excommunicatus obliget sibi aliquem contrabendo? R. Hosti. dicit qd non. Sed verius videt qd Inno. dicit. lex qd omnes tractus initii cum excommunicato non solum ignoranter sed etiam scienter et etiam durante excommunicatione tenent. Et ex eis quidem agitur contra excommunicatum. Ipse autem durante excommunicatione agere non potest. poterit tamen post absolutionem etiam de contractu initio dum erat excommunicatus. Ii. q. ii. qd multos. et extra eo. si vere. Excludit finis communiter modernos. put recitat Danor. in dicto. c. si vere. qd valent tractus super temporalibus initii cum excommunicato p hoc. d. c. si vere. qd loquuntur indistincte. Item quia contractus est de uregenti. Excommunicatione de iure positivo. Item communio non prohibetur in odii tractus; quo casu procederet opinio Hosti. Sed in odium ipsius excommunicati.

¶ Vtrum excommunicatus possit intrare ecclesiam? R. fin Ray. Excommunicati excommunicatione maiori; siue occulti siue manifesti non debet intrare ecclesiam quodlibet sunt excommunicati. Qd intelligit finis yv. ad orandum; siue dum agitur ibi diuina officia. Sed ad audiendum predicationem admittuntur; qua auditum statim exeat. extra eo. r. s. v. vbi dicit Danor. qd extra easum predicationis non licet excommunicato ingredi ecclesia. licet Bar. b. tenuerit oppositum. Ide dic de in dicto et suspensi ab ingressu ecclie. ar. xxxij. q. iii. vir cuius pma. Secundum si suspensus est ab officio tunc; vel interdictio a sacramentis ecclie; qd tunc possit orare in ecclia et ibi audire diuina. Idem tenet Host. in summa dictis; qd nullo modo excommunicatus debet intrare ecclesiam; qd nec interdictio qd est minima; hoc facere debet. De plusitudine tamen praecia intrat ecclesia excommunicatus dum non celebret ibi. Sed hoc non fit sine peccato. Et qd de tercio est intelligit de excommunicato tamen occulto qd manifesto. Idem asten.

¶ Sed inquit talis ad ostium ecclesie stare possit ut ibi missa vel aliud officium diuinum audiat. R. asten. qd non. qd ex mete ybor decretalis p extra de pe. et re. qd i te. ibi voce ita demissa celebratur; qd exterius audiri non possint. presbyter enim qd sic faciter celebratur. mortaliter peccat. ex de cle. exc. c. fi. et ex eo. nap. Additum etiam Host. et Inno. in. d. c. nup. qd si clerici sciunt excommunicatus foris stare. et diuina audire; puniri debet si celebratur ac si intus audiret. Unde si excommunicatus audierit foris diuina; illi qui sunt in ecclia recedere debet. Idem asten.

Excommunicatio.ii.

Vtrū vniuersitas vel collegium possit excōmunicari? Rū. Directoria li.ii. fīm Ber. dicit q̄ vniuersitas vel collegium excōmunicari nō debet tamē si lata fuerit sententia tener. Et hoc est tuci⁹ vt dicit Jo. an. Sed directoria dicit: q̄ ferri nō debet. et si lata fuerit: non tenet extra eo. romana. S. si. ibi penitus prohibemus. lib. lxij. Et quod papa pbibet fieri non licet. xxviii. q. i. iam nunc. vnde non sine mysterio dicit: penitus quasi dicat ī hac parte omnī potestatem subtrahimus. Et ratio est: quia vniuersitas nō est materia capax ad recipiendum talem sententiam. Cum vniuersitas vel collegium non faciat psonam vera: sed fictam. et sola psona vera que habet animā rationalē ligat excōicationē. extra eo. cū medicinalis. li. vi.

Vtrum excōmunicatus possit amplius excōmunicari? Rū. fīm Guel. dur. si exōmunicatus paratus solēter baptizat: irregularis efficitur. Secus si alis in necessitate hoc faciat. Sicut de malo ministro dictum est s. Baptism⁹. iii.

Quis est effectus maioris excōmunicatiōnis? Rū. fīm Hosti. Primo quidē vt nullus cum eo participet nec loquēdo: nec orando. salutando. vt cōmunicando. comedendo. vel bibendo. rj. q. iii. sicut. et in tribus capitulis sequētib⁹. Item q̄ non possit eligere vel eligi. extra de ap. cōstitutis. Itēz q̄ nullum beneficium ecclesiasticum acquirere possit. extra de cle. ex. postulast⁹. Item q̄dū excōmunicatus est de beneficiis suis nihil percipiat. extra de ap. pastoralis. vbi Panoz. dicit. q̄ excōmunicato nō est puidendum in aliquo nisi fame perire. de hoc dictum est supra in hoc. c. Et Panoz. ibi redditōrationē diversitatis inter excōmunicatiōnē et depositum: quia excōmunicatus potest sibi puidere. sez petendo absolutionē sed depositus non: q̄ cum fuerit depositus propter crimen quātūcūq; sit emēdatus: non recuperat primū statum. Merito sibi dispensatiōne puidet ecclesia de temporali bus. Et sic limitanda est glo. nota. m. c. cum vintomensis. de elec. que dicit. puidendū esse suspenso a beneficio: ne cogatur mendicare. Intelligo il lam glo. quando suspensiō est facta propter crīmē. Sed si propter contumaciam. non puto sibi ī aliquo subueniendum cum possit sibi prouidere sa tissificiendo. Nam sepius homines ī cibo securiū stiam negligunt. Idem dico de elemosyna q̄ si fame perire: tunc esset subueniendum. Sec⁹ vbi non esset tanta necessitas. Item non potest constituī procuratōr: extra de proba. post cōsitionē. Nec etiam potest constituī: nisi ad se defendendum vt in. c. intellexi⁹. de indi. Quinimō siqua cōmunitas aliquem procuratōrem instituit et ipse excōmunicatus inter constituents fuit: vt rector pncipalis et expressus: vel eius auctoritate factus esset procuratōr: vel si ipsa cōmunitas: sciendo ipm talēm vñacum eo fecisset procuratōrem: non vallet. extra de procu. c. fi. Si tamen excōmunicatus sit rens bene potest se in iudicio defendere. et ad hoc procuratōrem constituiere. vt dictum est per dictum. c. intellexi⁹. vbi notat glo. q̄ si non potest procuratōrem habere: vel fidelem reperire: q̄ poterit respondere etiam per seipsum. Secus si sit actor: velsi reconueniat. extra de excep. cū inter

Item constitutiones et sententie que feruntur ab excōmunicato publico vel de eius mandato sunt ipo iure irrite: et nullo vñcū tempore valebūt. S̄ de hoc vide diffuse supra Absolutio primo. Item excōmunicatio non suspendit per appellationem sequētem. vt in dicto. c. pastoralis. S. fi. Item quiq; est excōmunicatus sine suspensiō si se ingrat scienter diuinis sit irregularis. extra de cle. ex. cō. apostolice. nec cum eo dispensari potest nisi p papam. extra de re iudi. cum eterni. et extra eo. cū medicinalis. lib. o. vi. **E**xcommunicat⁹ quoq; si impetrat aliquod rescriptum super aliquo articulo q̄ appellationis vel excōmunicatiōnis non valer. extra de rescript⁹. Ipo iure. li. vi.

Mūquid excōmunicato baptizare liceat? Rū. fīm Guel. dur. si excōmunicatus paratus solēter baptizat: irregularis efficitur. Secus si alis in necessitate hoc faciat. Sicut de malo ministro dictum est s. Baptism⁹. iii.

Judices seculares cōpellendi sunt ab ecclesiasticis in indicibus repellere excōmunicatos ab agendo. patrocinando et testificando in curijs suis. eti co. decernim⁹. li. vi.

An autē excōmunicatus possit esse arbiter vel arbitror. vidi s. arbiter.

Quādo rector: aliquis fuit excōmunicatus. p eo qđ fecit in suo regimē: si postea amotus sit: nihilominus excōmictus est: quinetā successor eius nam vterq; debet ecclesie satisfacere p his que statuit: vel in quibus succedit. extra de imo. eccl. ad uersus. vide de hoc s. Excōmictiō. viii.

Excommunicatio. ii. de peccantibus clericos. Vide s. Absolutio. ii. per totum.

Sunt casus in quibus peccantibus clericis nō est excōmunicatus. Primus qđ ignorabat q̄ et clericis. puta quia comam nutritiebat. extra eo. si v. el. ii. Secundo in clericis qui non serū habuit neḡ tonsuram: neḡ aliquid de clericatu ostendit si. ii. moniti: se nō corixerint. extra eo. contingit. el. ii. vbi singulariter notat Panoz. q̄ ex solo delito apostasie. clericus etiā in minorib⁹ non perdit priuilegii clericali. etiā si deprehendat in delito. Et ad hoc videt te. expressus in dicto. c. contingit et in. c. si index. eo. ti. lib. vi. Et p̄ hoc oportet restringere. c. i. de apost. Itē nota q̄ ad hoc vt clericus perdat priuilegium ratione apostasie. debet tertio moneri vt relipscat. Ut no. in dicto. c. contingit. ibi. iii. Non ergo sufficit fīm Panoz. vñca monitio. p. oib⁹. ex quo ad incurram penā ins requiri triū monitioē iuxta theoricā glo. i. d. vi. r. tho. cle. Et Jo. an. in. c. ex tue. de cle. nō resi. dicit q̄ vbi ins regrit primā secundā et terciā. citationē p̄ predictū p̄ absence nō sufficit vñca pemptōria: q̄ in penalib⁹ verba debent intelligi stricte et p̄pne: non autem ficiēt large. Addit etiā q̄ notat Lar. i. dicta cle. j. q̄ nō sufficeret vñca monitio sine p̄gris internalis. Sec⁹ si otineret inter ualla aliquorū dierū: ita q̄ sit vñca monitio facta cum tribus internalis p. c. constitutionēz. extra eo. li. vi.

Excommunicatio.ij. Fo. XCVII.

obi vna monitione cū tribus intermallis equipat tribus monitionib. Sed hoc dictum dicit Panor. non esse vsq; quaq; tutum. nam dicit q; facili? queniri pōt ad noticiaz citati: qm̄ edictū fuerit triplacū q; q; fuit vni. licet fuerit pemptoriū. et pro hoc allegat glo. in dicto cle. i. Itēz no. fm Panor. in dicto. c. ptingit. p ter. ibi a te moniti. q; hic monitionō potest fieri q; iudicē secularē neq; p quēcūq; sed debet fieri p diocesanū. ibi in dioceſi tua: vel p quēcūq; platu habent epalem iurisdictionē in clericum. vt in. c. in audiencia extra eo.

Cin autem sufficiat monitio generalis: utputa Episcopus facit edictū generale. q; omnes clerici reassumāt habitū et tonsurā infra mēsem. nō quid nō reassumētes sint priuati ipso iure priuilegio canonis. Hic q; rex. in dicto. c. i audiencia. nō requirit speciale monitionē: ergo sufficit generalis. Nā vbi iura volunt fieri specialē monitionē: illam exanimūt: vt in dicta cle. i. et in dicto. c. pstitutionem De hoc vide s. Excommunicatione. xxv. tertio in clericō qui contēptō habitū fert arma: et tertio. monitus nisi se corerit: vt in dicto. c. in audiencia. vbi panor. ex illo ter. infert q; ex sola dimissione habitus clericalis et delatiōne armoz militarium: nō perdit ipso iure clericus priuilegium clericale. Et fm Ge. in c. de cle. xii. li. vij. habitus clericalis quo ad hoc: vt clericus gaudeat priuilegio cōsistit in duobus. s. vestibus et tonsurā. Et vt perfecte habeat noticia quādo clericus habitu dimisso perdat priuilegium canonis vel fori: inferentur quedam cōclusionses. Prima. Clerici qui reliquo habitu clericali efficiuntur suspendari: seu armigeri: quātūcumq; cognoscant et notum sit alijs istos esse clericos. perdunt priuilegium immunitatis plone. hec cōclusio probat per ea. cum non ab homine. extra eo. Et ibi eam approbat Panor. Idem potest dici fm panor. in c. ppendimus. eo. ti. de clericō qui dimisso habitu et tonsura immitat se enomitatibus. Et fm panor. ibi clericus dicit immitate se enomitatibus et leuis. qm̄ facit seditionē in populo et guerram. Secunda conclusio. Quidam clericus deserit habitū et tonsurā. licet immitat se enomitatibus: non perdit priuilegium fori: nec canonis. Hec conclusio approbat p. Jo. an. et Panor. in dicto. c. ppendimus. Tercia conclusio. Clericus qui assumptis armis immitat se enomitatibus: dimisso habitu licet perdat priuilegium canonis. vt dictum est: sed non priuilegium fori. Onde debet statim restituī iudicē ecclasiastico: nisi fuisse inueteratus in huinsmodi aggressuris seu enomitatibus: vel esset incorrigibilis. et tunc fm dictū Jo. an. et Hosti. perdit tam priuilegium canonis q; fori. Et sic poterit pindicē secularem puniri. Sed quo ad hoc vltimūt priuilegium fori Panor. non recipit. nam per ar. a cōtrario. c. vni. de vi. et bo. li. vij. certi sunt eas in quibus clericis ipso facto perdit priuilegium clericale: nec iste reperitur inter istos. ergo debemus stare regule generali: vt clericus coram suo iudice conueniat quātūcumq; deliquerit. Et p. bo optime facit. c. si iudicē. extra eo. li. vij. vbi clericus caprīs in maleficio: dimisso habitū et tonsurā

debet remitti ad iudicē ecclasiastico: si probat se clericum. Et pondera verbum maleficū. Est em verbum generale aptum comprehendere delictum quātūcumq; grāue. Nec expresse aliquod ius p. bat opinionem Hosti. et Jo. an. Et sumus i peñalibus. vbi scienda est benigna interpretatio. maxime in fauorem ordinis clericalis. Et hanc opinionem tenet dominus Lardi. Sed dominus Pe. et dominus An. disputando tenerunt opiniones Jo. an. hec Panormi. in dicto. c. perpendimus. Quarta cōclusio. Siquis percussit clericum in habitū et tonsurā in bello iusto ex parte percutientis: percutiens non est excommunicatus: presertim si clericus causam dederit aggressione. hanc cōclusionem approbat archi. florē. et dicit esse de mēte Innoç. Item fm eum si tres contra terciū. et clericus temere se immitat habitu deposito: et tūc credit percutientis in limitibus aggressione: non fore excommunicatos. Quarto in clericō exercente negotia secularia et tertio monitus: noluit desistere a negotiationibus perdit priuilegium quo ad negotiations et facultates suas patrimoniales dunitaxat fm glo. in. c. fi. de vita et bone. cleri. nō autem ecclesie: quia licet res ecclesie deferantur ad certum locum negotiationis causa: non debent soluere gabellam fm Panor. ibi. quia delictum persone tē. Et sic fm glo. ibi. talis clericus negotiator: non perdit priuilegium fori. Nā illud est maioris preiudicij q; priuilegii canonis: qd etiam minime perdit. Quinto in clericō pīngato si non fert habitū et tonsurā. nullum retinet priuilegium. Secus si desert habitū et tonsurā: et cōtraxerit cum vnicā et virgine: quia tūc retinet priuilegiū clericale in duobus. scz q; percutiens eis est excommunicatus. et q; nō potest constringi per iudicē secularem. nec ciuiliter. nec criminaliter. In ceteris vo non retinet de cleri. coniu. c. clerici li. vi. Limita tamen predicta prout dictum est supra. Clericus sedo in si. Sexto in clericis buffoni bus: ac etiam macelarijs et tabernarijs: qui talia officia publice et psonaliter faciunt. Et die vt supra. Clericus secundo. Septimo in illis qui nō ex ira sed iocose se percutiunt. extra eo. ca. i. Octauo in magistro: qui tamen hoc facit leuiter causa discipline. extra eo. cum volitate. s. fi. Mono in eo qui incontinentiū vim vi repellit temperate. extra eo. si vo. el pmo. s. ij. Decimo cum que inuenit clericum turpiter agentem cum uxore. matre. sorore vel filia propria: vt in dicto. ca. si vo. Et nota glo. ibi super ver. uxore. que dicit idem esse i sponsa de plenti. que etiam querit nunq; nomine matris intelligentur omnes ascendentēs. Et dicit. q; in isto casu non est extendēdum ad descendētēs vel ascendentēs cum minor fiat iniuria. Idez tenet dominus An. quod placet Panor. Cum hec materia sit odiosa ipsiis clericis. et exorbitans a dispositione iuris: non debet extendi: sed in propriis termis intelligi debet. Et fm hoc intelligitur de matre. filia. vel sorore tam legitima q; etiam naturali: sed non adoptiva. Item appellatio filiorū non veniunt nepotes in materia stricta

Excommunicatio.ii.

marime vbi non tractatur de fano re filiorum: vt
hic. de hoc vide infra. c. filius. et. c. Illegitimus.
Et nota fin v. q non solum ad coitum est re-
stringendus; sed etiam ad amplexus et oscula. Et
quando quis se preparat ad opus carnis. si tamen
in loco non suspectus; sed in publico faciat. Sicut
sit quandoq; ludendo: tunc verberans buiusmo-
di inciderunt in canonem. Item cum per signa aper-
ta et propinquia negocio constat a clero turpitu-
dinem coitus ibi ante expletam statim esse cu predictis:
verberans buiusmodi non incideret in ca-
nonem: si hoc faciat incontinenti anteq; ad alia
diuertat; nam postea verberans incideret. Item
si quis inueniat clericum suspectum et monitum in
domo cum uxore: et si non turpiter conuersantem
sedentem tam vel confabulantem: licet eum fin
leges perire: multo fortius capere et detinere p
viginti horas. et iudici tradere: et testes conuocare
ff. de adulst. l. capite. hec Directoria li.iii. Et intel-
ligitur di monitione etiam facta a marito. de hoc
vide singularia infra Impedimentum octauo. et
supra. c. Dos.

C An autem in predicto casu tali liceat predictas
personas munitare vel occidere? Rudit v. v. Et si
possit dici q; tali parci quo ad excommunicationem.
Eo q; deo. si v. all. no distinguit int atroce in-
uria et no atroce nihilominus no licebit ei occidere.
C Quid de illo qui ordinat cum uxore ut cleri-
cus vocetur ad turpitudinem: et sic eum verbe-
rat. Rudeo fin v. v. q tam vir q; uxoris incident
in canonem.

C Quid de muliere que percussit sacerdotem im-
petentem eam de turpitudine? R. fin v. v. si lo-
sum eam verbis impetrat: incidit in canonem. Si
autem tangit iniuriam: et illa se defendens cu moderamine inculpate tutele eum percussit: no cre-
do q; incidat. Securus tamen est q; faciat se ab-
solvi ad cautelam. Undecimo. si fiat a prelato: v de mandato eius: causa correctionis. vt in. c. cum
voluntate. et. ca. ex tenore. extra eo. Et si non fiat
causa correctionis: tam verberans q; precipiens
incurrunt excommunicationem. extra eo. vniuer-
sitas. Quod si causa subest: potest clericum ca-
pere et carcere etiam per laicum. extra eo. si cle-
ricos. li. vi.

C An autem clericus possit torqueri per laicum
etiam de mandato prelati? R. Panor. in. ca. ut
fame. extra eo. post do. an. ibidem. et pe. de an. q; non.
Sicut nec verberari potest. Et ita resert do.
An. se consiluisse. licet communis obseruatio habe-
at contraria: et male. vde tam glo. in. c. psbyteri.
v. q. vi. que dicit clericum debere torqueri coram
episcopo suo: no a laico. Sed possint intelligi q; no
a laico. licet disponente et auctorante. Sicut et lai-
co ministrante et obtemperante mandato ecclesia-
stici iudicis. Sicut videmus in simili. no enim po-
test laicus auctoritate ppia capere et detinere cle-
ricum: seu derrudere sine pena excommunicationis.
vt in. c. nuper. eo. ti. Et tam ad mandata iudicis
ecclesiastici: licet capit et destrudit sine pena: vt in
dicto. c. ut fame. Et cōmūniter dicit Panor. hoc

seruat: et male. Et hoc ideo q; hodie clerici torquen-
tur per laicos; et talis modus torquendi no posset
fieri per clericos: quia forte nemus in huicmodi ob-
temperet nec sunt docti in hac arte torquendi;
sicut laici. Sed de iure non puto hoc posse fieri.
Itē nota q; q; clericus sit incorrigibilis: nisi tra-
ditus fuerit curie seculari no potest per secularrem
ppia auctoritatem detineri. Quod intellige nisi pre-
cesserit depositio: vt in. c. cum no ab homine. co. ti.
vel nisi capiat incorrigibilis: vt restituat prelato
ppia. ad hoc facit quod notar. Panor. in. c. q. q. de
offi. or. q; si timeret de potentia clericis: vel de fuga
eius q; circa incorrigibilitatem: potest platus inno-
care brachium secularis. et illū capi facere et incar-
rari. Secus aut q; inuocat brachium secularis: ut
puniat clericum iure suo. Et sic procedunt iura al-
legata p glo. ibi. Nota etiā fin Panor. in. dicto. c.
ut fame. q; familia potestatis pōt capi clericis in-
uentum de nocte: q; cu sit psumptio fraudis: q; qui
male agit odit lucet: et etiā q; versimilis pōt timeri
delictum cōmittendum no incurrit excommunicationem
illū capi: vt p̄sentet epo vel plato suo: q; hic no
potest notari dyabolica sua. Idē puto in capi-
ente clericū debitorem suū fugientem: q; hic cessar-
ols et suū dyabolica. Immo plus dicit Panor.
q; si laicus habet clericū seruientem quem habet su
spectum de furto posset illum capere et detinere.
Quod intellige ad tempus. vt. l. p̄sentet episcopo
vel prelato. Item quis sine minis et terrorib; cler-
icum deprehensum in aliquo facinoz facit secū inui-
tum ad iudicem ire. ignorans tamē q; vadat iui-
tus. no est excommunicatus fin quodla; nisi credit q;
inuit ille ducatur et q; ppter timore vadat. abs no
iuris q; tunc esset excommunicatus. Et ideo si minis et
terroribus facit eum stare in loco vel dicit secum
quasi captum excommunicatus est fin Panor. Quod
cum in turbante diuina officia q; presbyter vel
alius ad quem spectat: pōt ejscere de ecclesia. extra
eo. veniens. et. c. cum voluntate. Similiter cu quis
ratione officii quod in ecclesia obtinet p̄mit de-
cretū. aut etiam cum senior: causa deuotissimis ho-
sciat. aut domin⁹. aut parēs. siue ppinqus qui fa-
miliam corrigit. hec omnia in hoc. xij. verbi dicta
intellige cum sint in minoribus ordinib; ppter
de parete. vt. j. dicit.

C Sed quid si principalis magister phibeat sū
magistro: vel alicui cōmittit aliquos pueros do-
cendos ne percussit eos. et taliter. phibitos per-
cutiat. nunquid incidat in canonem. Glo. Rar.
credit q; non. quia non potest magister per phib-
itionem buiusmodi auferre ei beneficium iuris. p
quod cōceditur decentius corrigere quos docet.
Terciodecimo. Si clericus depositus sit degra-
datus. extra de iudi. cum non ab homine. et p
penis. degradatio. li. vi. Nota tamē fin Panor. in
ca. ex parte. de cle. cōm. q; duobus modis dicitur
quis depositus. licet actualiter et verbaliter. Depo-
situs actualiter: incontinenti per degradationem
actualem perdi priuilegiū clericale et efficitur de-
fōr seculari. Sed in depositione verbalis securis. ni
si sit incorrigibilis: quia tunc perdit incontinenti

Excoicatio.ij. Fo. XCVIII.

privilegium, et potest comprimere iudicem secularem. tunc est fm communem lect. in d.c. cum non ab homine. De hoc vide etiam s. Degradatio. Quar todecimo. quando clericus transfert se ad actum pr sis contrarium: utputa. erat in minoribus. et factus est miles vel bigamus. lxxviii. dist. quisquis. Nota tñ Panor. in c. vt psumtatur. de cler. pug. q. iste clericus aut pmonet ad militia seculares. et facit actum omnino contrarium clericatu: utputa. quia exercet sena: seu iuit ad bellum. et tunc immediate potest paulegium clericale. quia ista sunt contraria. Vnde ex quo elegit contrarium vitam: fuit a principio ipso facto exclusus. xxxi. q. j. cum renunciata. Aut tñ factus est miles. sed non exercut sena. nec alium actum. plus contra clericatum ele git. sed virum honeste: vt clericus. et tunc gaudet pri uilegio. Ita sentit Inno. in d.c. vt consultationi. Dicit etiam Jo. De san. q. tria monitus requiri in clericis constitutis in sacris. Sed si clerici in minoribus constituti. clericatum habent. p derelicto conuertendo se ad militiam. v. vrores ducunt. tunc sine monito psumunt paulegium.

Quid si paterfa. aliquos. de familia constitutos in sacris verberat causa correctionis? Quidam dicunt q. nō est excusat si sint in minoribus. Se cius si in sacris. vnde maiorem pstatem habet magister in discipulo: q. pater in filio. q. magister post sacram ordinem adhuc habet discipulum in pstatu sua. sed pater nō. quia sacer ordo liberat a patria potestate. hec Jo. extra eo. cum voluntate. v. dicit q. nec in maiorem: nec in minorem incidunt excoicationem. sicut nec magister. q. causa correctionis verberat clericum: sive sit in sacris. sive nō. Idem Tan. Nec est verum q. dicit glo. in d.c. cum voluntate. videlicet q. sacer ordo liberat a patria potestate. quia fm Panor. ibidem. t. in c. constitutus. de in t. resti. sola dignitas episcopalis est illa que liberat a patria pstate. Et hoc ppter sublimem dignitatem: vt in c. q. venerabilem. qui fit. sint le. vbi solum sit mentio de dignitate episcopi. ergo p locu a speciali secus de aliis: nec dicit glo. pbatur iure. Et etiam in patre nō potest in statu dyabolica manus immo charitatua. tvix posset se cõtinere: quin corrigerat silium errantem. hanc opinionem etiā tenet Jo. de lig. Pe. de paru. t Pau. q. fm Archi. flo. vi def. ronabilis.

Sed nunquid si quis non ob sui tuitionem. sed ob tuitionem patris: matris: vrox: filius. vel etiā extraneorum: clericum ledat? Rū. fm Inno. talis nō incidunt in canonem. arg. ff. quod me. ca. Isti quidem. q. si. Nam et socii iniuria propulsanda est xxiij. q. iii. fortitudo. t. c. nō inferenda. Idem Dir. li. iii. tit. ii. Sed quid si persona ecclesiastica domum occupet alicuius. et non vult exire sine violentia? Rū. fm Inno. ejicens non incidunt in canonem. quod colligitur. extra de resti. spo. olim causam. Et hoc intellige si sit cum moderamine inculpate tute.

Quid de non defendantibus clericos cum possint? Rū. fm Directoriam. lib. iiij. ti. ii. sive sit in potestate sua sive non. semper incident in canonem.

dummodo dolose hoc patientur. Secus si nō do lose. sed ex negligentia. vel quia nolunt se immisce ter rumoribus aliorum: tunc non incident in exco municatione. Idem Panor. in c. quāte. extra eo. Idem Jo. t Arch. xxiij. q. iii. c. ostendit. Idem d. An. iii. d.c. quāte. licer glo. ibi tenuerit. contrarium Et dicit. d. An. q. cōis opinio est q. incident in canonem. siue habeant in potestate verberantem siue non.

Quid si clericus volens satisfacere alieni: sponte subiicit se verberibus? Rū. clericus debet exco municari. verberans est excusat. extra eo. contingit. de hoc vide s. Excoicatio. xvij.

Quid si clericus irato animo peccat se ipm. an sit excommunicatus? Dic fm Directoriam. li. iiij. titu. ii. q. sic. quia facit iniuriam ordini clericali. siue religioni. Idem Arch. xxiij. questione. v. si nō licet.

Sed quid si magister vel prelatus ex ira peccat? Rū. fm. v. v. non incidunt in canonem: ex quo causa correctionis hoc facit. Et si de correctione nō cogitat actu: si tñ habet hunc finem in habitu sufficit. Nec distinguo: vtrum sit in sacris vel non. extra eo. cum voluntate.

Sed quid si officiat in ecclesia. platus. magister. dominus domus. v. consanguinei. excedant modum in corrigendo? Rū. fm Hosti. nisi ex ppositori. irato animo multum excedant. non credo q. incidunt in canonem. qui solummodo dolum. p sequit.

Quid de illo qui a clero grauter tamē pcessus. cum animo vindicandi grauter repercutit? Rū. fm. v. v. Ex quo libidine vindicte. t non ioco sa leuitate repercutit. incidunt in canonem. Sed t se iocose percussus a clero. grauter tamē repercutit. sed tamē iocose leuitate. t sine dolo. non incidunt. Similiter nec sacerdos. qui clericum importune puerum secum ludenter iratus percutit. non iniuriandi animo. vellibidine vindicte. Hoc idē videtur sentire Rū. in iiiij. dis. xvij. vbi dicit. q. nō incurrit excommunicatione maior. quando aliquis nō ex deliberatione socium suum leuite impellit. q. nō sit turbatus. Mortale enim nō cōmititur nisi ex deliberatione. vel post tempus humanae fragilitatis. sufficiens ad deliberandum. cum factum est tale q. homo. non obstante humana fragilitate. tenetur de necessitate deliberare. vt p deliberatione ab illo opere illicito retrahatur. Nullus autem a iure excommunicat. nisi ppter peccatum mortale. Hec Rū.

Quid si aliquis non mittit manus in clericum; sed spuit. aut aliquid effundit super eum. aut claudit ei ostium: vel ponit custodes ad capiēdum eū. si de domo exeat. v. ei equitati capit habenas equi vel rumpit cingulum selle? Rū. fm. Ray. t alios communiter. omnes tales sunt excommunicati. nec refertur in iuris qui manus in eum. aut in rem sibi coherentem. aut rem de manu eius rapiat. aut velles: quibus induitus est scindat. Secus tamē si solo metu cogit vt se redimat. vel aliqd det. Ma talis neq. in personam. neq. in res sibi coherentes

Excoicatio. iij. iiiij. 7. v.

mittit manum.

T Quid si quis aferat clericum asportantem res: quas ei furatus fuerat. et p violentiam auferet ei? Rū. fm. v̄. nō credo q̄ incidat in canonem. si res illas ei auferit. dum est in asportando anteq̄ asportans se recipiat ad locum determinatum. Secus si ex interculo. q̄ nō licet sibi ius dicere.

T Quid si quis iratus vadat contra clericum leua to pugno enīe vel basta quasi percussurus? Rū. fm. Ray. nō credo q̄ incidat. q̄ manus nō iniecit.

T Quid de illo qui psequebit clericum fugientem. vt pecunias: clericis sine percusione cadit et leditur? Rū. fm. v̄. nō credo q̄ incidat. Secus si ipse fugiens et quasi coactus precipitat se in aquam. vel aliud periculum se ingerit ut euadat. q̄ tunc psequens incidit in canonem.

T Si fugiens inimicos: vt facilius euaderet. ejiciens clericum de equo et ipsius ascendens vt fugiat: excoicatus est fm quiesdam. nam hec est iniectione violencia. nec iure sit. ergo insultum verba canonis et mens. Nec obstat q̄ licet sit se defendere hoc verum est sine lesionē tercij. hanc op̄. tenet Barto. brx. et Lan. Sed Pe. in lib. de censuris ecclesiasticis tenet contrarium. et inter ceteras rationes hāc inducit. que notāda est etiam in alijs casibus. Dicit enim non credo aliquem sapientem dicturum talēm peccare mortaliter. ergo necesse habebit dicere illum nō esse excoicatum. Nam cum excoicato sit eterne mortis damnatio. xij. q. iiij. nemo. nō infligit nisi p mortalē.

T Quid si quis accipiens clericum per capillos et lñoi dicat: nisi es es clericus peccare te? Rū. fm. v̄. Si animo iniuriandi iratus hoc faciat. credo q̄ incidat: alter nō.

T Quid si quis furto accipit corrigiaz clericō qua accentus erat: vel vestem qua erat indutus? Inno. dicit et Hosti. q̄ eo dormiente: talis auferens non est excoicatus. quia nulla infertur violentia p̄ sonae que non sentit. Contrarium tamen crederez q̄ sit de mente canonis. q̄ qualitercumq; quis tangat personam clerici iniuriose. q̄ incidat in canonem: vt notat Archi. in. c. si quis. xvij. q. iiij. et Jo. de h.

T Quid si verberet conuersus vel nonicius. vide s. Absolutio. ij.

T Quid si quis credens verberare clericum verberat laicum? Rū. fm. Ray. non est excommunicatus. hoc dico. ppter fiam canonis. que exigit actum: cum dicit. si quis iniecerit manus violētas in clericum.

T Quid de illo qui verberat clericum credens esse laicum? Rū. fm. Hosti. Si talis errauit in persona ut quia volens percuteret. et laicum: percussit. Si clericum cum utrumq; cognoscat. tunc est sententia q̄ incidit. Nam in clericum manus violentias iniecit. Si vero errauit in qualitate. quia de isto qui est clericus: putabat q̄ esset laicus. quia videbat eum in habitu laicali et non gerentem se pro clericō. non incidit. extra eo. si vero. Secus autem si videt eum in habitu clericali et p clericō reputabat. q̄ tunc incidit in canonem.

T Quid si aliquem clericum paratus facere aliquod flagitium. teneo violenter zelo dei ne illud faciat? Rū. fm. v̄. si tales teneo modico tempore iniuntur. et etiam renitentem. citra iniuriam tñ percussonis. non credo me incidere in canonem. concilio. Inno. et Hosti. Idem dicendum est fm Inno. si superuenientibus iniurias clericis tenetur ne incederet in manus eorum. quia tali iniuria non interrogatur.

T Quid de illo qui mandat in clericū manus iniecti? Rū. fm. Ray. si legebat effectus. tam mandatis q̄ is cui mandat incidit in canonem. extra eo. mulier.

T Quid si mandator misit ad reuocandum mandatum? Liue distinguendum: q; si mandatarius anteq̄ reuocatio puenisset ad eum iam verberaret. tunc est excommunicatus. Sed glo. Ray. dicit contrarium. si mandatoriem sufficenter penitit. rest in charitate. Nullum em existentem in charitate. ius ligare intendit vinculo excommunicationis. Dicitum tñ Ray. cōter teneat ab alijs. Quod potest intelligi quo ad forum cōtentiosum. Secus q̄ ad deum. Si vero reuocatio prius puenit. nō est excoicatus mandator. Eadem q̄ et solitus potest fieri de eo qui consiluit clericum verberari. si eius consilium fiat.

T Quid si mandatis clericū verberari prius verberet decedat? Rū. fm. Hosti. si notoriū sit. et talis in fine nō fuit absolutus: vel signa pnie non apparuerint. baberi dñ. p excoicato. nec debet sepeliri in cimiterio.

T Quid si non mandauit. sed quod factum est ratum habuit? Rū. Si iniecta est manus in clericū nomine tuo. licet sine mandato. et tu hoc ratum habueris. excommunicationem incurris. Si vero non fuit facta nomine tuo. peccas habendo ratum. sed nō incurris excommunicationem. extra eo. cū quis. libro. vi.

T Quid de illo qui dicit suis. q̄ vellet vindicari de tali clericō. et sic illi verberat eum? Rū. fm. v̄. Si ea diti animo. provocandi eos. et ipsi ob hoc morti fecerunt etiā nō noīe dicens. Ipse dices nibilominus incidit in canonem.

E

Ecommunicatio. iij.

De excoicatiō falsario. iiij. vide s. Absolutio. i. et i. c. falsitas.

T Quid si quis falsus utit̄ s̄is ignoranter? Rū. fm. Hosti. non excusat. q̄ p alios inuestigare debuit. Si tñ falsitas erat ita latens. q̄ non bin pcepit poterat. et iple adhibuit diligenter. quia potuit. nec peccat. excusat⁹ eff. Alioquin nō extra de homi. Job. hannes. et c. vlti.

E

Ecommunicatio. iiiij.

De excoicatiō incendiario. iiij. vide s. Absolutio. i. et i. c. Incendiarius

E

Ecommunicatio. v.

De statuentibus cōtra libertatem ecclie. vide s. Excoicatio. viii.

E

Ecommunicatio.

De excoicatiō falsario. iiij. vide s. Absolutio. i. et i. c. falsitas.

De excoicatiō incendiario. iiij. vide s. Absolutio. i. et i. c. Incendiarius

De excoicatiō statuentibus cōtra libertatem ecclie. vide s. Excoicatio. viii.

De excoicatiō falsario. iiij. vide s. Absolutio. i. et i. c. falsitas.

De excoicatiō incendiario. iiij. vide s. Absolutio. i. et i. c. Incendiarius

De excoicatiō statuentibus cōtra libertatem ecclie. vide s. Excoicatio. viii.

Eccōmunicatio.vi.

De participatōe cum excōicato; ubi sc̄ē
dūm q̄ est quedā participatiō illicita. q̄
quidem cōtingere p̄t quadrupliciter. Primo q̄n
quis p̄cipiat cum excōicato in codē criminē, ppter
q̄d excōicatus est. s. dāndo ei cōsilii auxiliū; vel sa-
nōrem. Et hoc vides. Excōicatiōe, xvij. Sed q̄n
participat quidē in criminē mortali. sed nō in illo
pter q̄d excōicatus est. Et talis mortaliter peccat
lacet nō incurrit eandem s̄niā, sed incurrit mino-
rem excōicatiōem. Tercio q̄n p̄cipiat ei in diui-
nus, s. recipieō eum ad diuina officia, seu ecclēsia-
stica sacrā; vel ad ecclēsiascīa sepulturam. Et talis
quidē liceat nō s̄ irregularis; vt extra eo. is cui. lib.
vi. peccat tñ mortaliter. t̄ est valde, pp̄inquis irre-
gularitati. Nam est ei interdictus ingressus ecclē-
sie donec de transgressione h̄mōi ad arbitriū eius;
cuīs s̄niā cōtemplit; satiscerit cōp̄eter, extra
de pani. c. ep̄o. li. vi. Et ibi sentit Arch. vt ponit
Io. an. in nouella. q̄ illud caplī videt solum ha-
bere locum in celebrantiō excōicatis ab hoīe. t̄ nō
a iure, ppter verba ibi posita ad arbitriū eius. t̄.
Et si postq̄ est sic interdictus ingent se diuinis: in
suo officio agens sicut prius. Irregularis efficit, q̄
si talis p̄cipiat in diuinis p̄ metū, vt q̄d tyran-
nus cogit metu mortis sacerdotem sibi celebrazare,
beatus eset sacerdos fm. Hosti. si se ad martyriū
pp̄parat. Metus em̄ t̄ si culpam attenuet: simpli-
non excusat. xxvij. q. v. Ita ne. Tamen fm. v̄. et
Hug. bene excusat metus ille qui caderet in cōsta-
tem virū. Et put habet in sum. conse. li. iiij. Sed a
opinio videt humanior r̄erior. cum casus necessi-
tatis excusat in talibus. Et etiā casus utilitatis. qd̄
minus est. hec ibi. p̄mū tñ dictū p̄ intelligi q̄n q̄s
et menu patius esset cōsentire etiā p̄tō. tunc em̄ nō
est excusabilis. d. c. Ita ne. Quarto q̄n p̄cipiat. nō
in criminē. h̄ in loq̄ndo vel s̄cū dādo, vel comedē-
do t̄ h̄mōi. Et de taliter p̄cipiatē dicit Tho. in. iij.
q̄ quida dicit q̄ peccat mortalr. Et subdit q̄ hoc
videt valde graue. q̄ homo, p̄ uno verbo leui, quo
excōicato loquit̄, peccat mortaliter. Et idem tenet
Panor. in. c. laceris. qd̄ me. cā. dicens q̄ est cōis op̄i-
nio doc. q̄ cōicans excōicato nō peccat mortaliter.
sed venialiter. nūli in quinq̄ casib⁹. Primo q̄n cō-
municat in contemptum clauium. Sed q̄n sit in
contemptum superiōris. seu contra p̄ceptum suum.
Tercio q̄n cōicat in diuinis. Quarto q̄n cōicat in
criminē. Quinto si erat excōicatus cum sibi partici-
pantibus. al's eset nimis durum. q̄ quis regulari-
ter incurreret mortale. salutando excōicatum; vel
eum nō curitando in mensa. Hosti. tñ extra eo. qd̄
in dubijs. t̄ Job. t̄ Arch. xi. q. iii. rogo. dicunt q̄ si
quis p̄cipiat cum excōicato contra p̄hibitionem
canonis. peccat venialiter. nūli forte nimis frequē-
ter hoc faciat in contemptu canonis. reputando
excōicationem truffam. Si autem p̄cipiat con-
tra p̄hibitionem boīs. mortaliter peccat. Et hoc ē
qd̄ dici cōsuevit q̄mītus agit cum lege q̄ cum mi-
nistro legis. l. celsus. ff. de arbi.
Sed nunquid delegatus potest excōicare illos

qui in locutione t̄ h̄mōi participant excōicatis ab
eo: Rū. potest. Et sic excōicant debent petere absolu-
tionem ab eo vel a delegante: utputa. a papa. ex-
tra de offi. dele. p̄tēra. t̄. c. significasti. t̄. c. pruden-
tiā. Hoc tñ intelligendum est q̄ ipsi participantēs nō
possunt excōicari nisi cum illa solēnitate de-
qua dictū est s̄. Excōicatio. i. S. qui incipit. In qui-
bus casib⁹ ver. quartus casus. Et est sciendū q̄ ex-
cōicatio nō transt̄ in terciā p̄sonam.

Sunt t̄ ali casus in quibus quis liceat parti-
cipat excōicato. Primo quidem q̄n loquit̄ ei in his
que p̄tinent ad absolutionem vel salutē anime. lez
alia verba incidenter interponat vt magis p̄ficiat
Item Bre. xj. q. iii. qm̄ multos substrahit minori
excōicatione plures cōicantes. videlicet v̄tores: fi-
lios. seruos: ancillas: seu mancipia: rusticos: serui
entes. t̄ omnes alios. s. eius familiares t̄ subiectos
qui nō adeo curiales sunt; vt eo. um cōsilio scelerā
p̄petrent. t̄ omnes qui ignoranter cōicant excōica-
tis. sine illos qui cōicant cum illis qui excōicatis cō-
municant. Quicquid aut orato: i. causa oīonis va-
dens: aut p̄grinus: aut viato: in terram excōicato-
rum deuenient. vbi nō possunt emere vel nō ha-
bent vnde emant. dat licentiam ab excōicatis reci-
piendi. Et nota q̄ circa p̄dictas p̄sonas distinguē-
dūm est inter illos qui ante erant obnoxij sine obli-
gati excōicatis: vt v̄to: filii: serui: t̄ isti tenent eis si-
cū primo tenebant. Qui v̄o nō erant eis obnoxij
nec etiam nūc sunt. possunt cum eis cōicare: pro-
ut t̄ q̄i necesse fuerit. extra eo. inter alia. Et de hac
materia notā versus. Utile. let. humile. res igno-
rata. necesse. Hec anathema quidē faciunt ne pos-
sit obesse. utile. i. ppter excōicati utilitatem. vel etiā
participatiō: vt. j. dicit. Let. lez matrimonij excu-
sat. Humile. s. serui t̄ filii excusat. Res ignorata
id est q̄n nesciuit eum excōicatum. Necesse. i. ppter
necessitate cōicans excusat: de quo. j. Utilitas er-
go excusat a participatione excōicatorum. Et hoc
potest esse dupliciter. Nam potest esse utilitas ex-
cōicati: vt q̄n loquit̄ ei de his que p̄tinent ad
eius salutem. vnde t̄ excusat̄ ei qui causa p̄dicati-
onis t̄ confessionis habitant inter illos. a quibus
etiā licet petunt t̄ recipiēt elemosynas: extra eo.
cum voluntate. S. predicatorēs. Et fm. Dr. si alia
verba in p̄dicatione vel confessione immiscantur
ut apud ip̄os magis. p̄ficiant. excusantur. ergo si alia
intentione hoc faciant. excōicationis minoris vin-
culo astrigunt. Item potest esse utilitas ex parte
participatiō: vt cum petit ab excōicato quod ei de-
bet: vt in. c. si vere. extra eo. vnde t̄ si nōlū solueret:
potest in iudicio cōueniri. al's ex delicto suo cōmo-
dum reportaret: extra de iudi. intellerimus. Possit
etiam loqui licite de salute aīe sue. p̄tēsi necessitas
est. et nō posset h̄c recursum ad alii qui cōsulat ei
fm. v̄. Et fm. eundē. v̄. necessitate imminentē
possum petere ab excōicato cōsilii ejus sup̄ realib⁹
Quanta autē necessitate: vel utilitate hoc licet age-
re. arbitrio boni viri relinquet.

V̄to: excusat̄ a participatione cum v̄to. sc̄ē-
cet q̄n de matrimonio q̄ ecclēsia approubato con-
stat. d. c. qm̄.

Excoicatio.vj.

Sed nunquid econuerso excusēt vir participādovorū? Dic fīm. Dir. q̄ si mulier fuit excoicata, ppter matrimonium; quod dīc̄ illūcē contractū. tunc nō potest participare. Si vō alia de causa sit excoicata. Distinguē. Nam aut vir p̄cipat vro; quo ad debitum carnale reddendum. quia ēstū ad hoc vir vro; nō ad imparia iudicat̄. extra de diuī. gaudemus. Et tūc excusat̄. Aut participat vro; in p̄nīsione virtus et seruīto humano; et tūc non excusat̄ vir. quia viris feminas subditas et pēne famulas let̄ esse voluit. xxvii. q. v. hec ymagō. et c. se. Ideo imputat̄ marito: cum possit cogere vro. rem ad satissimā endū. et ad p̄tendū absolutionem. Idem Jo. xxvii. q. i. de filia. et Jo. mo. extra eo. statuimus. li. vi.

Sed quid si vir vocet excoicatum ad mensam: nunquid vro; possit ad ipsam mensam comedere. Rū. fīm. vī. q̄ nō. tūc̄ poterit comedere ad aliam mensam in eadē domo ita remote q̄ mento possit dici q̄ nō comedenter sumū.

Dtrum filij excusant̄ a participatione patris? Rū. fīm. vī. filij qui sunt in patria poteſtate vel etiam emancipati qui sunt cōmensales patri. et ab eo habent necessaria. excusant̄. Alij vō non. Item vt supra dictum est excusant̄ serui; ancille; rustici; seruientes et alijs subiecti; qui nō adeo curiales sunt z̄c. Nam tales p̄sonē s̄ ante s̄niā astrictē erāt ad familiare obsequium; et sic etiā nunc. tenēt et cōicare possunt. extra eo. Inter alia. Quod intelliḡ fīm. vī. q̄n̄ ip̄i ante excoicationem dīc̄: dīc̄ obligauerunt se seruire. et seruitū intrauerunt. Si aut̄ post eius excoicationem intrauerunt. Distinguē: q̄ si signorauerunt et postea sc̄iunt. nō tenēt discedere cum dīc̄. Si vō sc̄iuerunt a principio tenēt discedere; nisi necessitas eos compulset q̄ fierent de eius familia. Et quod dīc̄ de rusticis. intelliḡ de his qui colunt terras dīc̄orum suorum. Et fīm euēdem. vī. extendit etiā ad illos qui dīc̄unt medietarij. et ppter culturam recipiunt certā portionem fructū. Nam et possunt cōicare quātum oportet. ppter culturam et hīmō. Idem intelligendum est fīm. Host. de nutribus et sumisibus. que si a dīc̄ recederent. nō haberent yndeviuerēt ar. extra eo. si vere. vbi excusant̄ etiam qui cum excoicatis nautis cōueniunt traxretando contra racenos.

Sed nunquid patres et dīc̄ excusent̄ si p̄cipiat cum filiis suis excoicatis? Rū. fīm. Ray. q̄ nō excusant̄. q̄ tenēt congerē suos minores; ne incidat in causam excoicationis. Tamen fīm. Tho. ad mīnas debent eis cōicare in his in quibz obligati sūt q̄ sicut inferiores obligant̄ ad obsequium lupiorū ita et supiores ad p̄sidentiam inferiorum. et tōde modo videāt dicendū de seruis excoicatis qui dīc̄ subfūnt. seruis et mercenarijs non possunt cōicare fīm. Host. nisi sine magno incomodo eos vitare nō possint. Et idem de locis habeutibus aliquid cōe: vt in. d. c. si vere. vbi. Hanor. dīc̄ q̄ aut societas fuit contracta ante excoicationē; aut post. Primo casū licet possum vti societate; vt ibi. Sc̄o caſu. Aut ego contraxi societatem. aut successi in ius

alterīs. Primo casū nō debeo vti illa societate. q̄ deliqui contrabendo secum. Sc̄o caſu sic: q̄ ego nō sum in culpa: et societas habuit originē ante excoicationem. līc̄t ego successerī in ius alterū tpe excoicationis. Et intelligē p̄dicta. q̄n̄ dāmnuſ mīhi cōtingeret ex absūtūta societatis. Secūs si dāmnuſ cōtingeret ex excoicato. q̄ nō teneor̄ sibi cōicare in favore lui. Vide enī. Inno. et Hosti. in. e. nūp. eo. ti. qui dicunt q̄ in eadem camera possum excoicato cōicare. si ibi sum. p̄ factis meis. Non ei tunc dīc̄: cōicare sibi. sed potius vti iure meo. a. ḡ sine dāmnuſ resiliere nō possum. Debo tūc̄ vitare cōonem iōnō voluntaria; vt iacere secum in lecto. vel p̄iandere in eadē mensa. Nec obstant̄ aliqua iura q̄ vident̄ cōtraria in hoc. q̄rilla p̄cedūt ex supabū dante iusticia. et ita loquit̄ ter. in. c. oīs qui. xxvii. q. j. vbi quidā sanctus fugit dī balneo. ppter supuentia cuiusdā excoicati. sed ius meū dimittere non teneor̄. Possum ergo vti iure meo: p̄tia excoicati nō obstante.

Nunquid armiger vel seruēs militi p̄t cōicare cum illis excoicatis. cum quibz dīs suis cōicat̄ Rū. fīm. vī. nō p̄t. līc̄t excusant̄ cōicado dīs suo excoicato; vt dictum est.

Sed nūquid valallū p̄t cōicare dīs suis excoicatis? Rū. fīm. Rū. in. ui. di. xviii. q̄ nō. Nam excoication publica q̄dī illa est inmodicat̄ princeps absoluit milites suos a iuramēto fidelitatis quo te neban̄ eī. i. effectum illius obligatōs suspedūt. Et hoc cōstitutum est in detestacionē criminis. et etiā magis principes tñhant contennere ecclesiastica p̄cepta. xv. q. vi. nos. sanctorū. et c. se. Si tūc̄ dubius est. utrum princeps s̄ excoicatus vel nō. obedire tenēt. q̄n̄ in dubijs supioribz obedientiū est. xxiij. q. j. quid culpat̄.

An̄ possit aliquid vendi seruienti excoicato vel ab eo emī? Rū. fīm. vī. si emat̄ vel vendat̄ nomine excoicati: nō est contrabendū cum eo: sicut nec cum excoicato. Secūs. si noīe suo aliquid tale faciat. dī tūc̄ nō in fraudem.

Dposito q̄ aliquis videat aliquē afferente venia la de mercato publice excoicato. nunquid tenēt illum vitare? Rū. fīm. vī. ppter hoc solū q̄ videt̄ eos afferentes talia. nō teneor̄ eos vitare. nisi alter innotescat mīhi q̄ vbi ea emerint. De rebus autē ibi emptis quilibet p̄t comedere et vti. si non sūt in culpa emendi.

Quid si p̄sbyter locauit opas suas alieni dīs: et dīs excoicatis est? Rū. fīm. Host. Si tpe locatio nīs excoicatus erat non valuit locatio. Si vō postea fuit excoicatus caueat ne ei seruiat in dominis. De contractu autē initio cum excoicato; an valeat. vide s. Excoicatio. i. cōiter.

Dtrum excoicatus peccet si ingerat se cōioni alio: q̄n̄. Rū. fīm. Ray. sic. de cler. ex. c. illud. Et excoicatus etiā alios excoicatos vitare debet.

Dtrum si excoicatus intrat ecclēsī alij exire tenēant̄? Rū. fīm. Ray. Si manifestum est cum esse excoicatum. alij exire tenēt: vel. p̄curare q̄ ille est at. xi. q. iii. sicut apli. Si vō est occulū. tunc qui sūt exhibunt lecrete et caute. ita q̄ nō sequat̄ manu-

fectio. si p̄t alij non erubent. et ob boī. Qualiter nō erubent excoicatis. tñr. vñ et cōr. si nō erubent excoicatis. tñr. vñ et cōr. Qualiter nō erubent excoicatis. tñr. vñ et cōr.

Qualiter nō erubent excoicatis. tñr. vñ et cōr. Qualiter nō erubent excoicatis. tñr. vñ et cōr. Qualiter nō erubent excoicatis. tñr. vñ et cōr. Qualiter nō erubent excoicatis. tñr. vñ et cōr. Qualiter nō erubent excoicatis. tñr. vñ et cōr. Qualiter nō erubent excoicatis. tñr. vñ et cōr.

Qualiter nō erubent excoicatis. tñr. vñ et cōr. Qualiter nō erubent excoicatis. tñr. vñ et cōr. Qualiter nō erubent excoicatis. tñr. vñ et cōr. Qualiter nō erubent excoicatis. tñr. vñ et cōr. Qualiter nō erubent excoicatis. tñr. vñ et cōr. Qualiter nō erubent excoicatis. tñr. vñ et cōr.

Qualiter nō erubent excoicatis. tñr. vñ et cōr. Qualiter nō erubent excoicatis. tñr. vñ et cōr. Qualiter nō erubent excoicatis. tñr. vñ et cōr. Qualiter nō erubent excoicatis. tñr. vñ et cōr. Qualiter nō erubent excoicatis. tñr. vñ et cōr.

Excoicatio.vi.

Fo. C.

festatio. si p̄st. aliter nō eribunt. extra eo. cum non ab hoīe. Quidcūtē nāq̄ excoicatus occulē dī mōneri ut exeat. sed si nō vult exire; tunc fiat q̄ dīct̄ est. Si autē excoicatus est in ecclēsia; nō cā orandi. h̄ p̄ alio negoio. nō video quare in eadē ecclēsia ora re nō possum fin Inno. extra eo. c. iup. licer aliū cōtra quād magis cōsentit Host.

Quid si qui excoicatus intrat ecclēsias sacerdos iam incepit missam? Rū. fin Ray. Si est occulē nō debet dimittere officiū. viii. q. i. nibil. Si vō est manifestum; moneat eū in publico ut exeat. Et si quidem nō vult exire. et sacerdos nondūm inchoas ut canonē. debet dimittre. ar. xxiiij. q. i. ois quis. Si vō p̄s̄q̄ ille intraret. vel postq̄ sacerdos eūz vidit. iam canonem inchoauit. debet sacerdos p̄ce de in officio s̄l cūm eo qui assūst̄ ei. ad missam seruit. Ita tñ. q̄ finito canone. et sumpto sacro. an̄teq̄ dīcat postscōio. moneat illum ut exeat. de cōse. di. ii. relatum. Conco. Host. et Host. q̄ si nō vult exire; p̄t eū sacerdos ejcere. etiam si clericus sit. Et si nō pot̄ ei. in sacram̄ rediens dicat post cōdīcē. et dīnes que resabant.

¶ Vtrum aliqui possint esse in iudicio coram iudicibus excoicatis? Rū. fin. vii. di. xviii. q̄. v. No. Vt publica cōdīcē illa et iudicēs res uultiles suos a uirātate fidelitatis et cōfīdēt. effectum illius obligatiōis iūgū. statim est in detractionē emunis. et p̄panes tūcūt cōtemperat. et cōfīdēt. q. vi. nos lāct̄. et. sc̄. Sed utrum p̄t̄ excoicatis ratiōne. quād dubi⁹ superbo. dōbēndi et cōculp⁹.

¶ Vtrum clericū possint cōicare ep̄o suo publice excoicato? Rū. fin. Hosti. nō. tēm. di. miratus. et de ex. p̄. c. f. n̄li forte essent eius servitio deputati. q̄ tunc cōdē modo p̄st sicut aliū seruientes.

Sed quid de monacis. An teneant̄ cōicare abbati publice excoicato? Rū. fin. v. credo q̄ possint ei cōicare. q̄ quasi de familiā sūt. Sed Rū. vbi s. exp̄s̄ tenet q̄ nō allegaro. c. sacerdotes. ii. q. vii iuncta glo. q̄ talis abbas nō potest p̄cipere. Precipere in inferioribz est actus legitimus. excoicatus aut̄ maior excoicatione est ab omnibz actibz legi tūnis suspensus. tum etiā q̄ monachi non tenent̄ ei cōicare. obediē aut̄ est cōicare illi. cuius p̄ceptis obeditur.

¶ Quid si ille qui clericuz verberauit iaz cōposuit cum eo. vel etiā vadit. p̄ absolutione: vel si nondū est denunciatus? Rū. fin Ray. In omnibus p̄dictis casibus eum vitare tenet̄ quilibet. cum nondū sit absolutus. extra eo. cum desideres. t. c. a nobis. el. ii. t. c. cum nō ab hoīe. Eunti tñ ad curiā. p̄ absolutione vendi p̄t et recipi p̄t. et cōicare in his que ad viam ptinent.

¶ Quid si excoicatus iam iurauit stare mandato ep̄i. et ep̄s̄ cōicat ei. nunquid p̄ hoc ep̄s̄ intelligitur eum absoluere? Rū. fin Ray. nō: immo incidit in minore ep̄s̄. et aliū cōicantes.

¶ Vtrum sit orandum p̄ excoicatis? Rū. q̄ pro excoicato orari p̄t in priuato. sed nō publice inter-

oratōes que sunt p̄ membris ecclēsiae. et suffragia ecclēsiae que p̄ tota ecclēsia sunt. excoicato nō p̄sunt Eradicat Hosti. q̄ p̄ excoicato nō est orandū spezialiter. intellige publice. Nam p̄ hereticis in gene re in parascēne orat ecclēsia.

¶ Quid si teneat̄ iuramento aliquid soluere in certō termino. et ille interim excoicat. nunquid die ter mī adueniētē tenere soluere excoicato? Rū. fin Ray. non debeo soluere. xv. q. vi. nos sanctorum. Sz debeo depōnere in ecclēsia. Et sic ut ille age tur eius negotiū: ut p̄ hoc cūtus veniat ad satisfactiōnē. Sed Inno. dicit. q̄ si quis cum iuramento p̄misit aliquid dare excoicato. cōsulimus q̄ det. Hāt̄ seruēs tenet̄ ei seruire: ut p̄misit. xi. q. ii. q̄ multos. Sed Panor. in. c. inter alia. extra eo. tenet primā opiniōnē p̄ text. illum. p̄ locū a spāli. Nam si spāle est in filiis et mercenarijs et silibis de quibz in. d. c. qm̄ ergo in alijs cōtrarij erit quantūcūq̄ duret obligatio. q̄ nō teneat̄ cōicare excoicato. nec debeo incurrere periculū aīe. ex facio suo. Et glo. in. c. iuratos. xv. q. vi. idem tenet̄. et q̄ dī fieri depo sitionē in ecclēsia.

¶ Quid si quis recipit mutuum ab excoicato nūn quid renebit̄ reddere in termino. durātē adhuc ex coicationē. vel si cōducit aliquid ab eo. p̄ p̄cio red dendo tpe excoicationis et bmoi? Rū. fin. Hosti. qui cōtrahit cūm excoicato. obligat̄ ei quo ad naturālē obligationē. ex qua si solutū sit. nō p̄t repe ri. sed nō quo ad ciuilem obligationē ex qua actio nascit̄. et p̄t per. Et ideo nō debet ei reddere. nisi post absolutionē. Hāt̄ cūs̄ depēdet̄ ab immediate p̄cedēti. ¶ Vtrum excoicatis possit aliquid da ri? Rū. fin. v. p̄t cā humanitatis et in sustentationē. sez q̄i indigeret. nec expectanda est ultima necessitas. Et etiā si excoicatus petit hospitium non tenet̄ quis expectare. donec ab alijs omnibz sit repulsus. Et hoc intelligo solum quo ad necessaria vita. et alimenta. vestes. et hospitium. Secus si pe tat alia vtensilia. et securim. fossorū. et bmoi. La men tantū possit indigere securi et bmoi. q̄ possit̄ ei dari. qd̄ arbitrio boni viri limitanduz est. Tho. etiam dicit. q̄ in illo casu in q̄ homo ex p̄cepto charitatis cōmunicare tenetur communio non p̄betur.

¶ Quid de illo qui amico suo excoicato venienti comedere ad domū suam dimittit ei domum. et claves: vel p̄mittit eum comedere sepatum. nunquid intelligit̄ p̄cipare excoicato? Rū. v. Si hoc faciat in fraudem: ut sic eum nō offendat. sed fanoz̄ eius acquirat̄. incurat̄ minore excoicationē. Si aut̄ faciat. q̄ timet ne forte ille vim inferat: nō incurat̄. Si vō facit: q̄ putat eum indigere hospitio. vel alē mentis. p̄t eum cā humanitatis recipere facta de hoc p̄ceptione: ne vel receptus credit hoc fieri. p̄pter aliud. et aliū qui hoc videret scandalizarent̄.

Sed nunquid ab uxore vel familia excoicati p̄ aliquid accipi? Rū. fin. v. de bonis. p̄p̄is uxoris vel familiaris: si noīe suo deederit. recipere possumus. nō aut̄ de bonis cōibz. aut̄ de his que dant̄ noīe mariti: aut̄ dñi et suo s̄l. n̄li forte a marito concessum esset uxori. q̄ suo. p̄p̄is noīe posset dare: n̄li

Excoicatio.vi.

hoc fieret in fraudem canonis.

¶ Quid si hospitatus sum in aliqua domo ad me tam, et supueniat et ingerat se excoicatus, nūquid teneor surgere? Rū. fm. vī. Si est publice excoicatus, surgere teneor, nō obstante quocumq; scandalo. Si vero est occultus, et nō possum sine eius nota: teneor, nō surgere.

¶ Sed au supueniente publice excoicato teneat epire de domo? Rū. fm. vī. immo etiā et scīa aliquem publice excoicatu receptus esse in aliqua domo: possum ibi hospitari, si tante capacitate sit, et possim eins cōionem vitare. De hoc vide s. in hoc e. q; si veniam mutatis ad alio festum, vel cōmuni, et inueniā ibi aliquem excoicatum publice teneor, recedere, nec debeo ibi epulari, licet sedeat ad aliam mensam; q; oēs taliter venientes ad festū, vel cōmuni, sit inueniē cōicare dicendi sunt.

¶ Nunquid possum recipere līas excoicati: vel ei mittere, seu nuncios vel encēia? Rū. fm. vī. nullum eorū licet: nisi in casu in q; licet ei loqui. Cum tñ scribis nō est salutādus, sed loco salutatōnis soler dici. Spiritū consilij sanioris, vñ et qui verbo salutat ab excoicato, nō dñ eum resalutare, sed p̄t dicere, deus emendet vos, et hīmōi. Qui aut munus ab eo recipit q̄ius nō licet, tñ nō teneat reddere, sed inducendus est, q; vel in pios usus conuertat: vel etiam būfaceret, si ad rubore inducendū, excoicato renutteret.

¶ Quid si aliquis assurgat, vel reuerentia exhibeat excoicato, aut inclinet ei salutatē se, aut moueat labia quasi resalutatē eum, nisi nihil dicat? Rū. fm. vī. dicit, q; nō incurrit excoicationē. Sed Dir. lib. vii. dicit, q; hō loquitur nō solum verbo, sed et nutu et signo. Et sic p̄dica non vident licere, excepto ultimo.

¶ Otrum familiaritas aut pudor excusat p̄cipantes excoicato? Rū. fm. vī. Si ē familiaritas que exprimit in d. c. q̄ii, excusat p̄cipantes, aliter nō. ¶ Otrum ignorātia excusat, Rū. fm. doc. q; ignorātia p̄babilis facti excusat, extra de cle. et. mī. apōstolice, sed ignorātia iuris nō, nisi illos, quibus licet ius ignorare, ut pueros nondū dolē capaces, et hīmōi.

¶ Quid si scīs aliquem habitu esse excoicatum, sed actu non aduento et cōico ei? Rū. fm. vī. si hoc facio subito, et nō aduento, nō pecco, nec in excoicationē incedo.

¶ Quō vitandi sunt illi, de quō extōicationē dubitat? Rū. fm. Tho. in quolibet dubitatio de excoicatione aliquorum. Aut p̄cedit finiam iudicium aut sequit. Si p̄cedit, puta, q; non dum est declaratum p̄ iudicium consensum, nō sunt vitandi, quo usq; certo iudicio terminet. Sed si post concordē iudicium determinationem adhuc ambiguum sit magis est standum sententie iudicium et illi vitandi sunt.

¶ Quid si audiui ab aliquo dicente de seipso q; sit excoicatus, nūquid teneor eum vitare? Rū. fm. vī. si audiui ab eo in confessione sacramentali, nō teneor vitare, q; nec sic sicut homo, sed sicut deus. Si aut extra confessionem quis se dicit excoicatum

fm oēs, eum vitare teneor, sola in occulto, nisi esset excoicatus publice.

¶ Quid si audiui ab epo, seu eius parochiali sacerdote, q; talis sit excoicatus? Rū. fm. vī. Si aliq; p̄dicorum dicat mibi denunciādo finiam, et talis est casus de quo fieri solet excoicationē, debeo ei credere, et illi vitare. Seus si dicat mibi cōmunicacione, q; nō teneor credere, nec eum vitare.

¶ Quid si p̄elatus, vel sacerdos parochialis dicat mibi q; vidit parochianū suū aliquid faciētem, ppter qd incidit in excoicationem, nō aut est publicum. Nunquid teneorem vitare? Rū. fm. vī. Siue credam, siue nō: non teneor eum vitare, nec in publico nec in occulto, q; tū ad vitandum periculum minors excoicationis. Et multo minus si dicat mibi aliis. Tamen si credas, nō debeo me ingerere coionis illius si possūs sine scādalo. Et hoc ne dem illi materia peccandi dūs mibi se cōicat.

¶ Sed quid si est publica fama, vel audio a fide dignis aliquē esse p̄bilee excoicatu? Rū. fm. Ray. Si publica fama est q; ipse sit excoicatus publice, vel q; notōne fecit aliquid, ppter qd incidit in maiorem excoicationem: teneor eum vitare. Similiter si audio a fide dignis q; eum audierunt denuncia ri, vel quia viderunt eum notōne fecisse aliquid et quo incidit in excoicationem: teneor inquirere veritatem, et interim eum vitare, et in occulto, et in publico, donec certificatus fuerim. Et nota Panor. in. c. illud, de cle. ex. q; habens notōnam in excoicationis etiam p̄ solam famā, debet abstinere a cōmunione fidelium et sacramentorum, als peccat, et incidit in irregularitatem celeb: acto diuina. Et hoc est ille tex. valde notabilis, et quotidiē cōtingit q; ep̄i excoicant in curia, et nō habent notōnam excoicationis, nisi p̄ solam famā. Et ex hoc erimus vñus casus in quo fama facit plenam p̄bationem iller Panor.

¶ Quid si parisus audiui aliquem publicari et p̄stea inuenio eum Bononie vbi de hoc nūl sit? Rū. fm. vī. Dicunt quidā q; teneor eum vitare, vbiq;. Potest tñ benignus dici, q; si facile p̄bare possum excoicationē, et quia habeo testes, vel instrumenta, teneor vitare, aliter non, nisi in illa dyo cesi vbi est facta publicatio. Vide tamen singularē teoricā limitantem multum p̄dicta, quam ponit Innoc. in. c. inquisitioni, extra eo, quam approbat Panor. in. c. ad nostram. cl. iii. de iure iuris, et in. c. cū non ab hoīe, extra eo, q; si in vna, p̄uincia mībi soli patet, et debeo eum vitare ibi etiam in publico, quia non potest iste dici ab ecclesia toleratus quod nota.

¶ Quid si audiui aliquem excoicari vel vidi incedere in excoicationem p̄festa non vidi nisi possum. Nunquid teneor eum vitare? Rū. fm. vī. Si homo est talis qui credat timorosis, et tunc se uabat excommunicationem, et modo non seruat, possum eum credere absolutū, arg. extra de off. ex pre. Si vero non est talis, debeo eum vitare, si occultum est, occulte, si manifestū, publice.

¶ Quid si sacerdos videat aliquē q; nulla distin-

dire eam stando extra ecclesiam et nolentem intrare
nunquid debet presumere eum excoicatum et sic eu
vitare? Rū. fm. v. nō est cā sufficiens quare de
beat talem reputare excoicatum vel interdictū. Si
tū est p̄p̄us sacerdos. qui tenet cognoscere vultū
pecoris sui. debet inquirere ab eo. et ei ut melius p̄
consulere.

Vtrum liceat mibi hospitari in domo excoicati
ipso absente. aut sumere inde necessaria. aut vīnū
ad celebrandū missam? Rū. fm. Glo. Ray. q̄ nō
licet. nisi recipiā ab uxore vel dispensatore eius. fm.
q̄ dictum est s.

Vtrum liceat mibi hospitari: vel necessaria reci
pere in domo excoicati. quam inuenio sine custo
dia? Rū. fm. Glo. Ray. li ex confidentia amicis
hoc facio: nō licet. quia sic quodammodo contra
bocum eo. et obligo me ad antidictū et ei cōmunico
alio si credo ei displicere cum scierit: sūrtū aut ali
ud peccatum cōmitto. sed minorem excoicationē
non incurro.

Quid de illo qui solitus est dare fratribus certam
summam singulis septimanis. Et cum sciret q̄ in
brevi excoicaret. rogauit vnum de amicis q̄ dicta
summam daret fratribus p̄dictis vñscđum reno
care mandatum. p̄mittens se ei super hoc satissa
ceturum. nunquid fratres scientes hoc debeat re
cipere illam summam ab illo? Rū. fm. Glo. Ray.
si fratres hoc non peurantur. nec peccabunt re
cipiendo ab illo amico. dante nomine suo. nec ille
peccabit: qui ita sic p̄uidit in futurum. p̄pro motu
et pia intentione: sciens q̄ fratres non recipient
ab eo tempore excoicationē. Si aut̄ peurantibus
fratribus esset hoc factum illicitū esset. licet ille ami
cis p̄pro nomine daret: et fratres in hoc casu frau
dem facerent canonii qui p̄hibet cōicare cum exco
icatis. Sed circa p̄dicta facra est magna modifica
tio: p̄ quandam cōstitutionem factam cōstantie. et
eriam in concilio Basiensi. ante q̄ scissuram face
ret. p̄nt recitat Archi. glo. in sum. in tractatu de cē
suri. quam dicit habuisse a fidelibus. et tenor ta
lis est. Insup ad exitanda scandalū et multa picu
la. que cōscientiis timoratis cōtingere possunt. te
nore plenū misericorditer indulgenus. q̄ nemo
deinceps a cōione aliquius sacrorum administrati
one. vel receptione. aut alijs quibuscumq; dimis
intus vel extra. p̄terta cuiuscumq; sine. aut censu
re ecclesiastice a iure vel ab homine generaliter p̄
mulgate. teneat abstinere. vel aliquem vitare. aut
interdictum ecclesiasticum obsernare: nisi sententia
vel censura huiusmodi fuerit in vel contra p̄sonā:
collegium: vel vniuersitatem: ecclesiam: cōmunita
tem: vel locum certum vel certam a iudice publica
ta. vel denunciata specialiter et exp̄sse. constitutio
nibus apostolicis. et alijs incōtrarium facientibus
nō obstantibus quibuscumq;. Salvo si quem p̄ la
trilega manuum injectione in clericum. s̄nam la
tam a canone adeo notorie constanter incidisse. q̄
factum nō possit aliqua tergiuersatione celari. nec
aliquo suffragio excusari. Nam a cōione illius. Iz
denunciatus nō fuerit: volumus abstineri. iuxta
canonicas sanctōes. hec in concilio Constantiensi

sub Martino. v. Et sic cōclusiue fideles nō tenent
tales vitare in diuinis vel extra. nisi fuerint publi
cati. seu denunciati sp̄liter et exp̄sse. Excepto casis
de iniectione manū in p̄sonas ecclesiasticas noto
rie. Et ex p̄dictis p̄t rūlio ad. q. quotidiana. Ecce
papa dicit. Excoicō: vel interdicto. M. et. M. cū fau
torib⁹ et p̄ticipantib⁹ sibi. Hic. M. et. M. sunt noia
tim excoicati vel interdicti. Et iō sunt vitandi. fau
tores vñline p̄cipantes. nō sunt noiatim excoica
ti. vel interdicti. nūl tñ in genere. Et ideo nō tenet
quis eos vitare: quousq; p̄ iudicē noiatim specifi
cent et denūcient facta sibi prius fide de p̄ticipati
one. sive fauoz eoz. hec Alteni. li. vii.

Querit Rū. m. iii. di. xviii. vtrum absolutus ab
officiali ep̄i excoicati sit vere absolutus? Rū. q̄ aut
ep̄s instituit istū officiale postq; iam erat excoicat⁹
aut nō. Si primo mō abdolutus ab illo officiali. ve
re absolutus nō est. q̄ ep̄s excoicatus maiori excoi
catō ab omni actu legitimo est suspēns. Et iō nō
potuit instituere officiale. Si aut̄ instituit eū anq;
esset excoicatus. tunc distingue: aut cepat vt offic
io ante q̄ ep̄s excoicaret: aut nō. Si sic tūc planū
est p̄ vere abdolutus est: nisi sit alind quod obstat
Si nō: tunc vt dicunt aliqui abdolutus ab illo non
est vere abdolutus. q̄ erq; nō cepit oī officio an ep̄i
excoicationē. sup̄ueniente ep̄i excoicationē expirat
iurisdictio. Qd declarat p̄ hoc. q̄ si ep̄us corporiter
moreret. aut deponeret ante q̄ officialis inciperet
vt officio suo. iurisdictio ab ep̄o sibi. p̄missa expira
ret. extra de of. dele. Iz. in glo. A sili volunt isti dice
re de excoicationē sup̄ueniente. Sed ista op̄. nō pla
cat Rū. et dicit nō esse sile qd adducat. q̄ mois au
fert p̄tatem. et depositio aufert imp̄petuū p̄tatis et
ecutionē. Excoicatio aut̄ nō. h̄ suspēdit eā vñscđ ad
t̄ps. vnde videat dicendum q̄ possit p̄cedere. et talis
ab illo abdolutus vere abdolutus est. hec proba
ri possunt extra de offi. vi. romana. li. vii. in tex. et in
glo. et in d. c. Iz. in glo.

Querit etiā idem Rū. ea. dist. xviii. Vtrū iuder
delegatis post renocationē cōmissionis sibi facte
posuit aīq; reuocatio cōmissionis ad eum p̄uenire
potuerit aliquē excoicare? Rū. q̄ sic. q̄ anq; ad eīq;
reuocatio cōmissionis p̄ueniat: remaneat penes eū
pt̄as. q̄ sibi fuerat cōmissa. extra de p̄cu. audiit. in
glo. Ibi em. d. q̄ in indice tenet qd facit. donec in
telligit iurisdictionē reuocatā. Alij aut̄ p̄habiliter
ridet ad. q̄ aut ille qui reuocat cōmissionē intē
dit et exp̄nit q̄ sit irritū et inane quicquid extū p̄
delegatū fuerit attentatiū: aut non. Si primo mō:
nō tenebit sententia lata postea a delegato. Si iō
tenebat sententia. Idem tenet Panoz. in. c. audita
de resti. spol. vbi dicit. q̄ si in litteris secundis reu
ocationis papa apponit talia verba. per que clarz pa
tet eum voluisse gesta per prores iudices a tempo
re date secundariū nō valere. Et tunc incluīo: siue
iuste: siue iniuste: p̄cesserint iudices. nō d̄z valere p̄
cessus: vtp̄uta. appoluit clausulam decernentē iiri
tum et inane quicquid gestum fuerit p̄ prores lras
et. vt in. c. i. de conces. p̄ben. li. vi. Quandoq; sim
pliciter reuocat iurisdictionē p̄iorum iudicium:
forte cōmutando secūdis. et tunc ante noticiam se
rūij

